

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

FROM THE LIBRARY OF
Professor Karl Heinrich Rau

OF THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG

PRESENTED TO THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN

BY

Mr. Philo Parsons

OF DETROIT

1281

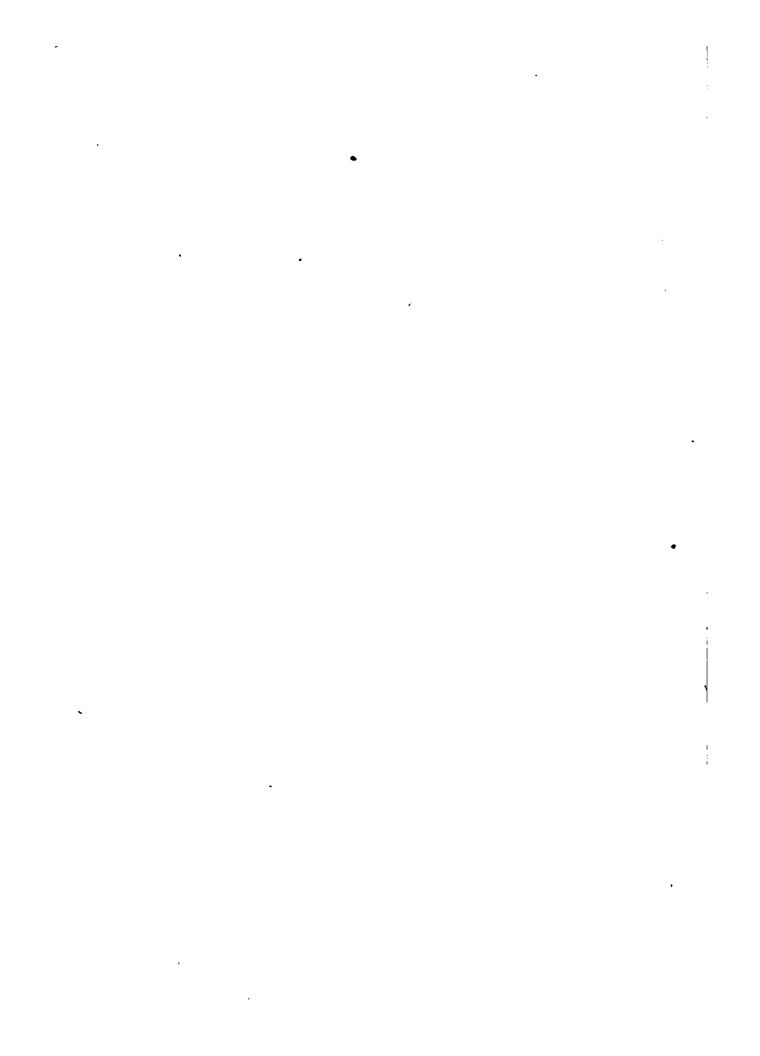
P.L. 258

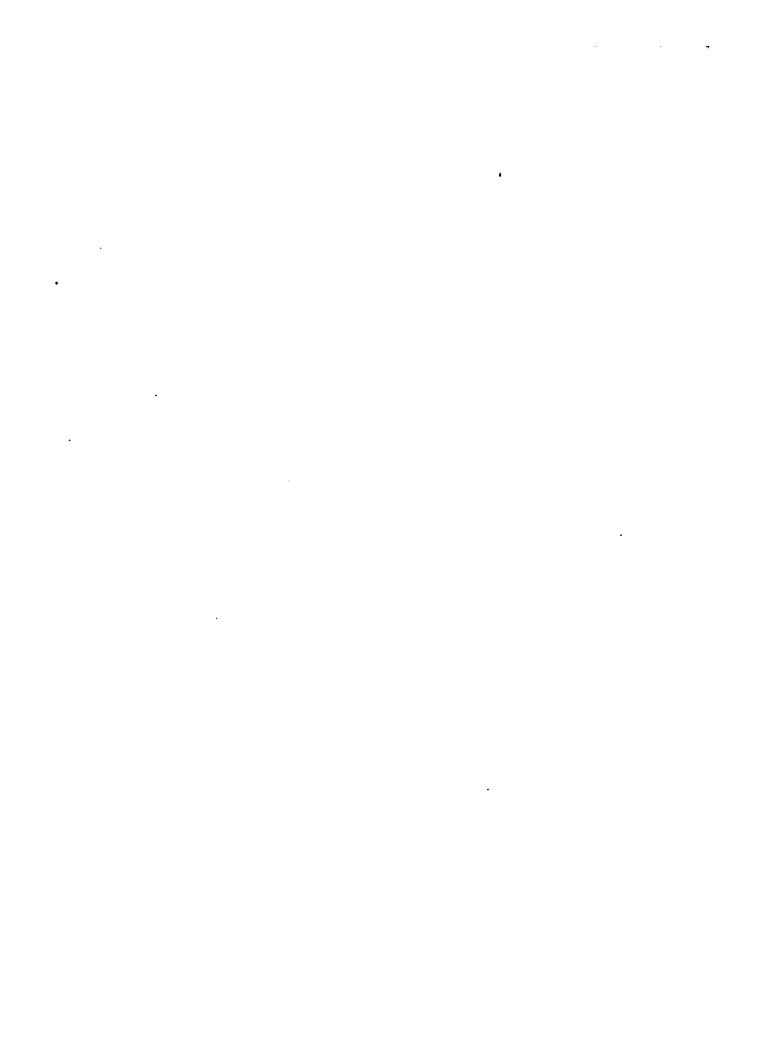
H 51

T 22

1863

Buku

Homer

Ilia

HOMERI

ILIAS.

NOVA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

TOMUS I.

RHAPSODIA I—XII.

NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE

SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.

1869.

833

H 81

T 22

1869

Beck

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

PRAEFATIO.

Quod sperabamus, quum a. 1828. minor haec Homericorum carminum editio iteratis curis castigata in lucem emitteretur, acceptam eam atque utilem fore hominibus graecae poeseos amantibus, id eventu iam comprobatum videmus. Toties enim tabulae stereotypae praelum subierunt, ut diuturno usu attritae in exemplaribus recens impressis litteras minus luculenter repraesentare viderentur. Itaque quo lectorum commodis optime prospiceretur, quamvis veteres tabulae emendari potuissent, totum tamen librum denuo typis describi ac novas tabulas stereotypas confici iussimus. Quo facto speramus fore, ut haec editio magis etiam ab exterioris habitus elegantia se commendet, quam superior illa: cui ne in reliquis cedat, maximam dedimus operam. Itaque recensionem

Wolfianam ita repetendam curavimus, quemadmodum in maiore editione nostra a vitiis typothetarum exhibetur castigatissima; ac ne novis erroribus minor haec inquinaretur, summo opere studuimus. Quapropter confidimus, eam non minus quam priores graecarum litterarum studiosis probatum iri.

Lipsiae, mense Novembri 1838.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Α.

S U M M A R I U M.

Rogatur ab initio Musa, ut cantum praecipiat de cladibus ad illum, Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus, bello nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemnon atrociora iurgia nectit cum Achille; et Chrysaë quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer juvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus, et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducitur una cum hostis placularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia: inde rixatur cum Jove super cenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem reducit Vulcanus (568—611).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θερά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κόνεσσιν
οἰωνοῖσι τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή -
ἐξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 5

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρυσὴν ἠέμυσ' ἄρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἄπερείσι' ἅποινα,
στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσῶ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσето πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνε, κοσμήτορε λαῶν·

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐννῆμιδες Ἀχαιοί,

- ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἶκαδ' ἰκέσθαι.
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἄζόμενοι Διὸς νῖον ἐκπηβόλον Ἀπόλλωνα.

- Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμεσαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥρδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἄφει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

- Μή σε, γέρον, κολλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κειραί,
 ἣ νῦν δηθύνοντ', ἣ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα!
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ὥστ' ἔποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν
 ἀλλ' ἔθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι!

- Ὡς ἔφατ'· ἔδδωκεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπαίθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θυλάσσης·
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίον ἤρᾱθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡΐκομος τέκε Αἰγῶ.

- Κλυθὶ μέν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενεδοῖό τε ἱερὴ ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἵποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρειμα,
 40 ἣ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκη
 ταύρων ἢδ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνην ἐέλωρ.
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

- Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων, χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφορεφέα τε φαρέτην.
 ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἱστοῖ ἐπ' ὤμων χωόμενοι,

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔξεται ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπείχετο καὶ κύνας ἀργούς·
 ἀντάρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευενῆες ἐφείς,
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμειαί.

50

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσασατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγέναντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

55

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλμπλαγχθέντας δῖω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε διμῆ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοίς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν, ἣ ἱερῆα,
 ἣ καὶ ὄνειροπόλον - καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -
 ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 αἶ κεν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι.

60

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνίστη
 Κάλχας Θεστοριδῆς, οἰκονόπων ὄχ' ἄριστος·
 ὅς ῥ' ἔφη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἡγήσας Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσῶ,
 ἣν διὰ ματιοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ὁ σφιν ἑφρονέων ἀγορήσασατο καὶ μετέειπεν·

70

Ἦ Ἀχιλεῦ, κλεαῖ με, Διὶ φίλε, μνηθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλταο ἄνακτος.

75

τοιγάρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὁμοσον,
ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 κρείσσω γὰρ βασιλεύς, ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρη·
εἵπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ ἀντήμαρ καταπέμψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

85 θαυρήσας μάλα, εἰπέ θεοπρόπιον ὃ, τι οἶσθα!
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
90 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἥϊδα μάντις ἀμύμων·
οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρός, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἦδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας Κῆρας ἀφέξει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῃ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

100 ἐς Χρυσήν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπλήθομεν.
ἥτιοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρωες Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἄχρῦμένος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

πίμπλαντ', ὅσσοι δὲ οἱ πυρὶ λαμπετιόωντι εἵκτην.
Κάλχαντα πρόπιστα κάκ' ὀσσομένους προσέειπεν· 105

Μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπες!
αἶετ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπίων ἀγορεύεις,
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφεν Ἐκηβόλος ἄλγεα τέλχει, 110
οὔνεκ' ἐγὼ κοῦρης Χρυσσηΐδος ἀγλά' ἄποισα
οὐκ ἔθελον δεῖξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἶκοι ἔχειν. καὶ γάρ φη Κλυταμνήστρης προβέβουλα,
κουριδῆς ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερσίων,
οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσσαι, ὅφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἦω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

λευσσετα γὰρ τόγῃ πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδῃ κῆδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!
πῶς γάρ τοι δάσσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
οὐδ' ἔτι που ἴδμεν ξυνήμα κείμενα πολλὰ·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰν ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐτίθειε παλλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἷ' κέ ποδι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτελέσων ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑών, θεοεικέλ' Ἀχίλλεϋ,
κλέπτει νόψ'· ἐπεὶ οὐ παρελύσσαι, οὐδέ με πείσεις.

- ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὖτως
 ῥισθαί δυνάμενον, κέλευε δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀνταξίον ἔσται —
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσι, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵωμαι.
 140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.
 νῦν δ', ἄγε, κῆε μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλῃ·διαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἐσύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 ὄφρ' ἦμιν Ἑκάεργον ἱλάσσαι ἰσθὰ ῥέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιωμίνε, καρδαλέοφρον!
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπασιν πεῖθεται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθάμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνακ' ἥλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος· ἐπαὶ οὔτι μοι αἴτιοι εἰσιν·
 οὐ γὰρ πάποι' ἡμᾶς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βωττανείῳ,
 καρπὸν ἐδηλῆσαντ'· ἐπεὶ μάλιστα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεὰ τε σκίοπτα, θάλασσά τε ἤχησσαν·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺν χαίρῃς,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κλυτὰν!
 160 πρὸς Τρώων — τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγιῖαι·

καὶ δὴ μοι γέρας ἀντὶς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὃ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δούσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοὶ ποτὶ ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐπαίρσωσ' εὐχαιόμενον πτολίεθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον παλαῖκος πολέμοιο 165

χεῖρες ἐμαὶ δάπτουσ'· ἅτάρ ἦν ποτε δασμὸς ἔκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.

νῦν δ' εἼμι ψθίηνδ', ἐπαῖη πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
οἴκαδ' ἔμην σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδὲ σ' οὔω 170

ἐνθάδ' ἄτμος ἔων, ἄφαντος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

φεύγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται! οὐδὲ σ' ἔγωγε

λίσσομαι εἶναι· ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμογέ καὶ ἄλλοι,

οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 175

ἔχθιστος δὲ μοὶ ἔσσι Διοτρεφῶν βασιλῆων·

αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν,

Μυρμιδόνεσσιν ἄρασσε! σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν

πέμπω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον,

ἀντὶς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὅφρ' ἐν εἰδήῃς, 185

ὅσσον φέρτερός εἼμι σέθεν, στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος

ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ

στήθεσσι λισίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

- 190 ἣ ὄγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξέοι,
 ἥ δ' ὅλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
- 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 στή δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλον οὕτως ὄρατο.
 θαμβήσεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
- 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεσνὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
 καὶ μὲν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήνυδα·
 τίτι' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
- 205 ἥς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶψα πύθηναι
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
- 210 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπασιν μὲν ὀνειδίσον, ὥς ἔσται περ.
 ὣδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 καὶ ποτὶ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσῃς, παλῖθε δ' ἡμῖν.
- 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺν
 Ἀχιλλεύς·
 χρὴ μὲν σφώϊταρόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.

ὅς κε θεοῖς ἐπιπεύθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Ἥ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
 ἄν' δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθασεν 220
 αὐθ' Ἀθηναίης· ἣ δ' Οὐλυμπόνδ' αὖ βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὕτω λῆγε χόλοιο·

Οἶνοβαρές, κινὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφωιο! 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἣ πολὺ λῳΐον ἐστί, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ὑποκαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ. 230
 δημοβόρος βασιλεὺς! ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἣ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο!
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γὰρ ῥά εἰ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτὲ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οὔτε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εὐρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἣ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθ' ἔξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνῆσαι ἀχνύμενός περ
 χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνωιο
 θνήσκοντες πύπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,
 χαόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδέν τι στας.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαλή, 245
 χρυσείους ἥλοισι πεπαρμένον, ἔχετο δ' αὐτός·

- Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμίμνῃ. τοῖσι δὲ Νέστορ
 ἠδυνεπὴς ἀνόρουσε, λιγυρὸς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλαυκῶν ῥέειν αὐτῇ —
 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενναῖοι μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἵμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν —
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιο τέ παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πνυθόϊετο μαρναμένοϊιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
 260 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν, ἥπερ ἡμῖν,
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐποτε μ' οἶγ' ἀτέρριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἰδῶμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξιδίον τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 265 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπισκελον ἀθανάτοισιν.]
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὀρεσκήοισι, καὶ ἐκπάργλως ἀπόλεσσαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἄν οὔτις
 τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλεύων ξύνιον, πειθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ πεῖθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην,

ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, ἔδαι' ἐρίζεσθαι βασιλῆϊ
 ἀντιβίῃ· ἐπεὶ οὐποδ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτουῆχος βασιλεύς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γένετο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλέοντισσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ πάντε τῶν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ', Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες
 ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει παρὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατίειν ἐθέλει, πᾶσι ταςσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τῶ' οὐ πείσσεσθαι οἶω.
 εἰ δὲ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προφίθουνσιν ὄνειδεα μνῆσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γὰρ κεν δευλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅ, τι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 σήμαιν'! οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κόουρης,
 οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀπέλεσθί γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ', ἄγε μὲν, πείρησαι, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε·
 αἰτῆρά τοι αἶμα κελαυνὸν ἐρώησει περὶ δονρί.

Ὡς τῷγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέσσειν,

- 305 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἄγορην παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέφρυσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐκίκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
- 310 βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρησον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα·
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λόματ' ἔβαλλον·
- 315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο·
 κνίσση δ' οὐρανὸν ἔκινε, ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ σιρατὸν· οὐδ' Ἀγα-
 μένων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπελίσσ' Ἀχιλλῆϊ.
- 320 ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκα καὶ ὀτρυνῶ θεράποντα·
 Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρησον·
 εἰ δέ κε μὴ δώσω, ἐγὼ δέ κε αὐτὸς ἔλωμαι,
- 325 εἰθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν
 τῷ δ' ἄεκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
- 330 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βουσίλῃα,
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσπον ἔτ'· οὐτι μαι ἡμῖνες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὁ σφῶν προΐει Βρισηΐδος εὖστα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
καὶ σφῶν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστιν
πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηρέος, εἴποτε δ' αὐτε 340
χρεῖώ ἔμειο γένηται ἀεκία λοιγὸν ἀμύναι
τοῖς ἄλλοις. ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει·
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.

ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεσθεθ' ἐταίρῳ· 345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτὶς ἔτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἢ δ' ἀέκονσ' ἔμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρυῖσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθαῖς,
θῖν' ἐφ' αἰὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἶνοπα πότον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔταίς γε μνηνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλῆξαι,
Ζεὺς ὑπὲρ βρομέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἢ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·

ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
ἡμέτη ἐν βένθεσσι αἰὸς παρὰ πατρὶ γέροντι
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς αἰὸς, ἥϊ' ὀμῆλῃ·
καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκτετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεύθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

- Τὴν δὲ βαρυστενόχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 365 οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖη πάντ' ἀγορεύει;
 ὠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὸς Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηγον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὸς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα, φέρον τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα ἔχων ἐν χειρὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἕλισσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορα λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενυμήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῆς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 380 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὤχετο· τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων
 εὐξάμενον ἤκουσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ φίλος ἦεν.
 ἦκ' δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύντεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ὅμμι δὲ μάντις
 385 εὖ εἰδώς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσσεσθαι·
 Ἀτρεΐδῃ δ' ἔπειτα χόλος λάβειν· αἶψα δ' ἀναστίας,
 ἠπειλήσαν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θεῷ ἄλκιυες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄγονσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

τὴν δὲ νέον κλισιῆσθαι ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κοῦρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν υἱὸς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχεῖσθαι παῖδος ἔηρος·
 ἔλθουσ' Ὀδυσσεύς τε, Δία λίσσαι, εἴποτε δῆ τι
 ἢ ἔπει ὦντας κραδίην Διός, ἧὲ καὶ ἔργω. 395
 πολλὰ μὲν γὰρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, σὺ δ' ἔρησθα κελευσθεὶ Κρονίωνι
 οἷα ἐν ἀθανάτοισιν ἀεκία λογὸν ἄμυναι,
 ὅσπότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθούσα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ὥχ' ἐκατόγχειρον καλίσσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὅν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων - ὃ γὰρ ἄντε βίη σὺ πατὴρ ἀμείνων -
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κίχθει γαίῳν. 405
 τὸν καὶ ὑπέδδυσαν μάκαρες θεοί, οὐδὲ τ' ἔδῃσαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξο, καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρονται βασιλῆος, 410
 γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, οἳ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νῦν σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα!
 αἰδ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδαικρυντός καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι· ἐπεὶ νῦν τοι αἶσα μόνονθά περ, οὔτι μάλα δῖρ·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμογος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δὲ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικραύνῳ,

- 420 εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀγάννηρον, αἶ κα πίθηται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μήνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμον δ' ἀποπαύσο πάμπαν.
 Ζεὺς γάρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
- 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτὶς ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε.
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβοτᾶς δῶ,
 καί μιν γονάσσομαι, καί μιν πείσσομαι ὄϊω.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλειπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμόν, εὐζώνοιο γυναικός,
- 430 τὴν ῥα βῆ ἀέκοντος ἀπηύρων. — Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρῴσῃ ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἰστία μὲν στελλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαινῇ·
 ἰστίον δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
- 435 καρπαλλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προσέρυσσαν ἔρεμμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ προνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
- 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολέμητις Ὀδυσσεὺς,
 πατρὶ φίλῳ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
 Ὡ Χρῴση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
- 445 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆρδ' ἐφῆκεν.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φιλῶν· τοὶ δ' ὅκα θεῶν κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν·

χερνήσαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασυχών· 450

Κλῶθί μεν, Ἀλγυρότοξ', ὅς Χρῆσθην ἀμφιβέβηκας,
Κῦλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιο τε ἱγί ἀνάσσεις!
ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικλήρηον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Λατμοῖσιν ἀεικέα λοίγηρ' ἄμνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυναν, 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθήρῃ οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάρβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τάλ्लι, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ᾧπτησάν τε περιφραδέως, ἐφύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶνσαντο πόνον, τετύκοντό τε διαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο· 470
νῶμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξίμενοι δεπάεσσιν
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
καλὸν ἀεὶδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει ἀκοίων.

Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δὴ τότε κομήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἔκμενον οὐρὸν ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.

- οἱ δ' ἴστον στήσαντ', ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθρεν κατὰ κῆμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.
ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
485 νῆα μὲν οἶχε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑφ' ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. —

Ἀντάρ ὁ μήνι, νηυσὶ παρήμιενος ὠκινόροισιν,
Διογενὴς Πηλεὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

- οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν παλεύκετο κυδῖάνεϊραν,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦτο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἴρχε. Θέτις δ' οὐ λήθει ἑφειμένων
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῆμα θαλάσσης,
ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπτον τε·
εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
500 σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἀνθερεῶνος ἐλόυσσα,
λίσσομένη προσέειπε Λία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἵποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησε
ἣ ἔπει, ἣ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
505 ἱμήσόν μοι νῖόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ἤτιμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπια μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ. 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὡς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχει ἔμπεφυυῖα, καὶ εἵρετο δεύτερον αὐτῆς·

Ἰημερτὺς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἣ ἀπόεσι· ἐπαὶ οὗ τοι ἐπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσπον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν αἰτιμοτάτη θεὸς εἰμι. 515

Τὴν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἣ δὴ λoίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἣ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νευκεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρίγχειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μὴ σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήης·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκνωρ'· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπιυτηλόν,
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ, τι κε κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσα Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπεφρόσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον 530

Τῶγ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα
 εἰς αἶλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ εἶον πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
 ἐξ ἐδῶν, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἐτλη
 μεῖναι ἐπαρχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἕστην ἅπαντες. 535

αἷς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδὲ μιν Ἥρη
 ἠγνοήσεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηΐδι·

540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτη, θεῶν συμφράσσαστο
 βουλὰς;

αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδὲ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι νοήσης.

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπιέλπω μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται, ἀλόχῃ περ εὐούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπεικὲς ἀκούμεν, οὕτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,

550 μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας!

καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλὸς τὰ φράζεαι, ἄσπ' ἐθέλῃσθαι.

555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπῃ
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 ἡερίῃ γὰρ σοίγῃ παρῆζετο, καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτίτυμον, ὥς Ἀχιλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδὲ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δὲ τοι καὶ ῥήγιστον ἔσται.

εἰ δ' οὐτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ. 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἐδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψαυσα φίλον κῆρ·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωτες. 570
 τοῖσιν δ' Ἑφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπήρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·

Ἥ δὴ λόγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδὲ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεοῦση,
 πατρὶ φίλῳ ἐπήρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτὴ
 νεκείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσιν καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αἰντικ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585

Τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ εἴουσιν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὐτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραίσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην, ἅμα δ' ἡέλω καταδύντι

- κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα μὲν Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πρῶντα.
 595 Ἵλς φάτο· μαιδῆσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μειδῆσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 ἀντάρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν·
 ὦνοχόε, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώστο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 600 ὥς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
 Ἵλς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἳ αἶδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 605 Ἀντάρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἡλείοιο,
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἥχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυήης,
 Ἥφαιστος, ποίησεν ἰδνίησι πραπίδεσσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἄστεροπητής,
 610 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 ἔνθα καθεὺδ' ἀναβᾶς· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Β.

SUMMARIUM.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare; eo audito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem illi cito expugnandi; Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem mactata maiore hostia epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Hoc loco inseritur accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequenti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum omnium brevior recensensus adicitur (786—877).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Β.

Ὀνειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος
τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν ἔα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορουσταὶ
εἶδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολίεας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλὸν Ὀνειρον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πταρόεντα προσήνδα·

Βύσκ' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω.
θωρήξαι δὲ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυνδῆ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρύαργιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτι ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμμεν γὰρ ἅπαντας
Ἥῃ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἐρῆνται.

Ὡς φάτο· βῆ δ' αἶψ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

- καρπαλίμως δ' ἔκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυνθ' ὕπνος.
- 20 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὶ ἑοκαῖς,
 Νέυτορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 Εὐνδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
 οὐ γὰρ παρνύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
 25 ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεταί ἧδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλυσσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδῆ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχιαν
- 30 Τρώων· οὐ γὰρ εἴ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρῃ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχῃς φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 αἰρεΐτω, εὖτ' ἂν σε μελίσφρων ὕπνος ἀνήη.
- 35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλπι' αὐτοῦ,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελείσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 νήπιος· οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
 θήσειν γὰρ εἴ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
- 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 ἔγχετο δ' ἐξ ὕπνου· θοῇ δέ μιν ἀμφέχοντ' ὀμφή.
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδονα χιτῶνα.
 καλόν, τηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λισσαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
- 45 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.

εἴλετο δὲ σκήπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιοῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἰῶς μὲν ὅα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζηρὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κτενέσσει λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε κερικομόωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

50

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων,
Νεστορέῃ παρὰ νηϊ Πυλιογενέος βασιλῆος·
τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν·

55

Κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν Ὀνειρος·
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
εἰδὸς τε, μέγαςθός τε, φνὴν τ' ἄγχιστα ἐύκλει.
στῇ δ' ἥρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὐδεις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδεν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμλεν.

60

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἄνευθεν ἔων, μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλειπείρει.

65

Θωρήξαι σε κέλευσε κερικομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυνδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ εἶ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμμεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρῃ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κίχδ' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺν σῆσιν ἔχφρεσιν. — Ὡς ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπιάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.

70

ἀλλ' ἄγεται, αἶ κέν πως Θωρήξομεν νείας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔτεσσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελύσω·

75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητίειν ἐπέεσσιν.

Ἴτιοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνείειπε,
 Νέστωρ, ὅς σε Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ', αἷ κέν πως θωρήξομεν νύας Ἀχαιῶν.

ὦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι.

85 οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἦντε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομεκῶν·
 βοτρυνδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·

90 αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δὲ τε ἔνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν Ὀσσα δεδήει,
 ὀτρίνουσ' ἵεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.

95 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφειας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτουν, εἴποι' αὐτῆς
 σχοιάει, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπονδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ κατ' ἔδρας,

100 πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη, σκηπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τέχων
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ·

Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοπ' ὀϊστὶν Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλεπεν πολύαρτι Θούστῃ·
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θούστῃ Ἀγαμέμνονσι λῆπτε φορτῆραι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' ἔφρευσάμενος, ἔπε' Ἀργείοισι μετήνδα·
 ὦ φίλοι, ἦρώες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης αἶτη ἐνέδησε βαρύνει·
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέφσαντ' ἐνταίχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακῇ ἀπάτῃ βουλευσάτο, καὶ με κλεΐει· 115
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὐτῷ που Αἴϊ' μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι,
 μᾶψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανυρότεροισι, τέλος δ' ὀππῶ τι πέφανται.
 εἵπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὅρμα πιστὰ ταμῶντες, ἄριθ' ἠριθμήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφύστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἰλοῖμαθα οἶνοχοεῖν·
 πολλαὶ γὰρ δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν·
 Τρώων, οἳ ναίονσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπικούροι 130
 πολλοὶ ἐκ πολλῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάξουσιν, καὶ οὐκ εἴδω ἐθέλοντα

- Ἴλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολλέθρον.
 ἐννέα δὴ βεβᾶσσι Διὸς μεγάλῳ ἐναντιοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσσηπε νῶν, καὶ σπάρτα λέλννται·
 αἱ δέ που ἡμίτεροι τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα
 εἶατ' ἐπὶ μεγάροις ποτιδέμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐφυνάγνιν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆριν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπιάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορή, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίωιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὤρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζεφυρος βαθὺν λήϊον ἐλθών,
 λάβρος ἐπαγῖζων, ἐπὶ τ' ἡμίει ἀσταχίεσιν·
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἐυσφύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεσθε κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἧδ' ἐλκόμεν εἰς ἅλα διαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν,
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίῃ Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι! αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρεΐδων,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρεῖα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δὲ κεν εὐχολῶν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λῃποιεν
 Ἀργεῖῃν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήνυε φῶτα ἕκαστον.
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας. 165

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλίμποιο καρήνων αἵξασα·
 [καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·]
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἑσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἔκανεν.
 ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὐτῶ δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες; 175
 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λήποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήνυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θέεν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἑλθὼν, 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κυρεῖ,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστιάς·
 Δαμόνι', οὗ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδύσσεσθαι· 190

- ἀλλ' αὐτός τε κάρησσο, καὶ ἄλλους ἴδρνε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαιο·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἔγρεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 195 μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θνιμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφείος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἅ μῃτιάτα Ζεύς.
 "Ὀν δ' αὖ δῆμον ἵ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 200 Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἱ σέο φέρετεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐν βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω,
 205 εἰς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]
 "Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπεε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 ἀντίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος.
 Ἄλλοι μὲν ᾧ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας.
 Θεραΐτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὃς ῥ' ἔπειτα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ᾗδῃ,
 μάη, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
 215 ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργεῖοισιν
 ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χυλὸς δ' ἔταρον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὦμα
 κυρτώ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότα· ἀντάρ ὑπερθεῖν
 φοδὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνή δ' ἐπενήροθα λάχνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῆϊ· 220
 τῷ γὰρ νεκείεσκε· τοῖ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέει κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεέκεε μύθῳ·

Ἄτρεϊδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεται, ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῃ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδείξαι, ὃν κέ τις οἴσει 230
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱὸς ἄποινα,
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;

ἥ δὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγει ἐν φιλότῃ, 235
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; — οὐ μὲν ἔοικεν,
 ἀρχὸν ἔοντα, κακῶν ἐπιβασκόμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κακ' ἐλέγχε', Ἀχαιῆδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!

οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἔωμεν 240
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἦ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἥ δὲ καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρεϊδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεκείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο διὸς Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνέταπε μύθῳ· 245

Θερσίτ' ἀκριτόμυνθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεύσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειρότερον βροτὸν ἄλλον

ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Πίον ἦλθον.

- 250 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευούς,
καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις
οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.

- [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Ἀναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφφαίνοντα κηγήσομαι, ὥς νῦ περ ᾧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὦμοισιν ἐπέη,

- 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύνπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγῶς ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῇσιν.

- 265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δίκρυ.
σμάδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
σκήπτρου ὑπο χρυσεῖον· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε·
ἀλγήςσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.

- 270 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν·
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

- ὦ πόποι! ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν,
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
275 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγορεύων.
οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτὺς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νικεῖειν βασιλῆας ὀνειδείους ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσσιαν, καὶ ἐπιφρασσάτα βουλήν -
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
 οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέστην,
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέσθαι.

ὥστε γάρ ἡ παῖδες νεαροί, χῆρμαί τε γυναικες,
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάει σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὅνπερ ἄελλαι
 χειμέρῃαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα· 295

ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός
 ἐνθάδε μμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμυσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπτῃς
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μένατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν,
 ἢ ἔτεδ' ὃν Κάλχας μαντεύεται, ἧς καὶ οὐκί. 300

εὐ γάρ δὴ τόδ' ἐῴμεν ἐνὶ φρεσὶν· ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
 χθιζᾶ τε καὶ πρῶτ'· ὅτ' ἐς Αὐλλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἅμψι περὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμόν 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελέεσσαις ἐκατόμβας,

- καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῦς,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάωσθε,
 310 βωμοῦ ὑπαίθρας, πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πατάλοις ὑποπεπτηότες,
 ὅκτιώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐλεεὶνὰ κατήσθια τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποῦτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφοιχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔραγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅςπερ ἔφηνεν·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θανμάζομεν, οἷον ἐτίχθη.
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' ἀντίκ' ἔπειτα θεοπροπίων ἀγόρευεν·
 τίπτε ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄνυμον, ὀκτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
 ὥς οὔτος κατὰ τέκν' ἔραγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὅκτιώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύγυιαν.
 330 κείνος τὰς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰδόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἔαχον - ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλίον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν -
 335 μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θεῖοιο.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ἦ πόποι! ἣ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
νηπιόχοις, οἷς οὐτὶ μέλει πολεμῆμι ἔργα.

πῇ δὴ συνθασαίαι τε καὶ ὄρνια βῆσται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενόιατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340

σπονδαί τ' ἀκρητοὶ καὶ δεξιάι, ἧς ἐπέτιθμεν!
αὐτως γὰρ ῥ' ἐπίεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδὲ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
ἄρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατεράς ὑσμίνας· 345

τοὺςδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ' - ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν -

πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς ἀγνώχοιο
γνώμεναι εἴτε ψεύδος ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.

φημί γὰρ οὔν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον

Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῃ κατακοιμηθῆναι, 355

τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπιάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,

ἄπτεσθω ἧς νηὸς εὐσσελμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.

ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' ἐν μήδεο, παίδεό τ' ἄλλω· 360
οὗτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅ,τι κεν εἴπω·

κρῆν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
ὥς φρήτρη φρήτρηφεν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.

εἰ δὲ κεν ὥς ἔρξῃς, καὶ τοὶ παίδωνται Ἀχαιοί,

365 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κυρός, ὅς τέ νυ λαῶν,
 ἦδ' ὅς κ' ἐυθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφείας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεται δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κυρότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

370 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικῆς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσσει πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
 ὅς με μεί' ἀπρήκτους ἔρωδας καὶ νεῖκα βίλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσειται, οὐδ' ἥβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
 εὐ μὲν τις δόρυ θηξιάσθω, εὐ δ' ἀσπίδι θεσθῶ,
 εὐ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὐ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·

385 ὥς κε πανηγύριοι στυγερωὶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
 οὐ γὰρ πανσῶλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἥβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἔλθοῦσσι διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμών ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμῖται·

390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοὸν ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσειται φνῆγειν κίνας ἦδ' οἰωνούς.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κῆμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθων, 395
 προβλῆτι σκαπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κίματα λείπει,
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστήντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔραζε θεῶν αἰγιονογῶν, 400
 εὐχόμενος θανάτῳ τε φυγεῖν καὶ μῦλον Ἀρης.
 ἀντάρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πύονα, πενταέτηρον, ὑπερμενῆϊ Κρονίῳ·
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαῖων,
 Νέπτορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα, 405
 ἀντάρ ἔπειτ' Αἴαντα δῖα καὶ Τυδεὸς νιόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Αἰ. μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δὲ οἱ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γάρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλεῖν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαιόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ φεγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγῆες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοίοιο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραταίῃσιν Κρονίων·
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειξαν,

- μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κλίσσῃ ἐκάλυψαν,
 δάπτυνχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθετησαν.
- 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες, ὑπείρεχον Ἡφαιστοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδίῳ, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσαντο πόνον, ταύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 435 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθι λεγόμεθα μηδ' ἔτι θηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλλέει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχετῶνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγχιρόντων κατὰ νῆας·
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὦδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 440 ἵομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀργεῖα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λεγυφθόγγοισι κέλευσεν,
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρπηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυsson, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
- 445 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐδῃ Διοτρεφείῃ βασιλῆες
 θύνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγιδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 τῆς ἐκατὸν θύσανοι παγχρύσει ἡερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
- 450 σὺν τῇ παμφάσσουσα διέσσοντο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὑτρίνουσ' ἵεσθαι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ

καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄραρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥ ἐ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦντε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἔσπετον ἔλην. 455
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀντί·
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἔκεν.

Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεινῶν ἔθνεα πολλά,
χρηῶν ἢ γεράων ἢ κύκων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λεμῶνι, Καῦστριον ἄμφι ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερόγεςσιν,
κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λεμῶν·
ὥς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδῖον προχέοντο Σκαμάνδριον· ἀντάρ ὑπὸ χθῶν 465
σμερδαλίον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λεμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεσσι
μυρτοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἦντε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, 470
ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκουοῶντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσαντο, διαφθαῖσαι μεμαῶτες.

Τους δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατὶ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κα νομῶ μίγνωσιν· 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνας διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὑσμίνηρδ' ἵεναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἔκελος Διὶ τερπικεράνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνῃ, στέφρον δὲ Ποσειδάωνι.
ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχος ἔπλετο πάντων 480

ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένηαιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆρε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐκτρέπει ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετα νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
485 ἡμεῖς γὰρ θεαὶ ἴστε, πάρος τε, ἴστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀπούμεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
οἵτινες ἡγούμενες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθύν θ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 φωνή θ' ἀφθήκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη·
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νῆων ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνελέως καὶ Αἰήτιος ἦρχον,
495 Ἀρκεσφιάδης τε Προδοήνωρ τε Κλονίος τε·
οἱ θ' Ὑρήν ἐνέμοντο καὶ Αὐλῖδα πετρήσσαν,
Σχοῦνόν τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
οἱ τ' ἄμφ' Ἀσπὶ ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
500 οἱ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἦδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
Ἰκαλήν, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὐτρησὶν τε, πολυτρήρωνά τε Θιάβην,
οἱ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλλαρτον,
οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἦδ' οἱ Γλῶσαντ' ἐνέμοντο,
505 οἱ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδίην Ἀγλαὸν ἄλσος,
οἱ τε πολυστάφυλον Ἀρπην ἔχον, οἱ τε Μίδειαν,
Νῆσάν τε ῥαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
τῶν μὲν πεντήκοντα νῆες κίον· ἐν δὲ ἑκάστη

κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληθόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρης,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαιο,
παρθένος αἰδοίῃ, υπερῶϊον εἰσαναβάσα,
Ἄρηι κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδου·
οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κριῶν τε ζαθέην καὶ Δανλίδα καὶ Πανοπήν, 520
οἳ τ' Ἀγεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφεπέμποντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαιοιαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκίων στήχας ἔστασαν ἀμφιέποντες· 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόντιεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γὰρ ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθύρῃξ,
ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς 530
οἳ Κυνὸν τ' ἐνέμοντ', Ὀπιοέντά τε Καλλιμαρόν τε,
Βῆσάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς,
Τάρφην τε Θρόνιον τε, Βοαργεῖον ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνελοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν,
Κήρινθόν τ' ἑφਾਲον, Αἰὸν τ' αἰπὺν πτολιθέθρον,

- οἳ τε Κάρυστον ἔχον, ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
 540 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀργος,
 Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμιον ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιδαν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήεσιν
 θώρηκας φέξεν δῆϊων ἅμφι στήθεσσιν·
 545 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δ' ἅρ' Ἀθήνας εἶχον, ἔκτιλμενον πτολίεθροι,
 δῆμιον Ἑρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ ζείδωρος Ἀρουνρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσαν, ἑῷ ἐνὶ πλοῖν νηῶ·
 550 ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο, Μανεισθεύς.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ,
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 555 Νέστωρ οἷος ἔριξεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν -
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆες.
 [στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἳ δ' Ἀργος ἔειχον, Τίρυνθ' αὖτε τειχιόεσσαν,
 560 Ἑρμιόνην, Ἀσίην τε, βαθύν κατὰ κόλπον ἐχούσας.
 Τροῦξήν, Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἳ ἔχον Αἰγῶαν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκαλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φάος,
 Μυρμιστεύς υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆρας εἶχον, ἑκτιμένον πτολίεθρον,
 ᾠρνειόν τε Κόρυνθον, ἑκτιμένους τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρήν τ' ἐρατεινήν,
 καὶ Σικυνών, ὃθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰτωρὴν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφεγνέμοντο,
 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλέην εὐρείαν· 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἤρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύνατο ρώσῃα χαλκόν,
 κυδίσων, ὅτι πᾶσι μετέτρεπεν ἡρώεσσαν,
 οὔνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ᾤγε λαοίς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρὸν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρουσιᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἑλος τ', ἔκραλον πτολίεθρον, 585
 οἱ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφεγνέμοντο·
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἤρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήγοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμήσει πεποιθώς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
 καὶ Θρίον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἑκτιτον Αἴπν,
 καὶ Κυπαρισσηνὰ καὶ Ἀμφηγέτειαν ἔλαιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δωρίον — ἔνθα τε Μοῦσαι 595
 ἀντόμεναι Θάμνρον τὸν Θρηήκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλλήθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλῆος·

- σιεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰδοῖεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 600 θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐλλέλαθον καθαριστύν -
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστορ·
 τῷ δ' ἐναντήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχώωντο.
 Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύνιον παρὲς τύμβον, ἦν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 605 οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομανὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε, Σιρατίην τε καὶ ἡγεμόεσσαν Ἐπίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παφρᾶσίνην ἐνέμοντο·
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο παῖς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκαῆδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλμοις, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.
 645 Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
 ὕσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
 πέτρῃ τ' Ὀλλερίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἑέργει·
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν· δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῃ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἐμβαίνον Ἐπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 νῆες, ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκειδῆς ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένης Ἀνγητιάδης ἀνακτος.
 625 Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων

νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἅντα·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μίης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἐπιπτότα Φυλεΐς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰσοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐέμοντο καὶ Αἰγύλιπα τρηχεῖαν,
 οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἥδ' οἱ Σάμον ἀμφοτέρωθεν,
 οἱ τ' ἡπείρον ἔχον, ἥδ' ἀντιπέραι' ἐέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δωδέκα μυλοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἱ Πλευρῶν' ἐέμοντο καὶ Ὀλυνον ἠδὲ Πυλῆνην,
 Χαλκίδα τ' ἀγχίλαον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν - 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νείεες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγχρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντι' ἐτέταλτο ἀναστέμεν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκον, Μίλητόν τε καὶ ἀργινέοντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
 ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφοτέρωθεν.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 650
 Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλῶ ἀνδρείφοντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἥνς τε μέγας τε,
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερωχῶν·

- 655 οἳ Ῥόδον ἀμφεμένοντο διὰ τριῖα κοσμηθέντες,
 Αἰνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη·
 τὴν ἄγει' ἐξ Ἐκφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σαλλήεντος,
- 660 πέρσας ἄστια πολλὰ Διοτρεφῶν αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπύκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἰοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἦδη γηράσκοντα Λυκύμνιον, ὅζον Ἄρην.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγα λαὸν ἀγείρας,
- 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 νύκτας νύκτοί τε βίης Ἡρακλεΐης.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθα δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἣδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
- 670 [καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱός, Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
- 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσοντα,
 καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὤκα Ἡρακλεῖδαο ἀνακτος·
- 680 τοῖς δὲ τριῖκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἳ τ' Ἄλον, οἳ τ' Ἀλόπην, οἳ τε Τρηχῶν ἐνέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἣδ' Ἑλλάδα καλλιγόναικα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
 ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσχερὸς ἰμῶνοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφῶν ἐπὶ στήχας ἤγήσατο.
 καίτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνικόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας, 690
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
 καὶ δὲ Μύνηι' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσμιώρους,
 νείας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 τῆς ὄγε καίτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
 Ἀήμιτρος τέμενος, Ἴωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλων τ' Ἀντρώων' ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτω γαῖα μάλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυκῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλείπετο, 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 νηὸς ἀπωθρόσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γὰρ μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφῶας κόσμησε Ποδάρεης, ὅζος Ἀρης,
 Ἰφίκλου νιὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 ἀντοκασίγητος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου,
 ὑπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρειών,
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεν δὲ μὲν ἐσθλὸν εἶντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μάλαινα νῆες ἔποντο. 710
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφυράς καὶ ἑκτιμένην Ἰαωλῶν·

- τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 715 Ἀλκίησις, Ἥελλας θυματρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθῶνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν·
 τῶν δὲ Φιλοκτίτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πύσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθῇ, ὅθι μιν λήπον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ὑγέων· τάχα δὲ μῆσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτίτην ἀνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μένδων κόσμησαν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήη ὑπ' Οἰλήϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' εἶχον Τρέκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν.
 730 οἱ τ' ἔχον Οἰγαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰγαλιῆος·
 τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἱππῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἰδὲ Μιχάων·
 τοῖς δὲ τρεῖς κόντα γλαφυραὶ νῆες ἐστυχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἀργίσσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·
 740 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόλες,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἡματι τῷ, ὅτε Φῆρας εἵσατο λαγνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασθεν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὄξος Ἀρης, 745
 υἱὸς ὑπερθύμαιο Κοράϊνου Κατειίδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεύς δ' ἐκ Κύρου ἦγε δύναι καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιήρες ἔποντο, μινεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Δωδώνῃ δυσχεῖμερον οἶκ' ἔθεντο, 750
 οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτόν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς ῥ' ἐς Πηγεῖον προῖει καλλίρροον ὕδωρ·
 οὐδ' ὅγε Πηγεῖα συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθ' ἑνὸς ἐπιρρέει, ἥνι' ἔλαιον·
 ὄρκον γάρ δεινοῦ Σιτωγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρῶτος, Τενθρεδόνοιο υἱός,
 οἱ περὶ Πηγεῖον καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρῶτος θοὸς ἡγεμόνευεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε, παδῶκας, ὄρνιθας ὥς,
 ὀτρυχας, οἷτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἵσας· 765
 τὰς ἐν Πηρεῇ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἀρης φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὅφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

- ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ', ἀπομνησίας Ἀγαμέμνονι, πομένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ φηγμῶνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰόντες,
 775 τόξοισιν θ'. ἔπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὐ πεπνυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοτο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥς τε πυρὶ χυθὼν πᾶσι νέμειτο·
 γαῖα δ' ὑπεστιεγάχιζε, Διὶ ὥς τεσπικεραυνῶ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυρωεῖ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυρωεὺς ἔμμεται εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζειο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὠκα διέπρησσον πεδίλιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴν ἔμμενος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγανῇ.
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν,
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νῆοι ἠδὲ γέροντες.
 790 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἦε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Λισυνήταο γέροντος,
 δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλλαστος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

λήν γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν, 800
 ἔρχονται παδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμον ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπαρέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνετω, οἷσι παρ' ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγεῖσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεῶς ἔπος ἠγνοήσεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠκύνοντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυντο λαός,
 περὶ θ' ἱππῆς τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀράρει. 810

Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰτεῖα κολώνη,
 ἐν παδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίσιαν κελήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε διεκρίθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815

Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺν πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείρην.

Δαρδανίων αὖτ' ἤρχεν ἕως παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
 Ἰδης ἐν κρημοῖσι θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύνω Ἀντίνορος νῆα.

Ἀρχελοχὸς τ' Ἀκίμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεύοντο Ἰδης,
 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδαρ μίλαν Αἰσθήπιοιο, 825
 Τρῶες· τῶν αὖτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων ἀντὶς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισινῶ,

- καὶ Πιτυΐαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ·
 830 τῶν ἡρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθύρῃς,
 νῆε δ' ἄνω Μέροπος Παρκασίου, ὃς περὶ πάντων
 ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔαυκεν
 στεῖχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλαρος θανάτοιο.
 835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφερέμοντο,
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην·
 τῶν αὐτ' Ὑρτακίδης ἡρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἔπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσμιῶρων,
 τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἡρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὃς ὅς Ἀρης,
 νῆε δ' ἄνω Αἰθίοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Ἀντάρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρας,
 845 ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.
 Εὐρημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο Διοτρεφῆος Κεάδαο.
 Ἀντάρ Πυρραΐμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἅπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.
 Παφλαγόνων δ' ἦγετο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
 οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφερέμοντο,
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
 855 Κρωμνάν τ' Αἰγυιῶν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
 Ἀντάρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεον ἐστὶ γενέθλη.

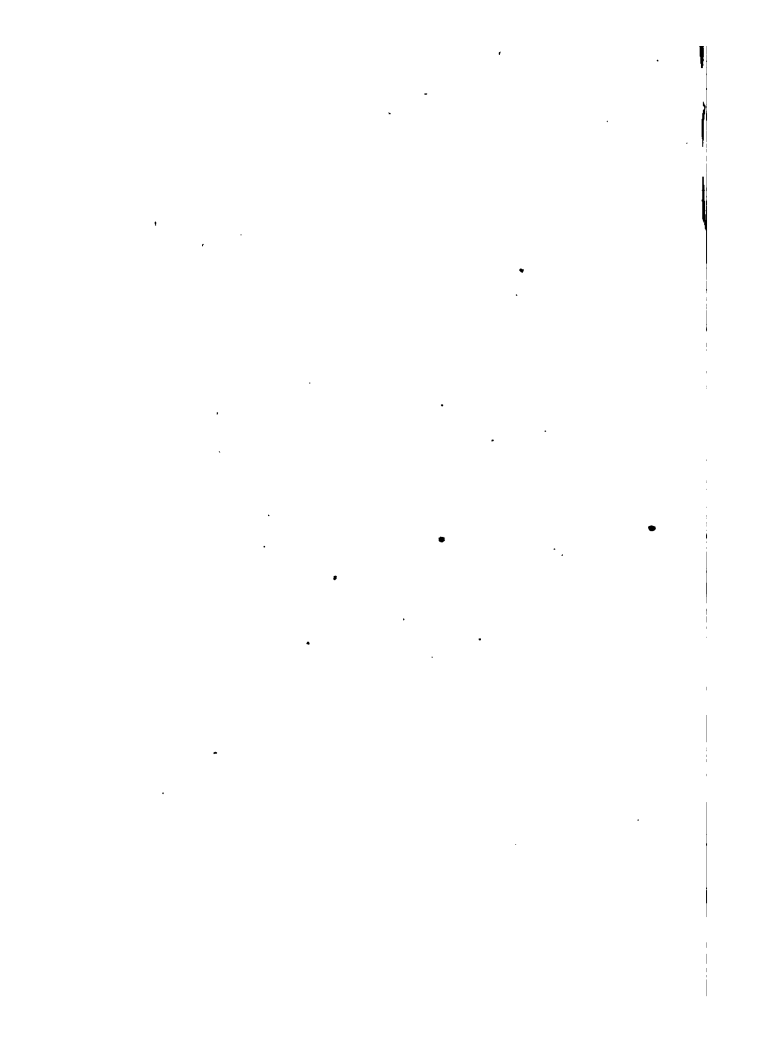
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίῳζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios Θεοειδής,
 τῇλ' ἐξ Ἀσκαρίας· μέμασαν δ' ὕσμῃν μάχεσθαι.

Μῆροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 ὤϊε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε Αἰμυή, 865
 οἱ καὶ Μῆονας ἦγον ὑπὸ Τρωάῳ γεγαῶτας.

Νάστῃς αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων,
 οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε βοάς, Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστῃς ἡγησάσθην, 870
 Νάστῃς Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔειπεν, ἥντε κούρη·
 νῆπιος, οὐδὲ τί οἱ τόγ' ἐπήχεσσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ξάνθου ἄπο δινήμενός.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Γ Α Γ

S U M M A R I U M.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, ablecto animo refugit (1—37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certaminē singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta, poscit Menelaus, ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum viciisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemnon publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
ἦντε περ κλαγγῇ γεράων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ἰλκεανοῖο ψόων, 5
ἀνδράσι Πηνεαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρονσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμῆσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δὲ τε νυκτὸς ἀμείνων, 10
τόσπον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἦσιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησπον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· ἀντάρ ὁ δοῦρε δῶα κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων, Ἀργείων προκαλλίζετο πάντας ἀρίστους,
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη, μεγάλην ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
 σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γάρ τίσεσθαι ἀλείτην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

30 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἅψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
 35 ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τε μιν εἴλε παρειάς·
 ὥς αὐτίς κατ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων,
 δείσας Ἀτρεΐος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Ἀνύπαρι, εἶδος ἄριστα, γυναιμανές, ἡπεροπευτά!
 40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καὶ κε τὸ βουλόμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἢ πον καγχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἄριστην πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ'· ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλή· 45
 ἢ τοιόσδε ἑών, ἐν ποταπόροισι νέεσσαν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήφρας ἁγείρας,
 μυθαῖς ἄλλοδαποῖσι, γυναικ' εὐειδέ' ἀνήγας
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν -
 πατρὶ τε σὺ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσων μὲν χάρμα, κατηφελὴν δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μένεις Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
 γνοῖς χ', οἷου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιταν.
 οὐκ ἂν τοι χαλίσμῃ κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἢ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μεγεῖης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδύμοντες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
 "Ἐκτορ· ἐπεί με καὶ αἴσαν ἐνείμασας, οὐδ' ὑπεράϊσαν·
 αἶετ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειφής, 60
 ὅστ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφείλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσι νύκτος ἄταρβητος νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφραε χρυσείης Ἀφροδίτης!
 οὐτοὶ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν ἀντοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νεσθῶν

75 Ἄργος ἐς ἐπιπόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα·

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτις ἔχάρη μέγα, μῦθον
ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φίλαγγας,
μέσσου δουρός ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες·

τῷ δ' ἐπεταξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.

ἀντάρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!

στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀπὸ τ' ἐγένοντο

85 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ,

90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφρον Μενέλαον

οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·

ὀππότερος δὲ καὶ νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλών ἐν παντά, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴρ ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει

θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε

100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·

ἡμῶν δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τίτνυται,

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα·
 οἷστέα δ' ἄρν', ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκα τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφύαιοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκα δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέεσσονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετήσῃ, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λένυσσι, ὅπως ὅχ' ἄμιστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε,
 ἐλπόμενοι παύσασθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στήχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλλύγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115
 Ἐκτὼρ δὲ προτὶ αὐτῷ δῶα κήρυκας ἐπεμπευ,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἀγαμέμνων,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς ἵεναι, ἣδ' ἄρν' ἐκέλευεν
 οἰσόμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίῳ. - 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῃ, Ἀντηνορίδῃο δαμαρτί,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικιάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀριστήν.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαιεν, 125
 δίπλακα πορφύρεην· πολέας δ' ἐνέπασσεν αἰέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 οὓς ἔειπεν εἶνεκ' ἐπασχον ὑπὲρ Ἀργεὺς παλαμῶων.
 ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Δεῦρ' ἴθι, κύμα φάλη, ἵνα θῆσκαλα ἔργα ἴδῃαι 130
 Ἴλιad. I. E

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὅλοοιτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ - πόλεμος δὲ πέπανται -
135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νεκῆσαντι φίλη κελήσῃ ἄκοιτις.

Ὡς εἰπούσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 ἀνδρὸς τε προτέραιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων
αὐτίκα δ' ἀργενῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,
ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

145 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἳ δ' ἄμφι Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετιάονά τ', ὅζον Ἄρης,
Οὐκαλέων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·

150 γῆραί δ' ἤ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐσθλοί, τετιγέσσαν ἐοικότες, οἷτε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,

155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῶδ' ἄμφι γυναικὶ πολλὴν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἑοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκίεσσιν ἵ' ὀπίσσω πῆμα λήτοιο. 160

Ὡς ἄρ' ἔφρα· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
θεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζεν ἔμεϊο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε -
οὔτι μοι αἰτή ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοι εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν - 165

ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήηης,
ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μελίζοντες ἄλλοι ἔασιν·
καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοιτιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκνρέ, δεινός τε·
ὥς ὄφρα γινώσκω θάνατός μοι ἄδελφ' ἀπὸ κακός, ὅπποτε θεῦρο
νείει σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα· —
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνελθεῖν ἦδ' ἀσταλλῆς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς ἰ' ἀγαθός, κρατερός ἰ' αἰχμητής·
δαήρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴποι' ἔην γέ. 180

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδην, μοιρηγενές, ὀλβιόδαμνον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦφοι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέηλυθ' ὄν ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπέλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύκδονος ἀντιθέιο,
οἳ ῥά τότε ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κονὸς ἔδην μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

- ἥματι τῷ, ὅτα τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνευραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκοπας Ἀχαιοί.
 Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις οὐδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στήθεσσι καὶ ἰδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν οἱ καίται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτάτῃ,
 αὐτὸς δέ, κτεῖλος ὥς, ἐπιπλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσω πηγεσιμᾶλλω,
 ὅστ' οἷον μέγα πῶν διερχεται ἀργεννίων.
 Τὸν δ' ἡμῖβει ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐγγεγαυῖα·
 200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές εἶπες.
 205 ἦδη γάρ καὶ δευρό ποτ' ἦλυθε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 σὺ ἔνec ἀγγελίης, σὺν Ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξαίνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμυχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπαίρκεν εὐρύας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ἔφρασαν,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιπροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύς· ἐπεὶ οὐ πολὺμνθος,
 215 οὐδ' ἀφαρματοειής, ἥ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξαιεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

σκήπτρον δ' οὐχ' ὀπίσω οὔτε προσηρπνές ἐνώμα,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔχουσεν, αἰδοῖ· φωτὶ ἑοκάς·
 φάτης καὶ ζακοτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτῶς· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔει,
 καὶ ἔπει τιφάδεσσιν ἐοικότα χαιμερήσιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσεια βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τοῦ τρίτον αὐτ' Αἰάντα ἰδὼν, ἐρίειν ὁ γεραῖός· 225
 τίς τ' ἄρ' ὥδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κερκλήν ἢδ' ἐσφείας ὤμιος;

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, 236
 ἔστιν· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἄγροι ἠγερέθονται.

πολλὰ μιν ξείνησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἔκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἑλκωπας Ἀχαιούς,
 οὓς καὶ εὖ γινώσκω, καὶ τοῦνομα μυθησάμεν· 235

δοῦν δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμήτορα λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ Πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

ἀντοκασηγνήτω, τῷ μοι μὲν γαῖατο μήτηρ.
 ἦ οὐχ' ἐσπέσθην Λακκαδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς;

ἦ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἔνι ποτιπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

αἵσχεα δευδιότες καὶ ὀνειδεα πόλλ', ἃ μοὶ ἐστίν;
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἦδη κατέχευ φρυζέος αἶα·

ἐν Λακκαδαίμονι αὐτῷ, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θειῶν φέρον ὄρμη πιστά, 245

ἄφρε δύναι καὶ οἶνον εὐχρονα, κακῶν ἀρούρης;

ἄσκη' ἐν αἰγέῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

- 250 Ὅρσσο, Λαομεδοντιάδῃ! καλέευσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμηται·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχειρήσι μαχήσονται ἑμφι γυναικί·

- 255 τῷ δὲ κε νεκήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔπειτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίομεν Τροίην· ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νέονται·

Ἄργος εἰς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλυγύναικα.

ὣς φάτο· ῥίγυσεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις

- 260 ἵππους ζευγύνεσθαι· τοὶ δ' ἐτραλῆως ἐπὶ θόρον·
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πηλεΐδης, κατὰ δ' ἠρία τῶν ὀπίσσω·
παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσαστο δίφρον·
τῷ δὲ διὰ Σκαίῳν πεδίονδ' ἔχον ὠκίας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,

- 265 ἐξ ἵππων ἀποβάαντες ἐπὶ χθονά πουλυβοτείραν,
εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο·

ᾧρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· αὐτὰρ κήρυκες ἄγανοι
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον·

- 270 μίσγον, αὐτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεσαν·

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἣ οἱ παρ' ἑίφεος μέγα κουρσὸν αἰὲν ἄωρο,

ἄρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεύμαν ἄριστοις·

- 275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε,
 Ἥελίος θ', ὃς πᾶντ' ἐφορᾷ, καὶ πᾶντ' ἐπακούεις,
 καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένεργθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνουσθον, ὅτις κ' ἐπλόρκαν ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔσθε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆασι νοήμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτελεῖ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῳᾶς ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πᾶντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινήμεν, ἥτις ἔσκειν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 τίней οὐκ ἐθέλωσω, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιότης, 290
 αὐθι μένων, εἴως καὶ τέλος πολέμοιο κηέω.

Ἥ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δεινομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔχχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰεγενέτησιν·
 ὧδε δέ τις εἶπενκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε·

Ζεῦ κύνιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 ὧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμαῖς ῥέει, ὡς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν, καὶ τεκίων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμῆιν.

Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίασε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Λαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῳᾶς καὶ ἑκκλήμυδες Ἀχαιοί·

- 305 ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡμερόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀράσθαι
 μαρναμένον φίλον υἱὸν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγῃ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῃ θανάτου τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
- 310 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεός φώς·
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἦνίᾳ τεινεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήρῳ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀφοβέει προτὶ Ἴλιον ἀπορέοντο.
 Ἐκτὼρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, ἀντιὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κνέῃ χαλκήρεϊ πᾶλλον ἐλόντες,
 ὅπποταρος δὴ πρόσθεν ἀφελὴ χάλκων ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε·
- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδίᾳν, κυδίστε, μέγιστε!
 ὅπποταρος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον θῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· πᾶλλον δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτὼρ,
- 325 ἄψ ὁρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἵκοντο κατὰ στήχας, ἥχι ἐκάστην
 ἵπποι ἀερόποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκλειτο.
 ἀντιὰρ ὃγ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα κίλῃ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνιόμοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυτάς·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτειο Λυκάονος· ἤραβε δ' αὐτὰρ.

ἀμφὶ δ' ἥρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκαον· ἀντάρ' ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐνυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουραν· δεινὸν δὲ λόφος καθ' ὑπερθεῖν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' αἰκμιον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρτῆος ἔντα' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἔπει οὖν ἐκ' αὐτῶν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 δεινὸν δευρόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάας θ' ἵπποδάμους καὶ ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἔγχεας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη,
 οὐδ' ἔρβηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δευτέρως ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ μὲ πρότερος κίχ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δάμασσον·
 ὄφρα τις ἐρβήγῃσι καὶ διριγόναν ἀνθρώπων,
 ξενοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότῃα παράσχη.

Ἥ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριάμῖδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλον ἡρήρειστο·
 ἀντικῶν δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλευάτο Κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρνυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφρὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀφρείδης δ' ἤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

- 365 Ζεῦ πάτερ, οὐτὶς στείῳ-θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἦ τ' ἐράμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤχθη παλάμῃν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

- Ἢ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρώφας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς·
 ἄγχε δέ μιν πολέεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειφῇ,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνδρεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφάλειης.
 καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

- 375 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάσια βοὸς ἱρι κταμένοιο·
 κενὴ δέ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχέῃ.
 τὴν μὲν ἐπειθ' ἦρος μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς
 ῥήψ' ἐπιδιτήσας, κόμισαν δ' ἐρίφρος ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄν' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μεναιῶνων
 380 ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶντι.
 αὐτὴ δ' αὐθ' Ἑλένην καλέουσα ἴε· τὴν δ' ἐύχανεν
 πόρῳ ἐφ' ἱψηλῷ· περὶ δέ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.

- 385 χειρὶ δέ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβούσα·
 γρηῖ δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῃ, ἣ οἱ Λακεδαιμόσι ναιετάωσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέσκεν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 390 Δευρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νίεσθαι.
 κείνος οὔ' ἐν θαλάμῳ καὶ δυνωτοῖσι λέγεσσι,

κάλλει τε στιλβων καὶ αἵμασιν· οὐδὲ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἔλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἧς χοροῖο νέον λήγοντα καθίζω.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρηνεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῆς περικαλλείᾳ δειρῇ,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἀνάμαζεν·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἱπεραπύσσουσιν;
 ἢ τί με προτέρω πολλῶν εὐναιόμακων 400
 ἄξεις ἢ Φοινίης, ἢ Μυηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ καίθι φίλος μαρόπιον ἀνδραστειν;
 οὔτεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦτεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρῆστis; 405
 ἦσο παρ' αὐτῶν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπίεσθε κελύδους·
 μῆδ' ἐπὶ σοῖσι πόδεσσιν ὑπὸ στρόφνης Ὀλυμπίου,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κῆνον οἴξω, καὶ ἐφύλασσε,
 εἰσόκα σ' ἢ ἔμλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δοῦλεν.
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὔκ εἰμι - κἄμεσσητόν δέ κεν εἴη - 410
 κείρου ποφανεόουσα λῆχος· Τρῳαὶ δέ μ' ἐπίδσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄγε· ἄκρετα θυμῷ.

Τὴν δὲ χαλῶσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτην·
 μή μ' ἔρεθες, σχετλίη! μή χῶσαμένη σε μεθίσω,
 τῶς δέ σ' ἀπὲχθήρω, ὥς νῦν ἔκπογλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μῆτιςσμαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρῳάων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ἔλαβαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγαγαυία·
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐάνω ἀργῇτι φασγάνῳ,
 σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθειν, ἥρχε δὲ δαίμων. 420

- Αἰ δ' οἳ ἄλ' Ἀλεξάνδροιο δῶμον περικαλλέ' ἔκοντο,
 ἀμείβοιοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἣ δ' εἰς ὑφόροφον θυλάμιον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δέκρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρονσα·
 ἔνθα κ' αὖθις Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσοις πάλιν κλίνουσα, πόσιν δ' ἤρπασε μύθῳ·
 Ἥλυθες ἐκ πολέμου - ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἣ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' Ἀρηίφιλον Μενελάου
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔργῳ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκαλέσσαι Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 ἔξ' αὐτῆς μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δοῦρὶ δαμείης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεπαῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνεπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ παρὰ γυῖρ θεοὶ εἶσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὧδα ἔριος φρένας ἀμφοτέρωθεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατειῆς
 ἔπλεον ἀρκάδας ἐν κοντοπόροισι κέεσσι,
 445 ἤσω δ' ἐν Κρανίῃ ἐμήην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·
 ὡς σὺ νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 Ἴδ' ὦ, καὶ ἄγε λέχοςδε κίων' ἄρα δ' εἶπε' ἄκοιτις·
 τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατενόησανθεν λεχέεσσιν.
 446 Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἱοκάδῃ,

εἴ που ἐξαθήσειαν Ἀλέξανδρον θεοειδία. 450

ἀλλ' οὐτις δύνατο Τρώων κλειτῶν ἱ' ἐπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκαύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μαλαίῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέεπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

Κέκλυτά μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·

νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·

ὕμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,

ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride: Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat illi excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut lacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet, ac novam bellandi causam seret (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proellum instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422—544).

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὅρκίῳν σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐνοχοῖσι· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτὶκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην
κερτομίῳις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·

5

Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῇσι Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οὔόμενον θανέεσθαι.

10

ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηίφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ᾗ ᾧ αὐτὶς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

15

ὄρσομεν, ἧ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοι μὲν οἰκείοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

- 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην·
πλησίου αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
ἦτοι Ἀθηναίη ἀκίων ἦν, οὐδὲ τι εἶπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στήθεος χόλον, ἀλλὰ προσήνδα·
- 25 Αἰνότητι Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ! καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρόνσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦ τε παισίν.
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
δαιμονίη, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέχουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρά,
- 35 ὦμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δὲ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,
μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εὔσαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντι γε θυμῷ.
αἶ γὰρ ἐπὶ ἡέλιῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναιεῖάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Ἥριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἰδεύετο δαιτὸς εἴσης,
λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

Τὸν δ' ἡμείβει ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἦτοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολὺν φίλταταῖ εἰσι πόλῃς,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
τάς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.

εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰώ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνὼ φθονέουσ'· ἐπεὶ πολὺν φέρτερός ἐσσι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἔμοι ἔνθεν, ὅθεν σοί·
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποεῖζομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἔμοι· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θῆσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν,
πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύναντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἀντίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύναντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῦικεν Ἀθήνην·

βῆ δὲ καὶ Οὐλύμποιο παρῶν αἴεσσα.

75 οἷον δ' αὐτίκα ἦε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτης,
ἢ ναύτησι τέρας, ἢ στρατιῷ εὐρεῖ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρος ἴανται·
τῷ εἰκνὴ ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη·
καδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· Θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

80 Τρῳάς θ' ἵπποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς.
ᾧδε δὲ τις εἶπεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλοκ·

Ἢ ῥ' αὐτίς πόλεμος τε καὶὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσsetαι, ἢ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίθηται
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

85 Ὡς ἄρα τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
ἢ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρῳῶν κατεδύσαθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντιγόρῃδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμεν, εἴ που ἐρεῖροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

90 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσχύποιο βοάων.
ἀγχού δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἢ ῥά νῦ μοί τι πίδιοι, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
εἰαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·

95 πᾶσι δὲ κα Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἶ κεν ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρεΐος υἱόν
σῷ βέλει δημθέντα, πυρρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἴκαδε ροστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτι· Ἀθηναίη· τῷ δὲ φράνας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον· εὐξοον, ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας,
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδωγμένος ἐν προδοκῆσιν,
βεβλήναι πρὸς στήθεος· ὃ δ' ὑπτιος ἔμπεσσε πέτρῃ·
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·

καὶ τὰ μὲν αὐκῆσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
πᾶν δ' εὐ· λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὐ· κατέθηκε ταυνυσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέδον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
πρὶν βλησθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱόν. 115

αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
ἀβλήητα, πτερόεντα, μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατέκόσμη πικρὸν οὔσιόν,
εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην, 120

οἴκαδε ροστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερεὺς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἔαχεν, ἄλτο δ' οὔσιός 125
ὄξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτεσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγγελίη,
ἣ τοι πρόσθε σιᾶσα, βέλος ἐχεπενικὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἐέργει μνῖαν, ὅθ' ἠδεῖ λέξεται ὑπνῳ.

- αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλούς ἦρτετο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οὔσιός·
- 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήριστο,
 μήτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντιων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἵσαιο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οὔσιός ἐπέγραψε χρὸα φαιός·
- 140 ἀντίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλάρικντα γυνὴ φοῖνικι μίγῃ
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἔπων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
- 145 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἱππῶ, ἐλατῆρ' τε κῆδος·
 τοῖοι τοι, Μενέλαε, μίανθ' ἡν αἵματι μηροῖ
 εὐφρέες, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 Ῥήγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
- 150 ῥήγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐπὶς ῥόντας,
 ἀπορρέον οἱ θυμός ἐνι στήθεσσιν ἀγέροθι.
 τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
- 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρμι' ἔταμνον,
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῶσιν μίχεσθαι.
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρμια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρμιον, αἱμὰ τε ἀρῶν,
 σπονδαὶ τ' ἀκροχοῖ καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν!
- 60 εἶπερ γάρ τε καὶ ἀντίκα Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,

ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέεισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι, γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποι' ὀλώλῃ Ἥλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύσῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοιέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἶ κε θάνης, καὶ μοῖμιν ἀναπλήρης βιότοιο· 170
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδῆμιον Ἄργος ἰκοίμην.
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳασὶ λείπομεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστιέα πύσει ἄρουρα,
 κεκμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 καὶ κέ τις ᾧδ' ἔρεει Τρώων ὑπερηγορόειων,
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἄγαθὸν Μενέλιον.
 ὥς ποτὲ τις ἔρεει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξυ πάγῃ βίλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἥδ' ὑπένερχεν
 ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·

- 190 ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσειται, ἥδ' ἐπιθήσει
 φάρμακ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἥ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκι, προσήδα·
 Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οὔστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Ἀνκίων· τῷ μὲν κλέος, αἶμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπείθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
 ἐσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἳ ἐποντο Τρῆκς ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ὠτάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οὔστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Ἀνκίων· τῷ μὲν κλέος, αἶμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρinen·
 βᾶν δ' ἵεναι κατ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλῆμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγεραι θ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέυσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀγερότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 215 λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἥδ' ὑπένεφθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὃδ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶψ' ἐκμυζήσας, ἐπ' αῖφ' ἥπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τὰ οἱ ποιε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμυρεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχας ἤλυθον Ἀσπυστιάνων·
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδον, μνήσαντο δὲ χάριτος.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βριζόντα ἰδοὺς Ἀγαμέμνονα διόν,
οὐδὲ καταπιώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπείδοντα μάχην ἐς κιδιάνειραν. 225

Ἴππους μὲν γὰρ ἔσσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρωχέμεν, ὅππότε κέν μιν
γυνὴ λάρη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα. 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπάλαιτο στίχας ἀνδρῶν·
καὶ ῥ' οὖς μὲν σπείδοντας ἰδοὶ Δαναῶν ταχυπόλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει ἀρωγός· 235

ἀλλ' οἷτορ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυντες ἔδονται·
ἡμεῖς γὰρ ἀλόχοις τε φίλας καὶ νύκτια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.

Οὕτως αὖ μεθιέντας ἰδοὶ στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεκείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχίεις, οὗ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθνηπότες, ἥντε νεβροί;
αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίλιον θήουσαι,
ἑσταῶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
ἦ μάλιστα Τρώας σχεδὸν ἔλθμεν, ἐνθα τε νῆες

- εἰρύνατ' εὐπρυμνοί, πολὺς ἐπὶ θνὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἰδῇτ', αἶ κ' ἔμμιν ὑπέροχῃ χεῖρα Κρονίων·
- 250 Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπώλειτο σιέχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενεῖα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ δ' εἰκελὸς ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
- 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γῆθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἀντίκα δ' Ἰδομενεῖα προσήδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπαίων,
 ἦμιν ἐνὶ πτολίμῳ, ἦδ' ἄλλοιῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 ἦδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γαρούσιον αἰθήρα οἶνον
- 260 Ἀργείων οἱ ἀριστοὶ ἐνὶ κρητῆρσι κίρωνται,
 εἵπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνουσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστιγ' ὥσπερ ἐμοί, πίπαι, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαί εἴναι!
- 265 Τὸν δ' ἀντ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡΐδι·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήθρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσά·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόοντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκα ἔχουσιν
- 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσει, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκα δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσιέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
- 275 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνῆρ,
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι, μελάντερον, ἥντα πύσσα,
φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ῥέγρησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τῇ σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖται ἅμ' Αἰνύντεσσι Διοτρεφείων αἰζηῶν 280

δήϊον ἐς πόλεμον πνικναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάγεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖται.
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφας φωνήσας ἔπαυ πτερόεντα προσήνδα·

Αἶαντι, Ἀργείων ἡγήτορι χαλκοχιτώνων, 285

σφαῖ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνόμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτὸν γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290

χερσὲν ἔφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περὶ δομένη τε.
Ἵλσειπῶν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἔνθ' ὄγε Νέστορ' ἔειπε, λιγὸν Πυλίων ἀγορητήν, 295

οὓς ἐτάφους στέλλοντα, καὶ ὑτρύνοντα μάχεσθαι,
ἅμφι μέγαν Πηλεάγοντα, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Αἰμονά τε κρελόντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, 300

πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,

ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,

ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολέμῳ. 300

ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπατέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνῶγει

σφοῦς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέσθαι ὁμίλῳ·

Μηδὲ τις, ἱπποσύνη τε καὶ ἡγορήφει πεποιθώς,

οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμῆατο Τρώεσσι μάχεσθαι,

μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἄνῃρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἔκπται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 οὐδὲ καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.

310 Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.

καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγχιμέμων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπβα πτερόεντα προσκῆδα·

ἦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·

315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς ὄφελ' τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κορυφώτεροισι μετεῖται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἐρεϋθᾶλλονα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὕπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἦδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἷτερ' ἐμεῖο

325 ὀπλότεροι γεγάσι, πεποιθήσιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παροίχeto γηθόσυνος κῆρ
 εὐρ' υἱὸν Πετεῶο, Μερεσθῆα πλήξιππον,
 ἑσταότ'· ἄμφι δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἄμφι στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 ἑστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 ἑστασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρήσειε, καὶ ἄρξαιαν πολέμοιο. 335

τούς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφραεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ νῆε Πετεῶο, Διοτρεφῆος βασιλῆος,
καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, καρδαλέοφρον!
τίετι καταπτύσσοντες ἀφέστιε, μίμνετε δ' ἄλλους: 340

σφῶν μὲν τ' ἐπέουε, μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
ἑστάμεν, ἡδὲ μάχης κανστιβῆς ἀντιβολῆσαι.
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκονάξουσθον ἐμῖο,
ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί.
ἐνθ' αὖ φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἡδὲ κύπελλα 345

οἶνον πινέμεναι μελιθεός, ὅφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάρουθε μαχοῖατο νηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεϊδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων! 350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιήμεν; — ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρῆα,
ᾧφραι, ἦν ἐθέλῃσθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμύλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μινύεντα
Τρώων ἵπποδύμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμάλια βάζεις. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γινῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικίῳ περιώσιον, οὔτε κελύω.
οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἦπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, αἶτ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἰ τι κακὸν νῦν

εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.

Ἦς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους

365 εὔρε δὲ Τυδεὸς υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
ἑστιαότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
παρ δὲ οἱ ἐστίκει Σθένελος, Καπαπήϊος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσαν ἰδὼν κρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

370 ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γαστήρας;
οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὦδε φίλον πτωσχαζόμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθαι·
ὥς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε

375 ἦρτησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
οἳ ῥα τότε ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.

380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπῆρτον, ὥς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποῖην·
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.

385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κυχίσατο Καδμείωνας
δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑττοκληΐης.
ἐνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἔων, ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκᾳ

390 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθοις ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἄψ' ἀνερχομένῳ πύκινον λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δῶα δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαιών Αἰμονίδης, ἐπικέκλος ἀθανάτοισιν,
υἱὸς τ' Αὐτοφρόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφρόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαιὸν ἄρα προέφη, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτωλῖος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γένεατο εἰς χεῖρα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρυατέρους Διομήδης,
αἰδέσθαις βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπαῆος ἀμείνετο κυδαλίμοιο·
Ἄτρεϊδι, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρον μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι· 405
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
πανυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
τῷ μὴ μοι πατέρασ ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρυατέρους Διομήδης·
τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νημεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
οἰτρύνοντι μάχεσθαι ἑκκήμυδας Ἀχαιοὺς.
τούτῳ μὲν γὰρ κῆδος ἅμ' ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσι τε Ἴλιον ἱρήν·
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δρωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420

ὀρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

- Ἦς δ' οὔτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυτχεῖ κῆμα θαλάσσης
 ὀρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
 πόντῳ μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 χέρσῳ φηγνύμενον· μέγала βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας
 κυρτῶν ἐὼν κορυφούται, ἀποπνίγει δ' ἄλός ἄχνην·
 ὥς τότ' ἐπασσύνεται Δαναῶν κένοντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἄκην ἴσαν - οὐδὲ κε φαίης
 430 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν -
 σιγῇ δευδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένονι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρός ἐν αὐλῇ
 μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀτῆχες μεμακῦται, ἀκούουσai ὅπα ἀρσῶν·
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θυρὸς, οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσα δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμος τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἅμοτον μεμαῦτα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρῃ τε·
 ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
 ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,
 445 ἐρχομένη κατ' ὅμιλον, ὀφείλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 Οἳ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἔκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῖς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοθυρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀφρυμαγδὸς ὀρώρει.

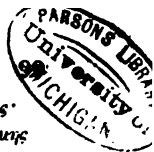
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πείλιν ἀνδρῶν, 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρῶροι ποταμοί, κατ' ὄρεσσι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρονῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε πομῆν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειης,
 ἐν δέ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δέ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δέ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνῳ
 Χαλκωδοτιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβράντων·
 ἔλαε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος, ὅφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγῆνωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κῆψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λύσε δέ γυνῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτίχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λίκτοι ὥς,
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδιοπάλλεεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἡΐθεον θαλαρόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 Ἰδηθεν κατιούσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννθάδιος δέ οἱ αἰὼν

- ἔπλεθ' ὑπ' Αἰάντος μεγάρυμον δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθεος, παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγαιρος ὤς,
 ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει,
 λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἄρματοππηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἔνυν κάμνῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἥ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξανάριξεν
 Αἴας Διογενής. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ,
 490 Πριάμίδης, καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὅξεϊ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπτε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπασσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθόπῃ χαλκῷ,
 στήθεϊ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 ἄμφι δ' παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἑπῶν ἐκείνων.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρησιν· ἥ δ' ἐτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νεμέσθησε δ' Ἀπόλλων,

ΙΛΙΑΔΟΣ ΙΓ.

Περγάμον ἐκ κατιῶν, Τρώεσσι δὲ κέλετ' αὔσας·
 Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρώες, μὴδ' εἴκετε χάριτες
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σιδήρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμευίχρρα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνκόμοιο,
 μάστιγας, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδραμεν.
 χειμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασιίδης, ὃς ἅρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστιέα λᾶας ἀναιδὴς
 ἄχρῃς ἀπηλόησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις εἰάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλεν περ,
 Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στήρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπᾶσατο στήρνοιο· ἐφύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ ἑ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἰφθίμον καὶ ἀγανόν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασυάμενος πελεμίσθη. 535
 ὥς τῷ· ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τεταίσθη,

ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ παρὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 540 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεῖ χαλκῷ
 διενέυει κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελείων ἀπερύκοι ἐκρήν.
 πολλοὶ γάρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 πρηγνίες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταττο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditum, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciatur (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus, ab Iride educta, curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii diuidenter irrident (352—431); Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Telepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777), ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ε

Διομήδους ἀριστεία.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἐν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργεῖοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἦροτο.
δαΐϊ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκράματον πῦρ,
ἀστὲρ ὀπωρινῷ ἐναλλέγκιον, ὅσπερ μάλιστα 5
λαμπρὸν παμφαλῆσι, λελουμένος Ὀκeanοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐην ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
ἰεὺς Ἡφαίστιο· δύνά δέ οἱ νιέες ἦσθη, 10
Φηγεὺς Ἰδαίος τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τῷ οἱ, ἀποκρουθέντε, ἐναντίω ὀρμηθήτην·
τὼ μὲν ἄρ' ἐπιποιῖν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος πρότεϊ δολιχόσκιον ἔρχος· 15
Τυδείδew δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἦλυνθ' ἀκρόκῃ
ἔρχος, οἰδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

- Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκρυγε χειρὸς,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥς δ' ἄρ' ἔππων.
- 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσα, λειπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτιη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκρυγε Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύνφας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀπαχήμενος εἶη.
- 25 ἵππους δ' ἐξέλασας μαγαθήμου Τυδείος υἱός,
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μαγάθυμοι ἐπὶ ἴδον νῆε Δάρητος,
 τὸν μὲν αἰετούμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχλουσιν,
 πᾶσιν ὁρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
- 30 χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέσσι προσήνδα θούρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολογί, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα·
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἴσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάνασθ', ὅπποτέρουσι πατὴρ Ζεὺς κύδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεσθαι μῆνιν;
- 35 Ὡς εἰπούσα, μάχης ἐξήγαγε θούρον Ἄρηα·
 τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἥϊόντι Σκαμανδρῷ.
 Τρῶας δ' ἔκλωαν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου.
- 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δαύπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνῆρατο, Μῆρονος υἱόν,
 Βῶρον, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβῶλακος εἰληλούθει.
- 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχρ' μακροῦ
 νύξ', ἔππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·

ἦραπε δ' ἐξ ὀχίων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
τόν μιν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλενον θαράσσοντες.

Υἱὸν δὲ Στροφιόιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξύνοντι, 50

ἑσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γάρ Ἀρταμης αὐτῇ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰτα τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρταμης ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολίαί, ἦσαν τοπρὲν γ' ἐκάαστο·

ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταφρενον οὐτασε δουρὶ
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
ἦριπε δὲ περηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνῆρατο, τέκτονος υἱόν,
Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαιδάλα πάντα 60
τεύχειν· ἔσχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆρατο νῆας εἵσας
ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,
οἱ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
τόν μιν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε δῶκων, 65
βεβλήκει γλοντὸν κατά δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατα κύστιν ἦπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή.
γυνὴ δ' ἔρεπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμπεκάλυπεν.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μίγρης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πῖνα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.

τόν μιν Φυλειδὴς δουρικλειτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
βεβλήκει κεφαλῆς κατά ἔνλον ὀξεῖ δουρὶ·
ἀντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἦριπε δ' ἐν κοίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλα χαλκὸν ὁδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμωνίδης Ὑψήρορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπλόου, ὃς ἦα Σκαμάνδρου
 ἀρητὴρ ἐτίετο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός,

- 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματέσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πίσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταῖη.

Ὡς οἱ μὲν ποτιόντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

- 85 Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτιέροισι μετείη,
 ἥε μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἥ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ' πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς
 χειμάρρῳ, ὅς τι ὕδα φέων ἐκίδασσε γαστέρα·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γαστέρα ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἁλωάων ἐριθελίων,
 ἐλθόντι ἑξαπλήης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κύλ' αἰζηῶν·
 ὥς ὑπὸ Τυδείδῃ πικναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μῖνον, πολέες περ ἑότες.

- 95 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 θύνοντι ἅμ' πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 ἀῆψ' ἐπὶ Τυδείδῃ εὐταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων!
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδὲ ἔφημι
 δῆθ' ἀνυχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτέόν με

ᾠρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Ἀνκλήθεν. 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τὸν δ' οὐ βέλος ἀπὸ δάμιασεν,
ἀλλ' ἀσπαυρήσας, πρόσθ' ἔπποιν καὶ ὄχεσφι
ἔσθῃ, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπαηΐϊον υἱόν·

Ὅρσο, πέποιον Καπαηϊάδῃ! καταβήσσο διέφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστίον. 110

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἔππων ἄλτο χαμῶζε,
παρ δὲ στὰς βέλος ἀπὸ διαμπαρὲς ἐξέρυσ' ὤμον·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δῆ τότ' ἔπειτ' ἤφατο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κλύθι μοι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυγῶνι, 115

εἵποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δῆϊω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δὲ τέ μ' ἀνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὀρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδὲ μὲ φησιν
δηρὸν εἶ' ὄμνησθαι λαμπρὸν φάος ἡλλίοιο. 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθνηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῶϊον ἦμα 125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·
ἄχλιν δ' αὖ τοι ὀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ σπριν ἐπήεν,
ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κα θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἔηται,
μῆτι σὺν' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξὺ χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλάνυϊπις Ἀθήνη.

- Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχουσιν ἐμίχθη·
 135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρίς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἄγρῳ ἐπ' εἰροπόκοις οἶσσι
 χραύνη μὲν ἔ' αὐλῆς ὑπερέλμυσεν, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν· ἔπειτα δέ ἑ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς· δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἱ μὲν ἔ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 ἀντάρ ὃ ἐμμεμαῶς βαθύτης ἐξ ἄλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρῶεσσι μέγ' κρατερὸς Διομήδης.

- Ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ.
 τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πλῆξ'· ἀπὸ δ' ἀνέχενος ὦμον ἔεργαθεν ἠδ' ἀπὸ κώτου
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύυδον,
 νείας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρους,
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θουανὴ τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ πτεάτεσσιν λιπείσθαι.
 155 ἔνθ' ὄγ' τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξέκλυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντες μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

- Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύνω λάβε Λαρδακνίδαο,
 160 εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσι θορῶν ἐξ ἀνέχονα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βροός, ξύλογον κῆτα βοσκομενάων·

ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἔππων Τυδεὺς υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἔππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπαύζοντα στίχας ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἔμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τὲ μιν ἀντίον ἤνθα· 170

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοι,
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδὲ τις ἐν Λυκίῃ σέογ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατεεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρώας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γοῦνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστί, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχαιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφροσι πάντα εἶσκω,
ἄσπιδι γιγνώσκων, ἀνλώπιδὶ τε τευκραλεΐῃ,
ἔππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδεὺς υἱός,
οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστιν ἄθανάτων, νεφέλῃ ἐκλυμένος ὤμιος,
ὃς τούτον βέλος ὠκὺν κηχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὤμιον
δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐράμην Αἰδωνῇ προΐαφειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβάτην·
 ἀλλὰ πού ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα διήφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἐσιτῶσι, κρῖ λευκὸν ἱρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας·
 ἥ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέταλλε δόμοις ἐν ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκάλενε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἀρχέειν Τρώεσσι κατὰ κρατεράς ὕσμινας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευόλατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων. εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην·
 ὥς λίπον, ἀντάρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθι,
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἔν' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Ἵνδριδῆ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 αἰρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν· ἥγριφα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξῃ
 210 ἦματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δ' ἦ.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόμομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατριδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφερὲς μέγα δῶμι,
 ἀντίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
 μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ τῷ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 ἀντιβῆναι ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὄχεων ἐπιβήσοιο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρῶιοι ἔπιοι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραυπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακείμεν ἠδὲ φρέσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπαρ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδῃ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥρια σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἔππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἢ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἔπιοι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥρια καὶ τεῶ ἔπῳ· 230
 μᾶλλον ἢ ἥριόν γ' εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἴπαρ ἂν αὐτε φεβόμεθα Τυδῆος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δεῖσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τῶν φθόγγον ποθέοντε·
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδῆος υἱός, 235
 αὐτὴν τε κτεῖνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἔπῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδεξομαι ὀξὺ δονρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανῆϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὁρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἐν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὐεϊδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀνύμονος Ἀγχιλαο
 εὐχεται ἐκγεγάμην, μήτηρ δὲ οἴ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χιζώμεσθ' ἐφ' ἔππων, μηδὲ μοι οὕτω

- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 οὐδὲ καταπτύσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν, ἔστιν·
- 255 ὀκνέω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔἴ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦτω δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποίσετον ὠκείας ἵπποι
 ἄμφω ἅψ' ἡμεῖων, εἰ γοῦν ἑταρὸς γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὄρεξῃ,
 ἄμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τοίςδε μὲν ὠκείας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρκακίειν, ἐξ ἄντυγος ἥρια τέινας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἑκκρήμιδας Ἀχαιοὺς.
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ', υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος· οὔνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἕασιν ὑπὲρ ἡῶν ἢ ἡελίων τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσις,
 λάτρη Λαιομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
- 270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων αἰτίαι· ἐπὶ φάτῃ,
 τῶ δὲ δὴν Αἰνείη δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
 εἰ τοῦτω καὶ λάβοιμεν, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- 275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Κρατερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδείος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλως ὠκύ δαμάσσατο, πικρὸς οὔσιός·

νῦν αὖτ' ἐγγεῖη πειρήσομαι, αἶ κα τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαῶς υἱός·

Βέβληται κανεῶνα διαμπερές, οὐδὲ σ' ὄδω
δηρὸν εἶ' ἀνσχίσσεται· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας. 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφαῖ' γ' ὄδω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεισόντα
αἵματος ἄσαι Ἄσση, ταλαύρων πολέμοισιν.

Ὡς φάμενος προέφη· βέλος δ' ἔθυνεν Ἀθήνη 290
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῇ δ' ἐξεσύθη παρὰ ρεῖατον ἀνδρεῶνα.
ἦρπτε δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,
αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ῶκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσταῖοι νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς ἀλκι πέποιθώς·
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν, 300
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τέοντα·

ὥς δ' ἀπὸ φάσιν τρηχὺς λίθος· ἀντάρ ὃγ' ἦρωες
ἔστη γυνὴ ἐρεπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε καλαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

Καὶ νῦ καὶ ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βονκολέοντι·
ἀμφὶ δὲ ὃν φίλον υἱὸν ἐχέυατο πύχρεα λευκά·

315 πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν,
ἔρκος ἔμεν βελών, μήτις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἥ μιν εἶον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπαῆος ἐλήθετο συνθεσιῶων

320 τῶων, αἷς ἐπέτελλε βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εἶους ἠρώκατο μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἥρια τείνας·
Αἰνείας δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

325 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τίεν ὁμηλικῆς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδθι,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἑλαννέμεν· ἀντάρ ὃγ' ἦρωες
ὦν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἥρια σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους,

330 ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπαύχετο νηλεῖ χαλκῷ,
γιγνώσκων ὅτ' ἀνακὺς ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
τῶων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπιᾶσθαι.

335 ἐνθ' ἐπορεζάμενος μεγαθύμου Τυδεὸς υἱός,
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεῖ δουρὶ

ἀβληχερὴν· εἴθαρ δὲ δόρῳ χροὸς ἀντιτόρησεν,
 ἄμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θένερος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἰθροπα οἶνον.

[τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 κυανῇ νεφέλῃ, μήτις Διναῶν ταχυνώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄσσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμον καὶ δηϊότητος·
 ἦ οὐχ' αἴλις, ὅτι γυναικας ἀνάγκιδας ἡπεροπνεύεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσθαι, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥῆγῃσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἦ δ' ἄλυνονσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ'
 αἰνῶς.

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλουσα ποδὴνέμος ἔξαγ' ὁμίλον,
 ἄχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἥμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἦ δὲ γνῶς ἐριπούσα, κασιγνήτιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασίγγητε, κόμισαί τέ με, δὸς τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλύμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίην. 360
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ,
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δῖον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

- 365 πὰρ δὲ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἡρία λάετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντα πατέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἔκοντο θεῶν ἔδος, αἶπὺν Ὀλυμπον,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῖνμος ὠκέα Ἴρις,
 λύσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἰδιῶρ.
- 370 ἡ δ' ἐν γούνασι πέττε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ,
 μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάετο θυγατέρα ἦν,
 χεῖρὶ τέ μιν κατέφεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαριδιῶς, ὥς τι κακὸν βέζουσας ἐνώπῃ;
- 375 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φιλομμιειδὴς Ἀφροδίτῃ·
 οὐτ' αἶ με Τυδεΐος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν γέλοπις αἰνή,
- 380 ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεῶων·
 τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχω, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
- 385 τλή μὲν Ἀρης, ὅτε μιν Ἰλιος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλκίῆος, δῆσαν κρατερῶν ἐν δεσμῶν·
 χαλκῶν δ' ἐν καρῶνι δέδετο τριςκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρειή, περικαλλὴς Ἡερίβοια, -
- 390 Ἐρμῆν ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρσῃ,
 ἦδη τειρόμενον· χαλεπὸς δὲ ἰ δεσιὸς ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρυῶνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἴστῳ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνέκρεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὦκ' ἐν οὔστον, 395
 εὐτὲ μιν ὠντός ἀνῆρ, νῖος Διὸς κτείοχοιο,
 ἐν πύλῃ ἐν νεώεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 κῆρ ἄχων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οὔσιός
 ὦμῳ ἐν στιβαρῷ ἤλπατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400
 τῷ δ' ἐπὶ Πατρὶν ὀδυνήρατα φάρμακα πάσων,
 ἤκεσάτ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτίεπτο.
 σχέτιλος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει αἴσυλα φέζων,
 ὃς τόξοισιν ἐκῆδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 405
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νῆπιός, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς νῖός,
 ὅτι μάλ' οὐ δηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδὲ τί μιν παῖδες πατὶ γούνασι παππάζουσιν,
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊσιότητος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραξέσθω, μή τις αἰ ἀμείνων σεῖο μάχεται·
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περιφρῶν Ἀδρηστίην,
 ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πύσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμην ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 415
 Ἥ φησὶ καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόγερν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηρτίωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὐτὲ εἰσοφώωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 κερτομίους ἐπέεσσιν Δία Κρονίδην ἐρέειπον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 Ζεῦ πάτερ, ἣ φά τί μοι μεχολώσεται, ὅτι κεν εἴπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύνρις Ἀχαιῆδων ἀνείηκε

Τρωσὶν ἄμ' ἐσπείσθαι, τοὺς νῦν ἔπαυγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινα καὶ ῥέζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων.

425 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτῃ·

Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·

ἀλλὰ σὺγ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

430 ταῦτα δ' Ἀργεῖ θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·

ἀλλ' οὔ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴστο δ' αἰεὶ

435 Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·

τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπίσσυτο, δαίμονι ἴσος,

θεὸν δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

440 Φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μῆδὲ θεοῖσιν

ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον

ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο νηϊδὸν ὀπίσσω,

μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων

Παργάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτίενκτο·

ἦτοι τὸν Αἰγῶ τε καὶ Ἀρταμὶς ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ αὐτῷ ἀκίοντό τε κύδαινό τε.

αὐτὰρ ὃ εἰδῶλον τεύξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

450 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἔκλον καὶ τεύχεσι τοῖον·

ἅμφι δ' ἄρ' εἰδῶλον Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δίηον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύνλους λαιστήα τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολογέ, μαικρόνε, τειχεσιπλήτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μεταλθών,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
ἀντάρ' ἔπειτ' ἀντὶ μοι ἐτίσσντο, δαίμονι ἴσος.

ᾧς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Πηργάμῃ ἄκρῃ. 460

Τρωάς δὲ στήχας οὐλος Ἄρης ὥτρυνε μεταλθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηγκῶν·
νιάσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κίλινεν·

ᾧ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφῆος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐπονητῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίμεν Ἔκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σωώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.

ᾧς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἔκτορα δίον·

Ἔκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεςκες,
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἐνεμιν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος εἶν, μάλα τηλόθεν ἴρω·

τηλοῦ γὰρ Δυκῆ, Ξάνθῳ ἐπὶ διτλήντι·

ἐνθ' ἄλογόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Ἀνκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·

- 485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν.
 μήπως, ὥς ἀψῖσι λένου ἀλόντα πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γέννησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ἑμήν.

- 490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμάρ,
 ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλητῶν ἐπικοῦρων,
 νωλεμῶς ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

- 495 πᾶλλον δ' ὄξεα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἀλωάς, .

- 500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πύδες ἵππων,

- 505 ἅψ ἐπιμυγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῳέεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκρηλαίωεν ἐφειτμᾶς
 φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνῶγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ αὐτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε πομένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔχειρεν,
Ἄρης τε βροτολογιὸς Ἔρις τ' ἄμστον μεμανυῖα.

Τοῖς δ' Αἴαντι δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰσκάς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἅστα Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρεμάς, ὅφρ' εὐθῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκυόεντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἅεντες·
ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐρέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελεύων·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλασθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἣν πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἢ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσχε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ ἔϊσατο χαλκός·

ναιϊάμῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.

540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἀνδρας ἀρίστους,

νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·

τῶν φά πατήρ μὲν ἔναϊον ἔκτιμένην ἐνὶ Φηρή,

ἀφνειὸς βίότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης.

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρῶσιν ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔειπε Διοκλῆα μεγάλθυμον·

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάσσε παῖδε γενέσθην,

Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότες πάσης.

550 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαιναῶν ἐπὶ νηῶν

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τίμην Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

ἀρνυμένῳ· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κύλυνεν.

οἶω τώγε λέοντε δῖα ὄρεος κορυφῇσιν

555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρί βαθείης τάρφεσιν ὕλης·

τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα,

σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραῖζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ

ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·

τοῖω τὼ χεῖραςσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε

560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἰοικότες ὑψηλῇσιν.

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλήσεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,

σεῖων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμῇ.

565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός·

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,

μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνοιο.

ἰὼ μὲν δὴ χειρὰς τε καὶ ἔγχεα δυνόοντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μίγχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνείας δ' οὐ μένε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντα.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δευτέρῳ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαίμενος ἔλετην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστῶν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δοιφαιεῖτος Μενέλαος·
ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνιοχον θεράποντα, 580
ἐσθλὸν Ἀτυμνιαδην - ὃ δ' ὑπέστρεψε μώνυχας ἵππους -
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἥνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐκ κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ἔλκει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρῳ 585
κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους·
δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησιν.
τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ'

Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590
αὐτούς

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
καριεραὶ· ἦρχε δ' ἄρα σπιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνώ·
ἡ μὲν, ἔχουσα Κνδομιὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

595 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοι' ὀπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥέγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

ὥς δ' οἱ ἀνὴρ ἀπάλαμτος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,

στήνῃ ἐπ' ὠκυρόφῳ ποταμῷ ἄλαδε προφρόντι,

ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.

600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἴπε τε λαῷ.

ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαναμάζομεν Ἐκτορα δῖον

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!

τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λoιγὸν ἀμύνει·

καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἰοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῳᾶς τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω

εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μεταινέμεν ἱερὴ μόχεσθαι.

ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῳᾶς δὲ μύλα σχεδὸν ἤλυνθον αὐτῶν.

ἐνθ' ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδοῖτε χάριμης,

εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλῳν τε.

610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σαλάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ

ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήμιος· ἄλλα δ' Μοῖρα

ἤγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳν τε καὶ υἱας.

615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος·

δοῦπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμα φαίδιμος Αἴας,

τεύχεα συλήων· Τρῳᾶς δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχενον

ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.

620 αὐτὰρ ὁ λαὸς προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος

ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' εἴ' ἄλλα διωήσατο τεύχεα κίλα

ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπαλγετο γὰρ βελέεσσιν.

θεῖσθε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρῳῶν ἀγερώχων,

οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἳ ἔ, μέγαν περ ἰόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμύχθη.

ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἰφρακλείδην, ᾗν τε μέγαν τε,
ᾤρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι Μοῖρα κραταίῃ.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 630
υἱὸς θ' υἱωνὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τόν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν, Ἀνκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἰόντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγίοχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδύειναι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδράσιν.
ἀλλ' οἷόν τινα φάσι βίην Ἰφρακλείδην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένμονα, θυμολέοντα!
ὅς ποτε θεῶν ἑλθὼν ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἔξ οἷός σιν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσαν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι,
ἑλθόντ' ἐκ Ἀνκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἰδαο περήσεις.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Ἀνκίων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
Τληπόλεμ', ᾗτοι καῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
ὃς ὅα μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνέπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

ἔξ ἑσθ' ἐπείθεσθαι, ἐμὴ δ' ἐπὶ δούρι διαμέντα
 εἴχος ἐπὶ δίσσιν, φεγγὺ δ' Ἴδιε κλυτοπόλῳ.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μέλλον ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἑσθ' ἑσθ' εὐφροσύνη μακρὰ
 ἐκ χειρὸς ἔβαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνέχον μέσσοι
 Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεονή·
 τὸν δὲ πατὴρ ὀφθαλμῶν ἐρεξεντὴ νιξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μὲν ἀριστέρων ἔχει μακροῦ·
 ζεῦλινον αἰχμὴ δὲ δίσσιντο μαμμάωσα,
 ὅστις ἐγγυμνὸς εἶσα, πατὴρ δ' ἔτι λογὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διῶι ἐταῖροι
 ἔξ' ἑτέρων πολέμοιο· βίβριτε δὲ μὲν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐτις ἐπεφράσσει, οὐδ' ἐνόησεν,
 μακροῦ ἑξερῖσθαι δόρυ μέλινον, ὅφρ' ἐπιβαίη,
 σπειρόντων· τοιοῦν γὰρ ἔχον πόων ἀμυγνέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτίρωθεν ἑκτίμιδες Ἀχαιοὶ
 ἔξ' ἑτέρων πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 670 πλῆμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἣ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐρεγδοῦπιό μοι δῶκοι,
 ἣ ὅγε τῶν πλεόνων Ἀσπίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγάλῃτορ μοῖρσιν ἦεν,

675 ἱφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξει χαλκῷ·
 τῷ ῥα κατὰ πλῆθ' Ἀσπίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅγε Κόρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
 Ἀλκαδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανιν τε·
 καὶ νῦν ἔτι πλεόνας Ἀσπίων κτάνε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὅξ' ἐνόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,

δεῖμα φέρον Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσμόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφρυδὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κῆσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.

ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ περὶ ἔξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 690
ᾤσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥς τε θύραζε 695
ἵφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
τὸν δ' ἔλεπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχνυ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοῇ Βορέαιο
ζώγρει ἐπιπνέιουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ κατ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάριονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξανάριξεν
Ἔκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἀρης;

Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλεον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὃς ῥ' ἐν ὕλῃ ναέσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μῶλα πύονα δῆμον ἔχοντες 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτὴν Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπύρσαντ' εὐτάλχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὐτῶ μαίνεσθαι ἔασομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα Θούριδος ἀλκῆς.

- ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 720 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρῃ, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλιο Κρόνιοιο·
 Ἥβῃ δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κίκλι,
 χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῃ ἄξονι ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσῆ ἔνυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἡμᾶσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἀντιγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑνὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

- Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμψατο χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἄμφι δ' ἄφ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐσταφάνεται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰακὴ· 740
 ἐν δέ τε Γοργεῇ κεφαλῇ, δεινοῖο πελώριον,
 δεινὴ τε σμερδὴν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κριετὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τειριγιάληρον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολλῶν πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄρεα φλόγεα ποσὶ βήσето· λάξετο δ' ἔγχος 745
 βριθύν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίει ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὡς ἔχον Ὀρεαι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπιός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῆναι πυκνὸν νέφος, ἡδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ φά δι' αὐτῶν κεντριπρεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαειράδος Οὐλύμπιοιο.
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσά τιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάσῃ, ἅτῃ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἡ φά τί μοι καχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδιδωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγλαίην. 765
 ἢ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μίσσεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 Iliad. I. 1

- μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 770 ὅσπον δ' ἥρωειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλῆς ἔπιοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔξον, ποταμῷ τε ῥέοντι,
 ἵχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἥδ' Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἔπιοις ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσας' ἔξ ὀχέων· περὶ δ' ἥφα πούλην ἔχενεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀντίτειλε νύμεσθαι.
 Αἱ δὲ βράτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθυμαθ' ὁμοῖται,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῶται.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκασον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἕστασαν, ἀμφὶ βήτην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἦ συσι κάπρουσιν, τῶντε σθένος οἶκ' ἀλαπαδνόν·
 ἔνθα σταῖς ἦντο θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκποφάνῃ,
 ὃς τόσον ἀνδρήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοι!
 ὄφρα μὲν εἰς πόλεμον πωλέσκατο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρό πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεδίδσαν ὄβριμον ἔγχος
 νῦν δὲ ἑκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστον.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τότε ἀνακτα παρ' ἔπιοισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάριδος ἱφ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔταιρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύνου· τῷ ταίρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργν.
ἱππέιον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤφατο, φώνησέν τε·

Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γέλαιτο Τυδεΐς· 800

Τυδεΐς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
καί ῥ' ὅτε πέφ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
οὐδ' ἐκπαυράσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τοπάρους περ,
κούρους Καδμείων προκαλλέζετο, πάντα δ' ἐνίκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάφροθος ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι, ἦδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυνὴ δέδυκεν,
ἦ νῦν σέ που θεὸς ἴσχει ἀπήριον· οὐ σὺν' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔκγονός ἐστι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 815

γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με θεὸς ἴσχει ἀπήριον, οὔτε τις ὄκνος·

ἀλλ' ἔτι σὼν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ 820

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

τοῦτοκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἦδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργεῖους ἐκέλευσα ἀλήμεσθαι ἐνθάδ' ἀπ' ὅσας·

γινώσκω γὰρ Ἄρθε μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,

μήτε σὺγ Ἄρῃα τόγε δεῖδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιπάρχοδος εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἀρτὴν πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους·

830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζοο θοῖρον Ἄρῃα
 τοῦτον μακρόμενον, τυκτὸν καλόν, ἄλλοπρόσῃλλον·
 ὃς πρότῃν μὲν ἐμοὶ τε καὶ Ἥρῃ στενὺ ἀγοφείων
 Τρῳαὶ μαχίσεσθαι, αἰτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρῳέσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λείλυσται.

835 Ὡς φαμένῃ, Σθένελον μὲν ἄψ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπτῶς ἀπόραυσεν.
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβασε παρὰ Διομήδεα διον
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄζων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγαν θεὸν ἄνδρα ἰ ἄριστον.

840 λαζέτο δὲ μάστιγα καὶ ἥνια Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρτὴν πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον ἐξανάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίον ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

845 δὴν Ἀΐδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.

Ὡς δὲ ἶδε βροτολογιγὸς Ἀρης Διομήδεα διον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρότων κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὦ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥνια θ' ἵππων,
 ἔγχρ' ἁλκαίῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλίσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆραι.

855 δεύτερος αὐθ' ὤρματο βοτῇ ἀγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαιψεν·
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτῆς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπύλαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄφ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ,
 κανύματος ἐξ ἀνέμοιο θυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεται, ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρόν.
 καρπαλίμως δ' ἔκαψε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθεῖζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὀρώων τάδε καρτερά ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥέγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 οὔλομένην, ἥτι' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιτείδονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880
 ἣ νῦν Τυδεΐος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσαντο, δαίμονι ἴσοσ'·

Τρωσὶν ἅμ' ἐσπέσθαι, τοῖς νῦν ἑπαγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινα καρφέζουσα Ἀχαιῶιδων εὐπέπλων.

425 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·

Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·

ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

430 ταῦτα δ' Ἀρτὴ θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,

γηνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἔστο δ' αἰεὶ

435 Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·

τρεῖς δὲ οἱ ἐστυφίλιζε φαιεῖν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·

440 Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

ἴσ' ἔθελε φρονεῖν· ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον

ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

μῆριν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλον θῆκεν Ἀπόλλων

Περσάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' εἰστικτο·

ἦτοι τὸν Ἀητώ τε καὶ Ἄρταμιν ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαίνόν τε.

αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τευξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

450 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἔκλον καὶ τεύχεσι τοῖον·

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλον Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δῆλον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας ἐκύνκλους λαυστήϊα τε πτερόεντα.
 δὴ τότε θούρον Ἄρηα προσήνυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολογίῃ, μαιφρόνῃ, τειχεσιπλῆτα! 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γὰρ καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 ἀντάρ ἔπειτ' ἀντὶ μοι ἐπίσσαντο, δαίμοσι ἴσος.
 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Παργάμῃ ἄκρῃ. 460
 Τρωῆας δὲ στίχας οὐλὸς Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 νείσει δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κίλινον·
 Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφείας βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτενεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐπονητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὅντ' ἴσον ἐτίομεν ἔκτορι Δίῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαια.
 ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σωώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηθὼν μάλα νείκεσεν ἔκτορα Δίον·
 ἔκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχουσας,
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδεῖν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἷτερ τ' ἐπίκουροι ἐνεμμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦμω·
 τηλοῦ γὰρ Δυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ διτῇντι·
 ἔνθ' ἄλογόν τε φίλῃν ἔλειπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

- καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους στρέψω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·
- 485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν.
 μήπως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγροισι,
 ἀνδράσι δυσμενέσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐπέεσσονσ' εὐναιομένην πόλιν ἑμήν.
- 490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητιῶν ἐπικοῦρων,
 νωλεμῶς ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκν δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
- 495 πᾶλλον δ' ὄξεα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχητο πάντη,
 στρέψων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντιοὶ ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλώας,
- 500 ἀνδρῶν λιγυμάτων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρήνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλοι, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πύδες ὑππῶν,
- 505 ὥς ἐπιμυσομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥριοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλεψε μάχῃ, Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκραλαῖεν ἐφετμάς
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσασόρου, ὃς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἁδύτοιο
ῆκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετὰλλησάν γε μὲν οὔτε.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔχειρεν,
Ἄρης τε βροτολογὸς ἔρις τ' ἄμστον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντα δύναι καὶ Ὀδυσσεύς καὶ Διομήδης
ῶτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδεδίδσαν, οὔτε ἰακᾶς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἄτρεμας, ὅφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἷτε νέφεα σκίοεντα 525
πνοιῇσιν λεγυρῆσι διασκιδνᾷσιν ἅντες·
ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἅν' ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελεύων·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμένας. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἦρ πέρανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνεται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσχε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυστο, διαπρὸ δὲ ἔϊσατο χαλκός·

νειοίη, δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.

540 δούπησεν δὲ πασῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

ὣτε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·

τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναϊεν ἐκτιμένη ἐνὶ Φηγεῖ,

ἀφνειὸς βίότιοι· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔειπε Διοκλῆα μεγάλθυμον·

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάσσε παῖδες γενέσθην,

Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

550 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τίμην Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κύλυνεν.

οἷω τῷγελέοντε δύνω ὄρθος κορυφῇσιν

555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεςιν ὕλης·

τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἱφία μῆλα,

σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ

ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·

τοῖω τῷ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε

560 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἰοικότες ὑψηλῇσιν.

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηίφιλος Μενέλαος·

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἵθουσι χαλκῷ,

σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμῇ.

565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος νίος·

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δὶς πομῆν λαῶν,

μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνοιο.

ἰὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀδυρόντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνεΐας δ' οὐ μένε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντι.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δευλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντι, μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαμῖνευ ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Αἰρεΐδης δοιρωλειτὸς Μενέλαος·
 ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνιοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιαδην - ὃ δ' ὑπέστρεψε μώνυχας ὕπποις -
 χειρμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἥνια λευκὰ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐκ κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ἔλκει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους·
 δηθὰ μάλ' ἐστίρει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
 ὄφρ' ἔπιω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησιν.

τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας
 Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔπειω ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590
 αὐτούς

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ πότνι· Ἐννὼ·
 ἥ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
 Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἴκτορος, ἄλλοι' ὅπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ἔλγησε βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήνῃ ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
600 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ.

Ὡ φίλοι, οἷον δὴ θανυμάζομεν Ἴκτορα διὸν
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γὰρ θεῶν, ὅς λογὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴχετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινόμεν ἴφι μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μῦλα σχεδὸν ἤλυνθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἴκτωρ δύο τῷ τε κατέκτανεν, εἰδοίτε χάριμης,
εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἔοντε, Μενέσθεην Ἀγχιάλῳν τε.

610 Τῷ δὲ πεσόντι ἔλεησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στήνῃ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἑ Μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νῆας.

615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαιρῇ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολυχόσκιον ἔγχος·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχθρην
ὄξεια, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.

620 αὐτὰρ ὁ λαῖ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπίασας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα κτελὰ
ὦμοῖν ἀφελίσθαι· ἐπελγέτο γὰρ βαλέεσσαν.
δεῖτε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κράτερόν Τρώων ἀγερώχων,

οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἱ ἔ, μέγαν περ ἰόντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ᾗν τε μέγαν τε,
ᾤρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι Μοῖρα κραταιή.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 630
νίος θ' νιωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν, Ἀνκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτύσσειν ἐνθάδ' ἰόντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κελῶν ἐπιδύεσθαι ἀνδρῶν,
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδράπων.
ἀλλ' οἷόν τινα φάσι βίην Ἡρακλείδην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένμονα, θυμολέοντα!
ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθὼν ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἔξ οἷός σ' ἄνδρασι καὶ ἀνδράσι πανυροτέροισιν,
Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι,
ἔλθοντ' ἐκ Ἀνκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Ἀνκίων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
Τληπόλεμ', ᾗτοι καῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
ὃς ἴα μιν εὖ ἐφξάντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

εἴς ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δονρὶ διαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσιν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπάλλω.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μελινον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλγεινή·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρόν ἀριστερόν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσοντο μαμμάωσα,
ὥστ' ἔγχρυσφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διῶι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρον
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεγρᾶσαι, οὐδ' ἐνόησεν,
μῆροῦ ἐξερύσαι δόρυ μελινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἁμαρτέοντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
670 τλήμονα θυμὸν ἔχον· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἥ προτέρω Διὸς νιὸν ἐργιδούποιο διώκοι,
ἥ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,

675 ἴφθιμον Διὸς νιὸν ἀποκτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὅγε Κόϊρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Ἀλκονδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
καὶ νῦν ἔτι πλεονας Λυκίων κτάνε Διὸς Ὀδυσσεύς,
680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,

δεῖμα φέρον Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμῖδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσῃς
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λῆτοι αἰῶν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.

Ἦς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήμῃεν, λελημένος, ὅφρα τάχιστα 690

ᾧσαι Ἄργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδῶνα διῶι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγυόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μελινὸν ὥσε θύραζε 695
ἵφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·

τὸν δ' ἔλπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλὺς·
αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοῇ Βορέαιο
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἄργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηΐ κατ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, καὶ χάλκεος Ἀρης;

Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλεον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε, μέγα πλουτοιο μεμηλώς,
Μμῆν κεκλιμένος Κηφισίδι· πᾶρ δὲ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πλοῖνα δῆμον ἔχοντες 710

Τούς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτὴν Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ πόποι! αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυγάνῃ,
 715 ἣ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέυσθαι,
 εἰ οὐτῶ μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 720 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρίστρα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλι,
 χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρεῖαι ἄξονι ἁμφίς.
 τῶν ἥτοι χρυσῆ ἵτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθε

725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προςαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑνὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λείπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμα χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἁμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐσταφάνωται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή· 740
 ἐν δὲ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώροιο,
 δεσνὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τειραφάλῃσιν,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολλῶν πυλῆεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄρεα φλόγεα ποσὶ βῆσέτο· λάζετο δ' ἔγχος 745
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραιοί,
 τῆς ἐπιτείραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμῖν ἀνεκλῆναι πνικτὸν νέφος, ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' ἀντιάων κεντρηγεκῆας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπιοιο.
 ἐνθ' ἵππους στίσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσά τιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάσῃ, ἅτῃρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὕτινα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληνυῖα μάχης ἐξ ἀποδίδωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄχρει μὲν οἱ ἐπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν, 765
 ἢ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῆς οδύνησι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσθαι θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μετίστυξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 Iliad. I. 1

- μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 770 ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον, ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἤχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λίσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβρουίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βράτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθυμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦται.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔικανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ
 ἔστασαν, ἀμφὶ βήτην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἔνθα σταῶσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκτοφώνῃ,
 ὃς τόσσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγχιό!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεδίδισαν ὄβριμον ἔγχος
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον.
 Τυδαίδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τότε ἀνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀνανύχοντα, τό μιν βάλε Πάανδαρος ἰῶ.
 ἰδρὼς γάρ μιν ἔταιρεν ὑπὸ πλατῖος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύνκλου· τῷ ταίρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἰμ' ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦρατο, φώνησέν τε·

Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα τοικότα γείνατο Τυδεύς· 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζεον οὐκ εἵασκον,
οὐδ' ἐκπαυράσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·

δαδυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τοπάρους περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάφφοδος ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σεν ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυνκεν,
ἦ νῦ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σὺν' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔχοντός ἐστι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 815

γηνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπιτεύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·

ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφειμένων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 820

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργαίους ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδε πάντας·

γηνώσκω γάρ Ἀθηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα. 825

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένα θυμῷ,

μήτε σὺγ Ἀρηά τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάφροδός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἀρηά
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν καλόν, ἄλλοπρὸς ἄλλον·
 ὃς πρῶτην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στευτ' ἀγορεύων
 Τρῶσι μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λείασται.

835 Ὡς φάμεν, Σθένελον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασθ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπτέως ἀπόραυσεν.
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα διόν
 ἐμμεμανυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγωνος ἄξιον
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

840 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἥνια Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον ἐξενάρειεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάρειε μαιφρόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

845 δὴν Ἀΐδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.

Ὡς δὲ ἶδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα διόν,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥνια θ' ἵππων,
 ἔγχρ' ἁλκαίῳ, ἡμαρὸς ἀπὸ θυμόν ἐλίσσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτάσιον αἰχθῆναι.

855 δεύτερος αὐθ' ὤρματο βοτῆν ἀγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεῖατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν·
 ἐκ δὲ δόρου σπίασεν αὐτίς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄφ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε,
 δεισαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο θυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεται, ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρόν.
 καρπυλίμως δ' ἴκανα θεῶν ἔδος, αἰπὴν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταβρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ ὄρῳν τίθεε καρτερά ἔργα;
 αἰεὶ τοι βέλγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυιν, 875
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιτείδονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιῆς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον· 880
 ἣ νῦν Τυδεὺς υἱὸν, ὑπερφθυμὸν Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·

885 ἀλλὰ μὲν ὑπὲρτακτον ταχίης πόδες· ἣ τέ κα δηρὸν
αὐτοῦ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἣ κα ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

μήτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μενύριζε·
890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἄρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχατον, οὐκ ἐπιαικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχων ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γάρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένεω ὧδ' αἰδηλός,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐρανιῶντων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνάγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσων
ἠκέσσι· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτένκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
ὑγρὸν ἑόν· μάλα δ' ὅκα περιστρέφεται κυκώωντι·
ὥς ἄρα καρπαλλμῶς ἦσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δέ εἵματα ἔσσαν·
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθεζέτο, κύδει γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεή καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασίῳν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ

S U M M A R I U M.

Troianorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituito proelio, pergit in urbem: in eo proello Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dexteras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae, ne Hectoris et procerum Troianorum consilio, pepulum in aedem Minervae inferunt, vota quoque pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obliurgando in aciem reducit (312—368); uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φίλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰδυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σμόεντος ἰδὲ Σπένθιοιο βροάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθνηκεν,
ἄνδρα βάλων, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νιόν Ἑϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κέρυνθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πῆρσσε δ' ἄρ' ὅστιέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκήϊ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναϊεν ἐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
ἀφνειὸς βιότιοι, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέσκειν, ὁδῷ ἐκὶ οἴκῳ ναιῶν. 15
ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
πρόσθεν ἵπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφοι θυμὸν ἀπηύρα,

αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἦα τόδ' ἔππασεν
ἔσκαεν ὑψηλὸχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

- 20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφείλιον ἐξεναόριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίων.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος,
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἔγεινато μήτηρ·

- 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅσσοι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονα γείνατο παῖδα·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσσε μένος καὶ φαιδίμα γυνῖα
Μηρισητιάδης, καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα·

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Παρκώσιον ἐξεναόριξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεύκρος δ' Ἀρετιάονα διόν.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνήρατο δουρὶ φαιενῷ
Νηστορίδης· ἔλατον δὲ ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖς δὲ, Σατυνίουτος ἐυφραΐταο παρ' ὄχθας,

- 35 Πήδασον αὐτεινῇ. Φύλακον δ' ἔλα Λήϊτος ἥρως
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξεναόριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίῳιο,
ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

- 40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλλισθεὶς
πρηγῆς ἐν κοινήσῃ ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔσθη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

- 45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνα·
Ζῳγρεῖ, Ἀτρεΐος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·
τῶν κεν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἔποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶων πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50

ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέρον·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δῶσεν ὃ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θῆών, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς 55
ἀνδρῶν; ἢ τοι ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκρύβοι αἰπὺν ὄλεθρον,
χειρὰς δ' ἡμετέρας· μὴδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
κούρον ἔοντα φέροι, μὴδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἦλιον ἐξαπολλοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. 60

ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφείου φρένας ἥρωε,
αἴσψμα παρεπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔσθεν ὥσατο χεῖρι
ἥρῳ Ἀδρηστην· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀντιράπει· Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βῆς, ἐξέσπασε μέλιτον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκύκλειτο, μακρὸν αὔσας·
ὦ φίλο· ἥρωες Δαναοί, θεράποντες ἄσσης
μήτις νῦν ἐνέφρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μυμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκπλοι 70
νεκροὺς αἶμ' παδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν ἀντὶ Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἦλιον εἰσανέβησαν, ἀνακλήσει δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ εἴη παραστάς 75

Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὃς ἄριστος·

Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ· ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰδὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·

80 σιτῇ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνάκετε πρὸ πυλάων,
πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δῆϊοσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχισόμεθ', αὐθι μένοντες,

85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέλγει·
Ἑκτορ, ἅτᾳρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναίης γλανκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἰξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

90 πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἱυκόμοιο·
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,
ἦρις, ἡκέστας, ἱερυσέμεν, αἵ κ' ἐλεήσῃ

95 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἴλου ἱφῆς,
ἄγχιον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστιωρα φόβοιο·
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὥδέ γ' εἰδείμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,

100 ὅν περ φασὶ θεᾶς ἔξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λῆν
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαριῆειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' οὐτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτὰρ δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
πάλλων δ' ὀξείᾳ δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,

οἰσύνων μαχίσασθαι, ἔγχεα δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105

οἱ δ' ἐλέλιχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόνοιο·

φάν δὲ τῶν ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἄσπερόεστος·

Τρῶσιν ἄλεξήσοντα καταλθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας· 110

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέλητοί τ' ἐπίκουροι,

ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος αἰκῆς,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἡδὲ γέρονσιν

εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν,

δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. 115

Ἦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

ἀμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπτει καὶ ἀνχένα δόγμα κελαινόν,

ἄντυξ, ἣ πυμνίη θίεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. —

Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο παῖς, καὶ Τυδείας υἱός·

εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμνώτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστα, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐν κυδιανείῃ

τοπρεῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάνταν 125

σὴ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

δυστήνων δὲ τε παῖδες ἐμῷ μῆνι ἀντιώσιν.

εἰ δὲ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόσφορος, 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσειο τιθήνας

σεύε κατ' ἡγάθεον Νυσῆϊόν· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

- δ' ὅσθλα χαμαικατέχεναν, ἐπὶ ἀνδρσφόνοιο Λυκούργου
 135 θανόμεναι βουπλήγῃ· Διώνυσος δὲ φοβηθείς
 δ' ὅσθ' ἄλως κατὰ πῆμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δευδιότα· κρατερός γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθθηα Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἔκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσήνδα φαίδιμος υἱός·
 145 Τυδείδῃ μεγάρυμα, τίη γενεὴν ἑρσύνεις;
 οἷη περ φύλλον γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χεῖν, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύνει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμῖν φύνει, ἥδ' ἀπολήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιτος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡρορσὴν ἐράτασεν
 ὥπασαν. αὐτὰρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 ὃς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσαν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκέπτρῳ ἑδάμασσαν.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπαμύνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἄλλὰ τὸν οὕτι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

ἣ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσήδα·

Τεθναίης, ὣ Προΐτ', ἣ κάπταε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθαλεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἐθελοῦση. 165

Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλλων, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
γρόαρας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
δεῖξαι δ' ἠνώγειν ὃ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιο. 170

αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ἐπ' ἀμύμονι πομπῇ·
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε, Εἰάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίαν ἄναξ Λυκίης εὐρέης.
ἐννῆμαρ ξείνισσιν, καὶ ἐννία βοῦς ἔφρυσεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐράνῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως· 175

καὶ τότε μιν ἔφρυσεν, καὶ ἦτες σῆμα ἰδέσθαι,
ὃ, τι ῥά θί γαμβροῖο πάρα Προΐτιο φέροισα.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν αἵμαμακτέην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν - ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων· 180

πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο -
καὶ τὴν μὲν κατέτεφρε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν· 185

τοτρίτον αὖ κατέτεφρεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνταρχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὑφρατεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρέης φῶτας ἀρίστους,
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέτεφρεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
ἀλλ' ὅτε δὴ γέγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἰόντα,

- αὐτοῦ μιν κατέφραγε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκοι τέμενος τάμον, ἔзоχον ἄλλων,
 195 καλὸν φνταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν -
 Λαοδάμειῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἣ δ' ἔτεκε ἀντίθρον Σαρπηδόνα χαλκοκοφρυστήν -
 200 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπῆχθειο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλφειὸν οἶος ἀλάτῳ,
 ὃν θυμὸν κατέδωκε, πάτον ἀνθρώποις ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δὲ οἱ νιὸν Ἀρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε πυθάλμοισιν·
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δὲ μ' ἔικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 πέμπα δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
 210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηΐδα ποιμένα λαῶν·
 215· Ἥ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἵκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιρόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων εἰλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου.
 πολλοὶ μὲν γάρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνεω, ὃν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κινεῶ·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείρομεν· ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, οὔτι ξεῖνοι πατρώοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ὑπῆτων αἰῶσαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὐτὰ Γλαῦκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, 235
 χρύσέα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐκτὼς δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγῶν ἴκανεν,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεῶν ἠδὲ θύγατρες,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδ' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτα δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούρῃσι τετυγμένον - αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ

- 250 κοιμῶντο *Ἡριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν* -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλνθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εὐλόλουνδας;
- 255 ἦ μάλα δὴ τείρουσι *δυσεώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,*
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθδέα οἶνον ἐνεῖκω,
ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
- 260 *πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσσει, αἶ κε πῆσθαι.*
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
ὥς τῦνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια ἠῆτερ,
- 265 *μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.*
χερσὶ δ' ἀνίστοισιν Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγείρεις
- 270 *ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς·*
πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος ἀντή,
τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῆκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηεῖ,
- 275 *ἦνις, ἦκίστας, ἱερευσάμεν, αἶ κ' ἐλεήσει*
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἶ κεν Τυδείος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱφῆς,
ἄγχιον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχου· ἐγὼ δὲ Πάρω μεταλεύσομαι, ὅφρα καλέσω, 280
 αἱ κ' ἐθέλῃσ' ἐιπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ ἀνθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγάλῃτορι, τοιοῦ τε παισίν.
 εἰ κεύθον γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἀΐδος εἴσω,
 φάειν κε φρέν' ἀτίετον οὐζύος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔραθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέλετο· ταί δ' αἶρ' ἀόλλισσαν κατὰ αὐτὴν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηρώντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποταμοὶ, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίαν, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῆς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένη περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν ἀμφαμένῃ Ἑκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἵεσθαι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥξε Θεανὴ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἐπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνίσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὴ καλλιπάρῃος,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κόρη μέγαλοιο·

Ἰπότην Ἀθηναίῃ, ἐρυσσίπτολι, διὰ θεῶων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπύροιθε πυλάων·

- 250 κοιμῶντο *Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν* -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλνθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
Τίκνον, τίπτε λεπὸν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
- 255 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώδυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθδέα οἶνον ἐνείκω,
ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
- 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσσαι, αἶ κα πῆσθαι.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μῆνος μέγα οἶνος ἀέξει·
ὥς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
Τὴν δ' ἡμεῖβει ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
- 265 μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
χερσὶ δ' ἀνέπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίων
αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγείλεις
- 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολίσσασα γεραιάς·
πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηεῖ,
- 275 ἦρις, ἠέσιτας, ἱερευσίμεν, αἶ κ' ἐλεήσει
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἶ κεν Τυδείος νῖον ἀπόσχη Ἴλιον ἱφῆς,
ἄγχιον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὶν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχου· ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἱ κ' ἐθέλῃσ' ἐιπόντος ἀκούμεν· ὥς κ' οἱ ἀνδρι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοιό τε παισίν.
 εἰ κενὸν γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτίεπον οὐζύος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέλετο· ταὶ δ' αἶρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραίᾳς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κῆρτα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμφοβαλοὶ, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίαν, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
 ἤγαγε Σιδονήθεν, ἐπιπλὺς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένη περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰφραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νελατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἵεναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραίᾳ.

Αἱ δ' ὅτε νηὶν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊε θεανὴ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῳῆς ἔδρακον Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἱ δ' ὅλον γῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα θεανὴ καλλιπάρῃος,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρῃ μεγάλῃο·

Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, διὰ θεᾶων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σχαιῶν προπάροιθε πύλων·

ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῒ,
ἦρις, ἡκέστας, ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃς

310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κόρη μεγάλοιο·

Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει

καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς εἰενξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι

315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες·

οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ ἀνλῆρ,

ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.

ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς

320 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρῦστος θία πόρκης.

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,

ἀσπίδα καὶ θώρακα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·

Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν

ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

325 τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τότ' ἔνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰνὺ τε τείχος

μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτῇ τε πτόλεμός τε

ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,

330 εἴ τινα πον μεθιέντα ἰδοὺς στυγεροῦ πολέμοιο.

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θάττηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος-θεοειδής·

Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκασας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,

τοῖννεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲν ἄκουσον

335 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλοι, οὐδὲ ναμέσσει,

ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὠρμησ' ἐς πόλεμον· δοκεῖ δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λαῶν ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμβίβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀργῆα τεύχεα δύν· 340
 ἦ ἴθ' ἐγὼ δέ μετεμι· κηήσεσθαι δέ σ' οἶω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσήνδα μελιχίοισιν·

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἶχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κῆμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὅς ῥ' ἦθ' νήμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' οὐδ' ἄρ' οἶα νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὅπ' ἴσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπανυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἕξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αὐτῆς·
 οἴσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὅπ' ἴσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοιδμοὶ ἔσσομένοισιν.

Τὴν δ' ἡμείβει ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή με κάθει, Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἦθ' γάρ μοι θυμὸς ἐπίσσεται, ὅφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲν ἐμεῖο ποθὴν ἀπαόντιος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺν ὄρνυθι τοῦτον, ἐπαιγέσθω δέ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάσῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐξελεύσομαι, ὅφρα ἰδῶμαι 365

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σπιν ὑπότροπος ἔξομαι αὐτίς,
ἣ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

370 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναισιτάοντας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφροστίει γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἐκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμίμονα τέμειν ἄκοιτιν,
375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ θυμῷσιν ἔειπεν·

Εἰ δ', ἄγε μοι, θυγαῖ, νημερτέα μνηθήσασθαι·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἥε πη ἐς γαλῶν, ἥ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλίσκονται;

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μνηθήσασθαι·
οὔτε πη ἐς γαλῶν, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλίσκονται·
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
τελεσθαι Τρῳάας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μακρομένη εἰκνύα· φέροι δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

390 Ἥ γὰρ γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσαντο δάματος Ἐκτωρ,
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένας κατ' ἀγυάς.
εὔτε πύλας ἵκανε, διαρχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε -
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,

Ἀνδρομάχη, θνηάτηρ μεγαλήτορος Ἡeliωνος, 395
 Ἡeliων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ὑποπλάκῃ, Κιλικασὶ ἄνδρεςσιν ἀνάσσειν·
 τοῦπερ δὴ θνηάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπαλος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτοριδὴν ἀγαπητόν, ἀλγίμον αὐτέρῳ καλῷ·
 τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέσσει Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύτο Πιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχιέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χαιρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τόχα χήρῃ
 σεῦ ἔσομαι· τόχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί, ·
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη, 410
 σεῦ ἀφαιμαρτιούσῃ, χθόνα δόμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄγε - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσαν Κιλίκων εὐναισιτάωσαν, 415
 Θήβην ὑπέκταν· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡeliωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγῃ θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐρύττευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἑπτά κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κλον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,

οἰκῆας ἄλογόν τε φίλην καὶ νήπιον νιόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ τι σφιν ὑπότηροπος ἔξομαι αὐτίς,
ἣ ἦδη μ' ὑπὸ χειρσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναισταύοντας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφαστήκαι γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἐκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμίμονα τέτιμεν ἄκοιτιν,

375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν·

Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἥε πῃ ἐς γαλῶν, ἣ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἣ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

380 Τρῳαὶ ἑπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθεῖα μυθήσυσθαι·
οὔτε πῃ ἐς γαλῶν, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

385 Τρῳαὶ ἑπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ὀλλίου, οὔνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπαιγομένη ἀφικάνει,
ματινομένη εἰκνῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

390 Ἥ ῥα γυτὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ,
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς.
εὔτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε -
ἐνθ' ἄλογος πολύδωρος ἐναντιῇ ἦλθε θείουσα,

Ἀνδρομάχη, θνηγᾶτηρ μεγαλήτορος Ἡeliώνος, 395
 Ἡeliών, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλikeσσ' ἀνδρῶσσι ἀνάστων·
 τοῦπερ δὴ θνηγᾶτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτοριδὴν ἀγαπητόν, ἀλγῆμισιν ἀστέρι καλῷ·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσσε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάνακτ'· οἷος γὰρ ἐφύετο Πιόν Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλαίρεις
 παῖδά τε νηπιᾶχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τόχα χήρῃ
 σεῦ ἔσομαι· τόχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κα κέρδιον εἶη, 410
 σεῦ ἀφαρμαρτισύῃ, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ εἴ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἄγε - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσαν Κιλίκων εὐναισιτάωσαν, 415
 Θήβην ὑπέκταν· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡeliώνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτεσε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἑπτά κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι Ἄϊδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,

- βουσὶν ἐπὶ εἰλωτόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οὔεσσιν.
 425 μητέρα δ', ἣ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλῆεσσι,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἅψ' ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερθεῖσι' ἀποινα·
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀριεμς ἰοχέαιρα.
 Ἐκτοφ, ἅτ' αὖ σὺ μοὶ ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναιῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐριωνέον, ἔνθα μάλιστα
 ἄμβρατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπιδρομον ἐπλετο τεῖχος.
 435 τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλντὸν Ἰδομενῆα,
 ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἢ πού τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἢ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτοφ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἵ κε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδὲ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὁλόλῃ Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὐτ' ἀντὶς Ἑκάβης, οὐτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 οὔτε κλισιγῆτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κοιήῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεί', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας· 455
 καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνους,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης,
 πόλλ' ἀκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικρίσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτὶ τις εἴπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτὶ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτῃ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δοῦλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύντοι,
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνέεσθαι. 465
 Ὡς εἰπὼν σὺ παιδὸς ὀρέξατο φαιδμῖος Ἔκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀνυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας· 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀντίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαιδμῖος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον νιὸν ἐπαί κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπενεξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότι δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὠδε βέην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἴλιον ἱερὴν ἀνάσσειν·
 καὶ ποτὶ τις εἴπησι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων!
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, 480
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἑόν· ἣ δ' ἄρα μιν κηῶδεῖ δεξατο κόλπῳ,
 δακρυόεν γελαίσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζω θνυμῶ!
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Αἰδί προΐαφει·
 μοῖραν δ' οὐτινὰ φημι παρφυμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἔπηρ ταπρῶτα γένεται.
 490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμειζε,
 ἱστίον τ' ἡλακάνην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήπει,
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαιδμῖος Ἐκτωρ
 495 ἔππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνου· κήρσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 500 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότηροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
 505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθώς λούεσθαι εὐρύχειος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὦμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖφρι πεποιθώς,

ὀϊμφα δ' γούνα φέρει μετά τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἔππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης
 τεύχεσι παμφάνων, ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 "Ἐκτορα δῖον ἔτεμνεν ἀδελφεόν, ἐντὶ ἅρ' ἔμελλεν 515
 στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναῖκί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
 'Ἡθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε κορυθαίολος
 Ἐκτωρ· 520

δαίμονι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐτεῖ ἄλκιμός ἐστι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθην ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰεγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἑνκνήμδας Ἀχαιοὺς.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η

S U M M A R I U M,

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proellum reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit; ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Alacem Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Alax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365—420). Post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Ἑκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὄς εἰπὼν πυλίων ἐξίσσντο φαιδμος Ἑκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς νύττησιν ἐλδομένοιισιν ἔδωκεν
οὐραν, ἐπὶν κεκαίμεσιν εὐξέστης ἐλάττησιν 5
πόντον ἐλαίνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυνῖα λένονται·
ὥς ἄρα τῷ Τρῶεσσιν ἐλδομένοιισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην, ὁ μὲν νῖον Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γεῖνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις· 10

Ἑκτωρ δ' Ἥϊονῃα βάλ' ἔγχρῃ ὀξύνοντι
ἀνχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λίσσε δὲ γυνῖα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἴφίνοον βάλα δουρὶ κατὰ κραταρὴν ὕσμίνην,
Δεξιόδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15

ᾠμον· ὁ δ' ἐξ ἔπιπων χαμάδις πέσσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
βῆ ῥα καὶ Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα

- 20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
Περγάμον ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τᾶγε συναντίεσθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

- Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῦια, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν πᾶνσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα

- 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὅκα τέμνωρ
Ἴλίου εὐφρῶσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθίειν τόδε ἄστυ.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω, Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;

- Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
ἦν τινά που Δαναῶν προκαλίσσεται, οἷόνθεν οἶος
40 ἀντίβιον μαχίσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζεν Ἐκτορι δίῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπέβησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἑλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

βουλὴν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφίρδανε μητιώσιν· 45

στῇ δὲ παρ' Ἑκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἣ ῥά νύ μοι τι πύθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος, 50
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰγῇ δηϊοτήϊ·

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ὥς γάρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.

Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' ἀντὶ ἐχάρη μέγα, μῦθον
ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέργε φάλαγγας, 55

μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκκλήμιδας Ἀχαιοὺς.

καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίῃ τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

ἔξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,

φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο, 60

ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,

ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρεῖ,

ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65

ἐν πεδίῳ· Ἑκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέλντέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκκλήμιδες Ἀχαιοί,

ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑπὲρ νυγὸς οὐκ ἐτέλεσσεν,

ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70

εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργῶν ἔλητε,

ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.

- ὅμῳ μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαῖων·
 τῶν νῦν ὄντων θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάγει,
 75 δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι ἔκτορι δέῳ.
 ὣδε δὲ μνησέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμι' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆις,
 σῶμα δὲ οἵκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλλω, ὄφρα πυρός με
 80 Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελέχῃσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας, οἶσω προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλιμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα δ' ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατείῃ Ἑλληςπόντῃ·
 καὶ ποτὲ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἐνθρόνῳ,
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 αἰδεσθέν μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέπειπε,
 95 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
 ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οἴκῃτ' Ἀχαιοί!
 ἦ μὲν δὴ λῶβῃ τάδε γ' ἔσsetαι αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν ἔκτορος ἀντίος εἴσῃ.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδαρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὐθι ἑκάστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν· ἐπεὶ πολὺ φέριτερος ἦεν· 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφραίνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρή
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ· 110
 μηδ' ἔθει' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείῃ
 ἔρρεγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἕξου, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων· 115
 τοῦτ' αὖ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴπερ ἀδείης γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψαι, αἶψα φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωας,
 αἷσμα παρειπών· ὃ δ' ἐπέθτετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσωνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν

ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κα μὲγ' οἰμώξετε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεΐς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὃς ποτὲ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεον ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἔκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀεΐραι, 130

- θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἶσω.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 ἦβῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελαύδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσήμεροι,
 135 Φειάς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίῳ πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπικλήσιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, κυλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπαρνε δόλῳ, οὔτι κρατεῖ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν· ὃ δ' ὑπτιος οὔδε ἐβρίσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλλέετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζων
 θάρσει ὦ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 τῷ κε τάχ' ἀντήσεις μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἑμῶν δ' οὔτερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαῖων,

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν. 160

Ὡς νείκεσσι ὁ γέγων· οἱ δ' ἐννεα πάντες ἀνέστησαν.

ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·

τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦρον ἐπιειμένον ἀλκίην·

τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὅπῃαν Ἴδομενῆος, 165

Μηριόνης, δατάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαΐμονος ἀγλαὸς υἱός·

ἂν δὲ Θόας Ἀνδραμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

πάντας ἄρ' οὔγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.

τοῖς δ' αὖτις μετέπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 170

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·

οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ' κε φύγῃσιν

δήϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,

ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης! 180

Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἦθελον αὐτοί,

Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,

δεῖξ' ἐνδείξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἔπηνῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,

ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,

ἥτοι ὑπέσχεσθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·

- γνώ δὲ κλήρον σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύνω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
 ἥς καὶ ἀμφοδιήν, ἐπεὶ οὕτωα δαίδμεν ἔμπης.
 οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ μὲν ἰδρεῖν· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰθήθην μεδῶν, κύδιστε, μέγιστα,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσση ἀμφοτέρωσι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔραν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 ἀντάρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσανο τεύχη,
 στυαί' ἐπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνήκα μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νῆρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβιάς, κραδᾶων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθηον εἰσορόωντες·
 215 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπὶ πᾶσι γυῖα ἔκαεστον,
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδύναι

ἄν λαῶν ἐς ὄμιλον, ὅτε προκαλέσσοτο χάρη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥντε πύργον,
χάλκεον, ἐπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
σκαυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, ὃν ἔνι οἰκίᾳ ναίων·

ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπταβόειον,
ταύρων ζατρεφῆαν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέγνοιο φέρον Τελαμώνιος Αἴας,
στῆ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προστήδα· 225

Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἴοθεν οἶος,
οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἄριστῆς μετέασιν,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα φηξήγορα, θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομνησίτας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαμεν,
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Αἴαν Διογενὲς, Τελαμῶνις, κοίρανε λαῶν,
μήτι μιν, ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ, πειρήτιζε, 235
ἢ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.

ἀντάρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας ἔ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νεμῆσαι βῶν
ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ἀκνιάων· 240

οἶδα δ' ἐν σταδίῃ θηῶν μέλπεσθαι Ἀρηί.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βάλειν, τοιοῦτον ἔοντα,
λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφιδόν, αἶ κε τύχωμι.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον, 245
ὑκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

- ἔξ δὲ διὰ πύχνης ἦλθε δαΐτων χαλκὸς ἀτρεφής·
 ἐν τῇ δ' ἑβδομαίῃ ρινῶ σχέτο. δευτέρος αὖτε
 Αἴας Διογενὴς πρῶτι δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βράς Πριαμίδαο καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ Θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρώρειστο·
 ἄντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλήθη, καὶ ἀλέατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφο,·
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἣ συσι κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἐρύηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή·
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·
 τμήδην δ' ἀνχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκειν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλαινα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δευτέρος αὖτ' Αἴας πολὺ μειζόνα λαῶν αἰέρας,
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέφεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον·
 270 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδεῖ πέτρῳ·
 βλάψε δὲ οἱ φιλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτίος ἐξετανύσθη,
 ἀσπίδ' ἐνιχυμφθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κα δὴ ξιφείεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μίσσῃ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπε τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκεῖ, παῖδες φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
ἄμφω δ' ἀχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαί', ἔστορι ταῦτα καλεῖσθε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάριμν προκαλίσσατο πάντας ἀρίστους. 285
ἀρχεῖται· ἀντάρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἥπερ ἂν οὗτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μεγέθός τε βίην τε,
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
νῦν μὲν παυσώμεσθ' ἀμύχης καὶ δηϊοτήτος 290
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅκα δαίμων
ἄμμε διακρήνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὥς σύ τ' εὐκρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοίς,
σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
ἀντάρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπτόλους,
αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε· 300
ἢ μὲν ἑμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἢ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρδμήσαντε.

Ἵς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολοῦν τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·

- 305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοῖβον φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντα, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἄρτεμιά προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
- 310 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπιέοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντι αὖθ' ἐτέρωθεν ἑκκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 315 ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενεί Κρονίων.
 τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πανσάντο πόνου, τετίκοντό τε δαῖτα,
- 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἰσῆς·
 νόποισιν δ' Αἴαντα διηγεκέσσαι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
- 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν ἑυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἄριστῆς Παναχαϊῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνῶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρύθοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
- 330 ἐσκέδασ' ὀξύς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδὸςδε κατήλθον.
 τῷ σε χρεὶ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κελήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βοῦσι καὶ ἡμίονοισιν· αὐτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
οἶκαδ' ἄγῃ, οἳ ἂν αὖτε νεώμεθα πατριῖδα γαῖαν· 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειλομένω ὥκα
πύργους ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἔππους καὶ λαὸν ἐρκάκοι ἀμφὶς εὐόσῃ,
μήποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινὴ, τετρηχνῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Κέλντέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγεται, Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' αἴμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
πρυσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νῦν τι κέρδιον ἦμιν.
[ἔλπομαι ἐκταλέσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὥδε.]

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
διὸς Ἀλεξάνδρος, Ἑλένης πόσις ἡνιόμοιο· 355
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα προσεγῆδα·

Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμένονα τοῦδε νοῆσαι
εἰ δ' ἔτεόν δῃ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δῇ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφρημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσ' ἀγόμεν' ἐξ Ἄργεος ἡμίτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ εἴ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

365 Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
ὅ σφιν ἑυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κεῖλντέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρπον ἔλθοιτε κατὰ πτόλιν, ὥς το πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἦνθ' ἐν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκνὸν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
κήμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισι γὰρ νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο·

380 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἦνθ' ἐν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄργεος,
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν,
στάς ἐν μέσσοισιν, μεταφώνεεν ἡνύτα κήρυξ·

385 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαῶν,
ἠγῶναι Πριάμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί,
εἰπεῖν, αἱ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

ἤγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ὥφελ' ἀπολέσθαι - 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ εἴ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλλμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἣ μὲν Τρώες γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠρώγων εἰπεῖν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰδόκα νεκρούς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰδόκα δαίμων
 ἄμμος διακρίνη, δώη δ' ἐτίροισι γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁπρὲ δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400
 μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 ὥς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ λαχον ὕδης Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
 Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἄμφι δὲ νεκροῖσιν, κατακείμεν οὔτι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φριδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσόμεν ὥκα. 410
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης.

Ὡς εἰπὼν τὸ σῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
 ἄπορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρώες καὶ Δαρδανίωνας,
 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὅπποτ' ἂν ἔλθοι 415
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἤλθε καὶ ἀγγαλὴν ἀπέειπεν,
 σιὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὥκα,
 ἀμφοτέρω, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἑυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὤπρουνον, νίκυάς τ' ἀγήμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρφέεταο βαθυρόφρου Ὀκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνώσκει χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

425 ἀλλ' ὕδατι νύχοντας ἄπο βρότον αἱματόεσντα,
 δάκρυα θαρμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαῖεν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήρουν, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρίην.

430 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήρουν, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγχετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίουν ἐξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ παδίου· πετὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδεμναν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίουν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασὶν ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτοσθεν δὲ βαθείαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπτεξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. —
 οἱ δὲ θεοὶ πάρ' Ζητὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἥ γὰρ τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοις νόον καὶ μῆτιν ἐνέηκει;

σὺχ' ὀράας, ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δέσαν κλειτάς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἧώς·
 τοῖ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πόλλισαμεν ἀθλήσαντα.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἔγνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες! 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δαίσεις νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότατος χειράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἧώς.
 ἄγρῳ μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρῶξῃας, τὸ μὲν εἰς αἶλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύναι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 δύσστο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν· 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνήος,
 τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθ' ἐν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρεϊ,
 ἄλλοι δὲ ῥενοῖς, ἄλλοι δ' ἀντήσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι.
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ῥρει·
480 οἶνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις χέου, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιεῖν, πρὶν λεῖραι ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
κομήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Deos ad conciliam vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensatis, delectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). His, usque ad munimenta compulsi, adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim relucit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione, Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendant (485—565).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέρανος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδευράδος Οὐλύμπιοι.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θεάιναι, 5
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγῃ, μήτε τις ἄρσιν
τειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἔλθόντ' ἢ Τρῶεσσιν ἀρηγίμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον, εἰλεύσεται Οὐλύμπιονδε·
ἦ μιν ἐλὼν φήσω ἐς Τάρταρον ἡρώεοντα,
τῆλε μάλ', ἤχι βράθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκος οὐδός, 15
τόσπον ἔνερθ' Ἀΐδew, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμι θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

- εἰ δ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδατε πάντες·
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θείωναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν', ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ·
25 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ὄϊον Οὐλύμπιοιο
δησαίμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τίσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴρ ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
30 ὅπῃ δέ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὡ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτα κρείοντων,
εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπισκτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται.
35 ἀλλ' ἦτοι πολέμον μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθήσόμεθ', ἥτις ὀνήσῃ,
ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρασει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὗ νῦ τι θυμῷ
40 πρόφρωνι μυνθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκίποδ' ἔπιπαι,
ὠκνέεττα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γένοιτο δ' ἐμάσθλην
χρυσεῖην, εὖτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσεται ἰσθρυν.
45 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντα πατέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστέρωντος.

Ἴδην δ' ἴκασεν πολυπύδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυνήεις·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πούλυν ἔχουσεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμψα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 πανυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕμνῳ μάχεσθαι,
 χρεοῖο ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
 παῖσαι δ' ὠῖγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσυντο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' οὔτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει,
 ἔνθα δ' αἶμ' οἰμαγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἧὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρῶσθαι πατὴρ εἵταυρα τάλαντα·
 ἐν δ' εἶπαι δύο· κῆρς ταηλεγέες θανάτιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75

ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μέμνηεν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μνέτην, θεράποντες Ἄρης·

80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμμενε Γαρήριος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 οὔτι ἐκῶν, ἀλλ' ἔππος εἰσέρετο· τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνικόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρήχες ἔππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.

85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
 σὺν δ' ἔππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἔπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἔκτορος ὠκίης ἔπποι
 ἦλθον ἄν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες,

90 Ἔκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμαρδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;

95 μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξῃ·
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἐξάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμύθη·

100 στῆ δὲ πρόσθ' ἔππων Νηληϊάδαο γέροντος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·

σὴ δὲ βίη λάλνται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει·

ἠπεδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδείας δὲ τοι ἔπειται.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὄχλων ἐπιβήσας, ὄφρα ἴδῃαι, 105

οἷοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
κραίπνῃ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακείμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρε φόβοιο.

τούτω μὲν θαράποντα κομείτων· τῷδε δὲ νῶϊ
Τρῶσιν ἐρ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
εἴσεται, ἣ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.

Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θαράποντα κομείτην
ἱερθίμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῳ.

τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἥνια σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἐκτορος ἄγχι γέγοντο.

τοῦ δ' ἰδὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδίδος υἱός·

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ἠνίοχον θαράποντα,

υἷον ὑπερθύμον Θηβαίου, Ἥριοπῆα, 120

ἵππων ἥρ' ἔχοντα, βάλε σιτήθος παρὰ μαζόν·

ἦριπτε δ' ἐξ ὄχλων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασσε φρένας ἠνίοχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀγνύμενός περ ἑταίρου, 125

καῖσθαι· ὃ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γάρ εὗρεν

Ἰφιδίην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν φη τόθ' ἵπῳ

ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἥνια χερσίν.

Ἐνθα καὶ λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμείχανα ἔργα γέγοντο 130

καὶ νῦ καὶ σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἦντε ἄρνες,

εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

βροντήσας δ' αἶρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

- καὶ δὲ πρόσθ' ἔπιπὼν Διομήδεος ἦτο χαμαῖς·
 135 θεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεεῖον καιομένοιο·
 τῷ δ' ἔπιπὼ δαΐσαντα καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἦνία σιγαλόοντα·
 δεῖσα δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους!
 140 ἢ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπει' ἀλήκη;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτὰ καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἱφθίμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἔκτετο νῆας.
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθονί!
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδεὸς νῆα δαΐφρονος, οἷον ἔειπες!
 εἴπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 155 καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστῶν,
 τῶν ἐν κονίῃσι βάλες θαλαροὺς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στιονόοντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδεΐδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρῃ τε κρέασιν ἔ' ἡδὲ πλεῖοις δεπάσσαν·

νῦν δέ σ' ἀτιμίσουσιν· γυναῖκός ᾗρ' ἀντι τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήρη! ἐπεί οὔκ, εἴξαντος ἑμεῖο,
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας
 ἄξαις ἐν νῆσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

165

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἔππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 τρὶς δ' ᾗρ' ἐπὶ Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεύς,
 σῆμα τιθεῖς Τρώεσσι, μάχης ἐτεραλκεία νίκη.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλευτο, μακρὸν αὖτας·

170

Τρῶες καὶ Ἀνύρι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος Ἀλκῆς!
 γηγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κροτῶν
 νίκη καὶ μέγα κῆδος, ἅταρ Δαναοῖσι γὰρ πῆμα·
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώοντο,
 ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἅμιον ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀνυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

175

180

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλευτο, φώνησέν τε·
 Ἔανθ' αἰ καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἰθῶν Δάμπε τε διέ,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποστίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἥετλιωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 [οἷόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,]
 ἣ ἔμοι, ὅς περ οἳ θαλαρὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐρομαρτέτον καὶ σπερύνεταν, αἱ καὶ λάβωμεν

190

ἀσπίδα Νηστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει,
 πᾶσαν χρυσεὴν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ ἀντήν·
 αὐτὰρ ἅπ' ὁμοῖν Διομήδους ἵπποδάμοιο

195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμει τέχων.
 εἰ τούτω καὶ λάβοιμεν, ἐλποίμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσθησθε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦνδα·

Ὡ πόποι, ἔγνωσθαί γε εὐρυσθενές, οὐδὲ νῦ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλέκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαλκόντα· σὺ δὲ σφίσι βούλεο νῆκην.

205 εἵπερ γάρ κ' ἐθέλομεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκόμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἔγνωσχευον
 Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!

210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλομι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληῖθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων

215 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀθηῇ
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, οὔτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦν κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλὴν νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆν' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ ποιπνύσαντι, θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.

220 βῆ δ' ἰάναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσπάτῳ ἔσκε, γεγωνίμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας εἴπας 225
 εἶρυσαν, ἠρορέῃ πύσνονι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 πῇ ἔβαν εὐχώλαι, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὅπότε ἐν Αἴμῳ, κενταυρῆες ἠγοράσασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊρῶν,
 πίνοντες κρητῆρας ἐμυσταφῆας οἶνοιο,

Τρώων ἀνδ' ἑκατόν τε δημοσίων τε ἕκαστος
 στήσασθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' ἐνὸς ἀξιοὶ εἰμεν.
 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνυπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235

Ζεῦ πάτερ, ἣ ρά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτῃ ἄσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπητύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τῶν περικαλλέα βωμὸν
 νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθόμεν, ἐνθάδε ἑόρων·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνον ἐέλδωρ·
 αὐτόνους δὴ περ ἔασον ὑπεκρυγέειν καὶ ἀλιεῖν,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῖς.

Ἦς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα· 245
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 ἀντίκα δ' αἰετὸν ἦκα, τελειότατον πεταγῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἑλάφοιο ταχέης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάρβυλα νεβρόν,

- 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηρὶ ῥέεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ', οἳ ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
ἔνθ' οὕτως πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἰόντων,
εὗξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους,
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
ἀλλὰ πολὺν πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμοσιδίην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους.
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
260 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θούρῳ ἐπιεμμένοι ἀλκῇ.
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐυναλίῳ ἀνδρεϊφάντῃ.
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων.
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· ἀντάρ ὃγ' ἦρωϊς
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστεύσας ἐν ὁμίῳ
270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμῶν ὄλεσσεν,
ἀντάρ ὁ αὐτὶς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'. ὁ δὲ μὲν σάκεϊ κρύπτασθε φαινήϊ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἡδ' Ὀφελέστην,
275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπίαονα καὶ Μελάντιπον.
[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
 πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 καὶ σε, νόθον παρ' ἑόντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τόν, καὶ τηλόθ' ἑόντα, ἑκκληθεὶς ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τεταλασμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγλοχος καὶ Ἀθήνη,
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἑκτίμενον πτολίεθρον,
 πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρῶσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ', ἢ δὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσθην, 290
 ἢ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰςαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 οἰτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
 παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὥσάμεθ' αὐτοῖς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοις δεδωγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτώ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἰστούς,
 πάντας δ' ἐν χροῖ πῆχθην Ἀρηϊθῶν αἰζῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλεῖν κίνα λυσσητῆρα.

Ἢ ῥα, καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῶν ἱάλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλῖεν δέ εἰ ἕτο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷον ἑν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύνηθιν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εὐκῆα θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήρῳ,
 καρπῷ βρεθομένη νοτίησσι τε εἰαρωῆσιν·

ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆλῃσι βαρυνθέν.

Τεύκρος δ' ἄλλον οὔστ' ἀπὸ νευρῆσιν ἔαλλεν

310 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλεῖν δέ εἰς θυμός.

ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρῆσφληεν γὰρ Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆα,

ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἔπτοι

315 ἀκύνοδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἐκτορα δ' αἶν' ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου·

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,

ἔππων ἥρ' ἑλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας.

320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·

βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρον, βαλεῖν δέ εἰς θυμός ἀνώγει.

ἦτοι ὃ μὲν φαρέτης ἐξείλετο πικρὸν οὔστ' ὅστις,

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαῖολος Ἐκτωρ

325 ἀνερύοντα, παρ' ὤμων, ὅθι κλῆϊς ἀποέρχεται

ἀνχένα τε στήθός τε, μάλιστα δὲ καίριον ἔστιν,

τῇ ᾧ ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·

ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·

στήθῳ δὲ γνύξ ἐριπών, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χερφός.

330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλῃσθε κασιγνήτοιο πεσόντος,

ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντα δύνω ἐρήρηες ἑταῖροι,

Μηκιστεύς, Ἐχλίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρεὰ στενάχοντα.

335 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·

Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλαμπαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κίων σνός ἀγρίου ἤβ λέντος
 ἀπτήται κατόπισθε, πουσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεῖει· 340
 ὥς Ἐκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 ἀντίρρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστροφάα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργούς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολογυῷ Ἄρης.
 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἔλεσθε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπαυ πτερόεντα προσήδα·
 Ὡ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῦν
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἄνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς, 355
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὕτως γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατήρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτιλος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μανέων ἀπαρῶν·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νιὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίσκεα πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμην,
 εὐτέ μιν εἰς Ἀῖδαο πυλάρταο προὔπειμην,
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κῆνα στυγεροῦ Ἀῖδαο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγεί, Θέτιδος δ' ἐξήρυσσε βουλάς,
 ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὐτὴ φίλην Γλαυκῶπιδα εἴπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γαφύρας.
 ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κῆνας ἦδ' οἰωνούς

380 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγίοχοιο,

385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑατὸν πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμα χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέτiao,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἐς δ' ὄρεα φλόγα ποσὶ βήσεται· λάξετο δ' ἔγχος
 390 βριθῷ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτηρ.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 ἀντόμαται δὲ πύλαι μέκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀφραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλομήπης τε,

ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι. 395

τῇ δ' αὖ δι' αὐτῶν κεντηνηκείας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν ἐπεὶ ἶδε, χῶσαι ἄρ' αἰνῶς·

Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύουσαν·

Βῆσκέ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' εἰ ἀντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

γνιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὥκείας ἵππους·

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐναντιοῦς
ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός· 405

ὄφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ὧ πατρὶ μάχηται.

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νευροσίζομαι, οὐδέ χολοῦμαι·

αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσω.

ὣς ἔφατ'· ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα·

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπου. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπου

ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;

οὐκ εἴα Κρονίδης ἐπαμυνόμεν Ἀργείοισιν.

ὧδε γὰρ ἠπειλήσας Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ· 415

γνιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὥκείας ἵππους,

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐναντιοῦς
ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός·

ὄφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχηται. 420

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νευροσίζεται, οὐδέ χολοῦται·

αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσῃ.

ἀλλὰ σὺ γ', αἰνσιόατη, κύνον ἀδδείς, εἰ ἐτερόν γε

ταλμήσας Διὸς ἅντα παλῆριον ἔγχος ἀεΐραι.

- 425 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ὡ πόποι, αἰγύχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἐὼ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

- τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
430 ὃς κε τύχη· κένος δέ, τὰ ἄ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῶσι τε καὶ Ἀναοῖσι δικάζετω, ὥς ἐπιεικές.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μάινυχας ἔππους.

τῆσιν δ' Ὀραι μὲν λῦσαν καλλιτρίχας ἔππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν·

- 435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθηον
μήγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἔππους
Οὐλυμπόνδε δίακε, θεῶν δ' ἐξέειπε θάλαμους.

- 440 τῷ δὲ καὶ ἔππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
αἱ δ' οἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

- 445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσφώνεον, οὐδ' ἐρίοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;

οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέλῃ
ὀλλύσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

- 450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄππτοι,
οὐκ ἂν με τρέψαιαν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,

πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέεν, πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ᾔην·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀρέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
 ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἐν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἰκέων ᾔην, οὐδὲ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει. 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφνυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμον μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]

Τὴν δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψσai, αἳ κ' ἐθέλυσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν.
 οὐ γὰρ πρὶν πόλεμον ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἐκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρίμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὥς γὰρ θεόφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἔκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ὧ' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι, οὗτ' ἀνγῆς Ὑπερίωνος Ἑλλοιο 480
 τέρποντ', οὗτ' ἀνέμοισι, βαδὺς δὲ τε Τάρταρος ἀμφίς·

οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηται ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

Ἦς φάτο· τὸν δ' οὕτι προσέφη λευκάλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεισ' Ὀκσεανῶ λαμπρόν φάος ἡελίοιο,
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
Τρῶσιν μὲν ῥ' αἰκουσιν ἔδν φάος· ἀντάρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη, τρῖλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρῶων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο παιδῖμος Ἔκτωρ,
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήντη,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνεται χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
τῷ ὄγ' ἐφρυσάμενος, ἔπειτα Τρώεσσι μετηνῦδα·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἰδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
ἄν' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλιτρίχας ἵππους
λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλει· ἐδωδῆν·
505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἱφία μῆλα
καρπαλμῶς, οἶνον δὲ μελέφρονα οἰνίξεσθε,
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
510 μῖρτος καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντας Ἀχαιοὶ

φεύγειν ὁρμήσονται ἐπ' εὐρέα κῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβιῶεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βίλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος, 515
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, πολιορκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων· 526
 θηλήτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσελθῇσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' , ὅς μὲν νῦν ὑγίης, εἰρημένος ἔστω·
 τὸν δ' ἡοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπίομενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθ' ἐνδὲς κύνας Κηρессиφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
 πρῶτ' δ' ὑπηῳοὶ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι, εἴ κ' ἐμ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ θηῶσας, ἔναρα βρότόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαίσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μεῖνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὖριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,

- 540 *τιομένην δ' ὥς τλειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,*
ὥς νῦν ἡμέρῃ ἦδε κακὸν φέρει Ἀργαίοισιν.
ὣς ἔκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύθησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
ῥῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
- 545 *ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἵφια μῆλα*
καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
στίον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελέεσσας ἑκατόμβας.
κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἰσω
- 550 *ἦδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,*
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰφὴ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο.]
Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γαφύρῃ
εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.
- 555 *ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστροα φαεινὰ ἀμφὶ σελήνῃ*
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο γήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι,
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερέβλεπεν ἄσπετος
αἰθήρ,]
- πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστροα· γέγηθε δὲ τε φρένα πομίην·*
- 560 *τόσσα μεσηγνὴ νῆων ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,*
Τρῶων καίωντων, πυρὰ φαίνεται Ἰλίοθι πρό.
χλὴ' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
- 565 *ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐϋθρονον Ἠῶ μύμον.*

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι.

S U M M A R I U M.

Apud Achivos, et praeterito discrimine percussos, et instante conterritos, clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventutis addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amico excipit Achilles, sed eorum, quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersatur; praeterea Phoenicem apud se retinet cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Αἰται.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ·
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷτε Θρήϊκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ κε κύμα κελαινὸν
κορυθίσται· πολλὸν δὲ παρέξ ἅλα φύκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ', ἄχαι μέγαλ' βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι καλεύων,
κλήϊδ' εἰς ἀγορὴν κυλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰς ἀγορὴν τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δακρυχέων, ὥς τε κήρη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλειος πέτρης ὀνοφερὸν χεῖρ ὕδαρ·
ὥς ὁ βαρυστενέων ἔπε' Ἀργείοισι μετήνδα·

10

15

- Ὡς φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης αἶψ' ἐνέδησε βαρεῖν·
 σθένειος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἵλιον ἐπεύρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με καλεῖται
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
 οὐτω πον Διὶ μᾶλλον ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολλὰν κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, παιδάμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰδέησομεν εὐρυάγχιαν.
 Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 30 δὴν δ' ἄνεψ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 οἷσ' δὲ δὴ μετέπειτα βοήν ἄγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχησομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θάμης ἐστίν, ἀναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μῆτι χολωθήσῃ.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 φᾶς ἔμην ἐπιτόλαμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας Ἀργείων ἡμῖν νέοι ἦδ' ἐγέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σῆπτερόν μιν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὐτοὶ δῶκεν, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι', οὐτω πον μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμονας τ' ἔμμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐπέσσεται, ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θυλάσσης
 ἐστῆς, αἱ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μνέονσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

εἰδόκῃ παρ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φρευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
καὶ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰδόκῃ τέμνωρ
Ἰλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εὐήλουσμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὸς Ἀχαιῶν, 50
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ὑποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μεταφώνεον ἐπὶ πότα Νέστωρ·

Τυδείδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος· 55
οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὔδ' ἄλλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἔκεο μύθων.

ἦ μήν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βράχεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπαὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες. 60
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σέο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,

ἐξεῖπω, καὶ πάντα διύξομαι· οὔδ' ἐγὼ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὔδ' ἄλλων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ, ἀθάμυστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίον, ἀφροδέοντας. 65

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν παιθώμεσθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐπὶ.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεκέες. 70
πλεῖαί τοι οἶνον κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτιαι θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ· πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομέων, τῷ πείσσαι, ὃς κεν ἀρίστην

- 75 βουλὴν βουλευέσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πικρῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγυδί νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τὰδε γηθήσειεν;
 νύξ δ' ἦδ' ἡδὲ διαφθαίσει στρατὸν ἡδὲ σαώσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο.
- 80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην, Ἀφαρῆν τε Διήτυρόν τε,
 ἦδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα διον.
- 85 ἔπι ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστῳ
 κοῦροι ἅμα στεῆχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τεύχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυον ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
- 90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειδαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτεν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
- 95 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδη κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκηπτρόν τ' ἠδὲ θάμιστας, ἵνα σφίσι βουλευέσθωα.
- 100 τῷ σε χρή πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἦδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 εἰπᾶν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅ,τι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὴν πάλαι, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἔξετι τοῦ ὅτε, Διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισιήθεν ἀπούρας·
οὔτι καδ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σφ' μεγαλήτορι θυμῷ
εἵξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἄθ' ἀνάτοί περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γάρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπιδώμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσι τε μελιχλίοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔτι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
ἁσάμην, οὐδ' ἀντὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
ἄν' ἐθέλω ἀρεῖσαι, δόμεναι τ' ἀπερεῖσι' ἅποινα· 120
ὕμῃν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
ἔπι ἀπύρους τρέποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἵθωνας δὲ λήβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἔπιπους
πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροστο.
οὐ κεν ἀλγῆος εἴη ἀνὴρ, ὅς τόσσα γένοιτο, 125
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠρῆσαντο ἀέθλια μῶνυχες ἔπποι.
δώσω δ' ἐπὶ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον ἔκτικμένην ἔλεν ἀντὸς,
ἐξελόμην, αἱ κάλλι ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
τάς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπηύρων,

κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμῇ γυναικί.
ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐμῇ γυναικί.

- 135 ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέσσειαι· εἰ δέ κεν αὐτὰ
ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώκωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω,
εἰσαλθὼν, ὅτε κεν δαταώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλίσσθω,
140 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐδ' αὖ ἀφούρησιν
γαμβρός κεν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλλῇ ἐνὶ πολλῇ.
τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύρκτης,
145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
ταῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλῃν ἀνάδονον ἀγίσθω
πρὸς οἶκον Πηληϊός· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελλία δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρὶ
ἐπὶ τὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποίησσαν,
Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθεϊαν βαθύλειμον,
καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πύδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεσσι Πύλον ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυφύηδες, πολυβοῦται,
155 οἳ κέ εἰ δωτῆναισι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
καὶ οἳ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κ' οἳ τελέσαιμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
δηθήτω! Αἶδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων
160 καὶ μοι ἐποστήτω, ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι,

ἦδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότητα Νέστωρ·

Μιρμιδῶν κύνιστα, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,

δῶρα μὲν οὐκέτι ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλλεῖ ἄνακτι·

ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ἀτρύνομεν, οἳ καὶ τάχιστα 165

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηλεΐάδω Ἀχιλῆος.

εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.

Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω·

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·

κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης αἶψ' ἐπείσθων· 170

φέρτε δὲ χαρσὶν ὕδωρ, εὐφημήσαι τε κίεσθε,

ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἷ' ἔλεῃσθι.

ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότεα μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο· 175

νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάσσειν·

αὐτὰρ ἔπειτ' σπείσαντ', ἐπιὼν δ', ὅσον ἤθιλα θυμός,

ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Μιρμιδῶν.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότητα Νέστωρ,

δενδύλλον ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180

περιφᾶν, ὥς πεπίθοιεν ἀνύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ Ἐννοσιγῶν,

ῥηϊδίως πεπιθέων μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ ρῆας ἰέσθην· 185

τὸν δ' εὖρον φρένα ταρπόμενον φόρμιγγι λιγέῃ,

καλῇ, δαυδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·

τὴν ἄφει' ἐξ ἐνάρεων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσας·

τῇ ὅγε θυμὸν ἔταρπεν, αἶψα δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

- 190 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦτο σιωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅπότε λήξειεν ἀεῖδων.
 τῷ δὲ βήτην προτέρω, ἥγετο δὲ διὸς Ὀδυσσεύς·
 σιάν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 αὐτῇ σὺν φόρμυγι, λιπῶν ἔδος, ἐνθα θάασσεν.
- 195 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χαίρετον· ἢ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον! ἦ τι μάλα χρεώ·
 οἱ μοι σπυζομένῳ παρ' Ἀχαιῶν φίλτατοί εἰσιν.
- Ἦς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεον, ἐγγὺς ἔοντα·
 Μελίονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νῆε, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραις, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω.
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 Ἦς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπαπείθεθ' ἐταίρῳ.
 αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 ἐν δ' ἄρα πῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίνος αἰγός,
 ἐν δὲ συνὸς σιάλοιο φάχιν τεθαλυῖαν ἀλουφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμναν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς·
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
 πῦρ δὲ Μενoitιῆδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακὴν στορέσας, ὀβελούς ἐρύπερθε τάνυσσεν·
 πάσσε δ' ἄλός θείοιο, κρατεντάων ἐπασείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ᾤπησε, καὶ εἰς ἐλεοῖσιν ἔχυνεν,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένευε τραπέζῃ,
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· αὐτὰρ κρέα νεύμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,

τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πατροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βύλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειράθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος· ἔξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖβου· νόησα δὲ διος Ὀδυσσεύς·
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δαΐδεκ' Ἀχιλλῆα·

Καῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς, 225

ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 ἥδε καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐτηράτου ἔργα μέμηλεν·
 ἀλλὰ λην μέγα πῆμα, Διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 δεΐδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230

νηῆς εὐσσελμονς, εἰ μὴ σῶγε δύσεαι ἀλκῇ.
 ἔγγυς γὰρ νηῶν καὶ τεύχεος αὐλιν ἔθεντο·
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοι, τηλεκλήτοί τ' ἐπίκοιροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἄστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πύσωνος Διὸς, οὐδὲ τε τίει
 ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐ λύσσα δίδουκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν· 240

στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόμειν ἄκρα κόρυμβα,
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρώσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταυτ' αἰνῶς δεΐδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβοτόιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὅπῃ περ, νῆας Ἀχαιῶν

- τειρομένους ἐρίεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 βρεχθέντος κακοῦ ἔστι ἄχος εἶρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζεσθαι, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πέπον, ἣ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπιτέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πῆμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἴφρῃ
 255 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγάλητορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἐριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἤμιν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθαι ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμάλγεια! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἐπὶ ἀπύρουν τρέποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἰθώνας δὲ λέρβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοίτο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλι ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
 κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμείτα,
 275 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμαναι, ἢ δὲ μεγῆραι,
 ἣ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτῶ
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί. 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἱ κ' μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύνετος τρέφεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύρκῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τῶων ἦν κ' ἐθέλῃσθαι, φίλην ἀνάεδνον ἄγασθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μέλινῳ δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις ἔη ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήσσαν,
 Φηρᾶς τε ζαθείας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλεμον,
 καλὴν τ' Αἵπειαν καὶ Πηδάσον ἀμπελόεισσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρῃνες, πολυβοῦται,
 οἳ κ' σε δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κ' τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Αἰτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειφομένους ἐλέαις κατὰ στρατόν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 τίσουσ'· ἧ γάρ κ' σφι μάλα μέγα κῆδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 λύσσαν ἔχων ὁλόην· ἐπεὶ οὐτ' ἄν φησιν ὁμοῖον 305

οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγῶς ἀποειπεῖν,
 310 ἥπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται·
 ὥς μή μοι τρύχῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάργασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἔν δὲ ἱὴ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 320 κάτθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἐοργῶς.
 οὐδὲ τί μοι περὶκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγος θυμῶ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεουσσοῖσι προφέρειῃσιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 325 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνύπνους νύκτας ἴανον,
 ἡμᾶτα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαργάμενος δάρων ἔνεκα σφρατεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τῶν ἐκ πασιῶν κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
 δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκαν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλευῖσιν·

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δέ δει πολεμιζόμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργεῖους; τί δέ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἧ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠΰκόμοιο;
 ἧ μῶνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μιν πειράτω, εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βρασιλεύσιν
 φραζέσθω, νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφύνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκα μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμμυνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλαδε προερεύσσω,
 ὄνραι, ἣν ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήεσσιν ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κα τριτάτῳ Φοβίῳ ἐρίβωλον ἰκοίμην.

- ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλεπον ἐνθάδε ἔφρων·
 365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυνθρόν,
 ἦδ' ἔ γυναικας ἐνζώνους, πολὺν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἅσπ' ἔλκχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτίς ἐφρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. — τῷ πάντ' ἀγορευόμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 370 ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκίζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινα πον Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἑξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδεῖην ἐπιεμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη, κίνεός περ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μιν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν εἴ αὐτίς
 ἑξαπείφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλος δέ οἱ! ἄλλὰ ἔκχλος
 ἐρήετω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεύς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω· δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίως, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κῆται·
 αἰθ' ἑκατόμυτλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἑκάστην
 ἀνέρες ἐξοιγενῶσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κοῖρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 οὐδ' εἰ χρυσεὴ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐφίξοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκίπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλίσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέουε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γάρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἔκωμαι,
 Πηλεΐς θ' ἦν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλοὶ Ἀχαιῶδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οὔτε πτολιθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτον.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εὐκύναν ἄκοιτον,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτίησατο Πηλεΐς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτίησθαι, εὐναιόμενον πτολιθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νύϊας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα, Πυθοῖ ἐν πετρῆεσσι. 405
 ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἱκρία μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθεῖν οὔτε λείσθη,
 οὔθ' ἔλσθη, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμαρῆται ἔρκος οδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 εἰ μὲν κ' ἀνθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἰκαδ' ἔκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχέη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἰκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκνωρ
 Ἴλιον αἰψανῆς· μάλα γάρ ἐδ' ἐν εὐρύοπτα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσύνεσσι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

- ἀγγέλιον ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆάς τε σύη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἔμευ ἀπομνηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὐθι παῖς ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν ἡέσσει φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀπέεπεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέεπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Ἐὰ μὲν δὴ νόστιον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βάλλεαι, οὐδὲ τι πάμπαν ἀμύνειν ἱησὶ θοῇσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θνητῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὐθι ληιομένην
 οἶος; — σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 440 νήπιον, οὐπω εὐδόθ' ὁμοίου πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπὲς τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτιγῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ἵποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θήσκειν νέον ἡβώνοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λῖπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλιχόμοιο·
 450 ἱὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

μητέρ' ἐμὴν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
 πολλακίδι προμηγῆναι, ὣ' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' οἷσθαις,
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑρηνῦς,
 μῆριπτε γούνασιν οἷσιν ἐρέσσεσθαι φίλον υἱόν, 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτάλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὃς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων· 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάνπαν ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμός,
 πατρός χωρόμενοι, κατὰ μέγαρον στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν. 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλλποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σῦες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντιο διὰ φλογὸς Ἥφραϊστοιο·
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δὲ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος ἀνλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἑρβενηνῇ,
 καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πνικνῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέφθορον ἐρκίον ἀνλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναικας.
 φρεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 φθιέην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,

- 480 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ', ὥς τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
- 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπισκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φίλων· ἐπεὶ οὐκ ἐθύεσκες ἅμ' ἄλλοι
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γόνυασι καθίσσας,
ὄφρου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
- 490 πολλὰ μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἶνον, ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεῶνῃ.
ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετάλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
- 495 ποιεύμεν, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοίγον ἀμύνης.
ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ ἀντοί,
τῶν περ καὶ μεῖζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυνέσσι καὶ ἐγχωλῆς ἀγανῆσιν,
- 500 λουβῇ τε κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἀνδρωποὶ
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάσῃ.
καὶ γάρ τε Διταὶ εἰσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
χωλαὶ τε ὄνυσαι τε, παραβλαῖπές τ' ὀφθαλμῷ·
αἱ δ' ἅ τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
- 505 ἣ δ' Ἄτη σθαναρή τε καὶ ἀρτίετος· οὐνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φηδάει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακίονται ὀπίσσω.
ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,

τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυνον εὐξαμένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήρηται, καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρ' αἰεὶ ταίγε Δία Κρονίωνα ποῦσαι,
 τῷ Ἄττην ἅμ' ἔπασθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπασθαι
 τιμήν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆτιν ἀποβρύπαντα κελόϊμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνόμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν
 ὑπέστη,

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νηυσσιστὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο, παράφροητοί τ' ἐπέσσαν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἅμφι πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον. 530
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐρατῆς·
 Κουρητῆς δέ, διαπραθῆειν μεμαῶτες Ἀρῆ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γονῶν ἀλοῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,

- ἦ λάθεται, ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἄασατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἰοχέαιρα,
 ὥρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ,
 αὐτῆσιν ῥιζῆσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλῶν ἐκ πολλῶν θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὴν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι σὺός κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήνῃ,
 Κουρήτων τε μωσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἑόντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πῦκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαΐῃ χυόμενος κῆρ,
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐνήνης,
 Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
 560 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νόμης·
 τὴν δὲ τοί' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέσσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶον ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων -
 565 τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμάλγεια πείσων,

ἐξ ἄρῶν μητρὸς κεχολωμένος, ἧ δ' αὖ θεοῖσιν
 πόλλ' ἄχεουσ' ἡρᾶτ' οὐ κασιγνήτοιο φόνοιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια,
 κυκλήσκουσ' Αἰθῆρ καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδί δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρῆνὴς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὅππότε πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐρανῆς,
 ἔνθα μιν ἦρωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλίσσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμῖν, οἶνοπέδιοιο,
 ἡμῖν δέ, ψυλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφῆος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς στανίδας, γονιόμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τότε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φιλιταὶ ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βύλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων
 βαῖνον Κουρήτες, καὶ ἐνεπρήθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὖζωνος παρὰ κοίτις 590
 λίσσει' ὀδυρομένην, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τ' αὖ πῦρ ἀμαθύνει,

- τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναικάς.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντας κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἔντε ἐδύσατο παμφανόωντα.
 ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ,
 εἵξας ὦ θυμῷ· τῷ δ' οὐκ ἔτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ οὕτως·
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κίκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνόμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δῆης,
 605 οὐκ ἐθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖέ, Διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅκ' ἀντιμῇ
 610 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἰχέων.
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι·
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδεω, ὅς κ' ἐμὲ κήδη
 ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἡμῶν μείροο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λῆξο μίμων
 εὐνήν ἐνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἧοι φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερόν, ἢ κε μένομεν.
 620 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι στορέσαι πνικνὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τηλεμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκίει μῦθαιο τελευτή 625

τῇ δέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οἴκῳ ἀγαθόν περ ἔόντα,
οἳ που νῦν ἕξαι ποτιδόμενοι. ἀντάρ Ἀχιλλεύς
ἄγχιον ἐν στήθεσσι θείο μεγαλήτορα θυμόν·
σχέτιλος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλόμητος ἑταίρων, 630

τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλὴς! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆς
ποιήνῃ ἣ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει ἀντιοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 635

ποιήνῃ δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἷης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,

αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπερόφιοι δὲ τοί εἰμεν 640
πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

Αἴαν Διογενὲς, Τηλεμῶνις, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐλίσσω μυθήσασθαι· 645

ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότες ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔφεξεν
Ἀτρεΐδης, ὥς τι ν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλ' ἡμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγεῖλην ἀπόφασθε·

- 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μὲδήσομαι αἱματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἄμφι δὲ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
- 655 Ἑκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης στήσεσθαι ὄϊω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
- 660 αἱ δ' ἐπιπειδόμεναι στόρεσαν λέχος, ὥς ἐκέλευσεν,
 κῶσά τε ῥῆγός τε, λίνιοί τε λεπτόν ἄστυον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ δι' ἔμμενεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπύκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
- 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλίσσεται· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σκύρον ἑλὼν αἰπειῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
- Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
- 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν
 δευδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν·
 ἦ ῥ' ἐθέλει νήσσειν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
- 675 ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' εἴ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδην κύδιστα, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κενός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

πυμπιλάσονται μέγας· σὲ δ' ἀναίνεταί ἡδὲ σὰ δῶρα.

αὐτὸν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,

680

ὅπως κεν νῆας τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·

αὐτὸς δ' ἱππεύησεν, ἅμ' ἡοὶ φαινομένην

νῆας ἔυσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἄμφιελίσσας.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,

οἴκαδ' ἀποπλεῖν· ἐπαι οὐκέτι δῆϊτε τέκνωρ

685

Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐδεν εὐρύνοπα Ζεὺς

χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσύνεασι δὲ λαοί.

ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' ἐπῆμεν, οἱ μοι ἔποντο,

Αἴας καὶ κῆρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ' αὐτὸν ὁ γέρον καταλέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,

690

ὄφρα οἱ ἐν νῆσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπιταί

αὐριον, ἦρ ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἅκην ἐγένοντο σιωπῇ.

[μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.]

δὴν δ' ἀνεῶ ἦσαν τατιηότες νῆες Ἀχαιῶν·

695

ὄφρ' ἐδὲ δὴ μετέεπτε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἄτρεϊδῃ κῦδιστε, ἄνυξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·

νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηροῖησιν ἐνῆκας.

700

ἀλλ' ἦτοι καῖνον μὲν ἑάσομεν, ἥ κεν ἦησιν,

ἥ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.

ὡς ἔφαθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·

νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

705

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ φοδοδάκτυλος Ἥώς,

καρπαλλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
οἰτύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.

710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῆγησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ στείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἐνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S U M M A R I U M.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum hisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis lacinatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299—381). Illic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Δ ο λ ώ ν ε ι α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' οὔτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡνκόμοιο, 5
τείχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ χάλασαν,
ἢ νικητόν, ὅτε πέρα τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποδὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πενθεδανοῖο·
ὥς πυκνὴ ἐν στήθεσσι νηυστενέχῃ Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι οὔτ' ἐς πεδίοις τὸ Τραϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλίοθι πρό,
αὐτῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ οὔτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθυγέμονους ἔλατο χαίτας 15
ὑπὸ θ' ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔστρεψε κυδάλμιον κῆρ.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,

- Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμόμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις ἀλεξικάκος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιο.
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λυταροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖν ἐσάσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηρεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλαφάροισιν ἐφίζανε, μήτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εὖνεκα πούλυν ἐφ' ἡγήνη
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάρφρενον εὐρύ κάλυπεν
 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν ἀείρας
 θήκατο χαλκῆην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχεῖη.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὐρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 νῆϊ πύρα πρίμνη· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένει' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἄγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἡθδεῖα, κορυσσεται; ἢ τι' εἰαίρων
 ὀτρύνεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω, μὴ οὕτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυνμενίας σκαπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκαρδὺς ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸν Ἀγαμέμνων·
 χρεὴ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σωΐση
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐπράπετο φρήν.
 Ἐκτοφείεις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυνον ἀνδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρεμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρφεξε, Διὶ φίλος, νῆας Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεῶς νῖός φίλος, οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 ῥήμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἳ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθόιατο· τοῖο γὰρ νῖός
 σημαίνει φυλάκῃσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπίσσω,
 Μηριόνης· ταῖσιν γὰρ ἐπιστράπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσάκειν ἔλθης,
 ἧε θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλληλοῖν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἥ κεν ἵησθαι, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλλίβο θυμῷ.
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὥδε που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἱεὶ κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεσθαι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔνθα ποικίλ' ἔκειτο, 75

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τροφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ καί το παναλολός, ὃ δ' ὁ γεραίός
 ζώννυθ', οἷ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

80 ὀρθωθείς δ' αἶψ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαιέρας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔξαρεσίνετο μύθῳ·

Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
 νύκτα δι' ὄφραϊν, ὅτε θ' εὐδονσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἦ τιν' ἐταίρων;]

85 φθίγγεο, μηδ' ἀκίων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίττε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ

90 ἐν στηθέσσι μένῃ, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 πλαζομαι ὥδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλυλύνετμαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στηθεῶν ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαιδιμα γυῖα.

ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἰκάνει·
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
 μή τοι μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοιρήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 σὺ θῆρ' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς

- ἐκταλεί, ὅσα πού νυν ἐλπίζεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσων καὶ πλεόσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγὼ ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμῖν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα,
 ἦδ' Αἶαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούτους μετοχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἶαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἰόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεκίσω - εἴπερ μοι νεμεσήσεται - οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελον κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖά γάρ ἐκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιστ' τε, καὶ οὐκ ἐθίλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνω εἶκων, οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμὲ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρόταρος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλῆμεναι, οὓς σὺ μεταλλῆς. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κηησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκασσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγυρέεσθαι.
 Τὸν δ' ἡμῖβει ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 οὕτως οὐτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιδήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 130
 Ὡς εἰπὼν ἔνθονε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
 ποσσι δ' ὑπὸ λεπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν παρονήσατο φοινικέουσσαν,

- διπλῆν, ἐκταδίην, οὐλῃ δ' ἐπανήνοθα λάχνη.
 135 εἶλετο δ' αἰκμιον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ·
 βῆ δ' ἵναί κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 φθαργξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 ἐκ δ' ἤλθα κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ὑλᾶσθαι
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ, τι δὴ χρεὼν τόσον ἵκει;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νυμίσαι· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῖς.
 ἀλλ' ἔπεν, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐμάρχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε καὶ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐμάχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχυα δὲ σφιν
 ὄρεθ' ἐπὶ σφυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρακ
 155 εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο φόνον βοῶν ὑγραύλοιο·
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσσι τάπητος τετάρνυστο φαιενός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νεκρὰς τ' ἀντην·
 Ἔγρεο, Τυδίδος νῆε! τί πάννηχον ὕπνον αἰετὶς;
 160 οὐκ αἶψαι, ὥς Τρῶες ἐπὶ Θρωσμοῖ πεδίοιο
 εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλγος δ' ἔτι χώρος ἐρύκει;
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνου μάλα κραηνῶς ἀνόρουσεν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ·

Σχέτιός ἐσσι, γεραί· σὺ μὲν πόνου οὐποτελήγεις.
οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραί.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολῆες, τῶν κεν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼν βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γάρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
ἧ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἧὲ βιωῖται.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλαίφεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὅμοισιν ἐέσασατο δέσμα λεόντος,
αἰθωνος, μεγάλοιο, ποθηκεῖς· εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἵεναι, τοῖς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγαν ἦρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσαν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμικθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα θυσιάζουσιν ἐν ἀνὰ λῆ,
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστις καθ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουν ὀλόλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοσδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
τοῖς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ· 190
[καὶ σφειας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
αἰρεῖτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέσουσιν.

- Ἦς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' αὖ ἐποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κακλήατο βουλῇν.
τοῖς δ' αἶμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ῆισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλσον συμμητιάσθαι.
τάφρον δ' ἐδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἐδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διαφαίνεται χώρος
200 πιστόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπατράπει' ὄβριμος Ἔκτωρ,
ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυπεν.
ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπει' ἀλλήλοισι πύφρανσκον,
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἔλθεῖν; εἴ τινα πον δῆϊων ἔλοι ἐσχατόωντα,
ἢ τινα πον καὶ φῆμιν ἐν Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν· ἢ μεμῶασιν
αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή.
ὅσσοι γὰρ νῆσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅν δώσουσι μίλωναν,
θῆλυν, ὑπόφθηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρῆσται.
Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστορ, ἔμ' ὅτρυνε κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήτωρ,

ἀνδρῶν θυμῶν δύναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτατον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἔρχομένῳ, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπασθαι·
 ἦθελ' ἔτιν Ἀϊαντα δύνω, θεραπεύοντες Ἄρηος,
 ἦθελ' Ἀθηριόνης, μάλα δ' ἦθελ' Νέστορος υἱός·
 ἦθελ' δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μανίλαος· 230
 ἦθελ' δ' ὁ κλέμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδείδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ πεχαρισμένα θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσασθαι, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμῆασί γε πολλοὶ
 μηδὲ σὺν, αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείῳ
 καλλεῖπειν, σὺν δὲ χεῖρον ὀπείσσαι, αἰδοῖ εἰκων,
 ἐς γενεὴν ὁρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτατός ἐστιν.

ὣς ἔφατ'· ἔδδυσεν δὲ περὶ Ξανθῷ Μανιάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετίειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε καλεῖσθαι μ' αὐτὸν αἰεὶσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼ θείοιο λατομήν,
 οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ δὲ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰδομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περὶοῖδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεα, μήτε τι νοῆσαι.

- 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς·
 ἄστρο δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχην δὲ πλέων νύξ,
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείπεται.
 Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφορες - τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηϊ λείπειτο -
 καὶ σάκος· ἄμφι δὲ οἱ κνέην κεφαλῆων ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταΐτουξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βίον ἠδὲ φαρέτρην,
 καὶ ξίφος· ἄμφι δὲ οἱ κνέην κεφαλῆων ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιετήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐνέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
- 265 εὐ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῦλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνθειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
- 270 ἀντάρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βῆν ῥ' ἱέναι, λιπέτην δὲ καὶ ἀντόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐραδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὀρεγναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἡρώατο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθὶ μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἶσα

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη· 280
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κα Τρῶεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἤρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυγάνη·
σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδεΐ δῖω 285
εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπὶ Ἀσωπῷ λῆπε χαλκοχέτωνας Ἀχαιοὺς·
αὐτὰρ ὁ μαλὲχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
καῖσ'· ἀτὰρ ἄν' ὀπιὼν μάλα μέριμνα μήσαιτο ἔργα,
σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρίστης. 290
ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὐκω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
τῇν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχέουσας.

Ὡς ἔφραν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
βῆν ῥ' ἵμεν, ὥς τε λέοντα δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἅμ' φόνον, ἅν τένας, διὰ τ' ἔντα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγῆνορας εἶας· ἔκτωρ
εὐδαι, ἀλλ' ἄμυδις κελήσκατο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοσθες·
ταὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνητο βουλὴν·

Τίς κεν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος ταλῆσειεν
δώρω ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δῖφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅστις κα τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κύδος ἄροιο,

- νῆων ἀκυπύρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἧς φυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τοπάρως παρ,
 310 ἣ ἤδη χείρῃσιν ὑπ' ἡμετέρῃσι δαμνάντες,
 φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάρῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῦθος ἔην μετὰ πάντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ἴα τότε Τρῳάσιν τε καὶ Ἴκτορι μῦθον ἔειπεν·
 "Ἴκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 320 νῆων ἀκυπύρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσοῦ,
 ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῇ Ἀγαμέμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φανγέμεν, ἧς μάχεσθαι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ
 ὁμοσσαν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς ἄντιός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσται ἄλλος
 Τρῳών· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.
 "Ὡ φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' Ἴκτιοσύεν ῥιγὸν πολιοῖο λίκιοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνήην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·

βῆ δ' ἵεσθαι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπιπων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·

340

Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ', ἣ νῆσσι ἐπίσκοπος ἡμετέροισιν,
ἣ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηῶτων.

ἀλλ' ἐώμεν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαῖξαντες ἔλομεν
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμι παραφθαίησι πόδεςσιν,
αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ προτιυλεῖν,
ἔρχει ἐπαῖσσω, μήπως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.

345

ὣς ἄρα φωνήσαντες, παρεῖξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρεδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσοι τ' ἐπὶ λούρα πέλονται
ἡμιόνων - αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσιν,
ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -
τῷ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

350

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν, ἀποστέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἵεσθαι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

355

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δουρητηκές, ἣ καὶ ἔλασσαν,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηϊούς, λαίηρα δὲ γούνατ' ἐνώμα
φρυγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντα δύω κύνα, εἰδότε θήρης,
ἣ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπαίγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς·
ὥς τὸν Τυδείδης ἦδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

360

365 ἄλλ' ὅτα δὴ τάχ' ἔμελλε μυχθήσεσθαι φυλάκασσεν,
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέων, ὁ δὲ δεύταρος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

370 Ἥε μὲν, ἦέ σε δουρὶ κηρήσομαι· οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἥ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φαιτός.

δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἔνυξεν δουρὸς ἀκωνή

ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάφρησέν τε,

375 βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γέγνετ' ὀδόντων -
χλωρὸς ὑπαὶ δέλους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντι κηρήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·

Ζωργεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἔστι γάρ ἔνδον
χαλκὸς τε χρυσὸς τε, πολὺκμητός τε σιδήρος·

380 τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπαρτεῖσι· ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶον παύθουτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

θάρασε, μηδὲ τί τοι θάνατος καταδίμμος ἔστω·

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

385 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτα θ' εὐδονσι βροτοὶ ἄλλοι;

ἢ τινα σιλήσων νεκρῶν καταταθνηῶτων;

ἢ σ' ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα

νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;

390 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνῆ·
πολλῆσιν μ' ἄτησι παρέει νόον ἤγαγεν ἔκτωρ,
ὃς μοι Πηλεΐδης ἀγανοῦ μῶνυχας ἔππου

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἠγῶγαι δὲ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαναν,
 ἀνδρῶν δυσμενῶν σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι, 395
 ἧς φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρως περ,
 ἣ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτων ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμαυδῆσας προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἧ ῥά νῦ τοι μεγάλων δάφνων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἔππων Αἰακίδαο δαῦτρονος· οἱ δ' ἄλεγχοι
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαιόμεναι, ἧδ' ὄχεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κῶν λίπες Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀθήϊα, ποῦ δέ οἱ ἔπποι;
 πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἣ μεμάασιν
 ἀνθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἧς πόλινδε 410
 ἅψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοί;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγάρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσιν,
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἶρhai, ἦρως,
 οὔτις κεκρωμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγγηγόρθασιν, φυλασσέμεναι τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύνκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδονοσι· Τρωσὴν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, οὐδὲ γυναῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμυγμένοι ἵπποδάμοισιν
425 εὐδοναί, ἣ ἀπάνευθε; δίδεπ' μοι, ὄφρα δαεῖω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλός Κῆρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
καὶ Δείλεες καὶ Κανίκωνες, δίοι τε Πελαγοί·
430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,
καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι καὶ Μήρονες ἵπποκορυσταί.
ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέσθαι ἕκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
Θρηίκας οἷδ' ἀπάνευθε νεήλινδες, ἔσχατοι ἄλλων·

435 ἐν δὲ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡϊονῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θαλεὶν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θάναμα ἰδέσθαι,
440 ἥλνθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
ἀνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσειον ἀκνυπόροισιν,
ἣ ἐμὲ δήσαντες λίσσεται ἀντόθι νηλεὶ δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,

445 ἣ ῥα κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἥε καὶ οὐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μὴ δὴ μοι φύξω γε, Δόλων, ἐμβάλλω θυμαῖ,
ἐσθλιά περ ἀγγεῖλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς αἰμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἥε μεθώμεν,
450 ἣ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἥ δ' διοπτρεύσων, ἥ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἔμῃς ὑπὸ χερσὶ δαμεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκ ἐτ' ἔπαιτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενέλου χειρὶ παχείῃ
ἀνράμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' ἀνέχονα μέσσον ἔλασεν, 455
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλλόντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεύς 460
ὑπὸς ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ ἐνχόμενος ἔπος ἠῦδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σέ γάρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπὸς αἶρας 465
θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συνμμάρψας δόνακας, μυρικής τ' ἐριθιλέας ὄζους·
μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τῶ δέ βράτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφραδάδος πυμάτης ἡμάσι δέδοντο. 475
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῦν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέκρομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὔδε τί σε χρεῖ

- 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἔπποις·
 ἢ σὺν' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἔπποι.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεαίης,
 ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.
- 485 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἶγαςιν ἢ οἰῶσι, κακὰ φρονέων ἐπορούσῃ·
 ὥς μὲν Θρηϊκᾶς ἄνδρας ἐπάχετο Τυδεὺς υἱός,
 ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἅτάρ πολέμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅττινα Τυδείδης ἄορι πλήξεις παραστάς,
- 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἔπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομοεοίατο θυμῷ,
 νεκροῖς ἀμβαινόντες· ἀήθεσσον γὰρ εἴ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κηγήσατο Τυδεὺς υἱός,
- 495 τὸν τρισκαίδεκατον μελεηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
 [τὴν νύκ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἔπποις
 σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλανθεν ὀμίλου,
- 500 τόξω ἐπιπλήσων· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν εἰσθαι·
 ῥοῖζησεν δ' ἄρα, πιφανύσκων Διομήδεϊ δίω.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅτι κίντατον ἔρδοι·
 ἢ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
- 505 θυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψὸς ἀέλας·
 ἢ εἴτι τῶν πλεόνων Θρηϊκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιστο.
 ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαυε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

Νόστου δὴ μῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἐπι γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
μή πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέειπε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
καρπαλίμως δ' ἔππων ἐπαβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοnton θεοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπήν εἰχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων, Τρώων κατεδύσατο πουλὸν ὄμιλον,
ᾤρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόοντα,
ῥῆσιν ἀνερμὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ἵππου ἀνορούσας,
ὥς ἴδε χώρον ἐρῆμον, ὅθ' ἵστασαν ὠκείας ἔπποι, 520
ἄνδρας τ' ἀσπαιρόντας ἐν ἀργαλέῃσι φονήσιν,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾤρτο κυδοιμός,
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέμερα ἔργα,
ὅσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκανον, ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνε, Αἰὼ φίλος, ὠκείας ἔππους·
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσσῇ τίθει· ἐπαβήσατο δ' ἔππων.
μάστιξεν δ' ἔππους, τῶ δ' οὐκ ἄκοντα πετέσθην. 530

[νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]
Νέστορ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι, ἢ ἔνυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἔππων μ' ἀκνυόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίαιτο μῶνυχας ἔππους.

ἀλλ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

- 540 Οὐπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἔπασσι τε μαιλιχίοισιν.
πρῶτος δ' ἔξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Εἴπ' ἄγα μ', ὦ πολύναιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν

- 545 ὅπως τοὺςδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωσ πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡέλιοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μυινάξην παρὰ νηυσί, γέρον περ ἑὼν πολεμιστής·

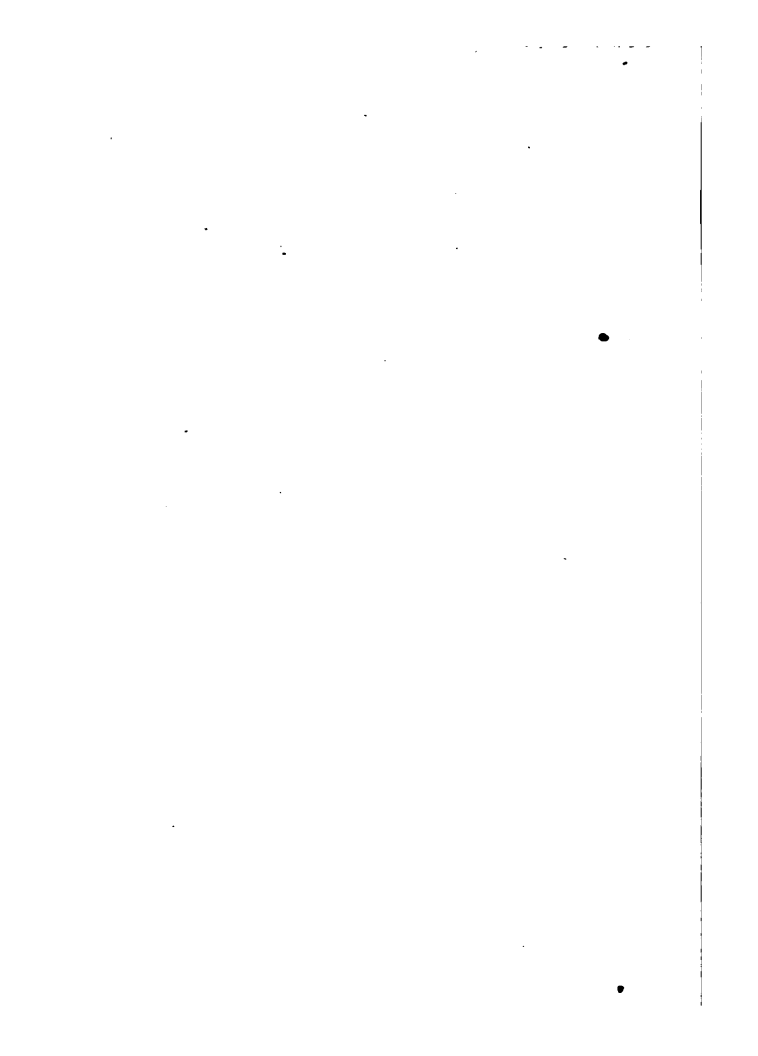
- 550 ἀλλ' οὐπω τοίους ἵππους ἶδον, οὐδ' ἐνόησα.
ἀλλὰ τιν' ὕμμι' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφωῖ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κόννη τ' αἰγίοχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·

- 555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνωνας, ἥπερ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήληδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηῖοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἄγαθὸς Διομήδης
560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρονς δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν·
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγανοὶ.
Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
565 καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδην κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,

ἔππους μὲν κατέδησαν ἔντιμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτῃ ἐφ' ἵππεϊν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστιασαν ὠκύποδες, μελιθεύ πυρὸν ἔδοντες.
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆρ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ,
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἔπει σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέπνχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστιας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλεηραμένῳ λελτ' ἐλαίῳ,
 δεξιτῷ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λείβον μελιθεύ οἶνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit, et novum ardorem iniicit suis (284—309). Aciem inclinatam restitunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Alacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem, Nestoris curru praetervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam procelli edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804—848).

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
ᾤρνυθ', ἧν ἄθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν.
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χειρὸν ἔχουσιν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ, 5
ἣ ᾧ ἐν μεσσάτῳ ἔσκα, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
ἦμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ᾧ ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἥρορῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν.
ἔνθα στῆσ' ἦύσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρθη, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥ ἐ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνησθαι ἄνωγεν 15
Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο κώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

- καλᾶς, ἀργυρέουσιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτὶ οἱ Κενύρης δῶκε, ξενήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύνπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήσσειν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνιοιο,
 25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέρου·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 ἐν νέρεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἑφ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφανον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυστοῖσιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούρην,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐέκοσι κασσιτέρου
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνιοιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο,
 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· ἀντάρ ἐπ' αὐτᾷ
 κυάνεος ἐέλεκτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυγῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 ἵππουρον· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευσεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 λάμπει· ἐπὶ δ' ἐγδοῦπήσαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκέρης.

Ἡγινόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἔππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐτῷ ἐπὶ τάφρῳ·
 αὐτοὶ δὲ προῖες σὺν ταύχεσσι θωρηχθέντες
 ῥῶσιν· ἄσβεστος δὲ βοή γένοιτ' ἡῶδι πρό.
 50
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 ἱππῆες δ' ὀλέγον μετακλίθον· ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἱρθίμους κεφαλὰς Αἰδι προΐαψεν.
 55

Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτίρωσαν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἄμφι μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσιν θεὸς ὥς, τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπαιέεον ἀθανάτοισιν.
 60
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ,
 παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιάοντα·
 ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, καλέων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 65
 λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατὴρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ὑλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλάυνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 70
 δῆον, οὐδ' ἕτεροι μνῶσιν ὀλοοῖο φόβου·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λῦκοι ὥς,
 θύνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 75

σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθιέατο, ἤχι ἐκάστω
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτόχας Οὐλύμπιοι.

πάντες δ' ἠγιάωντο καλαινέφρα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσι βούλυτο κύδος ὀρέξαι.

- 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγχε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθίζετο, κύδει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

Ὅφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

- 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δαΐτνον
οὔρεος ἐν βήσσησι, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τὲ μιν ἔκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ·

- 90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ'· ἔλα δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον, Οἰλήα πληξέσπον.
ἦτοι ὅγ' ἐξ ἔπιων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔυτη·

- 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετάπιον ὄξεϊ δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

- 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξαναρίξων,
νῆε δ' ὤω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
εἰν ἐνὶ δειρῷ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιώχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρῆβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λόγοισιν, 105

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιόνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·

Ἄντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασσε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.

σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῦν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110

γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν

εἶδεν, οἳ ἐξ Ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νῆπια τέκνα

ῥηϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,

ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπήρᾳ· 115

ἢ δ' εἶπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν

χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·

καρπαλλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πικνὰ καὶ ὕλην,

σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·

ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δυνατό χραιομηῆσαι ὀλεθρον 120

Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέροντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,

νείας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,

χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,

οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ· 125

τοῦπερ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,

εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·

ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλόεντα,

τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς,

Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονναῖεσθην· 130

Ζῳγρεῖ, Ἀτρείος νιέ, σὺ δ' αἶξια δέξαι ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κῆται,

χαλκὸς τε χρυσός τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·

- τῶν κεν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζῶνους πεπνύθουσι' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς τῷγε κλαίοντα προσανδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέσσειν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν.
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΰφρονος νῆες ἐστὼν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγέλιπν ἑλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ,
 αὐθι κατακτείναι, μηδ' ἐξέμεν ἄν εἰς Ἀχαιοὺς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεκία τίσεται λῶβην.
 Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥςτε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδὲ ἐρείσθη.
 145 Ἰππόλοχος δ' ἀπόροι-σε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξανάριξεν,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' ἀνχένα κόψας·
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλινδεσθαι δι' ὁμίλον.
 τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἵππῆας - ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη·
 πάντῃ τ' εἰλικρόων ἄνεμος φέρεσι, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόφρυζοι πίπτονουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κεν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἡνίοχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἑκτορα δ' ἐκ βελίων ὑπαγε Ζεύς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμού·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλον σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπει' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαϊάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἕκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰτὴς ὀλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔυξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν, 175
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρῖων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺν τε τεῖχος
 ἵεσθαι, τότε δὴ ἦα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδνέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·
 Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσοπτερον ἀγγελέουσιν. 185
 Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντι ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνῶχθω
 μάχνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ,

- εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἔϋσσέλμους ἀφίκηται,
 δῦνι τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν ἕκαστος Ἰρις.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱήν·
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἰρις·
- 200 Ἴκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντες,
 Ζεὺς με πατὴρ προσέειπε, τέων τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρεας Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπέειπε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
- 205 μάργασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἦν,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἔϋσσέλμους ἀφίκηται,
 δῦνι τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 210 Ἢ μὲν ἄψ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἰρις.
 Ἴκτωρ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλον δ' ὀξεία δοῦρα κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχεῖσθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στᾶν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺν προμάχεσθαι ἀπάντων.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢς κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἰφιδάμας Ἀντινοριδῆς, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
 Κισσῆς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον. 225
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἔκετο μέτρον,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θνηγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἔκει' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εὔσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τότε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς, ὥς τε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπιάσματο· τὸν δ' ἄορι πληξ' ἀνέχενα, λῦσε δὲ γυνῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῖς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὁμίλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντινοριδῆς, κρατερὸν ῥά εἰ πένθος

- 250 ὀφθαλμούς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος.
 στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσση, ἀγκῶνος ἔπερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 255 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέλγη μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντι κασιγνήτον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
- 260 οὔτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λύσε δὲ γυνῆ·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος υἱές, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Αἴδος εἰσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
- 265 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε, μεγάλοισι τε χειρμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἶψ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶψα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύнай δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
- 270 δριμύ, τό, τε προῖεῖσι μογροστόχοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὥς ὀξεῖ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
- 275 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

εἶασε Τρῶεςσι πανημέριον πολεμίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· ἥρπυχος δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους 280
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντα πατέσθην·
ἄφρονον δὲ στήθεα, φαίνοντο δὲ νέφθε κονίη,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας· 285

Τρῶες καὶ Λύκοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
οἵχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μῶνυχας ἵππους
ἱφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε. 290

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ δὲ λέοντι·
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἀρηϊ. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος αἶλλη,
ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρώτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἀσαῖον μὲν πρώτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτιδὴν καὶ Ὀφέλιον ἦ δ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' Ἰλρόν τε καὶ Ἰππύνοον μενεχάρμην.
τοὺς αἶ' ὅγ' ἡγέμονας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν· ὥς ὅποτε νέφεα Ζεφυρος στιφυλλῆξ 305
ἀργέσταο Νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρώφι κῆμα κυλίνδεται, ὑπόσσε δ' ἄχνη

σκιδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.

- 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμύχανα ἔργα γέγοντο·
καὶ νῦν κεν ἐν νῆεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλειτ' Ὀδυσσεύς·

- Τυδείδῃ, τί παθόντι λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἑμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥπερ ἡμῖν.

- 320 Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἄφ' ἑπιπῶν ὥσε χαμαῖζε,
δοῦρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράπποντα, Μόλιονα, τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμον ἀπέπαιυσαν·
τῷ δ' ἂν ὁμίλον ἴοντα κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω

- 325 ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὥς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,
νῆε δύνω Μέροπος Περικλοίου, ὃς περὶ πάντων

- 330 ἥδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλετὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·

- 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξανάριξεν.
Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάανυσσε Κρονίων,

ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδείος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δονρί
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
 ἐγγύς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἰὼς φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἔκτωρ δ' ὅξ' ἔνόησε κατὰ στήχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥέγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγύς ἐόντα·

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἴη ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
 ἄκρην κακὰ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἔκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,
 τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
 στήν δὲ γυνὴ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 δονρί δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἐξ αὖ νῦν ἔρνεγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εἵχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβελήσας, 365

εἴ ποὺ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάφροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κα κεχρίω.

Ἡ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϊκόμοιο.

- 370 Τυδείδῃ ἐπὶ τόξῳ τιταίνετο, πομμένι λαῶν,
 στήλῃ κακλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θῶρηκα Ἀγαστιρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσσι παναίολον, ἀσπίδα τ' ἄμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερές ἰός
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσας,
 ἐκ λόχου ἀμπετῆσσε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

- 380 Βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 νελατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλίσσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἷτα σε πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μηρίαδες αἶγες.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·

- 385 τοξότα, λωβητήρ, κέρῃ ἀγλαέ, παρθενοπύτα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βίος καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχέαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς με γυνή βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·

- 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκηδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρεκταί,
 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύνειαν

πύθεται· οἰωνοὶ δὲ παρὶ πλῆεῖς ἡδὲ γυναῖκες. 395

Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἐλθὼν

ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ'· ὀδύνῃ δὲ διὰ χροὸς ἤλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἱνιόχῳ ἐπέτελλεν,
μηρσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γάρ κῆρ. 400

Οἷά θ' ἢ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδὲ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέ-
βομαι,

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶ κεν ἁλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Λαλαοὺς ἐρόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνὶ, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἣτ' ἔβλητ', ἣτ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στήχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνας θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὁ δὲ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415

θήγων λευκὸν ὑδύοντα μετὰ γναμπιτῇσι γένυσσιν·
ἀμφὶ δὲ τ' αἰύσσονται· ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα·
ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Αἰὲ φίλον, ἐσσύνοντο
Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Διήιοπίνην 420
οὔτασεν ὤμον ὑπερθεῖν ἐπάλμενος ὅξυ δουρί·

- ἀντάρ ἔπειτα θόωνα καὶ ἔννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσிடάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἕππων αἶξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 γύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγροστῶ.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὐτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενίος Σῶκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολέαινε, δόλων ἄτ' ἤδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξειαι Ἰππασίδῃσιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὣς εἰπὼν οὕτως κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδὲ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἤλθεν·
 440 ἄν δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κηλάνεται αἰτὺς Ὀλεθρος.
 ἦτοι μὲν εἴ μ' ἔπανσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμνέτα,
 445 εἵχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπαίῳ.
 Ἢ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δοίπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπέφτατο διὸς Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσου νιὲ δαΰφρονος, ἱπποδάμοιο,

φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἅ δαῖλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
 ὠμησται ἐρύουσιν, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτερινοῦσί με δίοι Ἀχαιοί.

455

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσαντο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἑταίρους·
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἦυσαν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεον, ἐγγὺς ἑόντα·

460

Αἶν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἄμφι μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔκτε φωνή,
 τῷ ἱκέλῃ, ὥς εἰ ἐ βιάτο μῦνον ἑόντα
 Τρῶες, ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὁμίλον· ἀλεξιμέναι γὰρ ἄμαινον.
 δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γάνηται.

465

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥς εἰ τε διαφοροὶ θῶες ὄρεσσαν
 ἄμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεςσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρόν, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόγγε δαμάσσεται ὥκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

470

475

- 480 ἐν νέμει σκυρῶ· ἐπὶ τε λῶν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρας
 αἰίσων ᾗ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 στήθεσσι παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλνδ' ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀργήϊος ἔξαγ' ὁμίλου,
 χειρὸς ἔχων, εἰς θανάτων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
- Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
- 490 Ηἰριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα·
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρρσον ἡδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χαμαῖ ῥους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρεω,
 πολλὰς δὲ θρῆς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
- 495 ἐσφέρειται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 ὥς ἔφρεπε κλονέων πεδίον τότε παῖδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω ἔκτωρ
 πεύθει, ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάργατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρον· τῇ ῥα μάλιστα
- 500 ἀνδρῶν πέπτε κάρηνα, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἄμφι μέγα καὶ Ἀργῆϊον Ἴδομενῆα.
 ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέγμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνην τε· νέων δ' ἀλάπαξ φάλαγγας.
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϊκόμοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, πομπήναι λαῶν,
 ἰὼν τριγλῶχιν βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιδόμεσαν μέγαι πνέοντες Ἀχαιοί,

μήτ' αὖ μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα διόν· 510

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὄχεων ἐπιβήσῃ· παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μάνηχας ἵππους.
ιητρός γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.
[ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.] 515

ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὄχεων ἐπεβήσῃτο· παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἡγήτορος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἔκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέμεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ, πολέμοιο δυσχερές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρνύονται ἐπιμῖξ', ἵπποι τε καὶ ἀντοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππιῆς πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530

ὦς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
μάστιγι λυγρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἰόντες,
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοίς,
στεῖβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέφθον ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἀντιγες αἱ περὶ δίφρον, 535
ὥς ἄρ' ἀφ' ἵππεσιον ὀπλέων θυθάμιγγος ἔβαλλον,
αἱ τ' ἀπ' ἐπισυνώτρων· ὁ δὲ ἵστο δύναι ὄμιλον

ἀνδρόμασον, ῥῆξαι τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.

540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔρχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·

Αἴαντος δ' ἀλέειν μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νημεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑπὶ ζυγὸς ἐν φόβον ὥρσεν·

545 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπαβόειον·
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γονὸς ἀμείβων.

ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσανύλοιο
ἔσσεύοντο κύνας τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται,

550 οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι,
πάνηνχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρεῖων ἐρατίζων,
ἰδυίη, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἰτσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμενοι τε δεται, τάς τε τρεῖς, ἐσσύμενός περ·

555 ἥϊώθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ῆε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβηέσατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,

560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λῆϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιή αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,

565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἶεν ἔποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,

αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων· εἰτέ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν·
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺν 570
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγην, ὄρμενα πρόσσω·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺν, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λλαιομένα χροὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 575
 Εὐρύπυλος, πυκνωοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν·
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φανυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶντο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 τεύχε' ἀπαινόμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον
 ἔλκει' ἐπ' Εὐρύπυλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷσι τῷ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
 ὅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλκείων· 585
 ἦρυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι 590
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσχηέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκαστο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὥς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάσνα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρχης διὸς Ἀχιλλεύς·

600 ἐστῆκε γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νῆϊ,
εἰςορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκ' αὖτε δακρύνουσσαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθεγγάμενος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας,
ἔκμολεν ἴσος Ἀργεῖ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πάλιν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Τίττε με κελήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμεϊτο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Δίε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
νῦν οἴω περὶ γοῖνατ' ἐμὰ στήσσεσθαι Ἀχαιοὺς
610 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκίτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
ὄντινα τοῦτον ἄγχι βεβλημένον ἐκ πολέμοιο
ἦτοι μὲν τάγ' ὀπίσθε Μαχάσνῃ πάντα ἔοικεν,
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμανῦναι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπελθεθ' ἑταίρῳ·
βῆ δὲ θείν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πλουυβότειραν·
620 ἵππους δ' Εὐρυμίδων θεράπων λῦε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπαψύχοντο χιτῶνων,
σιτάντε ποτὶ πνοίῃν παρὰ θῖν' ἁλός· ἀντάρ ἔπειτα
ἐς κλισίῃν ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κἀθύζον.
τοῖσι δὲ τεύχε κικαῖω εὐπλόκαμος Ἐκαμήδῃ,

τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἣ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὖξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς 630
 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄημον,

ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἁκτῆν·
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος,
 χρυσελοῖς ἥλοισι πεπαρμένον· οὗατα δ' αὐτοῦ

τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειαῖδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο· δύω δ' ὑπὸ πνυθιμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,

πλεῖον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἔειπεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κῆκησε γυνή, εἰκυῖα θεῇσιν,
 οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν

κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν· 640
 πνήμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κνικεῖω.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγέεα δάψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνάλιντο, εἵπε τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε Διοτρεφές, οὐδὲ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμῆσιός, ὃ με προέηκε πνυθίσθαι,
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω· ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἔρεων πάλιν ἄγγελος εἴμι Ἀχίλλῃ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος

δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀνάλτιον αἰτιόωτο.

655 Τὸν δ' ἡμιβέβη' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδέ τι οἶδεν
πένθεος ὅσσον ὄρωρς κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέεσσι βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.

660 βεβλήσονται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερός Διομήδης·
οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἢδ' Ἀγαμέμνων·
[βεβλήσονται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μῆρόν οἱ στήθε']

τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. ἀντάρ Ἀχίλλεϋς,
665 ἐσθλὸς εὖν, Δαναῶν οὐ κίρδεται, οὐδ' ἐλαίρει.
ἣ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Μιργαίων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; -- οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλυσσιν.

670 εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βλήθ' μοι ἔμπεδος εἶη,
ὥς ὅπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονίῃα,
ἐσθλὸν Ὑπαιφοχίδην, ὅς ἐν Ἠλίδι ναιετάασκεν,
ρύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,

675 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖωτα.
ληϊδά δ' ἐκ παδίου συνελάσσαμεν ἡλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσῃ πάρεα οἶων,
τόσσα συνῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλῃα πλατέ' αἰγῶν,

680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῖον εἶσω

ἐννήχιοι προσιὲς ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεΐς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἔλγαινον ἅμ' ἡοῖ φαινομένην· 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλει· ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἤμεν. —
 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. — 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶων
 εὔλτο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλει· ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τεσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι ἀντοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' αἶθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' ἀνθι' ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κίσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 [δαίτρενεν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κλοι ἴσσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἄμφι τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυνδίη· μετὰ δέ σφι Μόλλονε θωρήσσοντο,
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότες θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δὲ τις Θουόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,

- τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλον ἡμαθόντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρρόιτ' αἱ μαμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίχθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεόνσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔνυχος, οὐδ' ἄεοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυπεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἶδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεύσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζός περ ἑὼν· ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῆκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μιωνήϊος εἰς ἅλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μαινάμεν Ἡῶ δι' ἄν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τέλχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 ἀντάρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ῥοῦν ἀγελαιήν,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπείοι
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαπραθείειν μαμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης.
 735 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθα μάχη, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῆκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούμιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αἰγύλειο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,

ἥ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρῃ δαυρή.
 ἦρπτε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὄρουσας,
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πασόντα, 745
 ἥγεμόν' ὑππῆσαν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα, κελαιῇ λαλαπι ἴσος·
 παντήμοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰς ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντας.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνος Μολλὸνος παῖδ' ἀλόσταξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύνψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πύλλοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπιόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λήγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ἰλυνίης, καὶ Ἀλυσίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθεν αὐτὶς ἀπειραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπο Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπαὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοῖγε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ, ὅτα σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἡμόνομεν, ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλεΐης δ' ἐκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας,

- 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πούλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόιτιον εὐρομεν ἔνδον,
 ἦδ' ἐσέ, παρ' δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραῖνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχσ δὲ χρόσειον ἄλεισον,
 775 σπένδων αἰθραπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμην ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγρ' χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξεινιά τ' εὐ παρέθθηκεν, ἃ, τε ξείνοισι θεῖμιν ἐστίν.
 780 ἀντίῳ ἐπεὶ τάμπτημεν ἐδητύος ἠδὲ ποιήτιος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπυσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφοι πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδί γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 785 σοὶ δ' ἀνθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέμπερος ἐστίν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὐ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἦδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 790 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κα πύθεται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφρασις ἐστίν ἐταίρου.
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 795 καὶ τίνα οἱ παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι

αἶ' καὶ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλέγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δὲ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
 βῆ δὲ θεῖιν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805

ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θεῖοιο
 ἔξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχματο βωμοί·
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 Διογενὴς Εὐνιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἴστω, 810

σκιάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἐμπέδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρας·
 ἧ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἧ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ διαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἤνδα·
 οὐκέτι, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γάρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνεται αἰὲν.

- ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οὔιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 830 νῖξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἦρτα φάρμακα πιάσσε,
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιόχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γάρ, Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitλον ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωες
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, σῦρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σέῃο μεθήσω τειρομένοιο.
 Ἢ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε πομμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θοράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἐνθα μιν ἔκτανύσας, ἐκ μηροῦ τέμνε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος περιτετυκὲς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νῖξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥέζαν βάλε πικρὴν,
 χειρσὶ διατρήσας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπᾶσας
 ἔσχε' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρπετο, παύσατο δ' αἶμα.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

S U M M A R I U M.

Achivi, intra murum compulsi, (invisum diis opus, ab illis statim post ipsam urbem deletum,) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti, mox, Polydamantis monitu, de curribus descendunt, et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asius, unam portarum ex curru aggredi ausus, a duobus Lapithis cum magna clade suorum relictur (108—194). Infausti augurii interpretatio, a Polydamante facta, Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Illi, esti procelloso vento impediti, munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Ataces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus, ab eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius, Epicles, ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios, murum perrupturos, etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο μ α χ ί α.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίον ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμίλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἦλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θοῶς καὶ λῆϊδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἦν, καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἔλειποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
δὴ τότε μητιόωντο Πησιδάων καὶ Ἀπόλλων

τείχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδ' ἀπροφύουσιν,

20 Ῥήσός θ' Ἐπτάτορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖός τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβός Ἀπόλλων,

25 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὃν δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν,
 ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελῖα κύμασι πέμπεν
 φειρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·

30 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάφροον Ἑλλήσποντον,
 αὐτὶς δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυπεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτραψε νέεσθαι
 καρ ῥόον, ἥπερ πρῶσθαι ἴεν καλλιῤῥοον ὕδωρ.

Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ἰοσειδάων καὶ Ἀπόλλων

35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδίει
 τεῖχος ἔνδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάλιστα δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλμένοι ἰσχανώοντο,
 ἔκτορα δευδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·

40 αὐτὰρ ὄγ', ὥς τοπρῶσθαι, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλῃ.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσιν
 κάπριος ἢ ἐλῶν στρέφεται, σθάνει βλεμμαίων·
 οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμναῖς

45 αἰχμῇς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐποτε κνυάλλμιον κῆρ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηροῇ δὲ μιν ἔστα·

ταρφέα τε στρέφεται, σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἰκονσι σίχες ἀνδρῶν·
 ὥς ἔκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ἀκύνποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐρεστιάότες· ἀπὸ γὰρ δευδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδόν, οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρσφές περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ῥήρει, τοὺς ἕστασαν νῆες Ἀχαιῶν,
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλωρῆν.
 ἔνθ' οὐ κεν θέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβραῖη, πεζοὶ δὲ μενοίνων, εἰ τελέουσιν.
 δῆ τότε Πουλυδάμας θρασὺν ἔκτορα εἶπε παραστάς· 60
 Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλή παράαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐσταῖσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
 ἔνθ' οὕτως ἐστὶν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλει ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 κωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλλῶξιν δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνισπλήξωμεν ὀρυκτῇ·
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἀηροφρόν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθαίμεθα πάντες. 75

ἵππους μὲν θαράσσοντες ἐρπύκοντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θαυρηχθέντες
 Ἕκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μένιουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

80 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος
 ἀπήμων·

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερῆθοντο·
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἶδον Ἕκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,

85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρπύκμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες, αἶμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἷ μὲν αἶμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' αἶρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον, Κεβριόναο χειρονα, κάλλιπεν Ἕκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκιάθοος καὶ Ἀγῆνωρ·
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δημόφοβος Θεοειδής,

95 νῆε δῶκα Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
 Ἄσιος Υἱοτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας· ἅμα τῷγε δῶκα Ἀντήνορος νῆε,

100 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγκλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι

τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βῖαν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδὲ τ' ἔφρατο
 σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουρῶι,
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐθι λεπτῇ ἵππους τε καὶ ἥνιοχον θεράποντα·
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ὀλιον ἡγεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάληπεν
 ἔγχρ' Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν 120
 εὐρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχῃα·
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' εἰαίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφρατο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιούς 125
 σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν·
 τὸν μὲν, Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δέ, Λεοντήα, βροτολογίῳ ἴσον Ἀρηί· 130
 τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἔστασαν, ὥς ὅτε τε δυνεὲς οὐρεσιν ὑψηλάρηνοι,

- αἶτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίξῃσι μεγάλῃσι διηνεκέσσυ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν,
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοιτο.
 οἱ δ' ἰδυῖς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνον, ἔνδον ἑόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 ἀντάρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπασσυσμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
- 145 ἐκ δὲ τῷ αἶξαντε, πυλῶν πρόσθε μαχέσθην,
 ἄγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷτ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἦδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἴοντα,
 δοχμῷ τ' αἴσسونτε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμοντες, ὑπαὶ δὲ τε κόμπτος ὀδόντων
- 150 γίγνεται, εἰς ὅκα τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν κηθίπερθε πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
- 155 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νυφάδες δ' ὥς πλείτον ἔραζε,
 αἶςτ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειαὶ κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεια ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
- 160 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτεν,
 βαλλόμεναι μυλάεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

δή ῥα τοῖ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγητο μηρῷ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤδα·

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοφροδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥς τε σφῆρες μέσον αἰόλοι ἤε μέλισσαι
 οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἐπι παμπαιοέσση,
 οὐδ' ἀπολαίπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητήρας, ἀμύνονται παρὶ τέκνων· 170
 ὥς οἳ' οὐκ ἐθέλονσι πυλάων, καὶ δὴ ἴοντε,
 χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἁλῶναι.

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχῃν ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ μα ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορευσαι.
 πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῖς πύρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀγνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχάματο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάφροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Παιριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασσαν, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διαπρὸ 185
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥήξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσα δέ μιν μεμαῶτα·
 ἀντάρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξανάριξεν.
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
 Ἴππόμεχον βάλε δουρὶ, κατὰ ῥωστήρα τυχήσας.
 αὐτίς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος ἕλφος ὀξύ, 190

- Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλὴξ' αὐτοσχεδὴν· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 ἀντάρ' ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
- 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἴκτορι κούροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥίξαι, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφρεσταότες παρὰ τάφρῳ.
- 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψηπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 φοινήμεντα δράκοντα φέρον ὀνύχεσσι πέλῳρον,
 ζῶόν, ἔτ' ἀσπαιρόντα· καὶ οὐπω λήθετο χιέρης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δευρῇν,
- 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε,
 ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββυλ' ὀμίλῳ·
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐφύγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄρνιν,
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγυόχοιο.
- 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἴκτορα εἶπε παρασιτίας
 Ἴκτορ· αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,
 ἐσθλὰ γραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 δῆμον ἔοντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
- 215 νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἐτεὸν γε
 Τρῶσιν ὃδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψηπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,

φοινίεντα δράκοντα φέρον ὀνύχεσσι πῆλῳρον, 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφείκε, πάρος φίλα οἰκ' ἰκέσθαι,
 οὐδ' εἰτέλεσσε φέρον δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦκιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων κατέλεθμεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηρώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθόλυτο λαοί.

Τὸν δ' αὔ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος 230

Ἔκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτέθην δὴ τοῦτον ἀπὸ σποιδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐριγδόνιοιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅς τε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύχη δ' οἰωνοῖσι ταχυπτερίγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγλῶ,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς Ἥᾱ τ' Ἡελίον τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγῃ ποτὶ ζόφον ἡρόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἀριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δαΐδουκας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδέ μαχήμεν.

- αἱ δὲ σὺν δηϊοτῆτος ἀφέξει, ἤε τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέσσω ἀποτρέφεις πολέμοιο,
 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἀπὸ θνιμὸν ὀλέσσεις
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κοίτην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 255 θάλαγ' ἔλθον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῆδος ὄπαζεν.
 τοῦπαρ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βέλην,
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, καὶ ἔμισπον ἐπάλλεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλαον, ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων
 τὰς οἶγ' ἀνέρυσαν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξαι. οὐδὲ νῦν πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
 ἀλλ' οἶγα ῥινοῖσι βοῶν φράζαντες ἐπάλλεις,
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργῳ
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 ἄλλον μυλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέσσω
 νεέκον, ὄντινα πάγχυ μάχης μαθιέντ' ἴδοιεν·
 Ὡ φιλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσῆεις.
 270 ὅς τε χειριότερος· ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πον γηγνώσκει· μήτις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
 ἀλλὰ πρόσσω ἴσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶψα καὶ Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἄστεροπητῆς,
 νεέκος ἀπώσαμένους, δηῖους προτὶ ἄστυ δέσσειν.

Ὡς τῷγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νηράδες χιόνος πίπτουσι θαμνισαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νηρέμεν, ἀνθρώποισι πικραυσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρους,
 καὶ πεδία λωπεῦντα καὶ ἀνδρῶν πόνονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιτῆς κέχυται λμῆσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῆμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται κατ' ὑπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμνισαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 290
 τεῖχος ἐρῶν ἔρῳξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν εὖν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀυγείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἄσπινδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἥλασεν, ἐντουθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμνιάς,
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ὃ ἔμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρεῶν, κέλεται δὲ ἑ θυμὸς ἀγῆνωρ, 300
 μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴπερ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφει βώτορας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπειρήτος μέμονε σταθμοῖο διεσθαι,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἡ ἥρπαξ μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305

ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν,
τείχος ἐπαῖξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλξεις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·

- 310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα
ἔδρη τε κρέασιν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσορόωσιν;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φνταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
- 315 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἔοντας'
ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειοῆς ἀντιβολῆσαι·
ὄφρα τις ὧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμετέροισι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα.
- 320 οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
ἑσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
- 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ Κῆρες ἔφεσσαν θανάτοιο
μυρία, αἷς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτον, οὐδ' ἐπιλέξαι -
ἴομεν, ἥε τω εἶχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.
- Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπεστράπτει, οὐδ' ἀπιθήγει.
- 330 τῷ δ' ἰθὺς βήτην, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἠγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῇ ἐταροῖσιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἑσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κῆπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακῶν τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχато· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ρήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοῶτην·

Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θείων Αἴαντα κάλεσσον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων· 345
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοί, οἳ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 εἰ δὲ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς. 350

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἳ κήρυξ ἀπὶθῆσεν ἀκούσας·
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἵθαρ δὲ προσηΐδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῶο Διοτρεφείος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἴμεν, ὕφρα πόνοιο μῆνυνθά περ ἀντιάστητον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοί, οἳ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃς μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 365 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπαι περὶόντα προσήνδαι·

Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Ἀνκομίδης,
 εὔσταότεις Δαναοὺς διφύοντοιν ἱπὶ μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἴμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὶν εὐ τοῖς ἐπαμύνω.

370 Ἦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἤε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξῃ.
 εὐτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο.

375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λιλιαιπὶ ἴσοι,
 ἴφθιμοι Ἀρκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτί.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 380 μαρμαίρῳ ὀκμιόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἤβων,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας
 θλάσσει δὲ τετράφαλλον κυνέην, σὺν δ' ὅσπερ ἄραξεν
 385 πάντ' ἀμυδὺς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀργεντῇρι ῥοικῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστιά θυμὸς
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

ἧ ῥ' ἶδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσα δὲ χάρμης.
 390 ἅψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῦτ' ἐπέσσειν.
 Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο, Γλαῖκον ἀπιόντος,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάριτος·
 ἀλλ' ὅγε θεστοριδίην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπαυσεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πῆσσε δουρὶ 395
 πριυρήης, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἑλών χερσὶ στιβαρῇσιν,
 ἔλχ', ἣ δ' ἔσπετο πᾶσι διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆρα κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεύκρος ὁμαρτήσανθ'· ὁ μὲν ἰὼ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαινόν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἰοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι δαμῆν·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἔγχει, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 χάζει, ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρεσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιζόμενος Λυκίοισιν·

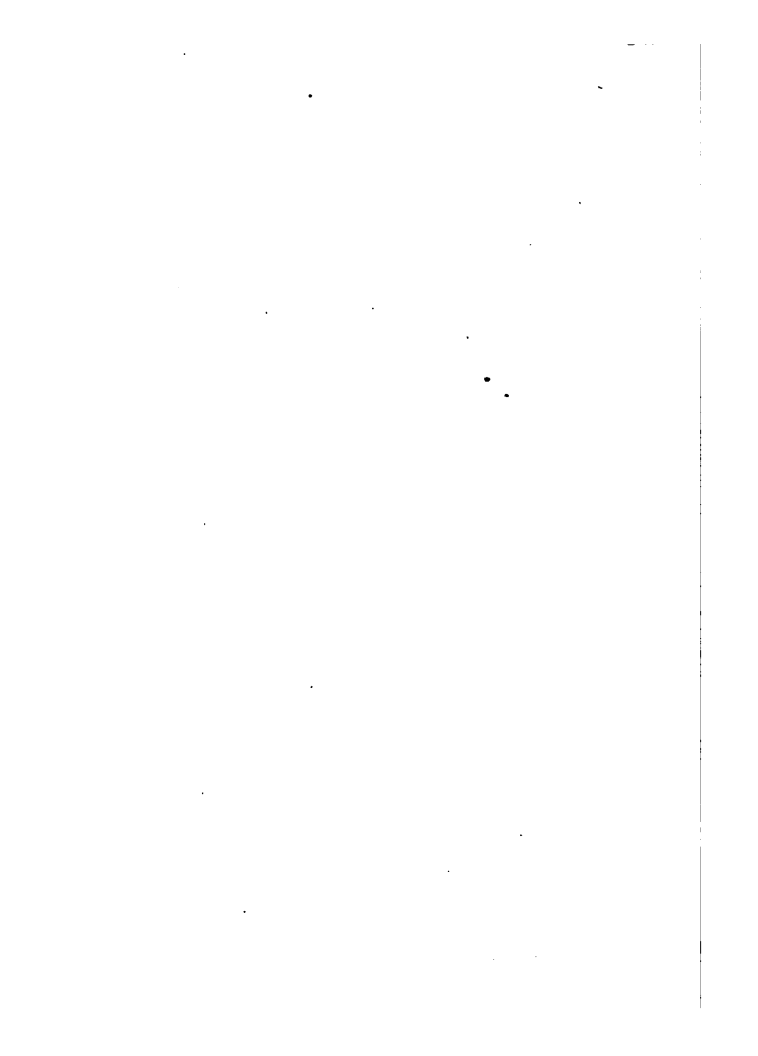
Ἵλ' Αἴηκοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι, 410
 μούνῳ φηξαμένῳ θίσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἀρομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

Ὡς ἔραθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδελσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτίρωθεν ἐκατόνναντο φάλαγγας 415
 τεύχος ἔτοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον.
 οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Αἴηκοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεύχος φηξαμένοι θίσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τεύχος ὅσῳ ὥσασθαι, ἐπεὶ ταπρῶτα πῆλασθον. 420
 ἀλλ' ὥς' ἀμφ' οὔροισι δ' ἄνδρες θηριάασθον,

- μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνω ἐν ἀρούρη,
 ὡτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσσης·
 ὥς ἄρα τοὺς διέσθγον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῶν
 425 δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας ἐγκύκλους, λαισὴν τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' αὐτίζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτιω στρεφθέντι μετὰφρανα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος ἀντίης.
 430 πᾶντι δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρύαδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσητὺς ἀληθείης,
 ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄσκηται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῆδος ὑπέστερον Ἑκτορι δᾶκεν,
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνῶς·
 440 "Ὀρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρώες! ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίστε θεσπιδαῖς πῦρ!
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὐκ αἰ πάντες ἄκονον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 χροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
 445 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρεν, ὃς ῥα πυλῶν
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθε
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ καὶ δὴ ἀνέρε δῆμον ἀρίστῳ
 ῥηϊδίῳ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλα καὶ οἶος.
 450 [τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος,
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπιείγει·
 ὥς Ἴκτωρ ἰδυὺς στανίδων φέρε λαὸν ἀείρας,
 αἱ ῥα πύλας εἶρυντο πύκα στιβιδῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὄχῃες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὐ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανυρότερον βέλος εἴη.
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέροισι θαιφούς· πέσσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθουσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὄχῃες 460
 ἐσχευέτην, στανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλληδ' ἄλλη
 λαῶς ὑπὸ ῥοπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ,
 νικτιὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῖφ' ἔχεν. οὐκ ἂν τίς μιν ἐρινκάκοι ἀνιβολήσας, 465
 νόστιγι θεῶν, ὅτ' ἐσῆλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδίει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὁμίλον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 ἀντίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτάς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς ὁμαδος δ' ἀλίστος ἐτίχθη.

H O M E R I
I L I A S.

NOVA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

TOMUS II.

RHAPSODIA XIII—XXIV.

NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE
SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.
1869.

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν

S U M M A R I U M.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus, miseratione commotus, clam Iove, tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Alaces, tum ceteros principes, humana specie indutus, ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Alaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus, a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenel imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio, quem dudum tenuit, loco sic urgent Alaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani, sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax, et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ν.

Μ α χ η ἐ π ἰ τ α ῖ ς ν α υ σ ῖ ν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρώας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέ-
λασσεν,

τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζ' ἄν
νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάγων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν, 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θανμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκῆς· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς, 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

20 τρις μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτατον ἔκετο τέκνωρ,
Αἰγᾶς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντα.

25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσεται δίφρον·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κενθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δ' ἐπέοντο

30 ῥίμψα μάλ', οὐδ' ὑπένεργθε διαίνετο χάλκκος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

35 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ, φλογὶ ἴσοι, ἀολλέες, ἦε θυέλλῃ,

40 ἔκτορι Πριάμιδι ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
ἄβρομοι, ἀνύαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφει πάντας Ἀχαιοίς.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος, ἐννοσίγαιος,

Ἀργεῖους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,

45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

75 μαμιάωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄσπτοι
μαμιάωσιν, καὶ μοι μένος ὥρορς· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος

80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.

Τόφρα δὲ τοὺς ὅπιθεν Γαήιοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

85 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέον καμιάτω φίλα γυῖα λάλυντο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἷ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' Ἐνοσίχθων

90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Αἴήτιον ἦλθε κελεύων,
Πηνελόων θ' ἦρσα, Θόαντά τε Αἰΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπτα πτερόεντα προσηγύδα·

95 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὕμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σασσέμεναι νέας ἀμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλείο,
νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ, ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι, ἦ μέγα θανάμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι,

100 δεινόν, ὃ οὐποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφρασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας! οἱ τοπάρους περ
φύζακινῆς ἐλάφοισιν εἰόικεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
θῶων πορδαλλῶν τε λύκων τ' ἦτα πέλονται,

αὐτως ἡλάσκουσαι, ἀνάγκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάριμ·
 ὥς Τρῶες τοπρὴν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κελὼ ἐρλσάντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ἀκνύσαν, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίας ἐστιν
 ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 ἡμέας γ' οὐτως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσπον· ἀκασταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίστε θούριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθίη,
 λυγρὸς ἔων· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι πέρι κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρῳξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
 Ὡς ὅα κελευτιῶν Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, αἳ οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἳ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμμινον,
 φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθυλύνω· 130
 ἀπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν

- νευόντων ὥς πυκνοὶ ἐγείσασιν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχευ δ' ἐπένυσσοντο θυμασιύων ἀπὸ χειρῶν
 135 σσιόμεν· οἱ δ' ἐθὺς ἠρόευν, μέμιασιν δὲ μάχεσθαι.
 Τρώες δὲ πρυΐντην αὐλλέας, ἦρχε δ' αὖρ Ἑκτωρ
 ἀντικρὺ μεμικώς, ὀλοσίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὄντε κατὰ στεφάνης ποτιμὸς χειμάρρους ὦση,
 ῥηξίς ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 ὑπὶ δ' ἀνιθρώσκων πέτεται, κτυπεῖ δὲ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θίβει ἔμπεδον, ἕως ἵκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσίμενός περ·
 ὥς Ἑκτωρ εἰὼς μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης
 ῥέει διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
 στῆ ῥα μάλ' ἐγχευμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν,
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύνοισιν,
 ὥπταν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς·
 150 Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 παρμένει! οὔτοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηγδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
 ἀλλ', οἶω, χύσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτόν μα
 ὥρπε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης.
 155 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκίστου.
 Διὸς υἱὸς δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβριθεῖ,
 Πριамίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 κινήει πύσι προβιβίας καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φασειῶ,
 160 καὶ βίαεν, οὐδ' ἀφρίμικτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

ἐν καυλῷ ἑάγῃ δολιχὸν δόρυ· Ἀτρεΐδης δὲ
 ἄσπιδά ταυρῆην σχέδ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόνηο διαΐφρονος· ἀντάρ' οὔ' ἦρωσ
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσταιο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχυος, ὃ ξυνείκσεν.

βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λείλειπτο.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσπευτος ὀράρει.

Τεύκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κτείετα, 170

Ἰμβριον αἰχμητήν, πολυῖππον Μέντορος υἱόν.

ναῖς δὲ Πηδαιον, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,

κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικίστην·

αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νῆες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

ἄψ' εἰς Ἴλιον ἤλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν· 175

ναῖε δὲ παρ' Πριάμῳ· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσαν.

τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὐατος ἔγχρ' μικρῷ

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπυσεν, μελήϊ ὥς,

ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκισθεν περιφαινομένοιο

χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180

ὥς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχες τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεύκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·

Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαινῷ.

ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀχτορίωνος, 185

νίσσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθεος βάλε δουρὶ.

δοῦπτησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρνῖαν

κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·

Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαινῷ 190

Ἔκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥστε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσεαί' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.

195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενεσθεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντες, μεμαότες Θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δὴ αἶγα λείοντα κνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντες, φέρετον ἀνὰ ρωπήϊα πυκνά,

200 ἡρώυ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντες·
 ὡς ῥα τὸν ἡρώυ ἔχοντες δύνω Αἴαντες κορυσίᾳ,
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οὔλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 ἦκε δὲ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλῳ,

205 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κοινήσιν.

Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 νίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·

βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρῶεσσι δὲ κῆδε' ἔειπεν.

210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱπποῖς ἐπιτελλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα

215 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῆι θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·

Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλῆφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ

οἴχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπειλεον νῆες Ἀχαιῶν; 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦνθα·
ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνω
εἶκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πού οὔτω 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίῳ,
ωνυμόνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φῶτι ἐκάστω. 230

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κένος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κινῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεδίησι μίγχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή 235
σπεύδειν, αἳ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δύ' ἐόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πᾶλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
νώϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.

ὣς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ἰόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεύς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκασεν, 240

δύσειο τεύχεα καλὰ περὶ χροῦ, γένοιτο δὲ δούρε·
βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλὶγκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν εἰναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἑὺς, ἀντεβόλησεν,
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεύς·

Μηριόνη, Μόλου νιέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' εταίρων,
 250 τίπτε ἤλθες, πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;
 ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκακή;
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαιόμαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 255 [Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλαιπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διὸς φόβοιο βαλὼν ὑπερηγορόντος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦῤα·
 260 δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἔν, καὶ εἵκοσι δῆεις,
 ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαῖνῃμαι. οὐ γὰρ οὔω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκάς ἱστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 καὶ κόρυθας καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἔλῃσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οὔω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦῤα·
 275 οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρή ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διαίδεται ἀνδρῶν,

ἔνθ' ὅ,τε δειλὸς ἀνὴρ, ὃς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη -
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη·
 οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει· ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μιστοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλη στέφνοισι πατάσσει,
 Κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δὲ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἄγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρώς, οὔτε τι λήν
 ταρβᾷ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσιζήται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀράται δὲ τάχιστα μεγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ -
 οὐδὲ κεν ἔνθα τῶν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἴτερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ ἐ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν ἀνχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στήθεων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν, 290
 πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῆσῃ·
 ἀλλὰ σὺν γε κλισίῃνδε κιὼν ἔλεν ὄβριμον ἔγχος.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ, 295
 καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνέλειτο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἷος δὲ βροτολογγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,
 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖα Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεΐς, ἄγοι ἀνδρῶν,
 ἦσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἰῖθ' ὀπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Δευκαλίδῃ, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 ἥ ἐπὶ δεξιόφιν παντός στρατοῦ, ἥ ἀνὰ μέσσους,
 ἥ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτω

310 δεέσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δῶ, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὕσμινῃ·

315 οἱ μιν ἄδην ἐλώωσι, καὶ ἐσσύμενον, πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων

320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 ἄνδρῃ δὲ κ' οὐκ εἴξει μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μέγαλοισὶ τε χειρμαδίοισιν·
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλεῖ ῥήξηνορι χωρήσειεν,

325 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐπῶς ἔστιν ἐρίζειν.
 νῶϊν δ' ὥδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥ εἰ τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥ εἰ τις ἡμῖν.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 ἦρχ' ἵμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγει.

330 Οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἶδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκίην,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι κατ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄλλαι

335 ἡματι τῷ, ὅτε τε πλειστή κόνις ἀμφὶ κελεύθους,

οἳτ' ἄμνυδις κονήης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιριέμεν ὀξεὶ χαλκῷ.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
μακρῆς, ἃς εἶχον ταμείχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
ἀνγὴ χαλκείῃ κορύθων ἅπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακῆων τε φαινῶν,
ἐρχομένων ἄμνυδις· μάλα κεν θρασυκάροδιος εἶη,
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύνω Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχεται ἄλγεα λυγρά.

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέειν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον· 350

Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνα μετελθὼν,
λάθρη ὑπέξανανδρὺς πολιτῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ φη
Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείπειν,
λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
πειῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄφρόκτον τ' αἰλύον τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσαν. 360

Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἔων, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεύς, Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόδωρον ἔνδον ἔοντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·

- 365 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάργαθ', ὑποσχεσέησι πιθήσας.
- 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θῶρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπιάτων,
- 375 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστις
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαμεν·
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἀργεὺς ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
- 380 Ἴλιόν ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἄμφι γάμψ· ἐπεὶ οὔτοι ἐδνῶνται κακοὶ εἶμεν.
 Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
- 385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἥνιοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἤριπεν δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἣ ἀχερωΐς,
- 390 ἥε πίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήρεσι, νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου καίτο τανυσθαίς,
 βεβραγχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἥρποχος πλήρη φρένας, ἅς πάρος εἶχεν·
οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, θηῶν ὑπὸ χειρας ἀλύξας,
ἄν' ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θωρηξ
χαλκῆος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πηῖξεν.
αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

395

400

Δηῖφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φανεῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Ἰδομενέος· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἶση,
τὴν ἄρ' ὅγε ζῆνοῖσι βοῶν καὶ νύκτοσι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν φη βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑγῆνορα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Δηῖφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

410

410

Οὐ μὲν αὖτ' αἶτις κεῖτ' Ἀσίου· ἀλλὰ ἔφημι,
εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πνύάρταο κρατεροῖο,
γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπήν.

415

ὣς ἔφατ'· Ἀργελοῖσι δ' ἄχος γένει' εὐξαμένοιο,
Ἀντίλοχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρων·
ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταῖρου,
ἀλλὰ θῆον περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάληψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρήφες ἑταῖροι,
Μημιστεύς, Ἐχλίοιο πάϊς, καὶ διὸς Ἀλάστωρ,

420

νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ

425 ἢ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸς δουπήσῃ, ἀμυνῶν λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυνήσας Διοτρεφείος φίλον υἱόν,
ἦρ' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσας·
πρεσβυτάτην δ' ὤπνις θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν,

430 τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικὴν ἐκέκαστο
κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
γῆμεν αἰὲρ ὠριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῇ Ποσειδάων ἐδάμωσσαν,

435 θάλλξας ὅσσε φεινὰ, πέδησε δὲ φαιδίμα γυῖα.
οὗτε γὰρ ἐξοπίσω φνῆγειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
ἀλλ', ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψηπέτηλον,
αἰνέμας ἑσταύτα, στήθεος μέσον οὐτάσσε δουρὶ
ἦρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

440 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὀλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖτον ἄνυσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγε,
ἢ ῥά οἱ ἀσπαιρουνσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
ἔγχρεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·

445 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαγλὸν ἐπέύξατο, μικρὸν ἄνυσας·
Δηϊφροβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
τρέϊς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὖχεαι αὐτως·
δαιμόνι! ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
ὄφρα ἰδῇ, οἷος Ζηγὸς γόνος ἐνθαδ' ἰκάνω·

450 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε, Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λευκαλίωνα·

Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίετε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα
Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

Ὡς φάτο· Δηϊόροβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν, 455

ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
ἅψ ἀναχωρήσας, ἢ πειθήσαιο καὶ οἶος.

ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Ἰριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460

οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίσκεν.
ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκαίει.
ἀλλ' ἔπει, Ἀλκαθίῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἔοντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάρριξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς, 470

ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σὺς οὔρεσιν ἀλκί πεποιθώς,
ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειτον· αὐτὰρ ὀδόντας 475
θίγγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας·

ὥς μένειν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἐταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὄγ' ἐποιτύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

- Ἀεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε! δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ, τς κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἴψα κεν ἥε φέροιτο μέγα κράτος, ἥε φεροίμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 πλησίοι ἔστησαν, σάκῃ ὥμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 490 Ἀηΐφοβὸν τς Ἰάρον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 οἱ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἰ τς μετὰ κίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννται δ' ἄρα τς φρένα ποιομήν·
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 ὥς ἶδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθίῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήϊοι ἔσοχον ἄλλων,
 500 Αἰνείας τς καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ,
 ἱέντ' ἀλλήλων ταμέειν χρὸα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 ὤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσσιῷ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκνους δολιχόσκιον ἔγχος

ἐσπᾶσαι, οὐδ' ἄρ' εἴ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510

ᾧμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.

οὐ γὰρ εἴ ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,

οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐόν βελος, οὐτ' ἀλέασθαι.

τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,

τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμψα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βράδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Δηϊφροβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ·

ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δουρὶ,

νιὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ᾧμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης

νίος ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι

ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐλμένος, ἐνθα περ ἄλλοι

ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν, ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν·

Δηϊφροβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν

ἤρπασε· Μηριόνης δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,

δουρὶ βραχίονα ἵκνεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,

ἐξέφρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμόν ἔγχος·

αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, τὸν δὲ Ἰολίτης,

αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,

ἐξῆγεν πολέμοιο δυσχηρός, ὅφρ' ἴκαθ' ἵππους 535

ὠκέας, οἳ οἱ ὅπισθε μάχης ἦδ' πτολέμοιο

ἔστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·

οἱ τόνγε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρεῖα στενάχοντα,

- τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεοτῆτον ἔρρε χειρός.
 540 Οἱ δ' ἄλλοι μάργναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα Καλητοριδίην ἐπορούσας
 λαμὼν τίνῃ, ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὅξει δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 οὔτας ἐπαΐζας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντίλοχον· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος νίον ἔφρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷ· οὐδέ οἱ ἐγχος ἔχ' ἀτρεμάς, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 ἣ τευ ἀκοντίσσαι, ἥε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξει χαλκῷ,
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενῆνωσαν δὲ οἱ αἰχμῆν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βίότιο μεγέρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μετ' ὥστε σκῶλος πυρφακυστος,
 565 ἐν σύκαι Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἦμισυ κατ' ἐπὶ γαίης·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρί

αἰδοῶν τε μασηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλγεῖνός οἱ ζυροῖσι βροτοῖσιν·
 ἐνθα οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ 570
 ἥσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὐρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν·
 ὡς ὁ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῖν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνθεσπιάσιν ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κίλινψεν. 575

Διήπυρον δ' Ἑλένος ξίφει σχεδὸν ἤλυσε κόρσῃν
 Θρηάκῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφίλειαν ἄρῃξεν·
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκίλινψεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἴλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὀξὺ δόρυ κραιδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν.
 τῷ δ' ἑρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχρ' ὀξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστώ· 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰὼ
 Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιετο πικρὸς οἰστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωήν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
 πνοιῇ ὑπο λεγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ· 590
 ὡς ἀπὸ Θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἔπιετο πικρὸς οἰστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἥ ῥ' ἔχε τόξον εὖξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλίλατο χάλκῳσιν ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κτῆρ' ἀλεείνων,

χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μελινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγλήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφω οἶδς ἄνωγ,

600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θαράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλλμοιο
ἦε· τὸν δ' ἄγρ Μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
σοῖ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλλμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δανήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθα γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκη.

610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
ἅλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
ἄξιήν· εὐχαλκον, ἐλαίνῳ ἄμφι πελέκῳ,
μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκα δ' ὅστιά, τὼ δὲ οἱ ὄσσε
παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν·
ιδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαινῶν,
τείχεα τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνυδα·

620 Λεῖψετε θῆν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπύλων,

Τρῶες ὑπερφύλαοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς!

ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,

ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνας· οὐδέ τι θυμῷ

Ζηνὸς ἐριβρεμέτω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν

625 ξεῖνόν· ὅς τε ποτ' ἡμῖν διαφθίεσσι πόλιν αἰπήν.

οἳ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μῆψ' οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποθὶ στήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοι περ, Ἄρης. 630

Ζεῦ πάτερ, ἣ τέ σέ φρασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.

οἷον δὴ ἄνδρασσι χαρίζεαι ὕβριστήσιν,
 Τρῳσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖον πολέμοιο! 635

πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος,
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν περ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 ἣ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα 640
 συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιομένεος βασιλῆος,
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξων 645
 ἐς Τροίην· οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαι μύσον σάκος οὔτασε δουρὶ

ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἄψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεεΐνων,

πάντοσε παπταίνων, μήτις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴαι χαλκῆρ' οἷστόν· 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλοντὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἷστός

ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ἔπ' οὔτεον ἐξεπέρησεν.
 ἔξομενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,

θυμὸν ἀποπνέων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

- 655 καί το ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, θεῶς δὲ γαῖαν.
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 εἰς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 ἀχνύμενοι· μετὰ δὲ σφι πατήρ κτε, δάκρυα λείβων
 ποιηὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐρίγνετο τεθνηῶτος.
- 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' οἰστόν.
 ἦν δὲ τις Εὐχήμερ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 665 ὅς ῥ' εὐ εἰδὼς Κηρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἔβαιων.
 πολλὰ κί οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδης,
 νοῦσιν ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλείπειν Ἀχαιῶν,
 670 νοῦστόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 τὸν βίβ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐκίτος· ὥκα δὲ θυμὸς
 ὄχρει' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη,
 675 ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γάρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ ταπρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
 680 ῥηξίμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστῶν·
 ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
 θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιτὺς εἰρημέναι· ἀντήρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδεδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα

ζαχρηεῖς γήγνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, 685

Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον. οὐδ' ἐδύναντο
ὥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἑκτορα δῖον·

οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο 690

Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἔϋς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε Δρακίος τε.

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης·

ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλέυς·

αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο·

οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦκιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός,

ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἥβαιόν·

ἀλλ' ὥστ' ἐν νεῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,

ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀναγκάει ἰδρώς· 705

τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἔϋξοον ἀμφὶς ἔεργει,

ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τεμεῖ δέ τε τέλος ἀρούρης·

ὥς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοὶ

λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710

ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.

οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·

- οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὕσμινῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μελίνα δοῦρα·
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἑυστρόφῳ οἶδς ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 720 μάραντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ·
 οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοι.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας Θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρόητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμίῃα ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περικύδμεναι ἄλλων;
 ἀλλ' οὐπῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμίῃα ἔργα·
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοιδίην·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι·
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδην·
 Τρῶες δέ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφεσταῖσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δέ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κἀκεῖ ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,

ἣ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πείσωμεν,
αἱ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἣ κεν ἔπειτα
παρὸ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἣ γὰρ ἔγωγε
δεῖδω, μὴ τὸ χυζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.

Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἑκτορι μῦθος
ἀπήμων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750

Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἡρί-
στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω.

Ἡ δ' αὖ, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφόμεντι εἰοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755

οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυνον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Διὶ φοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑγιάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης, 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιω ἠγκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἥπεροπεντά!

770 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσσιος, Ὑγιάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἕμιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

775 Ἐκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι·
ἄλλοτε δὴ ποῖς μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάκτιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιέμεν Δαναοῖσιν·

780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθον, οὓς σὺ μεταλλάξ.
οἶω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακροῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐπόμεθ', οὐδὲ τί φημι
ἀλκῆς δενήσασθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν.
παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσόμενον, πολεμίζειν

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφείου φρένας ἥρωες.

βᾶν δ' ἵμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,

790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πονηλδάμαντα,
Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυμήτην,
Πάλμυν τ' Ἀσκανίον τε, Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτίωνος·
οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ῥοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

795 οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἄλλη,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
θεσπεσιῶ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ

κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολογιῶ ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ῥινοῖσιν πνικὴν· πολλὸς δ' ἐπελίλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείστο πῆληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 ἀλλ' οὐ σύγγει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάζων·

Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσασθαι αὐτῶς 810
 Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενός εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἢ θῆν' πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ 815
 χερσὶν ὑπ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φείγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἳ σε πόλινδ' οἴσονται, κονίοντες πεδίοιο. 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑπεπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 θάρσυνος οἶον· ὁ δ' ἀμείβετο φαιδιμος Ἐκτωρ·

Αἴαν ἄμικτοεπές, βονγαῖε, ποῖον ἔειπες! 825
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰχίοχοιο
 εἴην ἡμῖνα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

- τιομένην δ', ὥς τιεῖ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι περήσεται, αἵ κε ταλάσσης
 830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνούς
 δημῷ καὶ σάραπεςσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγγισατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἰχθὺ θωπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἦχῃ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγός.
-

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ξ

S U M M A R I U M.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut, quo res loco sit, exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus, de belli exitu pridem anxius, nunc, vallum prorutum videns, rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus, ut in proellum redeant suosque praesentia certe atque hortatu adluvent; simul euntem Agamemnonem solatur, et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoris illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus, Somno auctore, Neptunus, fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector, ab Aiace ictu lapidis percussus, deficit animo, atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt, Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ξ.

Δ ι ο ς ἀ π ά τ η.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπτα πτερόεντα προσήνδα·

Φράζεο, διε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μειζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
θερμήρη, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματοέοντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περικπιήν.

5

Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον νῆος ἐοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικές,
τοὺς μὲν ὀρνομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
Τρῳᾶς ὑπερθύμους· ἐρέωπιτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κοφῶ,
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαηνηρὰ κέλευθα

10

15

- αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωστε,
 πρὶν τινα κεκρυμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρόν·
- 20 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθαδί, ἧ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυνώλων,
 ἧ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρϊζον,
- 25 μαρναμένοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύνοισιν.
- Νέστορι δὲ ξύμβληντο Διοτρεφῆες βασιλῆες,
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βαβλίεατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
- 30 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύνατο νῆες
 θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 εἰρυσιν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδεμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγυιὰς νῆας χαδέειν· σταίνοντο δὲ λαοί·
- 35 τῷ ῥα προκρόσους ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης
 ἡϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἶγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δὲ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίός,
- 40 Νέστωρ, πτήξας δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι· Ἀχαιῶν.
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
- ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισίγηρα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
- 45 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,

πρὶν πυρὶ νῆας ἐνερῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῷς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἣ ῥα καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θνυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.

50

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 ἣ δὴ ταυτιά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τεῖχος μὲν γὰρ δὴ καταρῆριπεν, ᾧ ἐπέτιθμεν,
 ἀρόηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·

55

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλλαστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὕπνοτ' ἐρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρνώμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ πτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δόμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.

60

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,

65

τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιομε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἣ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλιποντο δὲ θνυμῷ

ἀρόηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·

οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιοῖς.

70

ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμνηεν·

οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυνδύνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεσθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, παιδῶμεθα πάντες.

νῆες ὅσαι πρῶται εἰσύναισι ἄγχι θαλάσσης,

75

ἔλκομεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα διαν·
 ὕμῃ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰδόκεν ἔλθῃ
 νυξ ἄβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 80 οὐ γάρ τις νέμεσις φνύξειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
 βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακόν, ἢ δ' αἰώῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 οὐλόμεν', αἵθ' ὠφελLES ἀεκελίου στρατοῦ ἄλλου
 85 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀναστέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολιπτεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν
 καλλεΐφειν, ἧς εἵνεκ' οὕζομεν κακὰ πολλά;
 90 σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅστις ἐπίστατο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 σκηπτοῦχός τ' εἶη, καὶ οἱ πευθοῖατο λαοὶ
 τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 95 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρίνας, οἷον ἔειπες·]
 ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
 νῆας εὐσσελμούς ἅλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιφύεῃ. οὐ γάρ Ἀχαιοὶ
 100 σήψουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων,
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρις.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐσάλμονες ἀλαδ' ἐλέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη, ὅς τῃςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίστοι,
 ἥ νέος, ἥ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.

105

Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ - οὐ δηδὰ ματεύσομεν - αἶ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότῳ ἀγάσθησθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι.
 [Τυδείας, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλῃην.]

110

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονας ἐξεγένοντο,
 ὦκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλοδῶνι,
 Ἄργιος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
 πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἑξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μένη· πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη,
 πλαγχθεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.

115

120

Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, αἷλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρεχαιοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγγεῖ· τὰ δὲ μέλλει ἀκονέμεν, ὥς ἐτόν περ.

125

τῷ οὐκ ἂν με γένος γὰρ κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
 μῦθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπα.

δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοι περ, ἀνάγκη.

ἔνθα δ' ἐπαιτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊότητος,

ἐκ βελῶν, μή πού τις ἐφ' ἑλκεῖ ἔλκος ἄρηται·

130

ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρους περ

θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφαστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.

ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἧδ'
ἐπίθοντο·

βῆν δ' ἱμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφενάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

- 135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιῇν εἶχε κλυτὸς Ἑννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοῖς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἰοικώς·
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μω φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πού Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

- 140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιοῖν
δερκομένῃ· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένας, οὐδ' ἥβαιαι·
ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειεν!
σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
ἀλλ' ἔτι πού Τρώων ἡγήτορες ἦδ' ἐμύοντες

- 145 εὐρὺ κορίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπύψαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ αὐτὴν νεῶν ἅπτο καὶ κλισίων.

ὧς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

ὅσσοι δ' ἐννεάχιλοι ἐπὶ λαχόν ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης·

- 150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅσα κρείων Ἑννοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαι' ἐκαστῷ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἴφρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὑφ' ἄλμοισιν
σταῖσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ βίου· αὐτίκα δ' ἔγνω

- 155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάτρεψαν,
αὐτοκασιγνήτην καὶ θαῖρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπύδακος Ἴδης
ἤμενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βροῶντις πάντα Ἴφρη,

- 160 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

ἦδε δὲ οἱ κῆτὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασσαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἡμείρωτο παρὰδραθίειν φιλότῃ
 ἢ χροῖ, τῷ δ' ὕπνον ἀπύμονά τε λιπρὸν τε
 χεῖρ' ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκυκλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος νῖός ἔτευξεν,
 Ἰφιαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σιγαθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κλιθεὶς κρυπτή, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθούσα, θύρας ἐπέθῃκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἡμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθνωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κυνέμοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ,
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἦγε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαιινούς,
 καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράτος ἀθανάτω.
 ἄμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐντῆσι κατὰ στήθεος περυνάτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα, μορῶεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλῆψατο δια θεῶν,
 καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἥλιος ὥς. 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτην,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

190 ἼΗ ῥά νύ μοι τι πίδαοιο, φίλον τέκος, ὅ, τι κεν εἴπω;
 ἥε κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγῃ θυμῷ,
 οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῶεσσιν ἀρήγεις;

Τὴν δ' ἡμιβέβη' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 "Ἥρη, πρόσθε θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 195 αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγειν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γῆ, καὶ εἰ τεταλασμένον ἐστίν.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηΐδα πότνια Ἥρη·
 δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ὥτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

200 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης,
 Ὡκεανὸν τε, θεῶν γενέσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἢ δ' αἰτέαλλον,
 δεξάμενοι Ῥέης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθεα καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·

205 τοὺς εἴμι ὀψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπασα θυμῷ.
 εἰ κενὼ γ' ἐπέεσσι παραινεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃ,

210 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλοῖμην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμιειδὴς Ἀφροδίτη·
 οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τῶν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἱαίνεις.

Ἢ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
 215 ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θαλκτήρια πάντα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐν μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάροςφαις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα παρ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἑγκάτθεο κόλπῳ,
ποιμῖλον, ᾧ ἔνι πάντα τετείχεται· οὐδέ σε φημι 220
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μείδησασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἑγκάτθετο κόλπῳ.

Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' αἶξασα λῆπεν ῥίον Οὐλύμπιοι, 225

Πισρίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἰμαδίην ἐρατεινήν,
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόνετα,
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτει ποδοῖν·
ἐξ Ἀθώῳ δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα,
Ἀῆμον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230

ἔνθ' Ὑπνῷ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
ἧ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἧδ' ἔτι καὶ νῦν 235
πεῖθεν· ἐγὼ δέ κε τοι ἰδέω χάριν ἥματα πάντα.

κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῷ,
ἀντίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
χρύσεον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνην ποσὶν ἥσει, 240
τῷ κεν ἐπισχοίης λυταροῦς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
Ἥρη, πρέσβρα θεά, θύγατερ μεγάλιο Κρόνιοι,
ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰετγενετῶν
ρεῖα κατεννήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
Ὡκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουκος ἄσπον ἰκοίμην,

- οὐδὲ κατανήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπένυσσεν ἐφετμη,
 250 ἦματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἐπλεον Πιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κῶνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ δμῆτιφα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χαόμενός περ.
 ἄξετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔθοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Ὑπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἐνρύοπα Ζή-
 ν', ὥς Ἱρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς εὐτοῖ;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδαι ἦματα πάντα.]
 270 Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προς-
 ηύδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πολυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἀπαντες
 μάρτυροι ὧς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες·
 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

Πασιθέην, ἥς αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ᾤμνε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον, 280
τὼ βήτην, Ἀθήνῃον τε καὶ Ἴμβρον ἄστυ λιπόντε,
ἥερα ἐσσαμενῶ, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην· ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' Ὑπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδεῖσθαι,
εἰς ἐλάτῃν ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἰδῇ
μακροτάτῃ πεφνυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἔκτανεν·
ἔνθ' ἦσι' ὄζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατῶοισιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρῃ δὲ κραυπνῶς προσεβήσεται Γύργαρον ἄκρον

Ἰδης ὑψηλῆς· ἰδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφοεάλυψεν,
οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνό-
μαῖζεν·

Ἥρῃ, πῇ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἔπποι δ' οὐ παρθέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβραίης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρῃ· 300

ἔρχομαι ὀνομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης,
Ὡκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἦδ' ἀτίταλλον·

- οὐδὲ κατασπύσσειμ', ὅτε μὴ αὐτός γε καλεούι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖν ἐπίνυσσεν ἐφετμη,
 250 ἦματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ δμῳίτεια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Υπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς εὐοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτον.
 [Πασιδέην, ἧς αἰὲν εἶλδαι ἥματα πάντα.]
 270 Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προς-
 ἡύδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγρὸς ὕδωρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντας
 μάργυροι ὥσ' οἱ ἐνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς εὐντες·
 275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

Πασιθέην, ἥς αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὥμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τούς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆρες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον, 280

τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε,
ἤερα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἐέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὃθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην· ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.

285

ἔνθ' Ὑπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότ' ἐν Ἰδῇ

μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἔκταν·
ἔνθ' ἥστ' ὅζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατῖνοισιν,

290

ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσαιο Γάργαρον ἄκρον
Ἰδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πνικινὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν,
οἶον ὅτε πρῶτον περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι,

295

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνό-
μαξεν·

Ἥρη, πῇ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβραΐης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300

ἔρχομαι ὀνομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,

Ὡκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·

- τοὺς εἴμ' ὀφρομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσσω.
 305 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυτιδάκος Ἴδης
 ἑσταῶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 310 μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶψα σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρόρου Ὀδυσσεύου.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθῆναι·
 νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃ τραπεύομεν εὐνηθέντες.
 315 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὧδε θεῶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυνθεὶς ἐδάμασσεν·
 οὐδ' ὅπote ἡρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχου,
 ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ Ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 320 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάσμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἕμρος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήδα πότνια Ἥρη·
 330 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφραται ἅπαντα·

πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; — οὐκ ἂν ἔγωγε τῶν πρὸς δῶμα νεοίμην, 335
 ἔξ εὐνῆς ἀνστάσα· νεμεσσητόν δέ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἔνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή. 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγῃ δειδιδι, μήτε τιν' ἀνδρῶν,
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι. 345

Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν πα-
 ράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ἔπὸ χθονὶ δία φύεν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἦδ' ὑάκινθον, —
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
 τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
 καλήν, χρυσεῖην· στιλπνὰ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδεν πατὴρ ἀνὰ Γαργάροι ἀκρῷ,
 ὑπνῷ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν.
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
 ἀγγελεῖν ἱέρων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ. 355
 ἀρχοῦ δ' ἰστιάμενος ἔπειτα πτερόεντα προσήνδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὃφρ' ἔτι εὐδεν
 Ζεὺς· ἐπεὶ ἀντὶ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήταφεν εὐνήθῃναι. 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀντήκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.

αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην,

365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.
κείνον δ' οὔτι λήην ποθ' ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
ἐσσύμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίδησιν κορύθῃσιν
κρήνηντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

375 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμων,
χείροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μελίσσι δότω.]

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο.

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοι περ,

380 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.

ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρση δὲ χείροσι δόσκειν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,

βίαν ῥ' ἔμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

εἶκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι

ἐν διαὶ λειγαλέῃ, ἀλλὰ θεὸς ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ φά τότ' αἰνोτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαιδμος Ἔκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλην ἀλαλητῶ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοῇ Βορέω ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσσος γὰρ πέλει βρόμος αἰθομένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γὰρ ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἤπνυι, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή, 400
 δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαιδμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεί τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ φά δύνω τελαμῶν περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου· 405
 τῷ οἱ ἔνυσάσθην τέρενα χροά. χώσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅτι φά οἱ βέλος ὦκ' ἐτάσιον ἔκφυγε χειρός.
 ἄν δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ φά πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἔν ἀείρας,
 σιτήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντιγος, ἀγχόθι δειφῆς·
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπτη δρῦς
 πρόφρυξος, δεινὴ δὲ θεοῖου γίγνεται ὀδυμῇ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἰθῆται,
 ἐγγὺς ἔων· χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλιοι κεραυνός·

- ὥς ἔπεσ' Ἐκτορος ὅκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
 420 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δέ μεγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο πομπέα λαῶν
 οὐτάσσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ Δίος Ἀγένηωρ,
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιδεν
 ἀσπίδας ἐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἕκθ' ἵππους
 430 ὤκεις, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν, ἠγίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τότε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρέα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον εὐρύγειος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 ἔνθα μιν ἔξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δέ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα, κελαιναφῆς αἵμ' ἀπέμεσσεν·
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλητὼ χθονί, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
 Ἥροπιδην, ὃν ἄρα Νύμφη τέκε νῆϊς ἀμύμων
 445 Ἥροπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατινόεντος·
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,

οὗτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀντράπει, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺναγον κρατερὴν ἰσμήτην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἷον Ἀρηϊλύκοιο· δεῖ ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὖτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτιόμενον κατίμεν δόμον Αἴδος εἶσω.
 ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἶναι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιειῶ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν,
 λικριφὺς αἰξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός,
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχμῷ, 465
 ρεῖατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντα·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, στόμα τε, ῥινές τε
 οὐδὲ πλήντ' ἤπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 Φράξο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτές ἐνισπε· 470
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθαήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα εἴκει.
 Ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὑφελκε ποδοῦν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρόν ἀνύσας·

Ἀργεῖοι ἰόμαυροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι!

480 οὐ θὴν οἴοισιν γε πόνος τ' ἔσται καὶ οὔτις
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέσθε καὶ ἡμεις.
 φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ· ἵνα μήτι κασιγνήτοί γε ποιὴν
 δηρὸν αἵτιος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ

485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.

Πηλέω δὲ μάμιστα δαΰφρονι θυμὸν ὄρρινεν·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωήν
 Πηηλέοιο ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,

490 νιὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ἦα μάμιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μόνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θάμειθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ

495 καὶ διὰ ἰνίου ἤλθεν· ὁ δ' ἔζετο, χεῖρε πετάσσας
 ἄμφω. Πηηλέως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 αὐτῇ σὺν πύλῃκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,

500 πέφραδε τε Τρῶεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἄγαν οὐδ' Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναί ἐν μεγάροισιν.
 οὐδὲ γάρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηροῖδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δὲ,

ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νηώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλα-
βε γνῦα·

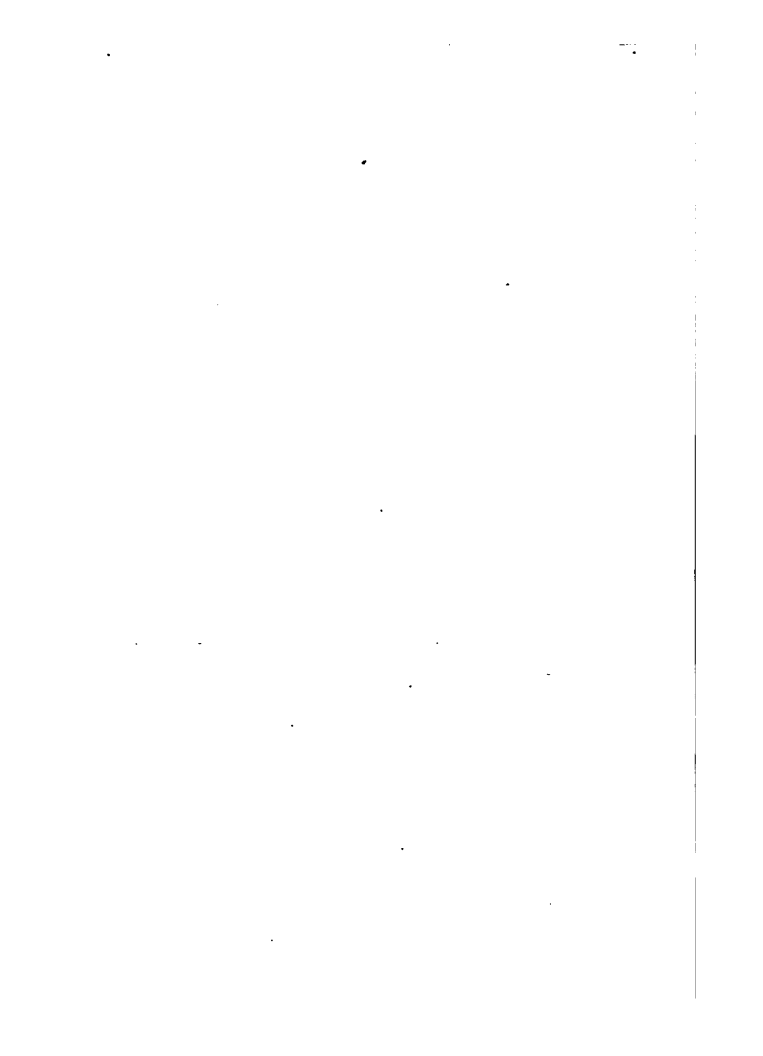
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπιστε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρ' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ὃ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὑρτιον οὔτα,
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάρειξεν·
Μηριόνης δὲ Μόρην τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέετα·
Τεῦκρος δὲ Ἥροθῶνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφύτην· 515

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὤτειλῃν
ἔσσυτ' ἐπαιγομένη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
πλείστοις δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520

οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσὶν ἦεν,
ἀνδρῶν τρεσσάντων, οἷε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρησῃ.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ο.

S U M M A R I U M.

Iuppiter exspectatus pelli videt Troianos, Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat, ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas; simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone, in deorum sedem reversa, Mars audit de caede filii sui, Ascalaphi, et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter committitur, quamvis reluctantem, cogit, ut bello desistat (143—219). Apollo sanatum Hectorem erigit, eoque in pugnam reducto, fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praecunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem, deleti muro, viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590); tandem illi, nec dispersi, recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilae exusturum minatur (591—746).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ο .

Π α λ ί ω ξ ι ς π α ρ ᾶ τ ῶ ν ν ε ῶ ν .

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δέσις, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον· ἄμφι δ' ἑταῖροι
εἶαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσω, 10
αἰὲ' ἐμείων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανυρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκτορα δῖον ἔπανσε μύχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς. 15
οὐ μαν οἶδ', εἰ αὐτε κακοβόαφίης ὑλεγεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηται, καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην,

- 365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὖχεται, οὐνέκ' Ἀχιλλεύς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.
κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

- 370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθόμεθα πάντες.
ἄσπιδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἦδὲ μέγισται,
ἑσσύμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσιν
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

- 375 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμων,
χείρονι φωτὶ δύτω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω.]

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
ἐπίθοντο.

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοι περ,

- 380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀργῆα τεύχε' ἄμειβον.
ἑσθλὰ μὲν ἑσθλὸς ἔδυνε, χεῖρῃ δὲ χείρονι δόσκει.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νόροπα χαλκόν,
βῆν ῥ' ἦμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

- 385 δεινὸν ἄορ ταινύρκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἶκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν διαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ θεὸς ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὐθ' ἐτίρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥά τότε αἰνοτάτην ἔρῳα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαιδμος Ἑκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσαν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσπος γὰρ πέλει βρόμος αἰθομένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσπον γὰρ ποτὶ δρυσὶν ἠρικόμεωιν
 ἥπτει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή, 400
 δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαιδμος Ἑκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰδὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥά ὄνῳ τελαμώνε παρὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκκος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου· 405
 τῷ οἱ ὤυσάσθην τέρενα χροά. χώσατο δ' Ἑκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκρηγε χειρός.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴης
 χερμαδίῳ, τὰ ῥά πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀεΐρας,
 στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἔξερόμην δρῶς
 προόρύζος, δεινὴ δὲ θεοῖον γήγνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἰθῆται,
 ἐγγὺς ἑὼν· χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλῳιο κεραυνός·

- ἢ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν
 ἄκμονας ἤκα δύνω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 20 χρῦσεον, ἄρῃηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἡλάστινον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἔκηται
 γῆν ὀλυμπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 25 ἀζιγῆς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 πέμψας ἐπ' ἀτρώγετον πόντον, κακὰ μητιώσας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην· καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἔν' ἀπολλήξεῖς ἀπατάων·
 ὄφρα ἴδῃ, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότητός τε πᾶσι μακάρεσσι θεοῖσιν·
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νώτερον λέχος αὐτῶν
 40 κονριδίου, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶν ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 τῇ ἴμεν, ἥ κεν δῇ σύ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα προσήνδα·

Εἰ μὲν δὴ σὺγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις, 50
τῷ καὶ Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν. καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον· 55

ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχρῶτων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἱνακτι,
πανυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δῶμαθ' ἰκίσθαι·

Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνέσῃσι μένος, λελάδη δ' ὀδυνῶν, 60
αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·

φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
Πηλεΐδῃω Ἀχιλῆος. ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον,
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαιδίμος Ἐκτωρ 65
Ἥμιον προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηνοὺς
τούς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.

ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλλῶξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70
Ἥμιον αἰπὺν ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.

τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ πᾶν χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75

ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥματό γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολέπορθον.

Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

80 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλουθώς, φρεσὶ πενκαλμῆσι νοήσῃ·
 ἔνθ' εἶην, ἣ ἔνθα· μενοινήσῃ τε πολλά·

ὥς κραπιπῶς μεμανῦῖα διέπτατο πότνια Ἥρη,
 ἔκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον. ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.

ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θείουσα·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρο· οἷσθα καὶ αὐτῇ,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

95 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐν δαιτὸς εἵσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφανύσκειται· οὐδὲ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

100 Ἴη μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθίζετο πότνια Ἥρη·
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμυσσηθεῖσα μετηύδα·

Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνουмен ἀφρονιόντες!

ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες, 105
 ἢ ἔπει ἡς βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζεαι,
 οὐδ' ὕθεται· φησὶν γάρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὕμμι κακὸν πέμπτησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηϊ γὰρ πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γάρ οἱ ὅλῳα μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.

Ὡς ἔφατ'· ἀντιὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκέσσει μεθ' αἵματι καὶ κοίῃσιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντα' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλειώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 ὦπτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάσασσεν.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἢ δ' ἐπέσσει καθ' ἀπτετο θούρον Ἀρηα·

Μαινόμενα, φρένας ἡλέ, διέφθορας; ἢ νύ τοι αὐτῶς
 οὐατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλῳα καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις, ἅ,τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 αἶψ' ἔμεν Οὐλυμπύνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

- αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 ἀντίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Λαχαιοὺς
 λείπει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος.
 ἴδῃ γάρ τις, τοῦγ'ε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 ἣ πέφατ', ἣ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δέ,
 πάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι γενεήν τε τόκον τε.
 Ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνι θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέεσσαι δώματος ἐκτός,
 Ἴριν θ', ἥτε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισιν·
 145 καὶ σφραῖς φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃσθε,
 ἔρδειν ὅ,τι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνάγῃ.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 150 ἔξετο δ' ἐνὶ θρόνῳ· τῷ δ' ὀΐξαντε πετέσθην,
 Ἴδην δ' ἱκανὸν πολυπίδακα, μητέρα θεῶν·
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ
 ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 στήτην· οὐδὲ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέσσει φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ἥοσιδᾶωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἣ εἰς ἅλα διᾶν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσῃ,

φραξέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἑὼν, ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι· ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολὺν φέρτερος εἶναι, 165
καὶ γενεῇ, πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε ποδὴν ἄνθρωπος ὠκεία Ἴρις·
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἄν ἐκ νεφέων πτήται νεφρὰς ἦε χάλαζα 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας·
ὥς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο ὠκεία Ἴρις,
ἄγχου δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

Ἀγγελίην τινά τοι, Γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἣ εἰς ἅλα διαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἥπαιλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσόν οἱ φάσθαι, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι! ἦ ρ', ἀγαθὸς περ ἑὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορς τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ, 190
παλλομένων, Αἰδης δ' ἔλαχε ζῶφον ἡρώοντα·

- Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἑὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυν, κακὸν ὥς, δειδυσσέσθω.
 θνηγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νῖάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπιάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
 200 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·
 οὔτω γὰρ δὴ τοι, Γαίῃοιχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἷσθ', ὥς προσβυτέροισιν Ἑρινύες αἰὲν ἔπονται.
 205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἰσιμα εἰδῆ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱάνει,
 ὅππότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ
 210 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωποῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κα νεμεσσηθῆις ὑποεῖξω.
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγῃ θυμῷ·
 αἶ' κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγαλῆις,
 Ἴριος Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος,
 215 Ἰλίου αἰπεινῆς παφιδίσσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει
 ἐκπέρσαι, δούνηι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνῆκαστος χόλος ἔσται.]
 Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶκ' Ἐννοσίγαιος·
 δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκο-
ρυστήν·

ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηχος ἔννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα διὰν, ἀλευάμενος χόλον αὐτῶν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέριτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἄμφις ἑόντας. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺν κέρδιον ἦδ' οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χειρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρῶτι γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σὶγ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσιῶν, φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοὺς. 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκατηβόλε, φαιδιμος Ἑκτωρ·
τόφρα γὰρ οὐν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνονο. 235

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρὸς ἐνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἱρῆκι τοικῶς
ὠκεῖ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν·
εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο διαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐξαγείρετο θυμὸν, 240
ἀμφὶ ἐγινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
πάνετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἑκτορ, νῖε Πριάμοιο, τίη δὲ σὺν νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπτελέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει; 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
τίς δὲ σὺν ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

- οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ Θούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἰῖδαο
 ἡματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄσσητήῃρα Κρονίων
 255 ἐξ Ἰδης προσέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὃς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπυνὸν πτολλέθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσιν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαννέμεν ὠκείας ἵππους·
 260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων, ἵπποισι κλυεθρον
 παῖσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳο κροαίνων,
 265 εἰωθὼς λόνεσθαι εὐρῆειος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χυῖται
 ὤμοις αἰσسونται· ὃ δ' ἀγλαῖῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφο εἰ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων
 ὡς Ἐκτωρ λαμπηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
 270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 οἱ δ', ὥς τ' ἡ ἔλαφον καρὰν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσσει, οὐδ' ἄρα τέ σφι κυχήμεναι αἰσιμον ἦεν·
 275 τῶν δὲ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἡνυγένιος
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραψε καὶ μαμαῶτας·
 ὡς Δαναοὶ εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἔπει ἶδον Ἑκτορὶ ἐπιχώμενον στίχους ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἑσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ εἰ πάνροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅπποτα κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285

ὦ πόποι, ἤμῃγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
Ἑκτωρ! ἥ θῆν' μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρήνυστο καὶ ἐσάωσεν 290

Ἑκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδοίπου πρόμος ἴσταται, ὥδε μενοιτῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295

αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, ὥς κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω, καὶ μεμαῶτα,
θυμῷ δεισεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὅμιλον.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' 300
ἐπίθοντο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
ὑσμῖνην ἥρηνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἑκτορι καὶ Τρώεσσαν ἐναντίον· αὐτὰρ ὅπισσιν
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

- Τρῶες δὲ προὔτηναν ἀολλέες· ἦρχε δ' αὖρ Ἑκτωρ
 μακρὰ βιβίας· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἰμένος ὤμοϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούρην,
 δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 τὴν αὖρ ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὐτὴ
 ὄξει ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευῆφι δ' οὔστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυ' Ἀρηιόων αἰζῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροά λευκὸν ἐπανρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λικαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπύλων
 σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος αἰκῆς.
 οἱ δ' ὥς τ' ἡὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μὲγ' οἴων
 θῆρε δύνω κλονέωσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκλυδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν.
 Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, καθασθείσης ὑσμίνης
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπαφνεν,
 330 τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτῶνων,
 τὸν δέ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον.
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάρξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν ῥόθος υἱὸς Οἰλῆος θαλοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναϊεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335

γνωτὸν μητρυνῆς Ἐρωπίδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Ἴασος αὐτὶ ἄρχος μὲν Ἀθηναίων ἐτίετο,

υἱὸς δὲ Σφῆλιοι καλίσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης

πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγῆνωρ. 340

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπισθεν

φένγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσαν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ

τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,

ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

Νηυσὶν ἐπισσένεσθαι, εἴν δ' ἔναρα βροτόεντα!

ὦν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδὲ νῦ τόνγε

γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστυος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν μάλιστα κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους,

ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355

ρεῖτ' ὄχθας καπίτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἔς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσαν δὲ κλένθον

μακρὴν ἣδ' εὐρεΐαν, ὅσον εἴ ἐπὶ δουρὸς ἐρωή

γίγνεται, ὅπποτ' ἀνὴρ σθένος πειρώμενος ᾗσιν.

τῇ δ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360

αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,

ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιήσιν,

- ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἄθρόων·
 365 ὥς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κῆματον καὶ οἰζὺν
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
 Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο Ξαστός·
 370 Νέστορ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρρῳ
 ἦ βοός ἢ οἶος κατὰ πλόνα μηρία καίων,
 εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
 375 τῶν μνήσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπις, νηλεὲς ἤμαρ·
 μῆδ' οὐτῶ Τρῶεςσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἶων Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρονπύροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
 ἴς ἀνέμον· ἥ γάρ τε μάλιστα γὰ κύματ' ὀφέλλει·
 ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 385 ἔππουσ δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
 ἔγχυσιν ἀμφιγύοις ἀντισχεδόν· οἱ μὲν ἄψ ἔππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
 390 Πάτροκλος δ', εἰὼς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 τεῖχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο

ἦτό τε, καὶ τὸν ἕτερε πε λόγους, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαίνων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπασσυσμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνδα·

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σέ μιν θεράπων ποτιτεργέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
παρειπτόν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.

Τὸν μὲν ἄρ', ὥς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ 405
Ἀχαιοὶ

Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·

οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας,
ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μυγήμεναι ἡδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδὴ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰέσατο κυδαλμιοιο. 415

τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνπρηῆσαι πυρὶ νῆας,
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπείλασσε γε δαίμων.

ἐνθ' ὤϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθεος βάλε δουρὶ. 420

δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάρουθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

- 425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν σταίνεϊ τῷδε·
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σάώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλίσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

- 430 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστο-
 ρος υἱόν,

Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὃς ἦα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν

- 435 νηὸς ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.

Αἴας δ' ἐρύγῃσθε, κασίγνητον δὲ προσήνδα·

Τεῦχερ πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος,
 Μαστοριδης, ὃν νῶϊ, Κυθηρόθεν ἔνδον εἶοντα,
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίμεν ἐν μεγάροισιν·

- 440 τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νῦ τοι ἱοὶ
 ἀνήμεροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρος Φοῖβος Ἀπόλλων;

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρῶεσσιν ἐφέει.

- 445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισίνρορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανού Πανθοίδαο,
 ἦρῖα χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ὕπνου·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ἦα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ 450
 ἀνένη γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπευεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα,
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυνθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος νύει, δῶκεν· 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεύκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπανυτε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεύκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμίμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεύκρος δ' ἐρύγῃσσε, κασιγνητον δὲ προσηΐδα·

ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξερύγῃξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδθησα
 πρῶτον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστους. 470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγέρας.
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμων,
 μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς· 475
 μὴ μὰν ἀσπυδι γέ, δαμασσύμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὐσσείλους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.

- Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 ἀντάρ' ὄγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν·
 [ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευσεν·]
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 βῆ δ' ἵεναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
 Ἐκπῶρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμα,
 485 Τρῳσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς! δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἄριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμα.
 490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἥ μιν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλλῆη,
 ἦ δ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες! ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 βλήμενος, ἦε τυτπεῖς, θάνατον καὶ πότιμον ἐπίσπη,
 τεθνάτω! οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμνημονέω περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἦε σαωθῆναι, καὶ ἀπίσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἦ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκπῶρ,
 505 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἔκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει·
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλει' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμεινών,
 ἢ αὐτοσχεδὴ μίξαι χεῖράς τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ ἐ βιώναι,
 ἢ δηθὰ στρεύνεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 ὧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὅπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περικλῆος υἱόν, 515
 ἄρχον Φωκῆων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 ἡγεμόνα προύλεων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀϊτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλεΐδω ἑταρον, μεγαθύμων ἄρχον Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέρης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὕπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γάρ
 Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 ἀντάρ ὅγε Κροίσμου στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ.
 δοῦπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὐ εἰδώς, 525
 Λαμπετίδης - ὃν Λάμπος ἐγένετο, φέρτατος ἀν-
 δρῶν,

Λαομεδοντιάδης, εὐ εἰδότα Θούριδος ἀλκῆς -
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφύτης,
 ἐς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·

- ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι.
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαινός.
 ἕως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νύκην,
 540 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέροιο διέσσυτο μαμῳῶσα,
 πρόσσω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 συλῆσιν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδῃ ἐνένιπτεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλέποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δῆϊων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυνθον ἀμφιέλισσαι,
 550 αἶψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὐτῶ δῆ, Μελάνιπτε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 555 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 ἀλλ' ἔπευ! οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργελοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλεῖν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 560 Ἀργεῖους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴις·
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμήνας!

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἧς πέφανται·
φρυγόντων δ' οὔτ' ἄρ' ἡλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοήν Ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω, οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
εἴ τίνα που Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθαι!

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέστυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·

ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
ἄμφι ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος ἦκεν· 575

ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δοῦπήσεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅςτ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἶξῃ, τόντ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα 580

θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυνῖα·

ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἐκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θεὸς περ ἐὼν πολεμιστής, 585
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ρέξαντι εἰωκῶς,

ὅστε, κύνα κτείνας ἢ βονκόλον ἄμφι βόεσσιν,

φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·

ὥς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἐταίρων.

- Τρώες δέ, λείουσιν ἐοικότος ὤμοφάγοισιν,
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρεῖσαι,
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσσι θεσπιδαῖς πῦρ
 ἐμβάλη ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαισίον ἀρῇ
 πᾶσαν ἐπωρήρει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρεῖσαι.
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 μαίνετο δ', ὥς οἱ Ἄρης ἐγγέσπαλος, ἧ ὅλοον πῆρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάφρεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
 610 [Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μιννυθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρνε μορσιμον ἡμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίβην.]
 615 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρωτίζων,
 ἧ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηγδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρῃ
 ἡλίβατος, μεγάλη, πολιτῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 620 ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαβηρὰ κελενθα,

κύματα τε τροφόντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ, λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἔνθορ' ὁμίλῳ·
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηϊ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἣ δέ τε πᾶσα 625
 ἄγῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὄγ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρία· ἐν δέ τε τῇσι νομὸς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὕστατίησι βόεσσιν 635
 αἶν ὁμοστικαί, ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπαφνε Μυκηναῖον Περικλῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
 ἀγγελῆς οἶχνεσκε βίῃ Ἡρακλεΐῃ· 640
 τοῦ γένει· ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετᾶς, ἡμὲν πόδας ἦδ' ἐ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπτίος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάρβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,

650 στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀγνώμενοί περ ἐταίρων,
 χραϊσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.

Εἰςωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθην ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδώς,
 καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστορ αἶπε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,

660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γοννούμενος ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων! ἐπὶ δὲ μνήσισθε ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
 ἡμῖν ὅτεω ζώουσι, καὶ ᾗ κατατεθνήκασιν.

665 τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γοννάζομαι οὐ παρεόντων,
 ἐστίμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε!

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστον.
 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δὲ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,

670 ἡμῖν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Ἑκτορα δὲ φράσσαντο βοήν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
 ἡμῖν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἢ δ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.

Οὐδ' ἄρ' εἰ Ἀϊαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ

675 ἐστίμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρί' ἐπάχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 νόημα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυοκαιεκοσίτηχυν.

ὥς δ' οὔτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγέρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται,
 λαοφόρον καὶ δόον· πολέας τὲ δ' ἐθήσαντο
 ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκας· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685
 φοῖτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλενεν,
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
 ὥς Ἐκτωρ ἔθυσσε νεὸς κυανοπρώροιο,
 ἀντίος αἰίσων· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

Αὐτὶς δὲ δομεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτίχθη·
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξασθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέσθαι· 700
 Τρῶσιν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου,
 νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτωρ δὲ πρόμνης νεὸς ἤρματο ποντοπόροιο,
 καλῆς, ὠκυάλων, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦτο περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε

- δῆρουν ἀλλήλους ἀντοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγα
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλά, μελάνδετα, κοπήεντα,
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρόμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν·
 Οἴσσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ὁλλέες ὄρνυ' αὐτήν!
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,
 720 ἡγῆας ἐλεῖν, αἱ δ' εὐρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρόμνησι νέεσσιν,
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτει φρένας εὐρύνοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν
 ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θρηῆν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστίγκει δεδοκημένος, ἔγχει δ' αἰεὶ
 Τρῳᾶς ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Λαναοῖσι κέλευεν·
 ὦ φίλοι, ἦρώες Λαλαοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 735 ἢ εἴ τις φάμεν εἶναι ἀοσσητήρας ὀπίσσω,

ἤέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἣ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑταρᾶς δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖα πατρίδος αἴης. 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μείλιχίη πολέμοιο.

Ἦ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχρ' ὀξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὐτάσκει, δεδεγμένος ἔγχρ' μακρῷ· 745
 δῶδεκα δὲ προπάρουθε νεῶν ἀντισχεδὸν οὐτα.

Ι . Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Π.

S U M M A R I U M.

Patroclo deprecanti permittit Achilles, suis et armis et coplis ad pugnam exire, ea lege, ut, Troianos a navibus depulisse contentus, maiori ne se periculo obliat (1—100). Iam ipse debilitatus Alax obstare non valuit, quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit apud naves, mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glauco (419—507). Is cum Hectore et aliis Trolanorum gravi certamine Achivis, spolia detrahentibus, corpus Sarpedonis eripiunt: quod, iussu Iovis, lotum unctumque Apollo tuetur, ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Trolanos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebriorem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum, vi Apollinis attonitum et armis exutum, Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automeonti instat, Achillis curram propere ad naves agent (783—867).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α.

Ὅς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὖσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

Τίπτε δεδάκρυσαι, Πάτροκλεις; ἦν' τε κούρη
νηπιή, ἥθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόσσσα δὲ μιν ποτιδέρκεται, ὅφρ' ἀνέληται·

10

τῇ ἔκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνσκειαι, ἦ ἐμοὶ αὐτῶ;
ἦέ τι ν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενoitιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν·

15

τῶν κα μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
ἦέ σ' ὅγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέγονται

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξάνδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἅμα.

- 20 Τὸν δὲ βαρυστενάων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλεὺς υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
- 25 βεβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
οὐπασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
βεβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῷ.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
ἔλκε' ἰκκίόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ!
- 30 μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβοι χάλος, ὃν σὺ φυλάσσεις·
αἶναρέτη! τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀνείγονός περ,
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λαιγὸν ἀμύνης;
νηλεές! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλανκὴ δὲ σε τίκτη Θάλασσα,
- 35 πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηρής.
εἰ δὲ τινα φρεσὶ σῇσι θβοπροπλήν ἀλεσίνεις,
καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσοι
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
- 40 δὸς δὲ μοι ὦμοιῖν τὰ σά τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆιοι υἱὲς Ἀχαιῶν
τειφόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ρεῖα δὲ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντή
45 ὥσαμιν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ἵλς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν

οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ὦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες!
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα, 50
οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότινια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἄν ἀφελέσθαι, ὃ, τε κράτει προβεβήκη·
αἶνόν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄν ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης, ὥς εἰ τίς ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν· οὐδ' ἄρα πῶς ἦν 60
ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅποτ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε πτόλεμός τε.
τύννη δ' ὥμοιόν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι· 65
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ζήγγμινι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον, 70
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδω Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75

- οὐδέ πω Ἀτρεΐδω ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου,
 Τρωσὶ καλεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδῖον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
- 80 ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνπληρώσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῶ·
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
- 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅταρ οἱ περικαλλέα κούρην
 αἶψ' ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης,
 μὴ σὺν' ἀνενθεῖν ἐμεῖο λιλαιέσθαι πολεμίζειν
- 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῇ,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 μή τις ἀπ' Οὐλύμπου θεῶν αἰεγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γὰρ φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
- 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θῆῃς, τοὺς δέ τ' εἴαν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόν!
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶν δ' ἐκδύμεν ὀλεθρον·
- 100 ὅφρ' οἳοι Τροίης ἱερὰ κῆρδεμνα λύωμεν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμμινα· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηγρός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοί,
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν

πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὤμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καὶ δέ οἱ ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μελινον, ἄγχι παραστάς,
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν· 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· το μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ὄλγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ φα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδευ κείρεν 120
 Ζεὺς ὑμυβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβalon ἀκάματον πῦρ
 νῆϊ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχντο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μερῶ πλεξάμενος, Πατρόκλῃα προσέειπεν· 125

Ὅρσεο, Διογενὲς Πατρόκλει, ἵπποκέλευθε!
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν!
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται.
 δύσεο τεύχεα θῆσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πατρόκλος δὲ κορύσσετο κώροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,

- ποικίλον, ἄστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
 135 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· ἀντάρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνέην εὐτοκτον ἔθηκεν,
 ἵππουρι· δεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπερθεῖν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμῃσιν ἀθήρει.
 140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 βριθῷ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελήν, τὴν πατρὶ φίλῃ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 145 ἵππους δ' Ἀντομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχη ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Ἀντομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ἔανθον καὶ Βαλίων, τὰ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη,
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἔει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἔπεδ' ἵπποις ὑψανάτοισιν.
 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποικόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνα κλισίας σὺν τείχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οὔτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 160 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευνγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς

στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 τοιοῖο Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάρεος Αἰακίδαο
 ῥῶντι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

165

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεῖ,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦρασσεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχεῖοιο, Διῖπετιός ποταμοῖο·

170

ὃν τέκε Πηλῆϊος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη,
 Σπερχεῖῳ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ, Περιήρεος νύι,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

175

τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδευῆς.

180

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβῆς, παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρην δὲ οἱ ἀγλὰν νιὸν
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχύν ἠδὲ μαχητήν.

185

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόγγε μογοσιόκος Εἰλείθνια
 ἐξάγαγε πρὸ φώωςδε, καὶ Ἑλλου ἶδεν ἀνγᾶς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο·
 ἡγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρῃ μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἦδ' ἀτίταλλον,

190

- ἀμφαγαπαζόμενος, ὥς εἰ θ' εὖν υἷον ἔοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 Μαυμολίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 ἔρχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἐταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνευσιν Ἀχιλλεύς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 ὃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 σχέτις, Πηλεὺς υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις αἰκοντας ἐταῖρους·
 205 οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπησε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πάρανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τοπρὶν γ' ἐράασθε.
 ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστον.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρ' ἔθεν, ἐταὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πνικνοῖσι λίθοισιν·
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πνικνοὶ ἐφρίστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αἰτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

βῆ δ' ἔμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν
 καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτῶνων,
 γλαινῶν τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκα τετυγμένον, οὐδὲ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθροπα οἶνον,
 οὔτε τρω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ.
 τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεαίῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νῆψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν·
 νήπατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθροπα οἶνον· 230
 εὐχεῖ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκαϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδῶνης μεδέων δυσεχέμερον· ἄμφι δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαισϋναί! 235
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦρασ λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηον ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἷος ἐπίστηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἅπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 τεύχεσί τε ξύν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·

- 250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ·
 255 στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρῳασὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 εἰνῳδοις, οὓς παῖδες ἐρυδμαίνωσιν ἔθοντες,
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντας
 265 πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν·
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρά νηυσί, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἀλκιμον υἱόν,

αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπίομενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηστῆρῶν μὲν ἀπορρόγῃ, φιλότῃ δ' ἔλῃσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰτὶν ὀλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νῆϊ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμον Πρωτεσίλαον·
 καὶ βάλε Πυραϊχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν οἰμῶξας· ἑταροὶ δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν,
 ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει· αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πνικινὴν νεφέλην στεροπῇ γερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔραναν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρῶνες ἄκροι,
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῷάγῃ ἄσπετος 300
 αἰθήρ·

ὥς Δαναοί, νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆμιον πῦρ,
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμον δ' οὐ γίγνεται ἐρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀρηϊφύλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτι ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ. 305

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,

- ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτὶς ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλῆκου βάλε μηρὸν
 ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
- 310 ῥήξεν δ' ὅστέον ἔγχος· ὃ δὲ πρηγὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. αἰτάρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα θόοντα,
 στέφνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
- 315 μυνὴν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 Νεστορίδαι δ', ὃ μὲν οὔτις Ἀτύνμιον ὀξεῖ δουρί,
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
- 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτιο· χολωθεῖς,
 σταῖς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκακῇ
 δρῆν' ἀπὸ μυνῶων, ἀπὸ δ' ὅστέον ἄχρις ἄραξεν.
- 325 δούπησεν δὲ πτωῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηθόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντιστῶν Ἀμισωδάρου· ὃς ἔα Χίμαιραν
 ἠρέψεν ἀμαιμακῆτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
- 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀυλιάδης ἐπορούσας
 ζῶν ἐλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐτὶ
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀνχένα κοπήντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
- 335 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγνωσι μὲν γὰρ

ΙΛΙΑΔΟΣ ΧVI.

ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἄμφι δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρύαίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θεῖνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέσμα· παρηέροθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κχεῖς ποσὶ καρπαλλίμοισιν,
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχν'τ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέφθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο· κέασσε δ' ἄρ' ὅστιά λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
 προῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἄμφεκά- 350
 ληπεν.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρήφοισιν
 σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰεθόμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 αἶψα διαρπαζούσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὥς Δαναοὶ Τρῳέσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 ἱεῖτ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
 ἄσπιδι ταυρεῖη κακαλυμμένος εὐρέας ὤμους, 360
 σκέπτειτ' οἰστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπτον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμμινε, σάω δ' ἐρίτρας ἐταίρους.

ὧς δ' οὔτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
εἴσω,

- 365 αἰθέρως ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τεύχῃ·
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε·
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρνκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
- 370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάματες ὠκείες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ἤμι δ' ἄελλα
- 375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μῶνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχείων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλλάζον.
- 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκείες ἵπποι,
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλεΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορὶ κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλεῖν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι.
ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
- 385 ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χεῖι ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
- 390 πολλὰς δὲ κλιτύς τὸτ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσιναι

ἔξ ὁρίων ἐπὶ κάρ· μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὥς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

· Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395

εἷα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνντο ποιήν.

ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λύσε δὲ γυνῖα· 400

δοῦπήσεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἴηνοπος υἱόν,
δεύτερον ὀρμηθεὶς - ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἥρία ἤχθησαν - ὁ δ' ἔγχρ' ἔνυξ παραστίας
γναθρόν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων· 405

ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντηγος, ὥς ὅτε τις φῶς,
πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
καδ' δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσυμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδιχα πάσα κεῖσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πηγνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμορραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην, 415
Τληπόλεμόν τε Λαμαστορίδην, Ἐχλόν τε Πύρρον τε,
Ἰφεία τ' Εὐσιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πονυλβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὥς οὖν ἰδ' ἀμτροχίτωνας ἐταίρους
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420

κέκλει' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

Λιδῶς, ὃ Λύκιοι, πόσε φεύγεις; νῦν θοοὶ ἔστε.

ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνδρός, ὅφρα δαείω,
ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν

425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γοῖνατ' ἔλυσεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δάφρου.

οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμηκῶνυχες, ἀγκυλοχεῦλαι,

πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,

430 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. —

τοὺς δὲ ἰδὼν ἔλεψε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

Ἦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι!

435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,

ἢ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης

θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ,

ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἡμείβει' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

440 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!

ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἃς ἐθέλεις θανάτοιο δυσχεὲς ἐξαναλῦσαι;

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

445 αἱ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,

φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

πέμπειν ὃν φίλον νῖον ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.

πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται

νῆες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰὼν ἐνήσεις.

ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450

ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χεῖρ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τόνγῃ λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὑπνον,
 εἰς οὗα δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται· 455

ἐνθα δ' ταρχύσουσι κασιγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπλήθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης. —

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦν θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαινωῖ,
 δεύτερος ὀρμηθεὶς· ὁ δὲ Πηδάσον οὔτασεν ἔππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν.
 καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπιτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην· κρῖκε δὲ ζυγόν, ἥρῖα δὲ σφιν 470
 σῆγχχι, ἐπειδὴ κέῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοιοῦ μὲν Ἀντομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τάνηκας ἄορ παχείος παρὰ μηροῦ,
 αἰζας ἀπέκοψε παρήγορον, οὐδ' ἐμάτησεν·

τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθῃν. 475
 τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαινωῖ·
 Πατρόκλον δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυνθ' ἀκακί,

ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤφρυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχονται ἀμφ' ἀδι-
 νόν κῆρ.

ἤριπτε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἤριπτεν, ἣ ἄχερωΐς,
 ἥ δέ πῖνυς βλωθρή, τήντ' οὐρεσι τέκτυνες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νείκεσι, νήϊνον εἶναι·

485 ὥς ὁ πρόσθ' ἔπιπων καὶ δίφρου καίτο πανσθενής,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἥντε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μετελθών,
 αἰθῶνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλεπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

490 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρεῖ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐλδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάχῃ χαλκῷ.
 σοὶ γάρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηρεῖη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ

500 τέλγεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἁγῶνι πωσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

“Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν,
 ὀφθαλμούς ῥῖνός θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροός ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

505 τοιοῦτο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμῇν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φνυσίωστας,
 ἰεμένους τροβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαύκῳ δ' αἰὼν ὄχος γένετο, φθογγῆς αἰὼντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῖναι.
 χειρὶ δ' ἐλῶν ἐπίεξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τρῶκος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

Κλυθεῖ, ἄναξ, ὅς που Ἀνκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς, ἣ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλათαι, οὐδὲ μοι αἷμα
 τεροσῆναι δύναται· βαρύνθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθῶν δνσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς νιός· ὃ δ' οὐδ' ὧ παιδί ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Ἀνκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀντίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλείῳ
 αἷμα μέλαν τέροσσε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὥκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Ἀνκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐπαιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' αὐφνιμάχεσθαι.
 ἀντάρ' ἔπειτα μετὰ Τρῶας κλε, μακρὰ βιβάσθων,

ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκρυψε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἐρχεται ἀμφ' ἀδι-
 νόν κῆρ.

ἦριπτε δ', ὥς ὅτε τις δοῦς ἦριπτεν, ἢ ἀχερωῖς,
 ἢ πῖτος βλωθρή, τήντ' οὖρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊνον εἶναι·

485 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο πανυσθεῖς,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσεως.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μετελθών,
 αἰθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

490 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρεὶ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐλδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐστι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντα ἐποικόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάργαο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηρεῖη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ

500 τεῖχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

“Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν,
 ὀφθαλμοὺς ῥτῆάς θ'. ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροός ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

495 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέφυσ' αἰχμὴν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φνυσιώοντας,
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκος δ' αἰὼν ἄχος γένητο, φθογγῆς αἶοντι·
 ὠφρήθη δὲ οἱ ἵππορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπέξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τυῆκος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰὼ
 τείχεος ὑψηλοῦ, ἀρήν ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκτιβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθεῖ, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἷς, ἣ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκοίειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δὲ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται· βαρύνθαι δὲ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὦλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄχεσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκιοῖσιν ἐποτρύνῃς πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον
 αἶμα μέλαν τέρσηγε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὥκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐπαιχόμενος, Σαρπηδόνης αὐφωμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῳάς κίε, μακρὰ βιβιάσθων,

535 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα διον·
βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
ἄρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ ληλασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἱ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης

540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἶρντο δίκῃσι τε καὶ σθένει ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔρχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ, φίλοι, πάροστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,

545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέρνομεν ἐγγεῖησιν.

ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος

550 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

βᾶν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιμένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑκτορ, χυόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·

555 Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἶαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοι περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεμισσαίμεθ' ἐλόντες,

560 τεύχεά τ' ὥμοιιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασsaίμεθα νηλεῖ χαλκῷ!

ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,

Τρῶες καὶ Ἀνῆοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἄμφι νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι, 565
δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φρεσίν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτι ὅλοῃν ἰόνυσε κρατερῇ ὕσμινῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὁλοὸς πόνος εἴη.

Ἦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς.
βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570
υἱὸς Ἀγαλλῆος μεγαθύμου, διὸς Ἐπειγέως,
ὅς ῥ' ἐν Βουδεῖῳ εὐναιομένῳ ἦρασσεν
τοπρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
ἐς Πηλῆϊ ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ φηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνους βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεῖσθῃ
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἄμφι δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο, φθμμένον ἐτάριοι.

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἱρηκεῖ ἐοικώς
ὥκῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
ὥς ἰθὺς Ἀνκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοι. 585

καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμένεος φίλον υἱόν,
ἀνέχνα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὅσση δ' αἰγανῆς ῥιπή ταναοῖο τέτυκται,
ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆλ πειρώμενος, ἡ ἐν ἀέθλῳ, 590
ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊων ὑπο θυμοραϊστέων·
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.

- Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπίστιάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 ὄλβω τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν·
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διάκων.
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκνὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοί,
 600 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλῆες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ὀγήτορος, ὃς Διὸς ἱερεὺς
 605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 610 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλέυατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκλυε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίλαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 615 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἤρδα·
 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἱφθιμὸν περ ἑόντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κε σεῦ ἄντα

ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νῦν καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξεῖ χαλκῷ,
αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χειρὶ πεποιθώς,
εἵχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 625

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινα γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χειρὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ· 630
τῷ οὔτι χρεὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
τῶν δ', ὥστε θρυτόμων ἀνδρῶν ὀρμαγδὸς ὄρωρεν
οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκονή·
ὥς τῶν ὠρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 635
χαλκοῦ τε ξίνοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιετάων,
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
ἐκ κεφαλῆς εἵλντο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μῦθαι
σταθμῷ ἐν βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
ᾧρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεῖναι·
ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαινώ, 645
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλοῦ, μερμηριζῶν,
ἣ ἦδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἔκτωρ
χαλκῷ δηρώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλθται, 650

- ἣ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφείλλειεν πόνον αὐτῶν.
 ὥδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἵν' ὅς θεράπων Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος
 ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοχορυστήν
 655 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκλυδα θυμὸν ἐνῆκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, φύγαδ' ἔτραπε, κέλετο δ' ἄλλους
 Τρῳὰς φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
 κείμενον ἐν νεκρῶν ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοϊν Σαρπηδόνος ἔντε' ἔλοντο,
 χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κα-
 θήρον
 ἐλθὼν ἐκ βελῶν Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρον, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν,
 670 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσω·
 πέμπε δέ μιν πομπτοῖσιν αἶμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν, οἳ ῥά μιν ὥκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πτόνι δήμῳ.
 ἔνθα ἢ ταρχύσουσι κασιγνήτοί τε ἔται τε
 675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰγὴν·
 αὐτίκα δ' ἐκ βελῶν Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,

πολλὸν ἀποπρὸ φέρον, λοῦσεν ποταμοῖο φοῆσιν,
 χρῆσέν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κρατννοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἔπιοισι καὶ Ἀντομέδοντι κελεύσας,
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἁάσθη· 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἧ τ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος ἥπερ ἀνδρῶν·
 [ὄστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·] 690
 ὃς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ἐχέκλον,
 καὶ Πέρμιοι Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλάσον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

Ἔνθα κεν ὑπὲρ πύλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσίν· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῖεν· 700
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργῳ
 ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρῶεσσι δ' ἀρήγων.
 τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πατρόκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπυστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φανερὴν ἀσπίδα νύσσω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χάζεο, Διογενὲς Πατρόκλεις! οὗ νῦ τοι αἶσα,

σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγεράων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

- 710 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάετο πολλὸν ὑπίσσω,
μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
διῆε γάρ, ἥε μάχοιτο, κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἥ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

- 715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζῆν τε κρατερῶν τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίσκετο ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·

- 720 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδὲ τί σε χρεή.
αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρετος εἶην·
τῷ κε τάχα σιγερῶς πολέμου ἀπερῶήσεαι.
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους,

- 725 αἱ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶν δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν.

Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαιδίμος Ἐκτωρ,
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὄμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισιν

- 730 ἦκε κακόν· Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζεν.
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάρειεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρῃφι δὲ λάετο πέτρον

- 735 μάρμαρον, ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλειπεν.
ἦκε δ' ἐρείσάμενος· οὐδὲ δὴν χάετο φωτός,

οὐδ' ἄλλωσθε βέλος· βάλε δ' Ἑκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὅς ἐϊ λᾷι.
 ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδὲ οἱ ἔσχεν 740
 ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικώς,
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱλπεῦ·

ᾧ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ! ὥς ρεῖα κυβιστᾶ! 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν! 750

ᾧς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων
 ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755
 τῷ περὶ Κεβριόναο,λέονθ' ὥς, θηρινθήτην,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δύνω μήστωρες αὐτῆς,

Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαιδιμος Ἐκτωρ, 760
 ἔντ' ἀλλήλων ταμίειν χρῶα νηλεῖ χαλκῷ.

Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπαὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῇν ὑσμίνην.

ᾧς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαινέτον ἀλλήλοισιν 765
 Iliad. II. H

- οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανήκεας ὄξους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγρυμενάων·
 770 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆον, οὐδ' ἕτεροι μῶνον· ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἄμφ' ὀξεία δοῦρ' ἐπεπήγει,
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
 πολλὰ δὲ χειρᾶδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξεν
 775 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίτη
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέετροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρῳσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν·
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηί,
 785 σμερδαλέα ἰάχων· τρις δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσαντο, δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 790 ἥρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν.
 σιτῇ δ' ὀπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηγεῖ· στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κνήνῃν βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἥ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵπιων

αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἐθεираι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 ἱππόκομον πῆληκα μαιίνεσθαι κονίησιν·
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ἔνυε', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἢ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὀλέθρος. 800
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσσε τερμύοεσσα.
 λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων.
 τὸν δ' αἴτη φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γυνῆ, 805
 στῆ δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχρε' θ' ἱπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐέικοσι βῆσεν ἀφ' ἑπῶν, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεύ,
 οὐδὲ δάμασσε· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μελλινον· οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἰόντ', ἐν δηϊοτήτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἑκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάρθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεῖ χαλκῶ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἐς κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δοῦπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,

- ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 825 πίδακος ἀμφ' ὀλέγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
 πολλὰ δέ τ' αὖθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχρ' ἑνὸς ἀπὸν ἄπνυρα·
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπα πτερόεντα προσήνδα·
 830 Πάτροκλ', ἣ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἄμιν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἄξιν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νήπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκείες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχρ' ὃ αὐτὸς
 835 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῆπες ἔδονται.
 ἃ δειλ'! οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἔων, χραιστήμην Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλει ἴοντι·
 μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλειε ἵπποκέλευθε,
 840 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, πρὶν Ἕκτορος ἀνδροφόνου
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλειε ἵππευ·
 ἦδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασαν
 ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες
 ἀλλὰ με Μοῖρ' ὀλοή καὶ Ἀητοῦς ἔκτανεν νόος,
 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἔξεναρτίζεις.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὔ τι οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855

ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄιδόςδε βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύσαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἡνκόμοιο, 860
φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἷρυσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὑπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.

αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Ἀντομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ἶστο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

S U M M A R I U M.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1—60): Hector autem, Apollinis monitu, ab insequendo Automedonte reversus, exuvias aufert, dum Menelaus Aiace malorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiace cedit Hector; sed, Glauci obiurgatione stimulatus, mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul, a Menelao convocati, advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi, ut Patrocli corpus defendant; hi, ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis, casum Patrocli dolentibus, vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon, socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipso etiam Aiace Telamonius trepidat, cuius iussu Menelaus Antiochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiaceum ingruentes hostes arcentium (702—761).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς νιόν, Ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορνθμένος αἶθροσι χαλκῷ·
ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην,
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου νιὸς ἑυμμελὴς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιῳ πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔστη, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάξεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα!
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρῶεσσιν ἀρεῖσθαι,
μὴ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιθεά θυμὸν ἔλωμαι.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβριον εὐχετάσθαι.
 20 οὐτ' οὖν πορδάμιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμναίνει,
 ὅσπον Πάνθου νῆες εὐμμελίας φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπαρήνορος ἵπποδάμοιο
 25 ἧς ἤβης ἀπόγηθ', ὅτε μ' ὦνατο, καὶ μ' ὑπέμεινεν,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδὲ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθύν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμῷ,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
 νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπενυχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρητόν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατὰ πᾶνμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 οὐδὲ τ' ἀδήριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνητο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπενεχόμενος Διὶ πατρὶ·

ἄνδ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θήμεθ' ἄν
 νύξ, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλνυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 πλοχμοὶ θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλλῃ ἀναβεβρύχεν ὕδωρ,
 καλὸν, τηλεθάον· τὸ δὲ τε πνοιαί δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπλής ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξίστρεψε, καὶ ἐξετάνωσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νῖον ἐνυμμήλιν Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 Ὡς δ' ὅτε τις τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 δῆλόν· ἀμφὶ δὲ τόγγε κύνες ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ὑψοῦσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὕτω θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἐνθα καὶ ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθολίδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγασσάτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε, θοῶν ἀτάλαντον Ἀρηί,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θῆεις, ἀκίχῃτα δῶκων, 75

ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγενοι
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἣδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλκος Ἀρήϊος, Αἰρέος νιός,

80 Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοίδην Εὐφροβον, ἔπανσε δὲ θούριδος ἄλκις.

Ἦς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηγεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στήχας· αὐτίκα δ' ἔγνω

85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἑόρχει δ' αἶμα καὶ οὐταμένην ὠτεβλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστοιο
 ἀσβέσιψ· οὐδ' νῖδον λάθην Αἰρέος ὀξὺ βοήσας·

90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά,
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὃς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἑὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι

95 αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήσῃ ἓνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅπποτ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλλισθῇ.

100 τῷ μ' οὐτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὃς κεν ἴδῃται
 Ἔκτορι χωρήσαντι, ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἰαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη. 105

Ἔως ὃ ταυτ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῖς ἡῆγένειος,
ὃν ῥα κύβες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, αἰκῶν δὲ τ' ἔβη ἀπὸ μυσσαύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἐταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἦνδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῇ προσφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τάγῃ τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ διαΐφρονι θυμὸν ὄρσινεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
ἔλχ', ἐν' ἀπ' ὤμοῖν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον.
Ἐκτωρ δ' αἶψ' ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130
Τρῳσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἄμφι Μενοτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλῆψας,
δοτήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,

- ὃ δ' ἄ τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμβαίνει·
 πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλῖπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἤρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέωθεν, Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἄεξων.
 140 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 "Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 "Ἐκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδείξο!
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φῦξήην ἐόντα.
 φράξο νῦν, ὅπως κα πόλιν καὶ ἄστυ σάωσεις
 145 οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάσιν.
 θῷ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οἷα ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δῆϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αιεί.
 πῶς κα σὺ χεῖρονα φῶτα σάωσειας μεθ' ὄμιλον,
 150 σκέτλι'! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει' τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἔων· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνες ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσσεται ἀνδρῶν,
 155 οἴκαδ' ἔμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσι μένος πολυθαρσές ἐνέη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐξέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆρην ἔθεντο,
 αἰψά κα Πάτροκλον ἐφυσαίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἔλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐφυσαίμεθα χάριμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντὸς καλὰ

λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 τοίου γάρ θανάτων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θανάποντες. 165
 ἀλλὰ σὺν Ἀϊάντιος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσα
 στήμεναι ἅντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰδυῖς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέριερός ἐστιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 "Ἐκτωρ·

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες! 170
 ὦ πόποι, ἣ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Ἀνκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἑξόγῃα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλτο νίκην
 ἑηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἣ τίνα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

"Ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύο
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

"Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐμίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραντοῖσι μετασπών, 190

- οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδικρύτου, ἔντε ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰήν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνει
 195 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὃν μυνθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλ', οὐδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστί· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τότε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ εἰταῖρον ἔπεφνες ἐν γῇ τε κρατερόν τε·
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποινήν, ὃ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
 Ἴη, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἔκτορι δ' ἥρμους τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δὴ δέ μιν Ἀρης
 δεινός, ἐννάλιος· πλησθεὺς δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
 215 ὥτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε, Μείδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισύρορά θ' Ἰππόθου·
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- Κέκλυτε, μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθύν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
ἐνθάδ' ἀφ' ἡμετέρων πολλῶν ἤγειρα ἕκαστον·
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ἔνouisθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
τὰ φρονέων, δάροισι κατατράχῳ καὶ ἐδωδῇ 225
λαούς, ἡμέτερον δὲ ἕκαστον θυμὸν ἀέξω.
τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
ἢ ἐσσωθήτω! ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
ὃς δὲ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοὶ περ.
Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν.
δοῦράτ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
νήπιοι, ἣ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπήνρα.
καὶ τότε ἄφ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ἴδ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστισέμεν ἐκ πολέμοιο· 240
οὔτι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κίνας ἦδ' οἰωνούς,
ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μήτι πάθῃσιν,
καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ. 245
Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦρ' οὐκ ἀπαρτίσιν, Δαναοῖσι γεγωνάς·
Ἴδ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες,
Iliad. II. I

- οἷτα παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 δῆμα πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῆδος ὅπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μάληθ' ἄρα γενέσθαι.
 ὣς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἄκουσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας.
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγεῖραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυναν ἀολλέες· ἦρχε δ' αὖ Ἔκτωρ.
 ὥς δ' οἱ ἐπὶ προχοῇσι Διῖπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 ἡμίονες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφεν
 λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλήν
 270 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα, ζωὸς ἔων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνόμεν ὤρσεν ἐταίρους.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τι τῶν
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοὶ ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοι περ·
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνηθ' ἄρα καὶ τοῦ Ἀχαιοῖ

μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, σὺν εἰκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξόμενος διὰ βήσσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, παῖδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῆδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ παῖδιμος υἱός,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕμνῃην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὁμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήϊον·
 ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πληγεῖς ἔγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματοίεις· τοῦ δ' αὐθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μνηνθάδιος δὲ οἱ αἶων
 ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκῳ ἐγχος, 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμον Ἰφίτου υἱόν,

- Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπηΐ
οἰκία ναιετάασκε, πόλυσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσση· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
310 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νελοτον ὦμον ἀνέσχευ·
δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
Ἴπποθόω περιβάντα, μέσση κατὰ γαστέρα τίηεν·
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
315 ἦρυσ' ὃ δ' ἐν κονίησι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγασσιῷ.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδῖμος Ἐκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε· λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων
ἔνθα κεν αὐτὲ Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
320 ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκίησι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
καρτεῖ καὶ σθένει σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφρατι ἐοικώς,
κίρυνκ' Ἡπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
τῷ μιν ἐισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθα
ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
καρτεῖ τε σθένει τε πεποιθότας, ἡγορήῃ τε
330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
νίκη· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μίχεσθα.
Ὡς ἔφατ'· Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω, ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
335 Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων,

αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας!
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπαίον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάφροθον εἶναι.
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἶγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασσαίατο τεθνηῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Λευόκροτον οὔτασε δουρὶ,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδους ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 στῆ· δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐπῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 οὔτε τῷ ἄ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδὸόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε παλῶριος· αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναμωπὶ γ' ἐμάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνουσιν· μέμνητο γὰρ αἰεὶ

- 365 ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
 Ὡς οἱ μὲν μάργναντο δέμας πυρός· οὐδὲ κε φαίη
 οὔτε ποτ' ἥλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
 ἥερί γάρ κατέχοντο μάχης ἐπι, ὅσσοι ἄριστοι
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατρεθνηῶτι.
- 370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἑκκλήμυδες Ἀχαιοὶ
 εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' ἀνγὴ
 Ἥελιον ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλσείνοντες βέβηα στονόεντα,
- 375 πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 ἥερί καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλλίῳ, Θρασυμήδῃ Ἀντιλόχῳ τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' εἴ ἔφραντο
- 380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
 τῷ δ' ἐπισοσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
 νόσφιν ἐμαρνύσθην, ἐπεὶ ὧς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μελινάων ὑπὸ νηῶν.
- Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
- 385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμῆς αἰεὶ
 γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένανθ' ἐκίστον,
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιν,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ τάνυροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
- 390 λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοικῇ·
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
 κυκλὸς, ἄφαρ δὲ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοϊφή,
 πολλῶν ἐλκόντων· τάνηται δὲ τε πᾶσα διαπρό·

ὥς οἳ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροιο· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγχιος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόγγε ἰδοῦσ' ὀνόσασαί, οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ᾗδεν Πατρόκλον τεθνηῶτα δῖος Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γάρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 τείχεϊ ὑπο Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάνειν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρημφθέντα πύλῃσιν, 405
 ἄν ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔσθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 πολλὰ μὲν γὰρ τόγχε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 κωλεμέες ἐγχρήμιπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὦδεν δέ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἦς δέ τις ἀνὶ Τρώων μεγάρθυμων ἀνδήσασκεν· 420
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆται
 πάντας ὁμῶς, μή τι τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!

Ὡς ἄρα τις εἶπεν, μένος δ' ὄρσασκεν εἰαίρον.
ὥς οἱ μὲν μάραντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
425 χάλκεον οὐρανὸν ἔκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέιοιο.

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες,
κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Ἀντομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
430 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θεῖων,
πολλὰ δὲ μυιχίοισι προσήδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
τῷ δ' οὐτ' ἄν' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἡθελέτην ἵεναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς·
ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ

435 ἀνέρος ἐστήκει τεθνήτοτος ἥς γυναικός·
ὥς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὐδεὶ ἐνισκίμπαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρουμένοισιν,
ἡνίοχοιο πόθῳ· θαλερῇ δὲ μιάινετο χαίτη,

440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλεΐ ἄνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε!
445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχῃτον;
οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρότερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἴσω.

450 ἦ οὐχ ἄλλις, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπείχεται αὐτῶς;
σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλὼ μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσῃτον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῆδος ὀρέξω,
κτείνειν, εἰςόκε νῆας ἑὺσσέλμους ἀφίκωνται,
δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455

Ὡς εἰπὼν ἔπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦν.
τῷ δ', ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδὰςδε βαλόντε,
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῳάας καὶ Ἀχαιοῦς.
τοῖσι δ' ἐπ' Ἀντομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἐταῖρου,
ἵπποις αἴσσω, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆρας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῳῶν ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμαῖσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
ὅπρ' δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀντομέδοντα προστήδα·

Ἀντομέδων, τίς τοι νῦν θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
οἷον πρὸς Τρῳάας μάχεαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
μῦνος· ἀτὰρ τοι ἐταῖρος ἀπέκτατο· τέγχεα δ' ἔκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντομέδων προσέφη, Διῶρκος υἱός·
Ἀλκιμέδων, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζῶος ἑὼν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει·
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας,
καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἥλια λάζετο χερσίν·
Ἄντομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαιδύμος Ἔκτωρ·
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

- 485 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδάρεος Αἰακίδαο,
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐλποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,

- 490 τλαῖν ἐναντίβιον σιάντες μαχέσασθαι Ἀρηϊ.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδθησεν εὖς παῖς Ἀγχιόαιο.

- τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοῆς εἰλυμένῳ ὤμουσ
αἶησι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπαλήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἀρητος θεοειδής
495 ἦσαν ἀμφοτέροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριάνχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναμωτί γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Ἀντομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρί,
ἀλκῆς καὶ σθένος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

- 500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήνδα, πιστὸν ἐταῖρον·
Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένω. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἔκτορα Πριαμίδην μένος σχήσεσθαι οἶω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτροχε βήμεναι ἵππῳ,
505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οὔτερ ἄριστοι,

ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν· 510
 νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ.

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κᾶτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἀριστοὶ
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

ἼΙ δα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ὤσπιδά πάντοσ' εἴσῃν·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυντο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.
 ὥς δ' οἱ ἄν' ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνῆρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν καρᾶν βοὸς ἀγραῦλοιο,
 ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρέτῃσιν·
 ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυλοισι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενον, λῦε γυῖα.

Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525

ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνηψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐράχος πελεμήχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἀρης.
 καὶ νῦν κε δὴ ξιφῆσσι' αὐτοσχεδὸν ὥρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφῶν Αἰάντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὀμιλον, ἐταίρου κυκλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς

Ἐκτωρ, Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής· 535
 Ἀρητιον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ,

κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηί,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξα, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνθα·

Ἢ δὴ μὰν ὀλλῶν γε Μενοιτιάδαο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσινά περ καταπάρων.

- 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ· ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἱματόεις, ὥς τίς τε λῶν κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

- Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
ἀργαλήν, πολύδακρυς· ἔγριψε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
545 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῖκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
ὀρνύμεναι Δαναοὺς· δὴ γὰρ νόος ἐτραπέτ' αὐτοῦ.
ἦν τε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση

- Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
ἢ καὶ χερσίωνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κῆδει·
ὥς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔ' αὐτήν,
δύσσει Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγριψε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηΐδα,
ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
555 εἰσαμένῃ Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφελὴ καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τελεῖ ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

- 560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραίε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελῶν δ' ἀπερύνκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλωμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανάων ἐξεμάσματο θυμόν.
565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἶνόν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἡγήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βλήν ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μυλῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, 570
 ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροός ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμα' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἰητίωνος, 575
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμον, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστῆς·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἶξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταῖρων.
 Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστιάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φιλιатος ἔσκεν, Ἀβυδῷθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585
 Ἔκτορ, τίς κί σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τοπάρους περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
 ἰσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἰητίωνος. 590
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ διαπρομάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 μαρμαρέην· Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
 ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν· 595
 νύκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.

- Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπιλήγδην· γράψεν δὲ οἱ ὅστέον ἄχρης
 600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
 Λήϊτον αὖθ' ἔκτωρ σχεδὸν οὐκίασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 υἷον Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρις·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλλετο θυμῷ,
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 605 ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθεος παρὰ μασθόν·
 ἐν κανυῷ δ' ἑάγει δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Λευκαλίδαι, /
 δίφρῳ ἐφρестаίος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 610 αὐτὰρ ὁ Μηριόνοιο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπει' αὐτῷ -
 πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὤκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἡμάρ·
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' ἔκτορος ἀνδροφόνου -
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠρία χεῦεν ἔραζε.
 620 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φήλησιν
 κήρας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήνδα·
 Μάστιγε νῦν, εἰως κε θοάς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὧς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἔππους
 625 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδον ἑτεραλκία νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τηλαμώνιος Αἴας·

Ἦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐσσιαι,
 γνῶνι, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδ' καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·

οἳ πον δεῦρ' ὁρώωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασίν

"Ἐκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι

λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ἔϋσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέεσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσαν, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν οὕτως!

Ἦς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἶ κεν ἰδῇαι

ζῶν ἔτι Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·

ὀτρυνον, δ' Ἀχιλλῆϊ δαΰρρονι θάσσον ἰόντα

655 εἶπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος.
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσανίλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
οὔτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίναρ ἐλέσθαι,

660 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρεῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἴσσουσι θρασυιάων ἀπὸ χειρῶν,
καίόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

665 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσ' ἐπέτελλεν·

Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,

670 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μελιχὸς εἶναι,
ζῶός ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰστός, ὃν ῥά τέ φασιν

675 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
όντε, καὶ ὑπόθ' ἐόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ.
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσντο, καὶ τέ μιν ὅκα λαβὼν ἐξεβλετο θυμὸν·
ὥς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φαινῶ

680 πάντοσε διενίσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδιοιο.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

ἄρχου δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685

λυγρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὠφέλλει γενέσθαι.

ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόοντα

γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλῇδαι,

νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὠριστος Ἀχαιῶν,

Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σὺγ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

εὖπεῖν, αἷ κα τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ

γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας.

δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέαν λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε 695

δακρυόφι πλησθεν, θαλαρῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμείλησεν·

βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,

Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεψε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐνθεν ἀπῆλθεν

Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·

ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·

στῇ δὲ παρ' Αἰάντασσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηΐδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,

ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω

νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ. 710

οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἤμιν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' ἐκ αὐτοῖ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγαμεν.

- 715 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, Ἀγακλῆες ὦ Μενέλας·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὅπισθεν
νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τοπάρους περ
μύνομεν ὁξύν Ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑπὶ μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
Τρῳϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.

- 725 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ
βλημένῳ αἰῶσι πρὸ κούρων θρηνητήρων·
ἔως μὲν γάρ τε θέουσι, διαθρόαισαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
ἅψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
730 ὥς Τρῶες εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδὲ τις ἔτλη
πρόσσω αἰῶας, παρὶ νεκροῦ δριμάσθαι.

- 735 Ὡς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος, ἥντε πῦρ, τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο·

- 740 ὥς μὲν τοῖς ἥππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
ἀζηχῆς ὀρμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.

οἱ δ', ὥςθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκόν, ἥε δόρυ μέγα νῆϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. ἀντάρ ὀπισθεν
 Αἰάντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίῳ διαπρύσιον τετυχηκώς·
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγμένα ῥέεθρα
 ἴσχει, ἅφαρ δέ τε πᾶσι ῥέον πεδίονδ' ἐτίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδὲ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἥε κολοῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὅτε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἴκτορι κούροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον, 760
 φρυγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἐρωή.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

S U M M A R I U M.

Accepto nuntio de nece Patrocli, Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proellum renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles, monitu Iunonis, ex fossa Troianos truci adspectu voceque teruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt, instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet, ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeceunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant, lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obliurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis, inque domo Vulcani amice excipitur (356—427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

Ὅ π λ ο π ο ι ί α.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν. 5

ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αἶτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπὶ κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπεν,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο, 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψει φάος ἡέλλιοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
σχέτιμος· ἦ τ' ἐκέλευον, ἀπώσαμενον δήιον πῦρ,
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.

Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱός,
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἄγγελήν αλεγεινήν·

ὦ μοι, Πηλέος νίε δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς
πεύσεται ἀγγελίης, ἥ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.

- 20 κεῖται Πάτροκλος· νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
χεύατο κακ κεφαλῆς, χάριν δ' ἥσυχνε πρόσωπον·

- 25 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεῖς
κεῖτο, φέλλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσυχνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ', ὥς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον· ἐκ δὲ θύραζε

- 30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάλμιον κῆρ·
δεῖδιε γὰρ μὴ λαμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ·

- 35 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφοτέρωντο,
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλεια τε Κυμοδόκη τε,

- 40 Νησαίη Σπειώ τε, Θόη δ' Ἀλὴ τε βοῶπις,
Κυμοδόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,
καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα, καὶ Ἀμφιδόη καὶ Ἀγανή,
Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Ἀναμένη τε,
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,

- 45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ Ἀγκαλιετὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·

ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὀρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο· θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·

· Κλύτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδει' ἀκούουσαι, ὅς' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 ἦτ' ἐπεὶ ἦρ τέκον νῖον ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γονυῷ ἀλῶης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδ' νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελλοιο,
 ἄχνηται, οὐδὲ τι οἱ δύναιμι χραισμῆσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 ὅ,τι μιν ἔκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

Ὡς ἄρα φωνήσασα λέπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῷ δὲ βαρυστενέχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξυ δὲ καπύσασα κάρη λάβε παιδὸς δοῖο·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
 ἐξάνυδα, μὴ κεῖνθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστοι
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο, χεῖρας ἀνασχών, 75

πάντας ἐπὶ προύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδευομένους, παθῆεν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς·

- μητὲρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἐταῖρον,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλεΐ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρὶον εἴη,
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις,
90 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέονσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεια, οἷ' ἀγορνεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότιμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς·

- αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμβλλον ἐταῖρον
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἴκτορι δίῳ·
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ ἱηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖτος ἑὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἕρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἥντε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτιτεύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κιχέω,
 Ἴκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φήγῃ Κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ἀλλὰ δὲ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ θηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμίδιβέτ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἔστιν,
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνόμεν αἰπὺν ὀλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἴκτωρ

πάντας ἐπὶ πρόμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδευομένους, παθεῖν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

μήτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
80 ἄλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίσσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις,
90 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενοιτιάδῳ ἀποτίσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσαι, οἷ' ἀγορεύεις·
ἀντίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότιμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

ἀντίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμειλλον ἐταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ θῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίω·
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖτος ἑὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἥντε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀγνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀναγκῇ.
 νῦν δ' εἴμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω,
 Ἑκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἣδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ δὲ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Λαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείη·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ θηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέονσά περ· οὐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμυῖβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἔστιν,
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνόμεν αἰπὴν ὀλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ

- αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρης,
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἶθαι.
 ἦνθ' ἔθεν γὰρ νῆμαι, αἶμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστιοιο ἄνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπαθ' υἱὸς ἑοῖο·
 καὶ στραφθεῖς, ἀλήσι κασιγνήτησι μετιτῶδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναι τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαίστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλῃσιν
 νῆαί ἐμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα·
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰδ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν·
 ἥ δ' αὐτ' Ὀλύμπῳ δα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ὀλύμπῳ δα πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
 150 φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑκκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελών ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γὰρ δὴ τότε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι,
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκαλος ἀλκίῃ.
 155 τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαιδῖμος Ἑκτωρ,
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρεῖς δὲ δὴ Ἀἶαντες, θούρῳ ἐπιεμένονι ἀλκίῃ,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλλὰ πεπειθώς,
 ἄλλοι' ἐπαῖξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτὰ

στάσκα μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντι αἰθωνα δύνανται

πομίνες ἄγραυλοι μέγα πενῶντα δέσθαι·

ὥς ῥα τὸν οἶκον ἐδύναντο δύω Αἴαντες κορυσιὰ

Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δευδίζασθαι.

καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165

εἰ μὴ Πηλεΐδῃ ποδῆρμος ὤκεια Ἴρις

ἄγγελος ἦλθε θείουσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θαυρήσσεσθαι,

κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὅρσσο, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαιγλότεαῖ ἀνδρῶν. 170

Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ

ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,

οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυνς περὶ τεθνηῶτος,

οἱ δὲ ἐφύσσασθαι ποτὶ Πίον ἡνεμόσσαν

Τρῶες ἐπιθύνουσι· μάλιστα δὲ φαιδμιος Ἑκτορ 175

ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει

πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἐκέσθω,

Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μάλπηθρα γενέσθαι·

σοὶ λῶβη, αἵ κέν τι νέκυνς ἰσχυμμένους ἔλθῃ. 180

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρεθς διὸς Ἀχιλλεύς·

Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆρμος ὤκεια Ἴρις·

Ἥρη με προσέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·

οὐδ' οἶδα Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος 185

ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννηρον ἀμφινέμονται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

- πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
 στεῦτο γὰρ Ἰφαιστόιο πάρ' οἰσέμεν ἔντα καλά.
 ἄλλον δ' οὐ τρυ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύνω,
 εἰ μὴ Αἰαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 195 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανάτοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 200 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ὑφ' ἰμοῖσι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 205 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων
 χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δ' ἠϊοὶ ἀμφιμάχονται,
 οἷτε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἀρηϊ
 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἥελίῳ καταδύντι
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ἠΐρσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰίσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκίῃρας ἴκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε.
 215 στή δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.

- ἔνθα στὰς ἦυσ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεςσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδομόν.
 ὥς δ' οἱ ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἔαχε σάλπιγγς
 ἄστνυ περιπλομένων δῆμων ὑπο θυμοραϊστέων· 220
 ὥς τότ' ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλιτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὕσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ·
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δευρὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐς θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἔαχε διος Ἀχιλλεύς·
 τρεῖς δὲ πυκνῆσαν Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυνάδεα φῶτες ἄριστοι 230
 ἄμφι σφοῖς ὄχευσι καὶ ἔγχεσιν. ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲρ ἐκ βελίων ἐρύσαντες,
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 μνυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδάκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἐταῖρον, 235
 κείμενον ἐν φέρετρῳ, δεδαϊγμένον ὃξεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμπεν ἐπὶ Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρησάντες, ἔλυσαν ὑφ' ὅρμασιν ὠκείας ἵππους·
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι. 245

- ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορῇ γένετ', οὐδὲ τις ἔτιλη
 ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχα τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέτανε' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει,
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ἔκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν αἶψ' ἀνέβη, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνέκα·
 ὃ σφιν ἑφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλ' αὖ φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μῖνεναι Ἡῶ διαν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνις δίη,
 τόφρα δὲ ρήϊταροι πολεμίζεν ἦσαν Ἀχαιοί,
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰακῶν,
 260 ἐλπόμενος νῆας αἰρησάμεν ἀμφιελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδωκα ποδάρεα Πηλεΐωνα·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθαλήσει
 μῖνεναι ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρης θατέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ· πίθεσθί μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νύξ ἀπέταυσσε ποδάρεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αἰγρὸν ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νῦν τις αὐτὸν
 270 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
 ὃς καὶ φύγῃ πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῆπες ἔδοντα
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὦδε γένοιντο!
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέσσει πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἐξομεν· ἄστυ δὲ πύργοι,

ὑψηλαὶ τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι, 275
μακραι, ἔϋεστοι, ἐξευγμένοι εἰρύσσονται.
πρωὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
στήσομεθ' ἅμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶψ' ἐθέλῃσιν
ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι.
ἅψ' πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδὲ ποτ' ἐκπέρσει, πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τῇν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος

Ἑκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
ὅς κέλαι κατὰ ἄστρ' ἀλῆμεναι αὐτὶς ἰόντας.
ἧ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθήσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἑξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά· 290
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
κύδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ. 295
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει, 300
συλλέξας, λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπανυρέμεν, ἢ περ Ἀχαιοὺς.

- πρωὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,
 305 εἰ δ' ἑτέον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἕσσεται οὐ μιν ἔγωγε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσχερός, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἥ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες καλὰδησαν,
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφρων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κυκὰ μητιόωντι·
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνευτενέχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λῆς ἠῦγένειος,
 ᾗ ῥά θ' ὑπὸ σκύμονος ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 320 ὕλης ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθὼν·
 πολλὰ δὲ τ' ἄγκυ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνη' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δοιμὺς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλισον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 325 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
 φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν νιὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἵσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἅμῃ γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δεῖξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαί
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σείο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάρουθα πυρῆς ἀποδειροτομήσσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσθαι αὐτως·
 ἀμφὶ δὲ σέ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι 340
 κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθαι βηηφί τε δουρί τε μακρῶ,
 πειρίας πέρθοντα πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοστροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμπεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε, καὶ ἤλεψαν λίπ' ἐλαίῳ· 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεγέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὴ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δέ, φάρεϊ λευκῶ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστιερόχοντο γοῶντες. — 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἀλοχόν τε·
 Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἡ γὰρ νῦν σείο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομώωντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360

- αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 365 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοιτσσαμένη κακὰ ῥάφαι·
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 Ἥφαιστον δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα,
 370 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπῆρπε' ἀθανάτοισιν,
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπένδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔειπεν,
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἑσταθείος μεγάροιο·
 375 χαύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πνυθμένοι θῆκεν,
 ὄφρα οἱ ἀντόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα,
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὗτα δ' οὔπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρινε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 380 ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι πραπίδεσσιν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 γῆν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλή, τὴν ὤπνις περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 385 Ἴππε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμῖτερον δῶ,
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμνίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.
 ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δια θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθῆσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροῦλον,

καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν· 390

κέλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπε τε μῦθον·

Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε! Θέτις νῦν τι σέο χατίζει·

τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

Ἦ ῥά νῦν μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον·

ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο, τῆλε πεσόντα, 395

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κνώπιδος, ἣ μ' ἐθέλησεν

κρίναι, χολὸν ἔοντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀπορόρου Ὠκεανοῖο.

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400

πόρπας τε γναμπτίας θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,

ἐν σπητὶ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο

ἀφρῷ μορμύρων ῥέον ἄσπετος· οὐδὲ τις ἄλλος

ᾗδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405

ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινίῃα καλά,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.

Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη, 410

χωλεύων· ὑπὸ δὲ κῆμαι ῥῶοντο ἀραιαί.

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·

σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρην,

ἀνέχονα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415

δὴ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύν, βῆ δὲ θύραζε,

χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι,

χρύσειαι, ζωῆσι νεήρισιν εἰοικυῖαι.

- τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῇ,
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασιν.
 αἱ μὲν ὑπαιθρα ἀνακτος ἐποιήπυνον· ἀντάρ ὁ ἑρῶων,
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου Ἰζα φαινοῦ·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε, Θέτι τανύπτεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγει,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "Ἥφαιστ', ἡ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κῆδεα λυγρὰ,
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηλεΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γῆραϊ λυγρῷ
 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. ἄλλα δέ μοι νῦν·
 νῖόν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γονυῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 440 Τρωσὶ μαχρησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελιοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμησαι ἰοῦσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 445 τὴν ὅψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· ἀντάρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἔειλεον, οὐδὲ θύραζε

εἶων ἐξίεναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες·
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγαινέτο λοιγὸν ἀμύναι· 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσην,
 πέμψα δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσεν.
 πᾶν δ' ἡμᾶρ μάθραντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ φέξατα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν, 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶψ' ἐθέλῃσθαι
 νίσθ' ἐμῷ ὤκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώραχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς εἰταῖρος, 460
 Τρῳσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀγχιών.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήης·
 θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἶψ' γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὥδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρῖναι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι· 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτὲ
 ἀνθρώπων πολλῶν θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ἐς πύρ' ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιῆσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπενύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτὰ,
 ὅππως Ἰφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλαν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀμμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ

ῥαισιτῆρα κρατερήν, ἐτέρῃφι δὲ γέτο πυράγῃην.

Ποίει δὲ πρότιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαιειήν,
480 τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· ἀντιὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυήσι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἥλιόν τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσαν,
485 ἐν δὲ τὰ τέλρεα πάντα, τάτ' οὐρανὸς ἐστειράνεται,
Πηλιάδας θ' Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπέκλησιν καλέονσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖν,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

490 Ἐν δὲ δῶω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εὐλαπίнай τε·
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἡγήνεον ἀνὰ ἄστν· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνέικον εἷνεκα ποιητῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὃ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,

500 δῆμῳ πιφανίσκων· ὃ δ' ἀναινέτο μηδὲν εἰλίσθαι.
ἄμφω δ' ἰσόθην ἐπὶ ἱστορὶ πείραρ εἰλίσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἄρωγοι·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κυκλῶ·

505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἡεροφάνων·

τοῖσιν ἔπειτ' ἤμισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύνω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰδύντατα εἴποι.

Τὴν δ' ἑτέραν πόλιν ἀμφὶ δύνω στρατοὶ εἶατο λαῶν,
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή, 510

ἥ δὲ διακπραθνεῖν, ἥ ἀνδίχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·

οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύακ' , ἐφροσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ παρ,
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολλέζοντες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔικανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἔζοντ', εἰλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύνω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοίαιτο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προογέοντο, δύνω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες, 525
τερπόμενοι σύριγξιν· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντας ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ

ἀργενῶν οἶων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην, 530
εἰρώων προπάροιθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἔππων

βάντες ἀρρσιπύδων μετεκίαθον, αἴῃρα δ' ἔκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεῖησιν.

535 ἐν δ' Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ,
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι θαφοινδὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειον δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἦδ' ἐμάχοντο,

540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρνον κατατεθνηῶτας.

Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πείριον ἄρουραν,
 εὐρεῖαν, τρέπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίαιτο τέλσον ἀρούρης,

545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χειρσὶ δέπας μελιθδεὸς οἶνον
 δόσκαν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἱέμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἦ δὲ μαλαίνεται ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,
 χρυσεὴ περ ἐοῦσα· τὸ δ' ἦ πέρι θαῦμα τέτυκτο.

550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 ἡμῶν, ὀξείας δρεπάνας ἐν χειρσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πέλτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεθανοῖσι δέοντο.

τριεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· ἀντάρ ὀπισθεν

555 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστίκει ἐπ' ὄγμον γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βούν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,

560 δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφαιτα πολλὰ πάλυνον.

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βροθουσαν ἀλωήν,
 καλήν, χρυσελήν· μέλανε δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
 ἐστίκει δὲ κάμαξι διαμπαρὲς ἀργυρέησιν.

ἀμφὶ δέ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορτῆς, ὅτε τρυγόωεν ἄλωήν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι, ἀταλά φρονέοντες,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιθέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λυγρῇ
 ἡμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶψεν 570
 λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμάρτη
 μολπῇ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε·
 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε, 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆς ἅμ' ἐστιχώοντο βόεσσιν,
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμνῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἧδ' αἰζηοί.

τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆς
 αὐτῶς ἐνδίσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατρηφεάς ἰδὲ σηκοῦς.

Ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις, 590
 τῷ ἔκλον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρεῖη
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἐνθα μὲν ἦν θεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
ὠρχεῦντι, ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.

595 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτάς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' ἑννήτους, ἦκα σιλλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρῆξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
600 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἐξόμενος κεραμεὺς πειρησεται, αἷ κα θῆσιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρῆξασκον ἐπὶ στήχας ἀλλήλοισιν.

πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περισταδ' ὄμιλος,
τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπειτο θεῖος αἰοιδός,
605 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρες κατ' αὐτοὺς,
μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευσον κατὰ μέσσους.

Ἐν δ' εἶλθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο,
ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Ἀντὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
610 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα, φαινότερον πυρὸς ἀνγῆς·
τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλήν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν·
τεῦξε δὲ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Ἀντὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυνίης.
615 μητρός Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἵρας.
ἦ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστειο φέρουσα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ.

S U M M A R I U M.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania offert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit, atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert, per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse mementi, dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, at mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros qui, exercitu cibum capiente, pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque, auditis ex altero equorum fatis suis, prodigus vitae in aciem educit (340—424).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν χροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ροάων
ῶρονθ', ἐν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον νιόν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν εἰταῖροι
μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τὴν δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἳ οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρ' αὖ φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔδηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδὲ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. ἀντάρ Ἀχιλλεύς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
δευνὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσεί σέλας, ἐξεφάανθεν.

- τέρπετο δ', ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 20 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν, οἳ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέεσσαι.
 ἦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἄλλα μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκμον υἱὸν
 25 μυῖαι, καδδύσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς,
 εὐλὰς ἐγγείωνται, αἰκλίσσωσι δὲ νεκρὸν -
 ἐκ δ' αἰὼν πέφυται - κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήνη.
 Τὸν δ' ἡμβίβει' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρότεξα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα,
 μυῖας, αἳ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 ἦνπερ γὰρ κῆται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρεῶν.
 ἀλλὰ σύγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, πομένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δύσο δ' ἄλκην.
 ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν·
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκτιρ ἐρυθρόν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς,
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οὔπερ τοπάρους γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαιτ' ἀλεγεινῆς.

τῶ δὲ δῶα σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντα,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά.
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
 Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μετήγαμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμὶς ἰῶ,
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρῶσιν τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι δῖω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παῖα χόλον· οὐδέ τί με χρῆ
 ἄσκελέως αἰεὶ μενβαινέμεν. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρῶων πειρώσομαι ἀντίος ἑλθῶν, 70
 αἷ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φήγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆτιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστής.]

Ὡ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θαράποντες Ἄρης,
ἕστατός μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

- 80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
ἣ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

- 85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καὶ τέ με νεκέεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρηνύς,
οἷτε υιοὶ εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβalon ἄγριον ἄτην,
ἡματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπήρῃων.

- 90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαίμῃ; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἵται,
οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδαι
πλινθιαί, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
[βλάπτουσ' ἀνθρώπους κατὰ δ' οὐν ἑτερόν γε πέδῃσεν.]

- 95 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρῃ, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακλεΐην
Ἀλκμήνῃ τέξασθαι εὖσταφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

- 100 ἦτοι ὅγ' ἐνχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θάναται,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνάγει.
σήμερον ἄνδρα φάωσδε μογοστόκος Εἰλαΐθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,

τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηΐδα πότνια Ἥρη·
 ψευυτήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὁμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι, γενέθλης.

Ἦς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὁμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ὄϊον Οὐλύμπιοι,
 καρπαλλίμως δ' ἵκει Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ῥῖδη 115
 ἰφθίμην ἄλογον Σθενέλου Περσηϊάδαο.

ἧ δ' ἐκίει φίλον νιόν· ὃ δ' ἑβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσθε, καὶ ἡλιτόμνηνον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέονσα, Δία Κρονίωνα προσηΐδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρύσθευς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· αὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσεμένῃ Ἀργείοισιν.

Ἦς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βυ- 125
 θεΐαν.

αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλύμπιον τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσασθαι Ἀτὴν, ἧ πάντας αἶται.

Ἦς εἰπὼν ἔρραψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
 χαιρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχουσ', ὅθ' ἐόν φίλον νιόν ὀρόητο

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]

ὦ φίλοι, ἦρώες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

- 80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· ἀντάρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ'· Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

- 85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καὶ τέ με νεκρῆεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρηνύς,
οἷτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον αἶτην,
ἡματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπήρῳν.

- 90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἵται,
οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδὲι
πύλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐκ ἔτερόν γε πέδησεν.]

- 95 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν' ἄσατο, τότερ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρῃ, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακλεΐην
Ἀλκμήνῃ τεῖξοθα εὖσταφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

- 100 ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·

Κέλντε μέν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θάναται,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνάγει.
σήμερον ἄνδρα φάωσδε μογοστόκος Εἰλαΐθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,

των ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶν. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήνδα πότνια Ἥρη·
ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὁμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
ἣ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
ὅς κεν ἐπ' ἥματι τῶδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
τῶν ἀνδρῶν, οἷ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι, γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὁμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἶξασα λῆπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
καρπαλλμῶς δ' ἔκετ' Ἄργος Ἀχαιῶκόν, ἐνθ' ἄρα ἤδη 115
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.

ἣ δ' ἐκίει φίλον νιόν· ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσδε, καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγεῖουσα, Δία Κρονίωνα προσήνδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεὶ ἀνασσεύμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύπε βυ- 125
θεῖαν.

αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοισι καρτερόν ὄρκον,
μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὐτὶς ἐλεύσασθαι Ἀτὴν, ἣ πάντας ἅται.

Ὡς εἰπὼν ἔρβησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἔκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὼν φίλον νιόν ὀρώτω

ἔργον αἰεὶς ἔχοντα ὑπὲρ Εὐρυσθῆρος ἀέθλων.

ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ

- 135 Ἀργείους ὀλέσκειν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθη.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασύμην, καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ἂν ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα·
ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς!

- 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο διὸς Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὶ νηὸς ἐλόντες,
οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.

- 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς·

Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν, αἱ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικὲς,
ἣτ' ἐχέμεν· πέρα σοί· νῦν δέ μνησώμεθα χίρμης
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρή κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,

- 150 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται,
ἔρχεῖ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
ὥδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσ-
σεύς·

- 155 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν,
Τρῶσιν μαχησομένους. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.

ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνιοι· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἄκμηρος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενούνῃα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἡδὲ κιχάνει 165
 δῆψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴοντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνιοι κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδὲ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλῆσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἄγορην, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυνέω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἡδὲ μιγῆναι·
 [ἢ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιεῖν, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδενὲς ἔχῃσθα. 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτάτος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσαι· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητόν, βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- μμνέτο αὐτῇ τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
 190 μῖμνεντε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἧδ' ἐκελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστήας Παναχαϊῶν,
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐννεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
 195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὖρυν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὀφείλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅπποτε τις μεταπανσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πρίαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῆδος ἔδωκεν.
 205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον! ἧ τ' ἂν ἔγωγε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτωλεμῖξιν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὕτως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμόν ἱεῖη
 210 οὐ πόσις, οὐδὲ βρωῶσις, ἐταῖρον τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὅξεϊ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμληεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλεὺς υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρετος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δὲ καὶ σείω νοήματι γε προβολοίμην
πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν. 220

αἴψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
ἄμητος δ' ὀλίγιος, ἐπὴν κλέησι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.
γαστέρι δ' οὕτως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225

λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτρομοι ἥματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσει πόνοιο;
ἀλλὰ χρεὶ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς καὶ θάνησιν,
νηλεὰ θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στιγγοῖο λήπωνται, 230

μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι θυσιμενέσσι μαχώμεθα νωλεμέσιν αἰεὶ,
ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὴν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω.

ἦδε γὰρ ὀτρυντὴς κακὸν ἔσσεται, ὅς καὶ λήπεται 235
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,
Τρῶαίν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν Ἄρηα.

Ἦ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε,
καὶ Κρεοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνειππον. 240

βᾶν δ' ἦμεν εἰς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
ἐπτα μὲν ἐκ κλισίης τρίτοδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
αἰθῶνας δὲ λείβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἦππον·

- 245 ἐκ δ' ἄγον αἴψα γυναικάς, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 ἐπὶ, ἅτ' ὀγδοαίτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 ἱερὰ, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἄγορῃ θέσαν. ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δέ, θεῷ ἐναλίγκιος ἀνδρῖν,
 κάπρον ἔχων ἐν χειρὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιρον,
 ἧ οἱ παρ' ἑξέσθ' ἄλκιμον αἶεν ἄωρο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Αἰὲ χεῖρας ἀνασχών,
 255 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρόν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἵθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 ἀνθρώπους τίνονται, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση·
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκω,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροσίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.
 ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρον τάμεν νηλεὲς χαλκῷ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης αἰὼς ἐς μέγα λαΐτμα
 ῥέψ' ἐπιδιμήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργελοῖσι φιλοπτολέμοισι μετήνδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι δίδοισθα!
 οὐκ ἂν δῆπote θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρῃα διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμύχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς

ἦ θελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηαί. 275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔην ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφοτέροισιν,
βῆν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 280
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὅξεϊ χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένῃ, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
σιγῇ θεὰ τ' ἠδ' ἀπαλὴν δαιρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν·

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ!
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθιν ἰοῦσα·
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ ἄνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ! 290
ἄνδρα μὲν, ὃν ἔδοσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὅξεϊ χαλκῷ·
τρῆϊς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδεῖους, οἳ πᾶντες ὀλέθριον ἥμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυν Ἀχιλλεύς 295
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μελῖχον αἰεὶ. 300

ὣς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' ἀντῶν κήδε' ἐκάστη.

ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δειξείας ἕκαστα,
 κτήσῃν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερσφές μέγα δῶμα.
 ἴδῃ γὰρ Πηλῆϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκάχησθαι, 335
 γήραϊ τε στυγερώϊ, καὶ ἐμὴν ποτιδῆμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, οἳ ἀποφθιμένοιο πύθηται.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούςγε ἰδὼν ἔλῃσε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχῃαι ἀνδρὸς ἔῃς.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλει Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος ὅγε προσάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊρῶν,
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκημος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἔκηται.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ', ἄρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρῃγι, λυγρῶνῃ,
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῇ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἔκοιτο· 355
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκνὸν δῶ
 ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νηράδες Διὸς ἐκποτίονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθήρηγενέος βορέας·
 αἷς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γαρόωσαι,

- 360 νῆων ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἔκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθονὶ
 χαλκοῦ ὑπὸ σιεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤροντο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.
- 365 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 λαμπρεύθην, ὥσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἀτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρῶσιν μενεαίνων
 δύσσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἱφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
- 370 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἄραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥντε μῆνης.
- 375 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπὸ θ' ὄρεσφιν,
 σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄλλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
- 380 καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τριφάλειαν ἀείρας
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἣ δ', ἀστήρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τριφύλεια· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσεαι, ἃς Ἱφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
- 385 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῆ·
 τῷ δ' αὐτὰ πτερὰ γίγνεται, αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπίασάτ' ἔγχος,
 βριθύν, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

παύλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ ἦορε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλανούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τείναν ὑπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὃ δὲ μάστιγα φαινήν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν,
 Ἀντομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·

Ξάνθε τε καὶ Βαλὶς, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἡνιοχῆα
 ὅψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἑῶμεν πολέμοιο·
 μηδ', ὥς Πάτροκλον, λῖπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα!

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυνσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη, 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγόν, οὐδας ἔκτανεν·
 αὐδίνετα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Καὶ λῖπν σ' ἔτι νῦν γε σώωσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδὲ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταίῃ. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρεῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὅμοισιν Πατρόκλου τάχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠῦκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θείομεν, 415
 ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδὴν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
420 Ἐάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χροή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπτῃς
οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην εἰλάσαι πολέμοιο.
Ἥ θα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῶνυχας ἔππους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Υ.

S U M M A R I U M.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit, ut quisque, utri velit, succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi; Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem, Hectori instantem; interim dii, suasu Neptuni, seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem, regno inter Troianos fati destinatum, Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector, Achillem aggressurus, revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum, tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille concreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Υ.

Θ ε ο μ α χ ί α.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
ἄμφι σέ, Πηλεὺς νίε, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιο πολυπτύχον· ἥ δ' ἄρα πάντη 5
φοιτήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

οὔτε τις οὐν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσκα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
ξυστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστοςποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπιδεςσιν.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
νηκύνστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.

Ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15

τίπτε' αὐτ', Ἀργικέραννε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;

ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 20 ἔγνω, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν,
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιοιο
 ἡμενος, ἐνθ' ὁρώων φρένα τέτρωμαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς·
 25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.

εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδάρεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δὲ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χάεται αἰνῶς,

30 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἄλλαστον ἔχειρεν.
 βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἡδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἡδ' ἐριούνης

35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμῃσι κέκασται·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ζῶοντο ἄραιαί.
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος Ἀερόσεκόμες ἡδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,

40 Λητώ τε Ξάνθος τε, φιλομμευδὴς τ' Ἀφροδίτη.
 Εἰώς μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνὴ Ἐκάστην,
 45 δευδιότας, ὃθ' ὁρῶντο ποδάρεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογίῳ ἴσον Ἀρηϊ.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὖτε δ' Ἀθήνη,
 στυγρὰ δὲ παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοι' ἐπ' ἀκτάων ἐριδοῦσιων μακρὸν αὖτει. 50
 αὖτε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θείων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάχαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεῖαν. 55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην, ὄρεων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντας δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης,
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλεις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδδουσεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρον, Αἰδωνεύς,
 δέσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἔρχε, μή οἱ ὑπερθεῖν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
 σμερδαλέ, εὐρώοντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
 ἄντα δ' Ἐνναλλιο θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος, κελαδευή, 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·

Αἰγιοὶ δ' ἀντίστη σῶκος, ἐριούνιος Ἐρμῆς·
 ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν ἔανθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 75

- Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαιέτο δῶναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ φα μάλιστα ἐ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν·
 Αἰνεΐαν δ' ἰδυς λαοσσόος ὤρσαν Ἀπόλλων
 80 ἅντια Πηλεΐωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἦν·
 υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Ἀνκιάονι εἰσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ὥς Τρώων βασιλευσὶν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 85 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζων;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα καλεῖς
 ἅντια Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάρεος ἀντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυκνησὸν καὶ Πήδασον· ἀντάρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρήσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λακνηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἦδ' ἐκέλευεν
 ἔγχρ' χαλκίῳ Ἀλέγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἶει γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτατ', οὐδ' ἀπολήγει,
 100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διαλθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τένειεν πολέμου τέλος, οὐ μὲ μάλα φέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 ἦρας, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺν θεοῖς αἰγιονέτησιν

εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
ἐκγεγάμεν, καῖνος δὲ χειρείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἥ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
λευγαλέους ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν· 110
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πᾶϊς λευκώλενον Ἥρην,
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἥ δ' ἄμνυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ,
ἀντία Πηλεΐωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πῆρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἥ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῶν Ἀχιλῆϊ 120

παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὃ μὲν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἱ δ' ἀπὲρ ἀντιμῶμοι, οἳ τοπάρους περ
Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
τῆςδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ Αἴσα
γενομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μὲν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πένυσται ὁμῆης,
δεῖσσι' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δ' ἡμῖβει' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσέχθων·
Ἥρην, μὴ χαλεπῶς παρέκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

- οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλομι θεοὺς ἐριδι ξυναλάσσαι·
 135 [ἤμεας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.]
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτον ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰδῶσι μάχεσθαι,
 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὄρεται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οὕτω
 αἶψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγηρον ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἱπὶ δαμέντας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κλυτοχαιῆς
 145 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ἱψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείοιτο,
 ὅππότε μιν σεύατο ἐπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρῶντον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
 ἀμφὶ σέ, ἦϊς Φοῖβε, καὶ Ἄρηι πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθίατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὄκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ' ἥμενος ἔνι κέλυσεν.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδευσιν
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτα μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ διὸς Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυδι βριαρῇ· ἀτὰρ Ἀσπίδα Θούρην

πρόσθεν ἔχε στήθιοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λείων ὥς
 σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν, 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίξων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἀρηϊδίων αἰζῶν
 δουρὶ βάλλῃ, ἐάλη τε χανών, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ·
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίσται, ἐς δ' αὐτὸν ἐποιρύνει μαχέσασθαι·
 γλαυκίωον δ' ἰθύς φέρεται μένει, ἦν τινα πάφην
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆϊ ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆρωρ,
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάγει,
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξιν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξαναρίξῃς,
 οὗ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νῦ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔзоχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν.
 ἦδῃ μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο, μοῦνον ἰόντα,
 στυά κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων 190
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῇν

- πέσσα, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ-
 ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶς ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐφύνατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 ἀλλ' οὐ νῦν σε φύεσθαι οἶομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεσθαι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τε κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγωω.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπιύτιον ὥς,
 ἔλπεο δευδιξέσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
 ἡμὲν καρτομίας ἢδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπειθ' ὀνητῶν ἀνθρώπων·
 205 ὅψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμούς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου Ἀλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίλαο
 εὐχομαι ἐκχεσθᾶμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύουσιναι
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσὶ γε νηπιυτίωσιν
 ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι,
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὕτω Ἴλιος ἰῆ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπάρχειας ὤκισεν πολυπύδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κατά βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. —
 τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθεράων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ φηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον. —
 Τρῶα δ' Ἐρχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνθρεΐσαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοοῦειν,
 κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μστείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τηθωνὸν τέκετο Πηλεΐμόν τε,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρης·
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πηλεΐμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφείλει τε, μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμῖνῃ δηϊότητος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νῆς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθῳ
 παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

- 250 ὅπποῖόν κ' εἵρησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νεῖκα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 255 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκ· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 ἄλκις δ' οὐ μ' ἐπέσσαν ἀποτρέφεις μεμαῶτα,
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγείησιν!
 Ἥ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκαϊ ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,
 260 σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῖνε δουρὸς ἀκακῇ.
 Πηλεΐδης δέ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 νῆπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 ὥς οὐ ῥήϊδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποεῖκιν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτερόιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ῥ' ἔσχετο μέιλινον ἔγχος.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,
 275 ἄντ' ὑπο πρῶτην, ἥ λεπτότατος θίε χαλκός,
 λεπτοτάτη δ' ἐπὲν ῥινὸς βοός· ἥ δὲ διαπρὸ
 Πηλίας ἦιξεν μελλή, λάκα δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἑάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν,

δείσας· ἐγγεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἕστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλα κύκλους 280
 ἄσπιδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρόν,
 ἕστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 ἣ κόρυθ', ἥε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα· 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 ὃς τάχα Πηλεϊῶνι δαμεῖς Αἰδὸςδε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο· 295
 νήπιος, οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μάψ' ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀγέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς περ μιν ὑπὲρ ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόρμιον δέ οἱ ἐστὶ ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφρατος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμῳ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

- 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἣ κεν μιν ἐρύσσαι, ἣ κεν ἑάσῃς.

[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμῆμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.]

ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

- 315 μῆποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃν κακὸν ἡμᾶρ,
μῆδ' ὅποτ' ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

βῆ ῥ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

- 320 ἔξε δ', ὅθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
ἀντίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελέην εὐχαλκον
ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν·

- 325 Αἰνείαν δ' ἔσσευσεν ἀπὸ χθονὸς ὑπὸς' αἰέρας.
πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἔππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
ἐνθα δὲ Κανίκανες πόλεμον μέγα θωρήσσοντο.

- 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτίεστα κελόσσει

ἄντια Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σεῦ ἅμα κρείσσειν καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

- 335 ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἰῖδος εἰσαφάκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀγλὴν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θάναμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδὲ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφύκα, κατακτάμεναι μεναινῶν.
 ἦ ἦ καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μᾶν αὐτῶς εὐχετάασθαι.
 ἐρῶρέτω! οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεσται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν.

Ἦ, καὶ ἐπὶ στήχας ἄλτο· κέλσει δὲ φῶτι ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 τοσσούτδ' ἀνθρώπους ἐρέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδὲ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδὲ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆςδ' ὑσμίνης ἐρέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, 360
 καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἡβαιόν·
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπαρές, οὐδὲ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχος ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· 365

- Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδιτε Πηλεΐωνα!
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυνδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῇ·
 375 καὶ τοί' ἄρ' Ἑκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μήπως σ' ἡὲ βάλη, ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψη.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμόν
 ἀνδρῶν,
 380 ταρβήσας, οἷ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῇ,
 σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε νῆϊς Ὀτρυντῇ πτολιπόρθῳ,
 385 Τμῶλῳ ὑπο νιφόεντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ διος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακὰ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεῖσθη.
 δούπησεν δὲ πεπῶν· ὃ δ' ἐπεύξατο διος Ἀχιλλεὺς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 390 ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἐστὶ ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ὑλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῷ δαήντι.
 Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν·

τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπιστώτροις दातेόντο
 πρώτη ἐν ὕσμινῃ. ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἐσθλὸν ἄλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπιαρήν.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰζαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐκασε δουρὶ.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν, ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κοῦρων ἐλκόντων· γάννται δὲ τε τοῖς Ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τότε γ' ἐρυγόντα λίπε ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 Πριάμιδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοι,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαινών,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὄχτης
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ·
 γνῆξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυπεν
 κυανήν, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ' ἢ αἱ οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' εἰ ἔτλη
 θηρὸν ἐκὰς στραφῶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

ὄξυ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὧς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

- 125 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐξαμάσματο θυμὸν,
ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τιτιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσομεν ἀνὰ πτολίεμοιο γεφύρας.

Ἴη, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι!

- 430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέσσι γε, νηπύτιον ὥς,
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.

- 435 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἶ' κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν ἑλωμαι,
δουρὶ βαλὼν· ἐπειτὰ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισεν.

Ἴη ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖσι δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλλίμοιο,

- 440 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πῖσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἱμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ρεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.

- 445 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρχης διος Ἀχιλλεὺς
ἔγχει χαλκείῳ· τρὶς δ' ἥερα τίνυε βαθεῖαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- Ἐξ αὖ νῦν ἔρηνγες θάνατον, κύον! ἢ τί τοι ἄγχι
450 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσματο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὃ μὲλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἢ θῆν' σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ ποὺ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάφροθός ἐστιν.
νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιέλομαι, ὃν κε κηεῖω.

Ὡς εἰπὼν Δρύονε' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι· 455

ἦριπτε δὲ προπάρουθε ποδῶν· ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧν τε μέγαν τε,
καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρώκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.

αὐτὰρ ὃ Δαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱὲ Βλαντος, 460

ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύπας.

Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἦλνυθε, γούνων,
εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἄφειη,
μηδὲ κατακτείνεειν, ὀμηλικίην ἐλεήσας· 465

νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾗδῃ, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

οὐ γάρ τι γλυκύνθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὃ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων,
ἰέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·

ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470

κόλπον ἐνέπλησεν, τῶν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν,

θυμοῦ δευόμενον· ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς

δουρὶ κατ' οὐς· εἴθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο

αἰχμῇ χαλκαίῃ· ὃ δ' Ἀγίνορος υἷον Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήεντι· 475

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταή.

Δευκαλλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες

ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειφεν

αἰχμῇ χαλκαίῃ· ὃ δὲ μιν μέγα χεῖρα βαρυνθείς, 480

- πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ ἀνχένα θείνας,
 τῇλ' αὐτῇ πῆλκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
 σφονδυλῶν ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ καίτο τανυσθεὶς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεσσι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέσσον ἀκοντι, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ῥοιπε δ' ἐξ ὀχείων. ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μεταφρενον ὀξεῖ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤς· κνήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ ἄγχεα θεσπιδαῖς πῦρ
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καλεῖται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 ὥς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐρέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμειώπους,
 τριβέμεναι κρὶ λευκὸν ἔκτιμένη ἐν ἁλώῃ·
 ῥίμφοι τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 500 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄσπετος αἰ περὶ δόφρον,
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθιάμμιγες ἔβαλλον,
 αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴστο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λνύθρη δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀόπτους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ.

S U M M A R I U M.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII iuvenes victos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycanem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insillit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritatior etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obliquitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammam cohibet, nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544—611).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐφρέϊος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἄθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίοις διέκταν
πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀνυζόμενοι φοβέοντο
ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
τῇ ᾗ οἷα προχέοντο παφυζότες· ἥερα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύφροον, ἀργυροδίνην·
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ρέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἵαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡρέθονται,
φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
ὄρμενον εξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
πλήτο φόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,

κεκλιμένον μυθήκησιν· ὁ δ' ἔσθορε, δαίμονι ἴσος,
φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.

- 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικίης
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
ὥς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήμεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες, πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·

- 25 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πιῶσσαν ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυῶδεκα λέξατο κούρους,
ποινήν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθιπέοτας, ἥντε νεβρούς,

- 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτιμήτοισιν ἱμάσιν,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, δαΐζεμεναι μενεαίων.

Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήρτετο Λαρδανίδαο,

- 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεῖ χαλκῷ
τάμνε, νέους ὄρηπκας, ἔν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.

- 40 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐκτιμένην ἐπέρασσεν,
νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.
κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἥετιών, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.

- 45 ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυῶδεκάτῃ δὲ μιν αὐτίς

χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὃς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἴδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος· 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἰλίοποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὐς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φηγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,
 Αἰήμον ἐς ἡγαθίην πεπρωμένους· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμτέροιο 60
 γεύσεται, ὅφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἥδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεκ ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσιζοος, ἦτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.

Ὡς ὠρμαινε μένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
 γούνων ἀψασθαι μεμαώς· πέρι δ' ἦθαλε θυμῷ 65
 ἐκφυγεῖν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δ' ὑπέδραμα καὶ λάβε γούνων,
 κίψας· ἐγχεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱαμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίλει·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπαε πτερόεντα προσήνδα·

Γουνοῦμαι σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον!
 ἀντί τοι εἰμ' ἱκέτοα, Διοτρεφεῖς, αἰδέοιο, 75

παρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας, ἀνενθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴμονον ἐς ἡγαθήν· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλαρον.

80 νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πορών· ἥος δέ μοι ἔστιν
 ἦδε δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,

πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πον ἀπέχθεσθαι Αἰὶ πατρί,
 ὃς μέ σοι αὐτίς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

85 γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλτιο γέροντος,
 Ἄλτω, ὃς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

90 ἦτοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξεῖ δουρὶ·

νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οὔτω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων·
 ἄλλο δέ τοι ἔρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

95 μή με κτεῖν· ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἔκτορός εἰμι,
 ὃς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηΐδα φαιδῖμος νῖός,
 λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμβλυκτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πωρᾶνύσκο, μηδ' ἄγορεύε!

100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἷσιμον ἥμαρ,
 τόφρᾳ τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωνὺς ἔλον, ἦδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ'· ὅστις θάνατον φνῆγῃ, ὃν κα θεός γε
 Ἴλιον προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,

καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιο γε παῖδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάναε καὶ σὺ! τῇ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράσῃς, οἷος κἀγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταῖή - 110
 ἔσσεται ἡ ἡώς, ἡ δεῖλη, ἡ μέσον ἡμαρ -
 ὅπποῦτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλπει,
 ἡ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἡ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστω.

Ἦς φάτο· τοῦδ' αὐτοῦ λυτογούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ὃ ἀφένκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἀμφοῖς· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κῆτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, θεῦς δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδός, ἤκε φέρεσθαι, 120.
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἐντανυοῖ νῦν κῆσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος 125
 οἴσει δινῆεις εἶσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον.
 θρώσκων τις κατὰ κῆμα μέλαιναν φρεῖν ὑπαίξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργεῖα δημόν.
 φθειρεσθ', εἰσόκεν ἄστν κιχείμεν Ἴλιον ἱφῆς,
 ἡμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.
 οὐδ' ἡμῖν Ποταμός περ εὐρύβοος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ὃ δὴ δηθὰ πολέας ἱερέετα ταύρους,
 ζωὸν δ' ἐν δίνῃσι καθίετα μῶνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

- τίστε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 ὠρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 νιεῖ Πηλεγόνοσ· τὸν δ' Ἀξιδὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο, καὶ Περιβοῖα, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ Ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 ἔστη, ἔχων δύο δοῦρα· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ φύον, οὐδ' ἐλείπειν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένῃ ἀντιόωσιν.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε φαιδμῖος υἱός·
 Πηλεΐδῃ μεγάρθυμε, τίη γενεὴν ἐρεΐνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλῳ, τηλόθ' ἐούσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιδῶ εὐρυρέοντος,
 [Ἀξιδῶ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἔησιν.]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϋ, τὸν δ' ἐμέ φασιν
 160 γενέασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαιδμὶ Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελιν· ὁ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

ἦρως Ἀστροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἥ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελὴν ἰδυπτίανα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μεῖλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
ἀλλ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὁ δ' ἄρα μελὴν Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχεῖ· 175
τρὶς μὲν μιν πελέμειξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἦθ' εἰλε θυμῷ
ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μεῖλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

Κεῖσ' οὐτῶ! χαλεπὸν τοι ἐρισθενεὶς Κρονίωνος
παισὶν ἐρίζεσθαι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι· 185
φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος·
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλμυρηνέντων, 190
κρείσσω δ' αὐτὲ Διὸς γενεῇ Ποταμοῖο τέτυκται.

καὶ γὰρ σοὶ Ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаί τι
χρηαισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,

195 οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ἰλκεανοῖο,
ἐξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
καὶ πᾶσαι κῆραι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνόν,
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγγίσῃ.

200 Ἴη δ' αὖ, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, διάτρε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες ἀμφοεπέοντο,
δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.

205 ἀντάρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,
οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δονήεντα,
ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕμνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστίτυλόν τε,

210 Μνησὸν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελίστην·
καὶ νύ κ' ἔτι πλεόνας κτάνε Παίονας ὥκυν Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθιέγξατο δίνης·

Ἵλ' Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέεζαις

215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτω μέγμερα ῥέεε.
πληθῆναι γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
οὐδὲ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς αἶλα διάν,

220 στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.

Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἣ κέν με δαμάσσεται, ἣ κεν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν Τρῶαςσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τοί' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·

Ὡ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σὺγε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, 230
Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δεῖλος ὄψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Ἢ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐν θορᾷ μέσσω,
κρημνοῦ ἀπαιΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
πάντα δ' ὄρισε ρέεθρα κυκώμενος· ὥς τε νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμνῶς, ἥντε ταῦρος,
χέρσονδ'· ζωὸς δὲ σάω κατὰ καλά ρέεθρα,
κρύπτων ἐν δῆγῃ βαθείησιν μεγάλῃσιν·

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῆμα, 240
ᾧ θει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεςσιν
εἶγε στηρίζασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα, μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ρέεθρα

ὄζοισιν πυκινούσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν, 245
εἶσω πᾶς ἐριποῦς· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀγορούσας,
ἦϊξεν πεδίλοιῳ ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας· οὐδὲ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἄκροκαλαινόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

- 250 *διον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.*
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐραή,
αἰστοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θρηπτήρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ᾠκιστος πετεηνῶν
τῷ εἰκῶς ἦξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
- 255 *σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς*
φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπειτο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεῖη,
χερσὶ μάκρῃσιν ἔχων, ἀμάρης ἔξ ἔχματα βάλλων·
- 260 *τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπανται*
ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὅκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἐν προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο,
καὶ λαυηρὸν ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 *ὅσσάκι δ' ὀρμήσιν ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς*
στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα Διὶ πετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθ' ὑπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπὶ γαῖαν,
- 270 *θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα*
λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἔλκεινόν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθομι.
- 275 *ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,*
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
λαυηροῖς ὀλέσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν·

ὣς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα σκυφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἔγγυς ἰόντα, δέμας δ' ἀνδρῶσιν εἵκτην· 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταφρόθῳ εἰμὲν,
 Ζητὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὐ τοι Ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωπήσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός.
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποδησόμεθ', αἶ' κε πίθῃαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν εἶλσαι 295

Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἅψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
 αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή -
 ἐς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζῆων
 πλῶον, καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥέον αἰσσοῦντος ἀν' ἰθύν· οὐδὲ μιν ἔσχεν
 εὐρυρῶν ποταμός· μέγα γάρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλγηε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 ὑπὸς ἀειρόμενος· Σμιόεντι δὲ κέκλετ' αὐσας·

- Φίλε κασίγνητα, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρω περ
 σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μένουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπέπηθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγῶν, πάντας δ' ὀρόθινον ἐναύλους·
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρεα
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 ὃς δὴ νῦν κρατεῖ, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
 φημί γάρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νεϊόθι λμνῆς
 κείσεθ' ὑπ' ἱλὺς κεκαλυμμένα· κὰδ δὲ μιν αὐτὸν
 εἰλῶσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχέυας
 320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅσπερ ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθ' ἑνὲρ θεὸς καλῆρω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεώ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ, καὶ ἐπῶρ' Ἀχιλῆϊ κενώμενος, ὑψόσσε θύων,
 325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκυέσσιν.
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διῦπατέος ποταμοῖο
 ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεα Πηλεΐωνα.
 Ἥρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποείρσῃς μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν·
 "Ὀρσο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤϊσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάνσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
 335 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἧ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,

φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρβιη·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅποτ' ἂν δῇ 340
 φθιέξωμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχετὶν ἀκάματον πῦρ!

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῖς πῦρ
 πρῶται μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίῃς δὲ νεκροῦς
 πολλοὺς, οἳ ἄρα κατ' αὐτόθ' ἄλιξ ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὥς δ' οὔτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ' ἄλων
 αἰψ' ἀνξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώωσαν.
 καίοντο πταλέαι τε καὶ ἱτέαι ἦδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτός τ' ἦδὲ θρόνον ἦδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλά ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγγέλνεις τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δῖνας,
 οἳ κατὰ καλά ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355
 καίετο δ' ἱς Ἰοταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιπεριῖζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ ἀντίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄσπετος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀραγῆς; 360

Φῆ, πυρὶ καίόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλά ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκαντα κεῖται·
 ὥς τοῦ καλά ῥέεθρα πυρὶ φλέγεται, ζεῖ δ' ὕδωρ. 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
Ἡφαιστίοι βίῃφι πολύκρονος. αὐτὰρ ὃγ' Ἥρην,
πολλὰ λισσόμενος, ἔπειτα πτερόεντα προσήρδα·

- Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχρας κήθειν
370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιὸς εἰμι,
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωχοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσεν κακὸν ἡμᾶρ,
375 μῆδ' ὅποτ' ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

- Ἡφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλές! οὐ γὰρ ἔοικεν
380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στιφυλίζειν.
Ἵς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θυσπιδάες πῦρ
ἀπορρόον δ' ἄρα κῆμα κατέσσηντο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
πανσάσθην· Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.

- 385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
ἀργαλή· δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθινῶν
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς,
ἡμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ

- 390 γηθοσύνην, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

Τέπτι' ἀνί, ὦ κινάμνεια, θεοὺς ἔριδι ξυνελάνθεις,

θάρπος ἤτην ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἣ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκες
 οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 ἰθύς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ πῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα θυσσαυόεσσαν, 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ πεχεύῃ,
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τριχύν τε μέγαν τε,
 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βράε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γνῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 τεύχεά τ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπυτί, οὐδὲ νῦ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσσοι ἀρείων 410
 εὖχομαι ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἱστοναρίζεις.
 οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνεις,
 ἣ τοι χωμένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 πικρὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐξαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμνια ἄγει βροτολογγὸν Ἄρηα
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!

Ὡς φάτι' Ἀθηναίη δὲ μετέσσντο, χαῖρς δὲ θυμῷ.

καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασεν· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κέκτο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευεν·

Τοιοῖτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίαιτο θωρηκτῆσιν,
 430 ὧδ' ἐ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτῃ
 ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώουσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθ' ἀπτολέμοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνოსίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἰσχιον, αἱ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες! οὐδὲ νῦ τῶν περ
 μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,
 μῶνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήρορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,

445 μισθῷ ἐπὶ ρητῷ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδεμα,
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἣν' ἀρήκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κημοῖσι πολυπτύχου ὕλησσης.

450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες Ὀφραὶ
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σοὶ μὲν ὄγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δῆσειν, καὶ περὰ ἀν νήσων ἐπὶ τηλεδαπίων·
 στεῦντο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὐατα χαλκῷ. 455

ἦ δὲ τ' ἄψοφοί κ' ἴομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσαν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ, ὥς κ' Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν! 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 ἔννοστίγαι, οὐκ ἂν με σαόφρονα μνῆσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω,
 δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριάσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπει· αἶδετο γάρ ὅα
 πατροκασιγνήτιοι μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια Θηρῶν· 470
 [Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]

Φεύγεις δὴ, ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἱ εὐχος ἔδωκας;
 νηπιύτιε, τί νῦν τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 μή σε νῦν ἐτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζεις.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Λιδὸς αἰδοίη παράκοιτις·
 [νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεδές, ἀντὶ ἐμεῖο

στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφερέσθαι,
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλῃσθαι.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὐρεα θῆρας ἐναίρειν,
ἄγροτέρας τ' ἐλάφους, ἣ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φερέτρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερῖζεις.

Ἥ ῥα, καὶ ἡμφοτέρους ἐπὶ καρπαῖ χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἷστοι.
δακνύουσσα δ' ὑπαιθα θαρὰ φήγεν, ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσμιον ἦεν·
ὥς ἣ δακνύουσσα φήγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δὲ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·

500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίῃφιν.

ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κινήσ.

ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἥς. —

505 ἣ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἔκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατές δῶ·
δακνύουσσα δὲ πατὴρ ἐρέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
εἶλε πατὴρ, Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἥδ' ὑ γελάσσας·

Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων;

510 [μαυρίδης, ὥς τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἔϋστεφανος Κελαδαινή·
σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσσετο Ἴλιον ἱρήν· 515

μὲμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἑυδμήτιοι πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἥματι καίῃν.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
οἱ μὲν, χαώμενοι, οἱ δέ, μέγα κυδιώοντες·
καὶ δ' ἔζον παρ Ζητὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 520

Τρῳᾶς ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ἄσπετος αἰθομένοιο, θεῶν δέ εἰ μῆρις ἀνῆκεν·
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδε' ἐφῆκεν·
ὥς Ἀχιλεὺς Τρῳέσσι πόνον καὶ κῆδε' ἔθηκεν. 525

Ἔστίκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖον ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῳᾶς ἄφαρ κλονέοντο πεφνύζοντες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμαῖζε,
ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγκαλειτοὺς πυλαωρούς· 530

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφνύζοντες· ἡ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λογι' εἶσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπανθήμεναι στανίδας πυκνὰς ἀραρυίας· 535

δείδια γάρ, μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνυσαν τε πύλας, καὶ ἀπαῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρῳῶν ἵνα λογὸν ἀλάλκοι

- 540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 δὴρῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φεύγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λίσσα δὲ οἱ κῆρ
 αἶεν ἔχε κρατερῇ, μενέαισα δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
- 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα διὸν ἀνῆκεν,
 φῶπ', Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πᾶρ δὲ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτῳ βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλνυτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
- 550 αὐτὰρ ὃγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἴπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
- 555 αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκηδ' αἰδοτομήσει.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἱπὸ τείχεος ἄλλῃ
 φεύγω πρὸς πεδίον Πηϊῖον, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδης τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δῖω·
- 560 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμῷο,
 ἰδρῶ ἀποπνυθείς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διαλέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίοιεν νοήσῃ,
 καὶ με μεταίξας μάρπη ταχέεσαι πόδεσσιν·
- 565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δὲ κέν οἱ προπάροιτε πόλιος κατεναντίον ἔλθω
 καὶ γὰρ θὴν τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεῖ χαλκῷ,

ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρώποι.

[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] 570

ὣς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεις μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

ἦν τε πόρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

ἀνδρὸς θηρητήρος ἐναντίον, οὐδὲ τι θυμῷ

ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλαγμόν ἀκούσῃ· 575

εἵπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἥδ' βάλησιν,

ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει

ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·

ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγῆνωρ,

οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος· 580

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,

ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·

Ἥ δ' ἦν πού μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,

ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγεράων.

νηπιῦτί, ἢ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγος ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,

οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ νύων,

Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότιμον ἐφάψαι,

ὣδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἥ ῥα, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν· 590

καὶ ῥ' ἔβαλα κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.

ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτενκτου κασσιτέροιο

σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν

βλημένον, οὐδ' ἐπέρσσε· θεοῦ δ' ἠρώκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσας Ἀγῆνωρος ἀντιθέιο 595

δεύτερος· οὐδὲ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,

ἀλλὰ μὲν ἐξήρπαξε, κάλυνε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

- ἥσυχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 ἀντάρ ὃ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποείργαθε λαοῦ.
 600 ἀντιῶ γάρ Ἐκάεργος, Ἀγήνορι πάντα ἐοικώς,
 ἔσθη πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἕως ὃ τὸν πεδίοιο διώκειτο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ἵπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ·
 ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τόλγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι εἴ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε παφεύγοι,
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 εἰς πόλιν, ὅντινα τῶνγε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

S U M M A R I U M .

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a persequendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc, maxima contentione pugnantem, Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo exalta Andromache (405—515).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ παφύζοντες, ἥντε νεβροί,
ἰδρῶ ἀπεπνύγοντο, πῖον τ', ἀκρόντο τε δῖφραν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκκ' ὤμοισι κλίναντες.
Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὁλοή Μοῖρ' ἐπέδησεν, 5
Ἴλιον προπάροιθε, πυλάων τε Σκαϊάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηνύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε μέ, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διάκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνως, ὥς θεός εἰμι, σὺν δ' ἄσπερχές μενεαίνεις. 10
ἦ νύ τοι οὔτι μῆλει Τρώων πόνοος, οὓς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺν δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ', Ἑκάτορχε, θεῶν ὀλοώτατα πάντων, 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδάξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐυάωσας
 ῥήϊδίως, ἐπεὶ οὐτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

20 ἢ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρῆη.

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβέβηκει,
 στυάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τς ῥεῖα θέησι τιτανόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλεὺς λαίηρηά πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

25 Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 παμφαίνονθ', ὥςτ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἰσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' αὐτρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὄντε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·

30 λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστί, κακὸν δὲ τς σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρεστὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγς κόψατο χερσίν,
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγγώνει,

35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπαρόιθε πυλάων
 ἐστίηκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἔκτορ, μή μοι μῦθε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπης,

40 Πηλεῖωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺν φέριερός ἐστιν.

σχέτιμος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γύπτες ἔδονται
 καίμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθηκεν.

45 κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάρων.

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι ἰδεῖν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων;
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείονσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶνσι μετὰ στρατῷ, ἧ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρει, τοὶ τεκόμεσθαι·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μνηνθαδιώτατον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχσο τεῦχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάας, μηδὲ μέγα κῆδος ὕρξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἔμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δῖςμορον, ὃν ῥα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προσιὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κίνες πρῶτησι θύρῃσιν
 ὤμῃσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ καὶ τις ὀξεῖ χαλκῷ
 τυψας, ἧς βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔλγεται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντας, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νῆφ δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 Ἀρηϊκαμένῳ, δεδαιγμένῳ ὀξεῖ χαλκῷ,
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανήη·
 ἀλλ' οἷε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κίνες κταμένοιο γέροντος, 75

τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἥ ῥ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλαπτο
χερσίν,

τῖλλον ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν οὔρυετο δακρυχέουσα,

80 κόλπον ἀνιέμενη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·

καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶθο, καί μ' ἐλέησον
αὐτήν! εἴποτέ τοι λαθικηθῆα μαζὸν ἐπέσχον,

τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα,

85 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·

σχέτιλις! εἴπερ γάρ σε κατακτάνη, οὗ σ' ἔτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχίσσοι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,

οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος· ἀνευθε θεέ σε μέγα νῶϊν

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατιδόνται.

90 Ὡς τῶγε κλαίοντα προσαυδήτην φίλον υἱόν,

πολλὰ λισσομένα· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον·

ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄυσον ἰόντα.

ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,

βεβρωπῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δὲ τέ μιν χόλος αἰνός·

95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρῇ·

ὥς Ἑκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,

πύργῳ ἐπιπροὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγών, εἰ μὲν κα πύλας καὶ τείχεα δύω,

100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι

νῆξ' ὑποτῆνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο διὸς Ἀχιλλεύς.

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·

νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μήποτε τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμῖο·
 ἔκτωρ ᾗφι βλήφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον εἴη,
 ἅντην ἣ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἧέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐὺκλειῶς πρὸ πόληος. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γεροῦσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι· 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτῶς, ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἡἷθέος τε,
 παρθένος ἡἷθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυναλυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὠρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαίχι πτολεμιστῇ,

- σείων Πηλιάδα μελήν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἶκελος αὐγῇ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένον, ἢ ἡλίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ' ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ῥήϊδιώς οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἦ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ἔξυ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἔλεειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαὸς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαοηρὰ δὲ γούνατ' ἐνόμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῇν καὶ ἐρινεὸν ἠρεμόντα
 τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 κρουνώ δ' ἱκανὸν καλλιρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου διήκντος.
 ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἄμφι δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥσει πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἦ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκνῖα χαλάζῃ,
 ἦ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
 καλοί, λαῖννοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἰερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 160 ἀρνύσθην, αἵ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἐκτορὸς ἵπποδάμοιο.

ὥς δ' οὔτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμψα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κέεται ἄεθλον,
 ἣ τρίπος ἡὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδανθίτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ὡ πόποι, ἣ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην, 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροσάτη· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν, ἡέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἅψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσχηρὸς ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς·

θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει. 185

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ καὶ Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Ἐκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔρεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 αἷς δ' οὔτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῆται,

- 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσας·
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θείῃ ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδάμεια Πηλεΐωνα.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλίων Λαρδανείων
- 195 ἀντίον αἵξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν·
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἰποστρέψασκε παραφθῆς
 πρὸς πεδῖον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
- 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὅς ἀλύξει.
 πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ Κῆρας ὑπεξέφηνεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕψιατον ἦνται Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαμνηρῆ τε γούνα;
- 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῇατι διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 μήτις κῦδος ἄροίτο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ εἵττεινε τάλαντα·
- 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἱπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσμον ἦμαρ,
 ὄρχετο δ' εἰς Αἶδαο· λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
- 215 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπβα πτερόεντα προσγούδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὸ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηρώσαντε, μάχης ἅτον περ ἐόντα.

οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων, 220
προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπινυς· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μυχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπέθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐρεισθείς. 225
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἑκτορα δῖον,
Ἀηϊφόβῳ εἰκῦα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥθεῖ, ἣ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυν Ἀχιλλεύς,
ἅστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθαι μένοντες·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
Ἀηϊφοβ', ἣ μὲν μοι τοπάρους πολὺν φίλιτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὗς Ἑκάβη ἦδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοεῶ φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἶδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
ἦθεῖ, ἣ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ', ἐξείης γονοούμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι, 240
αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτες μαχώμεσθαι, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῆϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρεται 245
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἣ κεν σῶ δονρὶ δαμήῃ.

Ὡς φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.

- οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος νιέ, φοβήσομαι, ὥς τοπάρους περ.
 τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμουν δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκεν,
 στήμεναι ἀντία σείο· ἔλομ' ἔκην, ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον αἰκιδῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμοινήν, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε σιλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδις ὠκίς
 Ἀχιλλεύς·

- Ἔκτορ, μή μοι, ἄλκιστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέονσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
 265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστὴν.
 παντοίης ἀρετῆς μμινήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 270 οὐ τοι εἴ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδε ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν πρόϊε δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδιμος Ἔκτωρ·
 25 ἔξετο γὰρ προῖδ' ὧν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθῃ δ' Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Ἕμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
 λεῦ,

ἐκ Διὸς ἡείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε· 280

ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπικλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένβος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,

ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶπι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι 285

χάλεσσον! ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,

σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἴη ῥά, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκεος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἑκτωρ,

ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκρυγε χειρός·

σιτῇ δὲ κατηγήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μελλινον ἔγχος·

Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,

ἤτε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἑκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·

Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἔξαπάτησεν Ἀθήνη.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνενθην, 300

οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥά πάλοι τόγῃ φίλτερον ἦεν

Ζηνὶ τε καὶ Διὸς νιέῃ, Ἑκηβόλῳ, οἱ με πάρος γε

πρόφρονες εἰρύνατο· νῦν αὖτ' ἐμὲ Μοῖρα κυχάνει·

- μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολομένην,
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπειθήεις,
 ὅς τ' εἰσιν πεδίοις διὰ νεφέων ἐρβερινῶν,
 310 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἁμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν·
 ὥς ἔκτωρ οἴμησε, τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένος δ' ἐμπλήσατο θυμόν
 ἀγρίον· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυπεν
 καλόν, δαυδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευ φαεινῇ,
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
 χρύσσαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ·
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήμεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 πάλιν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ,
 εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπη εἴξει μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσιν,
 325 λανκανίην, ἵνα πε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρὸς·
 τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει διὸς Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελέη τάμει χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἦριπε δ' ἐν κονίης· ὁ δ' ἐπευξάτο διὸς Ἀχιλλεύς·
 ἔκτορ, ἀτάρ που ἔφης, Πατροκλῆ' ἐξενάρξων,
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίσσω νόσφιν ἔοντα.

νήπιε! τοῖο δ' ἄνευθεν ἄσσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσθαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλῃς χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμόν δόμῃναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 μή με, κύον, γούνων γονάξω, μηδὲ τοκῆων! 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῷ ἐρίσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὥς σέγῃ πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σολῆς σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράξω νῦν, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. 360

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ψυχὴ δ' ἐκ φρεσῶν πταμένη Ἰδῶσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοόωσα, λεπὸνσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα διος Ἀχιλλεύς·

- 365 Τέθναθι· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἦδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκον ἔγχος.
 καὶ τογ' ἀνενθεν ἔστηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδράμον νῆες Ἀχαιῶν,

- 370 οἱ καὶ θηήσαντο φνὴν καὶ εἶδος ἀγχιτὸν
 Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουντηί γε παρέστη.
 ὣδε δὲ τις εἶπευσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσθαι
 Ἕκτωρ, ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

- 375 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξανόριξε ποδάρχης διος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἐγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

- 380 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρφεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
 εἰ δ', ἄγχι, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὅσφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε παρόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμιάσσι, καὶ Ἕκτορος οὐκίτ' ἐόντος.

- 385 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 κεῖται πάρ νῆσσι νέκυς ἄκλαντος, ἄθαρτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἴν' ἔγωγε
 ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλον μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὃ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.

Ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πειέσθην· 400

τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεια πύλλαντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 κέιτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέσσιν
 δῶκεν ἀνικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ. 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἑρῶντε καλύνπτρην
 τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἑλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

Σχέσθῃ, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἔασατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,

- ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσει
 420 γῆρας, καὶ δὲ νῦ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεΐδης, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγος ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ καιοίσσεται Ἄϊδος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 τῷ κε κορυσσάμεθα κλαλοντέ τε, μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξήρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δευλὴ τί νῦ βεβόημαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 εὐχολή κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὦς,
 435 δειδέχατ'· ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθαι,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κηράναι.
 Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπνυτο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις εἰτήνυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μέμνη πυλάων·
 440 ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμον ἠνρηλοῖτο,
 δέλτακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λωστήρᾳ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 νηπιή, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λωστρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασσε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

τῆς δ' ἐλείχθη γυνία, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 ἣ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετήνδα·

Λεῦτε, δύνω μοι ἐπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ ἀντὶ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στήμα, νέφθε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμῷ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455
 μῶνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς,
 ἣ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενᾶ εἰκων.

Ὡς φραμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον ἀντὶ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἔξεν ὄμιλον,
 ἔστι παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν·
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεε δέσμοιτα σιγαλόεντα,
 ἄμπνυκα, κεκρήκρalon τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμευεν,
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτῃ, 470
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 ἐκ δόμου Ἰητιάωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

ἄμφω δὲ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρης ἄλις ἔσταν,
 αἶ δ' ἐμετὰ σφίσιον εἶχον ἀνυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθαι, 475
 ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·

- Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἢ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,
 480 ἐν δόμῳ Ἡστίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι!
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 485 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσسونτ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπονυρίσσουσιν ἀρούρας.
 490 ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναγήλικα παῖδα τίθῃσιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 495 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστιγφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείουσιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατήρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
 μυελὸν οἶον ἔδεσκα, καὶ οἶων πλονα δημόν·
 αὐτὰρ ὃθ' ὕπνος ἔλοι, παίσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκέ ἐν λίκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐν μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρός ἁμαρτών,

Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχιστα μακρά.
 νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι, νόσφιν τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ καὶ κύνες κορέσονται,
 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

S U M M A R I U M.

Myrmidones circa **Patrocli** fectum in armis decurrunt, praesente **Achille**, qui illisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud **Agamemnonem** coenat, et in alterum diem exsequias indit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago **Patrocli**, iusta funebria poscentis (59—107). **Agamemnonis** iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum **Achillis** et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et XII iuvenibus **Troianis** accenditur, ardetque flatu **Boreae** et **Zephyri**, dum **Hectoris** corpus a **Venere** et **Apolline** curatur (108—225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur **Patrocli** ossa, ex ipsius voto olim cum **Achillis** reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adiicit **Achilles** certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes **Achivorum**: equis **Diomedes**, **Antilochus**, **Mene-laus**, **Meriones**, **Eumelus**, **Nestor** (257—650); pugilatu **Epeus** et **Euryalus** (651—699); luctando **Ajax Telamonius** et **Ulysses** (700—739); cursu **Ulysses**, **Ajax minor**, **Antilochus** (740—797); decertando armis **Diomedes**, et **Ajax Telamonius** (798—825); disco **Polypoetes** (826—849); sagittando **Meriones** et **Teucer** (850—883); iaculando **Agamemno** et **Meriones** (884—897).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

³Αθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηνύδα·

5

Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λνόμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἔντριχας ἤλασαν ἵππους,
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόον ἤμερον ὤρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,

15

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἰλίδοι δόμοισιν.

- 20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελῶ, τὰ πάροιθεν ὑπεστῆν,
 "Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμα δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.

Ἡ ῥα, καὶ "Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,

- 25 πρηνῆ παρ λσχέσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
 ἐν κόνιῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκῃα, μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηλῆας ἑπῆρους·
 καδ' δ' ἶξον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο,
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι πᾶφον μενοεικέα δαίνυ.
 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
 σφραζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὄες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύνοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρηντον ἔρρεν αἷμα.

- 35 Αὐτὰρ τότε γὰρ ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφδόγγοισι κέλευσαν,

- 40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
 Πηλεΐδην, λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεσσαν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσπεν·

Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοστρά καρήατος ἄσπον ἐκίσθαι,

- 45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῖραι,
 κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδω

ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετῴω.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἧῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἵλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὥς ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέσθαι ὑπὸ ζόφον ἡρώεοντα·
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιπλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θαύσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωλται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος.

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βυρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μνημιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαράῳ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυνῖα
 Ἑκτορ' ἐπαΐσσω προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῦα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐνδεῖς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ;
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ με εἰργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμῷο ἑῶσιν·
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἂν εὐρυπυλὲς Αἴδος δαῖ.

- 75 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ εἴ' αὖτις
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε.
 σὺ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάγρ' ἰδνόμενόν περ·
- 80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιέεικ' Ἀχιλλεῦ,
 τεῖχε' ὑπο Τρώων εὐγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἷ κα πίθηαι.
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ, Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
- 85 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενότιος ἐξ Ὀπóεντος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νῆπιος, οὐκ ἐθέλων, ἅμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς,
- 90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκῶς, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
 ὥς καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 χρύσεος ἀμφιφορεῖς, τὸν τοι πόρρ' ὀπίσθια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·
- τίπτει μοι, ἡθεὶς κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας, ·
- 95 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθε'· μίμνηθ' ἄ περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθ' ἰόοιο.
- Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέετο χερσὶ φίλησιν,
- 100 οὐδ' ἔλαβ'· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
 ὥχeto τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδρὸν ἔειπεν·

Ἦ πόποι, ἦ φά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἰδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφέστηκε γούωσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔϊκτο δὲ θάσκελον αὐτῷ.

Ἦς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλευνόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν, ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κλον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχματ' ἤλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης.
 αὐτὶκ' ἄρα δρυὺς ὑπικόμους ταναίῃ κεῖ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί, 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ दाτεῦντο,
 ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φαιρούς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερά, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
 φράσσατο Πατροκλῷ μέγα ἦρλον, ἥδε οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχρεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρυντο, καὶ ἐν τείχεσσι ἐδυνον.

- ἄν δ' ἔβαν ἐν δῖφροισι παραιβάται, ἥνιοχοί τε·
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, ἃς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθ' ἐν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεύς,
 ἀγνύμενος· ἔταρδ' ἄρ' ἀμύμονα πέμπ' Αἰδώςδε.
 Οἱ δ' ὅτα χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
 140 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρακς διος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκείρατο χυτῆν,
 τὴν ῥα Σπαρχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 Σπαρχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἡγήσατο Πηλεΐς,
 145 κείσθ' με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σοὶ τε κόμην κερέειν, ῥίξιν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θνήβεις.
 ὥς ἡρᾷθ' ὁ γέρον, σὺ δὲ οἱ νόον οἶκ' ἐτέλεσσας.
 150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑπ' ἥμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦν ἔ' οὐδυρομένοισιν ἔδν φάος Ἥελιοιο,
 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρεΐδῃ - σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι - γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δέπνον ἄνωχθι
 ὕπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφοτερονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 κῆθεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταχέϊ ὕμῃ μενόντων.

Ἀντάρ ἐπαι τόγ' ἴκονσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκεδάσεν κατὰ νῆας εἵσας·
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον, καὶ νῆσον ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρῇν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφορον ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλών, ἐκάλεψε νέκυν' μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριτύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶγε ἀνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοὺς, 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶν μήδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο.
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν!
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τέλει, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφοπέοντο·
 ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἥματα καὶ νύκτας· φερόσεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ,
 αἰμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κῆρας νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χεῖρον ἅπαντα,

- 190 ὅσπον ἐπείχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἥελιοιο
σκήλει ἄμφι περὶ χροά ἔνθων ἦδὲ μίλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἡρᾷτ' Ἀνέμοισιν,
195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιστο νεκροί,
ὅλη τε σέυαιτο καήμεναι. ὥκεια δ' Ἴρις
ἄράων αἰούσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θείουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τε μιν εἰς ἑ ἕκαστος·
ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνῆγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
205 Οὐχ ἔδος· εἰμι γὰρ ἀντίς ἐπ' Ὀλκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱεῶν.
ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορέην ἦδὲ Ζέφυρον καλαδεῖνόν
ἐλθεῖν ἀρᾷται, καὶ ἐπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
210 ὄφρα πυρὴν ὄροσση καήμεναι, ἥ ἔνι κῆϊται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσето· τοὶ δ' ὀρέοντο
ἡχῇ Θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἱκανον ἀήμεναι· ὥρτο δὲ κύμα
215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρέβωλον ἰκίσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε Θεσπιδαῖς πῦρ.
παννύχοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,
φυσῶντες λεγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὥκεις Ἀχιλλεύς

χρυσέον ἐκ κρητήρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, θεῦε δὲ γαῖαν, 220
ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
νυμφίον, ὅστις θανάων δειλὸν ἀκάχησε τοκῆας·
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδυνά στεναχίζων. 225

Ἥμος δ' Ἐωςφόρος εἰσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὄντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται ἡώς,
τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαράνιτο, παύσαιτο δὲ φλόξ.
οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτὶς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενε, οἰδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δούπητος ἔγειρεν.
ἔζετο δ' ὀρθωθείς, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαι· αἰΐθουσι οἶνω
πᾶσαν, ὅπόσπον ἐπέσχε πυρὸς μένος· ἀντάρ ἔπειτα
ὅστέα Πατρόκλοιο Μενοειτιάδαο λέγωμεν,
εὐ' διογεννώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται - 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκατο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνενυθεν
ἐσχατιῇ καλοντ' ἐπιμῆξ, ἔτιποι τε καὶ ἄνδρες -
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δέπλῃ δημῷ
θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Αἰδί κενύθωμαι.
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμείο

δεύτεροι ἐν νῆσσι πολυκλήϊσι λίπησθα.

- Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδάσκι Πηλεΐωνι.
 250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ,
 ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὅστιά λευκά
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
 ἐν κλισίῃσι δὲ θάπτες, εὐνῷ λιτὴ κάλυψαν·
 255 τορῶσαντο δὲ σῆμα, θεμελλία τε προβάλοντο
 ἄμφι πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 260 ἵππους θ' ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
 ἦδ' ἐ γυναικάς ἐϋζώνους, πολίων τε σίδηρον.
 Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδάσκειν ἄγλα' ἄεθλα
 θῆκε γυναιῖα ἄγεσθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
 καὶ τρίποδ' ὠπώνεα δυωκαιεκοσίμετρον,
 265 τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεκανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύνω χρυσοῖο τάλαντα·
 270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρῳτον ἔθηκεν.
 στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένοι κατ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύομεν Ἀχαιοί,
 τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φερόμην.
 ἔ γάρ, ὅσπον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' ἀντοῖς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλισεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοῖον γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀγρυμνέω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγεσθον.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνην ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ἵπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπήρκα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμέμνονένην, τὸν εὖν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡμερόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶν·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανώωσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐντρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος.
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλιογενεές δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύνποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστίς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305

- Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νῖον περ ἐόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύννας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θάλειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπιροφύγησιν ἄεθλα.
 315 μῆτε τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἡς βίηφιν·
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνηι, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἥνιοχος περιγίγνεται ἥνιοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὀρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδὲ ἐλήθει,
 ὅππως τοπρῶτον τανύση βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλείως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεῖει
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀρφαράδες, οὐδὲ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἵης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λῶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ,
 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς·
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγχε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγγράμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἔμπλεκτῳ ἐνὶ δάφρῳ, 335

ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τὲ οἱ ἥνια χαρσίν.

ἐν νύσῃ δὲ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχευομένην,
ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοῦσσαι ἄκρον ἱέσθαι
κίχλον ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπανρεῖν, 340

μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων περὶ λαγμένους εἶναι.

εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρέξ ἐλάσῃσθαι διώκων,
οὐκ ἔσθ', ὅς κ' σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ· 345
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρτεῖον διὸν ἐλάνοι,
Ἰδρῆστον ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδ' ἔτραφεν ἐσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Ἰννήτιος ἄν' ἐνὶ χώρῃ
ἔζετ', ἐπεὶ ὧ παιδὶ ἐκάστων πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐντρίχας ὠπλίσσας ἵππους.

ἂν δ' ἔβαν ἐς δάφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστοριῖδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355

τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνόμεν' ὕστατος αὐτε
Τυδείδης, ὃχ' ἀριστος ἔων, λάχ' ἐλαυνόμεν' ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
τηλόθεν ἐν λείῳ παδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶπεν
ἀντίθεον Φοῖνικα, ὅπασα πατρός ἐοῖο, 360
ὥς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μᾶστιγας ἄεσαν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλῃσάν τ' ἐπέσσαν,

- ἐσσυμένως· οἱ δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κοινή
 ἵστατ' ἀειρομένη, ὥς τε νέφος ἥδ' θύελλα·
 χαῖται δ' ἐρύοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἰξάσκει μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 370 ἔστιασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστων,
 νίκης ἱμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὥκεις ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἄλός πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γὰ ἑκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὤκα δ' ἔπειτα
 αἰ ψηρητιάδαο ποδῶκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι· οὐδὲ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἶκτην,
 380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμο
 θέρμετ'· ἐπ' ἀντιῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦ κεν ἦ παρέλασ', ἦ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδεὸς νῦ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαινήν.
 385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωρόμενοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τηδεΐδην, μάλα δ' ὤκα μετέσσυτο πομμένα λαῶν·
 390 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῖον κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι

ἄμφις ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἔλυσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλισθη,
 ἄγκωνάς τε περιδρόφθη, στόμα τε ῥινάς τε 395
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθικεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλευε πατρὸς ἑοῖο·

Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιμαινέτον ὅτι τόχιστα!
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδείδω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὥρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθικεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λήπηςθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχείρῃ
 Αἶθῃ, θῆλος ἐοῦσα· τίη λήψισθε, φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι πομένι λαῶν
 ἔσσεται, ἀντίκα δ' ἔμμε κατακτενεῖ ὀξεῖ χαλκῷ,
 αἷ' κ' ἀποκηδήσαντε φερέμεθα χεῖρον ἄσθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπενύδετον ὅτι τόχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεγνήσομαι, ἡδὲ νοήσω, 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδὲ με λήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἐπειτα
 στείνομος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἣ χειμῆριον ἄλὲν ἔδωρ 420
 ἐξέφρξεν ὁδοῖο, βάθυσθε δὲ χῶρον ἅπαντα·

τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλεεβών.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέφας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

- 425 Ἀτρεΐδης δ' ἐδίδευσε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδίῳς ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους!
 στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·
 μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεις, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν,

- 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰῶντι ἐοικώς.
 ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳ πελόνται,
 ὄντ' αἰζὴς ἀφῆκεν ἰνῆρ, πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδῳ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέτηκεν ἐλαύνειν,
 435 μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀνσιτρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεακίων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὐτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος!

- 440 ἔρῳ· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί·
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

μή μοι ἐρίκευθον, μηδ' ἔστατον ἀχνημένῳ κῆρ.
 φθίησονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα,

- 445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο

ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονιόντες πεδίῳ.

- 450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περικμπῇ.
 τοιοῦτο δ' ἀνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περὶ τροχόν, ἥντε μῆρη. 455
 στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνυγάζομαι, ἡὲ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρεται ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδεῖν· πάντη δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἅμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἦνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὖ σχεθεῖν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὄω, σὺν θ' ἄρματα ἄξαι·
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεται; αἱ δὲ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερσιπόδες πολέος πεδίῳ διένται. 475
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρεκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεται. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνωνες ἄλλοι.

- 480 ἵπποι δ' ἀνταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τοπάρους περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκεν.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντιον ἦνθα·
 Αἶαν, νεῖκει ἄριστε, κακοφραδὲς! ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
- 485 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἥ ἐλέβητος·
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴλλης ταχὺς Αἴας,
 χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
- 490 καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον
 Μηκῆτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
- 495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπείγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε πάροινεν.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὺν ἦλθε διώκων,
- 500 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαννε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ὑπόσ' ἀειρέσθην ῥίμῃα πρήσσοντα κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἥριονχον κονίης ῥαθιάμιγγες ἔβαλλον·
 ἄρματα δέ, χρυσῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
 ἵπποις ὠκυπόδεσσι ἐπείτρεχον· οὐδέ τι πολλή
- 505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχίῃ κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπένδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς
 ἵππων, ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώνοντος,
 κλῖτε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν 510
 ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα,
 καὶ τρίποδ' ὠτώντα φέρειν· ὁ δ' ἔλινεν ἵφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλυσεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσπον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·

τοῦ μὲν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρον τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδὲ τι πολλή 520
 χώρῃ μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

τόσπον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δισκουρα λείεωτο,
 ἀλλὰ μιν αἴψα κίχανεν· ὀφείλετο γὰρ μένος ἦν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525

εἰ δὲ κ' ἐτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρῆλασ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθτηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐραων·

βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἥμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαννέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλάνων πρόσσοθεν ἵππους.

τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 σιὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535

Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλάνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,

δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὸς υἱός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἤνεον, ὥς ἐκέλευεν.

540 καὶ νῦν κέ οἱ πόρεν ἵππον - ἐπὶ ἤνεον γὰρ Ἀχαιοὶ -
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα τελέσσης
τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβην ἄρματα καὶ ταχέ' ἔπιπω,
αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἔων· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πιανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἴκτιρεις, καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι θμωαὶ καὶ μῶνυχες ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἢ καὶ ἀντίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω,
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

555 Ὡς φάτο· μεΐδησεν δὲ ποδάρχης Διὸς Ἀχιλλεύς.
χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με καλέυεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλωρ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κ' καὶ τὸ τελέσω.
560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφοδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.

Ἡ δ' αὖ, καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὥχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.

565 [Εὐμήλωρ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδίξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀγέων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
χερσὶ σκήπτρον ἔθηκε, σιώπησάι τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετῆύδα ἰσόθεος φῶς·

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένη, ποῖον ἔρξας! 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σους πρόσθα βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·

μήποτε τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηυσάμενος Μενέλαος,
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ', ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐτινὰ φημι
ἄλλον ἐπιπλήξῃν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἣ θίμης ἐστίν,
στίας ἵππων προπύροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων φαδινήν, ἥπερ τοπρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀνράμενος, γαίηροχον Ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἷσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δὲ τε μῆτις.

τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίῃ· ἵππον δὲ τοι αὐτὸς 590

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
βουλομένη, ἣ σοίγε, Διοτρεφές, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ παστεῖν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἁλιτρός.

595

- Ἡ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς τ' ἐπεὶ σταχέεσσιν ἑέρση
 λήϊον ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεἴχομαι αὐτός,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησθαι νεοίη.
 605 δεῦτερον αὐτὶ ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπέυειν.
 οὐ γὰρ κεν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας.
 σὸς τε πατὴρ ἄγαθὸς καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι ληθσομένῳ ἐπιτείσομαι, ἣ δὲ καὶ ἵππον
 610 δώσω, ἐμὴν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνῶσι καὶ οἶδῃ,
 ὥς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλα παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνέειρε δῶμα χρυσοῖο τάλαντα,
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
 Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον, κεμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δὲ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστὴν ἐσθύνεται, οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσει· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγῃ.
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσόνται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐτίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
οὐτ' αὐτῶν Πυλῶν, οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πῦξ μὲν ἐνέκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρίδραμον, ἑσθλὸν ἔοντα·
δονρεῖ δ' ὑπερεβάλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφρι λείπετ' ἄεθλα. 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνίοχενεν,
ἔμπεδον ἡνίοχεν, ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλενεν.

ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ

πειθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἔθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐνθέος, οὐδέ σε λήθω

τιμῆς ἥστ' ἐμὲ ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650

ὣς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὁμίλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὁ πῆγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

- ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 655 ἐξέτε', ἀδμήτην, ἣν ἁλγίστη δαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 σιτῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἑκατόμηδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δῖα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. οἳ δὲ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσται ἀμφικύπελλον.
 Ὡς ἔφατ'· ὤφρυντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἦνς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονον ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
 Ἄσπον ἦτο, ὅστις δέπας οἴσται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 πυγμῇ νικήσαντι· ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἀριστος.
 670 ἢ οὐχ αἴλις, ὅττι μάχης ἐπιδεδόμαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἐργοῖσι δαήμενα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, σὺν τ' ὅστις ἀράξω.
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες ἀνθι μενόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστεύς υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβαςδ' ἤλθε δεδουπόιος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καθμελῶνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφοπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπτεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βοίλετο νίκην.

ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, ἀντὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάτιας ἐϋμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

τῷ δὲ ζῶσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἄγωνα·

685

ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἄμφω,

σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.

δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρῃε δ' ἰδρῶς

πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,

κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

690

ἑστῆκεν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαιδίμα γυῖα.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς

θίν' ἐν φρυκίσσῃ, μέγα δὲ ἐκύμα κάλυπεν·

ὥς πληγεὶς ἀνέπαλι· ἀντὰρ μεγάθυμος Ἑπειός

χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,

695

οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,

αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσεν·

κάδ' δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·

αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700

δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·

τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,

τόν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·

ἄνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,

πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δὲ ἐτεσσαράβοιον.

705

στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!

ὥς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.

ζῶσαμένῳ δ' ἄρα τῷγε βήτην ἐς μέσσον ἄγωνα,

710

ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν·

- ὥς οἳ ἀμείβοντες, τοῖς τε κλυτὸς ἦραρς τέκτων,
 δάματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνάτο σφῆλαι, οὔδεις τε πελάσσαι,
 720 οὔτ' Αἴας δύνάτο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἔνκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἔμ' ἀνάειρ', ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὅππῃθεν κάλῃπα τυχάν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι νύκτα
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖτε θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἔπειρεν·
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίον ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦν κε τοτρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·
 735 Μηκέτ' ἐρείδουσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 νῆκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλόνον, ἠδ'
 ἐπὶ θορόν,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Ἰατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνῆος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάριοιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραπινοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λoiseθῆ' ἔθηκεν.
 τιτῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλον πευρήσεσθε!
 ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴλῃος ταχὺς Αἴας,
 αἶν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 [στῖαν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκπερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ'· ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζῶνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ ταχύσση,
 πηνλὸν ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἵχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς, 765
 αἰεὶ ἔμφοι θέαν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς

εὔχει Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι ὄν κατὰ θυμόν·

770 Κλῦθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπιφόροτος ἔλθε ποδῶν·
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
γνῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων - βλάβην γὰρ Ἀθήνη -

775 τῇ ῥά βοῶν κέχυνε ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνην πόδας ὥκυν Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ῥῶνίς τε.
κρητῆρ' αὐτ' ἀνείριε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῶν ἔλε φαιδμος Αἴας.

780 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὦ πόποι, ἣ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τοπάρως περ,
μήτηρ ὥς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἡδ' ἐπαρήγει.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὴ γέλασσαν.
785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιπὸν ἦιον ἔκφερ' ἄεθλον,
μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἐτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·

790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὦμογέροντα δὲ μὴ φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

ὦς φάτο· κύνθηεν δὲ ποδάρεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

ὦς εἰπὰν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπῆύρα. 800
 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά καλόν, 805
 ψαῖσῃ δ' ἐνδίων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα·
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 καλόν, Θρηῖκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπῆύρων.
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οἷον ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
 νύξ, οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶεν ἐπ' ἀνέχεν κῆρυ φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδελσαντες Ἀχαιοί,
 παυσσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἑυτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σῶλον αὐτοχόωνον,

ὃν πρὶν μὲν ὄψατο μέγα σθένος Ἥκτωρος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπαυε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγει ἐν νῆεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.

830 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτον ἀέθλον πειρήσεσθε!

εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίνοντες ἀγροί,

ἔξει μιν καὶ πάντα περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου

835 ποιμήν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἰς ἑς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.

Ὡς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης.

ἃν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἃν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ διὸς Ἐπειός.

ἐξείης δ' ἴσταντο· σύλον δ' ἔλε διὸς Ἐπειός,

840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὅςος Ἄρης·

τοτρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

[χειρὸς ἄπο σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]

ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

845 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βοκόλος ἀνὴρ·

ἥ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγυαίας·

τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.

ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο

νῆας ἐπὶ γλαφυράς ἔφερον βασιλῆος Ἀέθλον.

850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτήσιν τίθει ἰόντα σίδηρον,

καὶ δ' εἰτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·

ἰστόν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο

τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν

λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἅρ' ἀνάγει

855 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,

πάντας ἀειράμενος πελέκας, οἰκόνδε φερέσθω.

ὃς δέ κε μῆρινθοιο τύχηι, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
ἦσσαν γὰρ δὴ καῖνος - ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ' ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεῦκροιο ἄνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. ἀντίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
ἄρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγρε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δεδετ' ὄρνις
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
ἥ μὲν ἔπειτ' ἦξε πρὸς οὐρανόν, ἥ δὲ παρεΐθη
μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελεύθησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστόν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἄρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ἔνθ' ὑπὸ ρεφῶν εἶδε τρήρωνα πέλειαν·

τῇ ᾧ ὄγε διενέουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875

ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν αἶψ' ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,

αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίμισθεν.
ὥκ' δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
κύππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησιν τε.

ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκας δέκα πάντας ἀείρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Iliad. II. T

- 885 καὶ δὲ λιβήτ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
 θῆκ' ἐς ἰγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀπέστην·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέπειθε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 890 Ἀτρεΐδῃ ἶδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἐπλεν ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' αἰθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, αἰτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σίγῃ σὺ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
- 895 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· ἀντάρ ὃγ' ἥκως
 Ταλθύβιω κήρυκι δίδου περικαλλές αἰθλον.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ω.

S U M M A R I U M.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insonnem ducit, manequē Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli, ut a saevitia desistat, et corpus redimontibus tradere non recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Gerantur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeo praecone ducendum; sibi alium parari iubet (187—282); tum libatione facta et dextro onine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigilas ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777—804).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἄγων, λικοὶ δὲ θοάς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἵεναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντες
ὑπνουν τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
κλαῖε, φίλον ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἦρει πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτιά τε καὶ μένος ἦν·
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πῖπθεν ἄλγεα,
ἄνδρῶν τε πτολέμους, ἄλσγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοι' ἐπὶ πλευράς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ προηγής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἐλύων παρὰ θιν' ἄλός. οὐδέ μιν Ἥως
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξεεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρον ὀπισθεν· 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηγέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων,

20 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
χρυσείῃ, ἵνα μί μιν ἀποδρόφοι ἐλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἑκτορα διον ἀεΐκευεν μενεαίνων.
τὸν δ' ἐλεαίεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἔνδοκον Ἀργεϊφόντην.

25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδὲ ποθ' Ἴρη,
οὐδὲ Ποσειδάων, οὐδὲ γλανκώπιδι κόρη·
ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αὐτῆς·
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,

30 τὴν δ' ἦρησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετῆνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Σχέτιλοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὐ νύ ποθ' ὑμῶν
Ἐκτωρ μῆρ' ἔκῃς βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι,
ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ὦ,
καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κ' μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν·

ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,

40 ὧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι, οὔτε νόημα
γνῶμπτόν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τῆ βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἷξας, εἷς ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
ὥς Ἀχιλεὺς ἔλσον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδὲ οἱ αἰδώς

45 γίγνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνήτησιν.
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἦ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦ καὶ νιόν·
ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέτηκεν.

τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγχε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ περ ἔοντι νεμεσσηθῶμεν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τσὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσεται τιμὴν.
 Ἑκτωρ μὲν θνητός τε, γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς χόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεΐ, ὃς πέρι κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν·
 πάντας δ' ἀντιάσθαι, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνῃ, ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε!

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 65
 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύνδμαινε θεοῖσιν.
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
 φίλιατος ἔσκει θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλῷ εἰσὶν·
 ὥς γὰρ ἔμοιγ'· ἐπεὶ σῷ φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἵσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν - οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος - θρασὺν Ἑκτορα· ἥ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέτιν ἄσπον ἐμείο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάγῃ, ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγαλέονσα.

μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρόν παυταλοέσσης
ἐνθορε μέλλανι πόντιω· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

80 ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἱκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
ἦτε κατ' ἀγραιύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβανῖα,
ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρουσα.
εὖρε δ' ἐν σπητὶ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι ὕαι· ἡ δ' ἐν μέσσης

85 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πατρὸς.
ἀγγοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·

Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

90 Τίπτε με κείνος ἄνωγα μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσηγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄγε ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μὲν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεῶων
κνάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.

95 βῆ δ' ἰέναι, πρὸς θέν δὲ ποδὴν ὤκεία Ἴρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῆμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ' εἰς ἀναβάσαι, ἐς οὐρανὸν αἶχθήτην·
εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.

100 ἡ δ' ἄρα παρ' Αἰὶ πατρὶ κατέβητο, εἴξεν δ' Ἀθήνη.

Ἥρη δὲ χροῦτεον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκεν,
καὶ ῥ' εὐφρογν' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιούσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἥλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,

105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἔϋσκοπον Ἀργεифόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῆδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλόττητα τῇν μετόπισθε φυλάσσω.

αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ, καὶ νιέῃ σῶ ἐπίτελλον.
 σκύνεσθαι οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν 115

αἶ κέν πως ἐμὲ τε δείσῃ, ἀπὸ θ' Ἕκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω,
 λύσασθαι φίλον νιόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱγή.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ νιέος· ἐνθ' ἄρα τόνγε
 εὔφ' ἀδινὰ στενύχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125

ἣ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
 σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναῖκα περ ἐν φιλόττητι 130
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύνεσθαι σοὶ φησι θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπειλῶσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δεῖξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇ δ' εἶπ' ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπαυ πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱήν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοιο,
145 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω,
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ καὶ θυμὸν ἱήρη,
οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνει
150 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχόν, ἥδ' καὶ αὐτὶς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδὲ τίς οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὴν ὀπάσσομεν Ἀργεϊφόντην,
ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσση.

155 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγᾶγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὐτ' αὐτὸς κτενεῖ, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὐτ' ἄσκοπος, οὐτ' ἀλιτῆμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἐκέτω παφιδήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέονσα.
160 Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἄμφι καθήμενοι ἔγδοθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃ κεκαλυμμένος· ἄμφι δὲ πολλῇ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αἰχένι τοῖο γέροντος,

τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν. 165
 θυματέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσήνδα,
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνῖα· 170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ μὴδὲ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ, ἀνενθεν ἑὼν, μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.
 λύσασθαι σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ καὶ θυμὸν ἱήνῃ,
 οἷον, μὴδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἔντροχον, ἡδὲ καὶ αὐτὶς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
 μὴδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μὴδὲ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὃς σ' ἄξει, εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησεν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὐτ' αὐτὸς κτενεῖ, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτῆμων·
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἐκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 αὐτὰρ ὄγ' ὤϊας ἅμαξαν ἔντροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνάγει, περὶνθὰ δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
 κέδρων, ὑπόροφον, ὃς γλήνῃα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλογον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·

- Δαμιομή, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,
 195 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἔηνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 κεῖσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατόν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
- 200 Ὡς φάτο· κλυσεύσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τοπάρους περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἦδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
- 205 υἱέας ἐξενάριξε! σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐξόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὠμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὗ σ' ἐλεήσει,
 οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνθυθεν
 ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθὶ Μοῖρα κραταιή
- 210 γαινομένῳ ἐπέφησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθιέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ! ἐπεὶ οὗ ἐ κακίζόμενόν γε κατέκτα.
- 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπιν
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὐτ' ἀλεωφῆς.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πηλεΐδης θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πείλε· οὐδὲ με πείσεις.
- 220 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἣ οἱ μαντιῆς εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερεῖες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον·

νῦν δ' - αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην -
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· ἀντίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 ἀγκὰς ἔλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπὶν γόου ἔξ ἔρον εἶην.

Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 ἐκ δὲ δύο αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες,
 ἐξεσίην ἑλθόντι, μέγα κτήρας· οὐδὲ νῦ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρον· πέρι δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον νιόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

Ἐρύετε, λωβητῆρες, ἐλαγχέες! οὐ νῦ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες; 240
 ἦ οὐνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τον ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες!
 ῥήϊτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνον τεθνηῶτος, ἐναιρέμεν! αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε, 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Αἴδος εἶσω.

Ἦ, καὶ σκηπτινίῳ διεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' νιάσιν οἶσιν ὁμόκλα,
 νεκείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε διον,
 Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε, βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην, 250
 Διήφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δίον ἀγανόν·

έννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες! αἴθ' ἅμα
πάντες

Ἐκτορος ὠφέλει· ἀντὶ Θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!

255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινὰ φημι λελειφθαι·

Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμην,

Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκα μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκει

ἀνδρὸς γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·

260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,

ψεῦσται τ' ὀρχησται τε, χοροῖτυπῆσιν ἀριστοί,

ἀργῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δῆ μοι ἅμαξάν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,

ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;

265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅρα πατὴρ ὑποδδείςαντες ὁμοκλήρ,

ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχὸν ἡμονοεῖν,

καλήν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·

καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,

πύξινον, ὀμφαλόεν, εὐ οἴκεσσαν ἀρηρὸς·

270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπὶ ὄνυμῳ,

πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρείον ἔστορ βάλλον·

τοὺς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἐξεΐης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμαν.

275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες, ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης

νήσον Ἐκτορῆς κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα·

ζεύξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργούς,

τοὺς δ' ἄ ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραίος

αὐτὸς ἔχων αἰτίαν ἑὴν ἐπὶ φάτιν· 280
 τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κήρυνξ καὶ Πριάμος, πνικὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.

Ἀρχίμολον δέ σφ' ἤλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελέφρονα δεξιτερῇφιν,
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείραντες κοιήην· 285
 σιτῇ δ' ἵππων προπάρουθην, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχσο, οἴκαδ' ἰέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέγε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 ἀλλ' εὖχευ σὺν' ἔπειτα καλαινεφεῖ Κρονίῳ, 290
 Ἰδαίῳ, ὅστις Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁράται·
 αἵτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστις οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μὲν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυπάλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει εἶδ' ἄγγελον εὐρύνοπι Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής·
 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐπιεμένη ἀπιθίῃσω. 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἵ κ' ἐλέσῃ.

Ἢ ῥα, καὶ ἀμφέπολον ταμίην ὠτρυν' ὁ γεραίός,
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῖναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
 χέρνιβον ἀμφέπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιγνύμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 εὖχετ' ἔπειτα σιὰς μέσῳ ἔρκαϊ, λείβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤνυδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἴδωθ' ἐν μαδῶν, κύδιστε, μέγιστε!

- δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἥδ' ἐλεεινόν·
 310 πέμπων δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἰὼ Δαναῶν ταχυπόλων.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 μόρφον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὕσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἷσατο δέ σφ'·
 320 δεξιὸς αἶξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Σπερχόμενος δ' ὁ γεραίος εἰς ἐπαβήσето δίφρου·
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπον.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκηνκλον ἀπήνην,
 325 τὰς Ἰδαῖος ἔλανε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐρέπων μύστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 πόλλ' ὀλοφνυρόμενοι, ὥςβι θάνατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἀπορόφοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύσπα Ζή-
 ν', ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἔλεθσε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνδα·
 Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὃ κ' ἐθέλησθα·
 βάσκι' ἴθι, καὶ Πηλεῖον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 340

ἄμβροσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
ἣδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης. 345

αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν·
βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσνητῇρι εἰοικώς,
πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσαστο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὀρόω· τάχα δ' ἅμμε διαρῥαίσεσθαι οἴω. 355
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἳ κ' ἐλέησῃ.

ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς·
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐν γναμπτοῖσι μέλεσσιν·
στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Πῇ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύγ' ἐδδειςας μένεα πνέοντας Ἀχαιοίς,
οἳ τοι δυσμενεές καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

τοσσάδ' ὄνειαιτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

370 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἵσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
οὔτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.

ἀλλ' εἴ τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
375 ὅς μοι τοιόνδ' ἦεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτός,
πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

380 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦε πη ἐκπέμπεις κεμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμῃ;
ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἦλιον ἱήν
δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὠριστος ὄλωλεν

385 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδύετ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
τίς δέ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων,
ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότημον παιδὸς ἐνισπες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·

390 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραίε, καὶ εἵρεαι Ἑκτορα δῖον.

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξεῖ χαλκῷ·

ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἔἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μίλα δ' ἤγαγε νῆς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἔστι Πολύκτωρ.
 ἄφνειός μὲν ὄδ' ἔστι, γέρον δὲ δῆ, ὡς σῦπερ ὦδε·
 ἔξ δὲ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομός εἰμι.
 τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι 400
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἦῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλκώπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμάλβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής· 405
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἴς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατὰλεξον,
 ἦ ἔτι παρ νῆεσσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης· 410
 ὦ γέρον, οὐπω τόγγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 ἀλλ' ἔτι κεῖνός κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χροὺς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἱ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάρροιο φιλοιο
 ἔλκει ὑκηδέστως, ἥως ὅτε διὰ φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν,
 οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μαυρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνκεν, 420
 ὅσσ' ἐτίπῃ· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὥς τοι κίχονται μάκαρες θεοὶ νῆος ἕως,
 καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

425 ὦ τέκος, ἧ ῥ' ἄγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοισι ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἵ ποτ' ἔην γε,
 λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπιον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλυσον·

430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμπων δέ με σὺν γε θεοῦσιν,
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκαμαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραίε, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
 ὅς με κέλει σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.

435 τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
 ἐνδυνκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·

οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιο.

440 Ἥ, καὶ ἀναΐξῃς Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 καρπαλλίως μάλιστα καὶ ἥνία λάξετο χερσίν·
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνους μένος ἦν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·

445 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης,
 πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὥϊε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὄχῃας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπὶ ἀπήνης
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,

450 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
 λαχνήεντ' ὄροφον λαιμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήης

εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιθόρῃσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιθόρῃσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδάκει Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·

ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμούς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν αἴτην·
 τίνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠΰκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐτῇ λίπεν· ὃ δὲ μέμνεν ἐρίκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄξος Ἄρης,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς, 475
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα σιάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον νῆας·
 ὥς δ' οἱ ἄν' ἄνδρ' ἄτη πικρὴ λάβη, ὅστι' ἐνὶ τάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξέκτο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·

ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.

485 τὸν καὶ λυσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Μνηῆσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
τιλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῇ ἐπὶ γήραος οὐδαί.
καὶ μὲν πον κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδὲ τίς ἐστιν ἀρῇν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·

490 ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον νιόν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποιμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
Τροίῃ, ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖσθαι.

495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν·
ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴςτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,

500 τὸν σὺν πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἑκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπαρείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλβεινότερός περ,

505 ἔτιην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο
ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπάσαστο ἦκα γέροντα.

τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὃ μὲν Ἑκτορος ἀνδροφόνου,

510 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔλυσθαις·
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὲ

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἤλθ' ἥμερος ἡδ' ἀπὸ γνίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οὐκείρων πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θινύμον.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν γ' οὐ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' αὖ' ἔξεν ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπτῃς
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κνερροῖο γόοιο.
 ὥς γάρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείται ἐν Διὸς οὔδε,
 δῶρον, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἔϊσρος δέ, ἐάων·
 ὧ μὲν κ' ἀμμιξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγῃ κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ὧ δέ κῃ τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν·
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 φαιτῇ δ', οὔτε θεοῖσι τετμῆνος, οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὀλβῷ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
 καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆρι θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείόντων.
 ἀλλ' ἔνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νῦν τόνγε 540

γῆράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἡδὲ σά τέκνα.

καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὄσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐέρχει,
545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νύϊσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,
αἰεὶ τοι περὶ ἄστν μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος,
οἷδ' ἐμιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
μή με πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἴκτωρ
κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα

555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δεῖξαι ἄποινα
πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.

[αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρεῖν φάος Ἥελιοιο.]

Τὸν δ' αὖρ ὑπόδρα ἰδὼν πρὸς ἑφ' ἡ πόδας ὤκως Ἀχιλλεύς·

560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοῶν δὲ καὶ αὐτός·
Ἴκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδὲ με λήθεις,
οἵτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβων,
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκονς λάθοι, οὐδέκ' ὄχῃας
ῥεῖα μετοχλίσσεις θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης·
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν εἶστω,

καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς. 570

Ἵς ἔφατ'· ἔδδευσε δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθητο μύθῳ.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λῆων ὥς, ἄλτο· θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύο θεράποντες ἑποντο,
ἦρωες Ἀντομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ἔα μάλιστα
τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575

οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
καδ' δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερσεῖσι· ἄποινα. 580

καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννητόν τε χιτῶνα,

ὄφρα νέκυν πικράσας δώῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεῖναι,
νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι νιόν·

μὴ ὁ μὲν ἀγνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ, 585
καὶ εἰ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.

τόν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἔ χιτῶνα,
αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' οἰόμενεν ἐταῖρον·

Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἷ κε πύθῃμι
εἰν Αἰδὸς περ ἑών, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ σὺ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595

Ἥ ὅα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε διος Ἀχιλλεύς.
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·

- Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέσσ'· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησάμεθα δόρπον.
 καὶ γὰρ τ' ἰνύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θνηγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώνοντες.
- 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χῳόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλισταρήφ'·
 φῇ δοῶν τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τὼ δ' ἄρα, καὶ δοῶν περ ἑόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
- 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδὲ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποιήσας Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὐρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἷτ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρῶσαντο,
 ἔνθα, λίθος περ ἑοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραίε,
 σίτον, ἔπειτα κεν αὐτὲς φίλον παῖδα κλαίοισθα,
- 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται.
 Ἥ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἀργυφον ὤκνεις Ἀχιλλεύς
 σφάζ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὐκατὰ κόσμοι,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖρ' ἂν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένευε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειράθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θανάμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἔακει. 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θανάμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄφιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη 635
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

οὐ γὰρ πῶ μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἵθοπα οἶνον
 λυκαγνῆς καθήκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλεῖν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 γλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσai·
 αἶψα δ' ἄρα στορέσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπιμετρομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἰ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

- Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέσσ'· ἅμα δ' ἥοι φαινομένηφιν
 ᾄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἱϋκόμος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
- 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλισταρήνῃ·
 φῇ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
- 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδὲ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμει δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὐρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εἰνὰς
 Νυμφάων, αἷτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρύώσαντο,
 ἐνθά, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτα κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
- 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται.
 Ἥ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυρον ὥκνυς Ἀχιλλεὺς
 σφάζ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὐκατὰ κόσμοι,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρὰν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένευε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θάυμαζ' Ἀχιλῆα,
ὅστος ἔη· οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐώκει. 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θάυμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὕπνιν τ' ἀγαθήν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Ζηιοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδῃ 635
ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αἰλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθροπα οἶνον
λυκαναῖνῃς καθήκηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἥ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε·ν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῷ λέχε' ἐγκονέουσai.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·

τῶν εἴ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δίον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

- Τὸν δ' ἡμεῖβει' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δίῳ,
ὥδ' ἐκέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεΐης.
οἶσθα γάρ, ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξεμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐντήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοοῖομεν,
665 τῇ δεκάτῃ δὲ κε θάπτομεν, δαυντό τε λαός·
ἐνδεκάτῃ δὲ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὥς σὺ κελεύεις.
670 στήσω γάρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερῇν, μήπως δαίσει ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου ἀντόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πνικνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης ἐνπλήκτου·
τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

- Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορουσταὶ
εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμεῖαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
680 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νῆων ἐκ πέμπουσιν, λαθῶν ἱερούς πυλαγωγούς.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὡ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δήλοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
685 καὶ νῦν μὲν φίλον νιὸν ἔλυσσο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἅποινα

παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε. 690

ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδὲ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐφρόειος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινέεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
Ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· 695

οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδὲ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβάσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
έσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβρώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε καίμενον ἐν λεχέεσσιν·
κάκυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·

Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
εἴποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ νοστήσαντι 705
χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, παντὶ τε δήμῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλῃ καὶ πότνι μῆτηρ 710
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν ἔντροχον αἶξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηῖδα· 715

Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἄσπεθε κλυθμοῖο, ἐπὶν ἀγάγωμι δόμονδε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἷξαν ἀπὴνῃ.

οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα

720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς·

θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν

οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες·

τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,

Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

725 Ἄνερ, ὑπὲρ αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δὲ με χήρην

λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,

ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω

ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γάρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης

πέρσεται· ἢ γὰρ ὀλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τε μιν αὐτὴν

730 ῥύσκειν, ἔχως δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·

αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀρήσονται γλαφυρῇσιν,

καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ ἀντὶ

ἔνθα, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,

ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμβιλίκου· ἢ τις Ἀχαιῶν

735 ῥήψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὕλεθρον,

χωόμενος, ὃ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,

ἢ πατέρ', ἢ καὶ νιόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν

Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδαῖ ἔλον ἄσπετον οὐδας·

σὺ γὰρ μέλιχος ἔσκε πατὴρ τοῦ ἐν δαὶ λυγρῇ·

740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.

ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,

Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελειψεται ἄλγος λυγρὰ.

οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·

οὐδὲ τί μοι εἴπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ

745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα.

Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες·

τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἄδωνοῦ ἐξήρχε γόοιο·

Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!

ἧ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·

οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν Φανάτιό περ αἶσθ. 750

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

πέρασ' ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,

ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἰμβρον καὶ Λῆμνον ἀμικθαλόεσσαν·

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,

πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὤς.

νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν

κεῖσαι, τῷ ἱκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνες.

Ὡς ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἁλίστον ὄρινεν. 760

τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξήρχε γόοιο·

Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!

ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής

ὃς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι!

ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765

ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·

ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·

ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνέπτοι

δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἢ ἔκυρῃ - ἔκυρὸς δέ, πατήρ ὢς, ἥπιος αἰεὶ - 770

ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρηκες,

σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.

τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·

οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

ἥπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775

Ὡς ἔφατο κλαίονσ' ἐπὶ δ' ἔστεινε δῆμος ἀπείρων

λαοῖσιν δ' ὁ γέγων Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

ἄλξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστινδε, μηδὲ τι θυμῶ
 δέισιτ' Ἀργείων πυκνὸν λόχον· ἥ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 πέμπων μ' ὥδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ Ἡώς.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστρος ἡγερέθοντο
 ἐνὶ ἡμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασσὶμβροτος ἥως,
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντα
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγχετο λαός·

790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερέθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο.]
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴῳ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε,
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάππετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
 πυκνοῖσιν λάσσι καταστόρεσαν μεγάλοισιν·
 ῥύμφα δὲ σῆμ' ἔχσαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί.

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κλον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο Διοτρεφέος βασιλῆος.

ὣς οἳ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000